

प्रवेश सं० _____

विषय: महाभारत

क्रम सं० _____

नाम वसुदेव विधि: रामूति श्री अनुभूति

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० व-७७, ७७-१२४, १-५०, १-८९, १-१२९

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) _____

पंक्ति सं० (पङ्क्ते) ५१

आकार: ३, ४, ५

लिपि: दे. ना.

आधार: ३१

वि० विवरणम् महाभारत

पी० एस० यू० पा० -- ७७ एस० सी० ई० -- १२४१ -- ७० ०००

12212

अ. प्र. ३

(३) वर्षदीधि ति

दंपवित्रं पापनाशनं पूर्वजन्माजितैः पापैरिह जन्माजितैरेव । आगामिजन्म
 मिश्रेवमुच्यते नात्र संशयः ॥ ॥ भगवन् ॥ ॥ तस्मात्त्वमाप्येजद्व्यात्वे
 दं व्रतमुत्तमं । मुक्तं स्वं सर्वपापेभ्योऽप्यभ्यश्च विमुच्यस्यते ॥ ॥ तथा
 लक्ष्मणमस्कारं न तोषाप न मुक्तं ब्रह्मांडे ॥ अथाठस्य संतेयहे एकाद
 श्यां समाहितः । संकल्प्य देवदेवस्य पुरतश्च कृपाणि नः । मम लक्ष्मणसं
 स्कारं व्रतस्य पुरोत्तमा निर्विघ्नं व्रतं सांगं कुरु स्वं कृपया हरे पापयेन

सूक्तैः विमुक्तं मायाविषयभाजनं। व्रतेनानेन सुप्रोक्तो समुद्रजगत्ततोऽतिमं क
 ल्पमनसा कानि चेतुः सप्तावरेत्। आतः स्नात्वा व्रतेन युद्धा मध्याह्नं न द
 मुः। यद्वा तद्वानभुंजीत कृत्वा तुल्यभोजनं। अन्तेन वदेत्कापिनं तु ध्या
 येत्तय वन। देवता वंजिये होमं न सजेतु कथं च न। अतिथिं प्रत्येनित्ये रास०
 यात्रा ननु सारतः। कानि चैसा मिसं प्राप्ते योर्गोमां स्यांततः। परं संस्था
 प्य कलशं पूर्णं सबस्त्रे सपिधानकं। विष्णोश्च प्रतिमां तत्र पूजयेद्दिक्का

नामिका। अतो देवतिस्तेन पूजयेद्दुपचारकैः। नामभिः केशवाद्यैश्च
 संगपूजाविधायितो नैवेद्यांत समभ्यर्च्ये कुर्यात्पश्चात्तर्पणो यो र्षेयेण
 सक्तेन तिलगोधुमतंडुलैः। शंखेनापरितेतो र्यं तिलगोधुमतंडुलैः धृ
 प्यात्तताद्यैश्च अर्घ्यं विष्णोर्निवेदयेत्। देवदेवजगन्नाथ सर्वव्रतफलप्र
 द। व्रतेनानेन सुप्रोक्तो गृहाराध्यं मणार्थितं यो र्षेयां प्य सक्तेन सप्ता
 वृत्तावपै हुनेत् चरुणा तिलवीक्षाद्यैः समिधा सपिषा सह। होमशेषं

५८-कौ. समायाथपूराहुतिमतः परं आचार्यपूजयेत्पश्चाद्वाजोमिश्रुनंगुरोः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छतंविंशतिपंचवादक्षिणां च यथाज्ञात्वा ग-
 स्तोत्रादादिशयस्ततः अनुज्ञातश्च तेभ्यो वै स्वयं भुजोत वेदुमिति ॥ इदं वने
 महापुरणेषां पारण्यद्वान्तं यायर्वपत्तकुलेशोपायाधितरणोऽयं स
 र्वपापहरं रं रं सध्याविष्णोः प्रसादने नानेन सहस्रं किं विघ्नो वैषा विष
 विद्यता सर्वेषां माश्रमाणां च विहतेषु निवृत्तिरिति नाराणां सध्वानां च

रास

विधवानो विशेषतः ॥ सर्वेषां मापेपायानां यापञ्चितमिदं भवेदिति ॥ अ-
 थ रुद्रवर्तितोऽष्टापने ॥ ॥ तत्रादौ तदारंभविहिता यज्ञोच्यते ॥ देवदेव ज-
 गन्नाथ प्रार्थयेहं जगत्तते ॥ तवाहं येति भावेन स्वेगोऽस्मिन्सेनिधो भव ॥ आ-
 वाहनं ॥ कांतिस्वरमयं दिव्यं नातनागाविभूषितं ॥ अनेन शक्तिसेयुक्तमा-
 सने प्रतिगच्छतां ॥ ॥ आसनं गंगादि सर्वतार्थेभ्यो मया प्रायेन पार-
 तं ॥ तोयमेतत्सुखस्य शेषाचार्यप्रतिगच्छतां ॥ ॥ पादो वरेण्ययत्तपुरखप्र

सू. ५०॥ जायालततसरः नमो माहात्म्यदेवाय गृहाराध्यं नमोस्तुतौ ॥ ॥ अर्घ्यं
पादलेखोरकं रसुगं भस्वाद्गुणोत्तमं ॥ तोयमाचमनीयार्थं निर्मितं प्रति
गृह्यते ॥ ॥ आचमनीये ॥ ये वास्तुते मयानोते पयोदधिष्ठते मधुसूते
शर्करामुक्ते गृहारा ॥ त्रिषु संततं ॥ ॥ ये वास्तुते ॥ ॥ मंदारिमासमानोते
हेमांभोरुहवासितौ ॥ स्नानापते मयाभक्तानोरुं स्वी ॥ त्रयतं शिव ॥ स्नानं ॥ ॥
सर्वभक्षाधिकं सोम्येलोकलजा ॥ नवारं मयाययादिते तुभ्येवासमोप्रति

राम०

गृह्यते ॥ ॥ वस्त्रं ॥ ॥ महादेवनमस्तेस्तुत्राहिमांभवसामरात्रह्यमन्त्रे
सोतरीये गृहारायुस्वेत्तमो ॥ ॥ यज्ञोपवीते ॥ ॥ मलयागुरुसंघतं घनं
सारं मनोहरं ॥ दृष्ट्या नंदनेवास्वदने प्रतिगृह्यते ॥ ॥ गोध ॥ ॥ गंजिताः
कुंकुमेनैव अक्षतौ रक्तशोभनाः ॥ त्राहिमां सर्वपापेभ्यो गृहारां द्रव्यमध्वज
॥ अक्षताः ॥ मात्सादीनि सुगंधीनि मालतादीनि वै प्रमो ॥ मया दत्तानि
पूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यते ॥ ॥ पुष्पाणि वनस्य लब्ध्वा दिव्यगंधाद्यः सु

कतिःशक्तिःलोकोप्यविधीयते ॥४६॥ व्रतमेतन्महालक्ष्मास
 र्व्वचमफलप्रदः॥ प्राकसाधविधिवा ह्यकथ्यमानंममाव
 मे ॥ ४७॥ भाद्रमासि सिद्धि ताष्यम्प्राप्तारंमे'स्यविधीयतवा
 तःषोडशकृत्वस्तुप्रज्ञात्वा'विक्रौमुखं ॥ ४८॥ गंडध्याव
 रणांतद्वतमंत्रस्यानंतष्वैवव ॥ मुखप्रज्ञाजनं चैवकृत्वा
 चम्प्रवतीनाः ॥ ४९॥ ॥ तंतुषोडशसंसिद्धंमंषिषोडश

संसिद्धंमंषिषोडशसंप्रतं ॥ मालतीपुष्पकर्पूरचंदनागु
 ह्वविंते ॥ ५०॥ इतमोक्ततेमहालक्ष्म्यैप्रतिभंष्यासि
 त्रितं। यतंधान्धंधरांधमंकीर्तिमाधुर्मशः श्रिद्धं ॥ ५१॥
 नुरगान्दतिनःपुत्रान्महालक्ष्मीपुत्रधमे। मंत्रेणा
 नेनवधाप्नोरेकंदतिस्तोकरे ॥ ५२॥ कांडानिषोडशादा
 पदुर्वाप्राश्वाकृतानिचएकवित्तःकथांश्रुत्वापुत्रमे

स्म. को. चमहादेवयज्ञदानामनेकानां निमित्तेन श्रद्धादेवभ्रामिताहं त्वया पुनः क
 ययसमहादेवयज्ञोष्पन्नमुत्तमे ॥ ॥ शिवञ्चाव श्रृङ्गानारदयत्नेन व्र
 तानामुत्तमे व्रते ॥ इद्वर्षा महाप्रणोसवीयद्वन्नाश्रतं ॥ सुखसंस्पर्शके
 वैवपनराससमृद्धिदे ॥ शंकराय ॥ तेज नकोशिवलोकप्रदेशमे स्वभर्तास
 हसंवंधमहास्नेहकरं परां श्रृङ्गानारदयत्नेन गिरेशाय व्रतमुपतिदोषानां
 लक्ष्म्यस्तु कुर्यात्परमधार्मिकः यावत्कालं प्रज्ञालोति दीपारोति लिगसंनिधौ

रामः

वत्सरोपगमादस्त्रं दाता स्वर्गं महीयते ॥ कास्तमेन समाधत्ता दीयादताः
 शिवालयः ॥ सुरलोके वकेलासेतिष्ठेति शिवमूर्तयः ॥ रत्नोद्भवः सोते
 होया श्रद्धिसत्तमा ॥ अधुना संप्रवक्ष्यामि पूर्वकथितं तवा तत्त्वत्वाकृत
 कृत्वाः सः देवा सुरनरेश्वराः ये वै तात्त्वान कुर्वन्ति ते तात्वाद्ः स्वभागिनः रू
 वर्तिसंमंतः शिवायुलोकेषु मुव्रते ॥ अतएव सदा काये व्रतमेतत्सुहृदे
 भ सयाख्यातं व्रतमिदं किमनृष्यात्तु महीसि ॥ नारदः ॥ केन वीर्या व्रतमिदं

स्फुजौ कथयस्वप्रसादतः। पूजाविधिं वमेव हि उवाच न विधिर्वन्दे ॥ ॥ ईश्वर उवा
 च प्रणमना रदमहाभागयत्वं श्रुत्वा महाहोति। तदहं ते प्रवक्ष्यामि विस्तरे
 रामहामतेक्षि प्राप्य स्तेतरे स्थे उज्जनीति पुरेषु भा। तस्या मासोत्सर्गं धा
 च वारस्ती सा तिस्रसंदरी तपाशुल्लङ्घ्य तदंभेदेऽव सुदः सहं सुवर्णा
 नो शतं शब्दे प्रतिज्ञं ह्यतव तथ। युवानश्च तया विभं शिताश्च सुगंधपः राम
 कदाचित्सा गता हि प्रां कौतुव विष्टमानसा। ददर्श वसनोऽस्या प्रविमिः प

रिसेवितां केचिद्धानपराविद्याः केचिज्जयापरायणाः। केचिद्विद्वार्चनेनै
 प्रवेचित् विस्मोः प्रयत्नो तेषां मध्ये वसिष्ठो हितपादृष्टो महा मुने। उपद्र
 ष्टा तु सर्वत्र कुशलो नीतिमार्गवित्। तस्याः धर्मं भवेद्बुद्धिर्भाविपुण्यवला
 नदा। विगता राज्ञी वने तदारभ्य ब्रतं वरेत्। आदौ सा सितया चांतेवानु
 र्मास्य यथायथा ॥ स्फुस्मिन्धारणं कायधारणं च तथा यरं उयवासाधार
 णं स्यात्सारणं भोजनं भवेत्। अष्टौ नररत्नं दद्यादर्थ्य देवाय तत्सना ॥ समा

सू. कौ. त्वेमासि नृजेंदु उपाध्याय नंयः । चानुमासे वती वैवमासिमासितुकार
 येत् । प्रतिमासमुद्यापनमेदं इत्यर्थः उपवासदिने प्राप्तेषु एषाहेकार्ये
 तुरा आचार्यवस्येत्पश्चाद्वाह्यरागोऽथ ततः परं । कुर्यात्तु प्रतिमास्यश्च
 त्सीनारायणस्य वा पूर्णाकुंभे तु संस्थाप्य जपनिश्चिन्मप्य । पंचाशते
 स्तथा पुष्पैः सुलसादलसंवेष्टयेत् । मालतीकतकीभिश्च मद्धिकाकुसुमैस्तथा
 रत्नैर्जागरांकुर्यात्तुराणकथनादभिनायातः काले समाधाते ब्राह्म

राम०

रागोक्तनिमंत्रयेत् । पश्चात्संध्यादिकाः कृत्वा देवपूजां समापयेत् । पश्चा
 दग्निं समाधाय होमकुर्याद्यथाविधि निषुमादेति मंत्रेणानुह्यानुतिलौ
 दने अग्निकाराति मंत्रेणानुह्याच्च छत्तौ दने अर्धहोमं मंत्रेणायप
 संनुह्यात्ततः तत्सीनारायणो देवः स्यात्तत्र पेयि देवता । पूर्णहृतिं ततो
 हत्वा होमशेषं समापयेत् । ब्राह्मरागसूजयेत्पश्चाद्वाचार्यं पूजयेत्ततः ॥
 एवं कृत्वा महाभाग ब्रह्माहमादियातैकैः । सुव्यतेनात्र संदेहस्तस्मात्तु

स्म-को. रमहाव्रतपुरात्रेतपुरे राजर्षिर्बन्धनगरेभवत्॥ बालिश्चसुग्रीवश्चै
 वपयुधातेयस्वरंवालीजहारतांरुमायातैरुग्रीवस्यव। कदाचिदेव
 योगेनरामोत्पत्त्यासंयुतः जानकामार्गगतार्थापिचिच्छिन्धेःयवनपैवौ
 रामायकथितंहर्षसुग्रीवेराग्र्यन्तततःविषेदगजेन्द्ररामस्नानस्यजा
 लकान्वाणेनैकेनरामोपिजधानसमंरहरे। सुग्रीवापतनस्तारंरत्नार
 जेभ्यवेव्यत॥ सग्रीवःपात्यवान्त्स्योहत्वावलिनमग्रजौ॥ सुग्रीवोरघवा राम०

दृष्टः कृताधारगायारणो॥ होमादिवंनुनकृतं तद्रतस्य प्रभावतः॥ विमुक्ते
 स्तद्धादोषान्प्रथायेः पातेरपि॥ नारदोऽपि पराराजस्यर्वजन्तनिमृद्जः
 ब्राह्मणोऽपि दृष्टः संश्रजेधारणो। सर्वयापविनिर्मुक्तसद्रतस्य प्रभावतः
 जितोऽप्यस्ततोभूत्वा ब्रह्मपत्रत्वमाप्तवान्। तस्मात्सर्वप्रयत्ननयुर्याहार
 रापारगा॥ इन्द्रियाणां वशार्थाय सर्वयापयशातपो। तस्मात्सप्यराजेन्द्र
 वुरष्वव्रतस्तमे॥ कैदनेस्तपसां किंवा कितनैर्व्रतसंघे॥ धारणायां रा

सू. क्रौ. कलावतानामुतमेव ॥ सर्वपक्षेष्टतीर्थेषु सर्वदा नेष्यत्कलतत्कलस्य
 मवायेति कलाधारगायासो ॥ इदं व्रतं महापुण्यं तेषामुतमतपः ॥ इति
 च्यवसहस्रत्वावतानामुतमेव ॥ नमोऽपि ह्येतन्मप्युक्तपरिवाताः ॥
 वेत्तुः सादपापानि दहसेवनसंशयः ॥ देहांते यस्मिं स्थाने स्मृत्वा हि स्मृतं
 लंविशेत् ॥ इदं व्रतं महापुण्यं पावनं पापनाशनं ॥ पठतांश्च गच्छतां चैव दहति
 परमां गतिमिति मा सोपवासव्रतोपापने तस्य पितृणां ह्यपि विहितं तथापि

रास-

के नापि कारणेन तत्र असंभवे पुराणि ॥ स्यामपि तत्कार्यं कानि च वनसामा
 सोद्यापनकालत्वेन पूर्णमास्यां तत्र तद्विधानात् ॥ उद्यायनविधिश्च यात्रे ह
 त्वा मा सोपवासं तु यथोक्तविधानांतरः ॥ यानारीं वृत्ते साध्वी वा सुदेवं सर्व
 येत् ॥ अस्मन्नाधिकमेवंतत्र तत्रिंशद्दिनेरिदं ॥ कृत्वा मा सोपवासं तु संयतात्मा
 जितेन्द्रियः ॥ ततोऽर्चयेत्तैव पुण्यं दृष्ट्वा परदक्षिणं ॥ एतन्मप्युक्तमात्रां भोगं धृ
 पवित्तेयेन ॥ कलां लेकारत्वादेव अतोऽप्येतां सुनेनरः ॥ स्तापयेत्तद्विभक्तानि च

स्मृतौ. वदेनवारिभिः। वदेनेनातिस्त्राण्णन्धयप्यैरुतदत्तानां वस्त्रदानादिभिश्चैवभोजये
 त्रुद्धिजोतमान्। दद्यात्तद्विद्यांतेभ्यः। अग्नौपसत्तमापयेत्। विद्यां तमापयित्वा तु विस्
 त्रीभ्यः पञ्चवा एवेव तानुसारं भाक्तियुक्तेन शक्तिः। एतदर्थार्द्धस्यैव तत्रानुप
 यसाभ्यस्य विस्त्रे तमायतमिति मानितोऽस्येना न्युपयोज्यः। एवंमासोपवासं तु
 कृत्वा भर्जनार्दनं। भोजयित्वा हि ज्ञोऽथैव विष्मत्ता क्रमेण दद्यात्। एवंमासोपवास
 हि सम्यक्त्वा त्रयोदशरतने विधिना पेनत घृता। काण्डैः सवोः तं रं कृत्वा श्वाभ्युपा

पितः। भजयित्वा वस्त्रेशमावाणु तथाही अर्पयित्वा। अ। भर्वाधयस्तथातता
 नभोजयेद्विज्ञानं स्काखरस्मरं। विभुत्वं वदरित्वा न विस्मयन्तु तस्यैव
 त्पित्वा हि ज्ञानस्य नो जपित्वा त्रयोदश। ता वंति वस्त्रपुमानि भोजनाश्रयता
 निहानिस्त्राणि। वस्त्रस्य त्राणि चैव हि। दद्याच्चैव हि तं श्रेष्ठं। पूजयित्वा यथाभ्य
 व ततोऽपुनः तेषु ता श्रम्यं स्तराणं संभ्रमं। श्रेष्ठं मोपधाना मत्तं कृतोऽपि यथा
 तमो मुर्तिर्जावनी तु स्य शक्तिः। मस्य तस्यां तु श्रम्यं पां सनयाद्वैष्टं वस्त्रपासं

[illegible][illegible]

स्म. ययेत्स रा ए जयेत्ता प्रदात व्याहृत शष्पा यथोदिता इति। अथ प्रयोगः। देशकालौ
 संकीर्त्य मम दश सहस्र वर्षावद्विन् स्वर्गलोकवासि हिंसायाः परमेश्वर्योऽस्य
 यथे शष्पादाने करिष्ये इति काम्यदाने संकल्पः। येत शष्पादाने तु। अमुकगोत्रस्य अ
 मुकवासि हिंसायाः परमेश्वर्योऽस्य यथे शष्पादाने करिष्ये इति काम्यदाने संकल्पः
 येत शष्पादाने तु। अमुकगोत्रस्य अमुकान्नः येतस्य येतत्वं निवृत्ता उत मला कथा राम०
 त्वर्थे मरणादिना दारम्य एकादशे अहनि शष्पादाने करिष्ये तदंगत्वेन पात्रपजनं

शष्पास्य प्रतिमापोलस्मी नारायणाय जनेव करिष्ये इति संकल्प्य वस्त्रालंकार
 दिभिः पात्रं संहस्य अग्नौ नाराणां पूर्वकुंडे ज्ञा विधाय तमायां आवाहनादिषोडश
 पचारैर्लेह्मी नारायणाय प्रजयेत्। येत शष्पादाने तु येत प्रतिमायां येत मावाहपाभी
 त्वयोऽशायवोरः संप्रज्ञेयत्। ततः शष्पाशिः मदेशे घृतपूरणं कुंभे निधाय पा
 र्श्वतः समधामनि निधाय शष्पायां नारिकेलद्विद्यत्वेन मिधाय पूर्ववद्दानफलं
 च संकीर्त्तयन् शष्पांसां द्वादशमं वीतुं लोको नृष्यत्यथ धत्वां लस्मी नारायणाय

स्मृ० तिमायुक्तं सुगंधोपधानं छतर्बुभसमधास्यं तावत्कर्षेरकुं कुमागरचंदनदीपिको
 यानरत्नत्रयामरवितान-आसनभाजनजलभाजनतोलयान्नफलपुष्पानुष्म
 हेमं वदेदिति यात्रहस्तजले प्रक्षिप्य मेत्रं पठेत् ॥ यस्मादृष्टमंशपनं केशवस्य शिव
 स्य वा श्यामसाम्पमस्य न तथा जन्मनोति मेतश्यामादेव तुलसीनारायणाय राम०
 दृष्टाने येतपहो वारणमिति विशेषः ॥ प्रतिग्रहीतास्वस्तीकत्कादेव सत्वे विप-
 तिगृहीतारहाताहतस्य श्यामादानस्य प्रसूतिपेशे हेदेहेमसुवर्गाय रिमारातेति

रात्रि न तुभ्यमहेमं वदेदिति यात्रहस्तं दद्यात् ॥ प्रतिग्रहीतास्वस्तीकत्कादेव क
 स्मादृष्टनिवृत्त्यपेक्षायुः शाखी देवस्य तेति ॥ ततस्तेकं रंध्यनाशयापामुपवेश
 येत् ॥ प्रसूतं वा वीजं वा तस्य सोमं कल्पेत् ॥ शरायें सां कुर्वीदिति कौसमेष्टि ॥ विधं श्या
 दानं ॥ एतत्तु स्यायां मेव गोपयन्नो घायनं भविष्य ॥ अथाद्याः पुलपहेतु एकाद
 श्यां विशेषतः ॥ तद्द्वारस्य च कार्त्तिकं दृष्ट्या तं वंते वरेत् ॥ गोष्ठ्यवापि गोस्थाने
 गोमयेनोपलिप्य वा त्रयस्त्रिंशन्नुपजा निगंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ तत्संख्याकानि वाप्या

स्म-

गानमस्कारपदसिगाणः। तसंख्याकानि सुप्रयानिवाह्यराण्यनिवेदयेत्। यथमेव
 त्सरैवैतद्वितीयं वेवमेव हि। वायेनवतथाभेदः यथसंशेषवनिमित्तोऽन्तियेनं उका
 न्स्थावतर्थागुडमिषितारः पंचमेष्टतपकोश्चर्योवशरणं वके। उद्यापनं प्रकुर्वीत
 अहोर्वातेवमध्यमे। स्कादस्यास्योप्यायदेतधावनपर्यंको। अभ्यंगवस्त्राभ
 रणोः स्वर्चितेब्रह्मणोः सहयुरणहवावयिनातुप्रतिमायापजेद्वरं। कर्षमात्रमु
 वरौनतद्वर्द्धनीनवापनः॥ मायमात्रस्वरौनविज्जणाधनकारयेत्। कृतापाभि

राम०

मिशेषः। उपचारैः षोडशभिः स्वर्चितोवस्त्रवेष्टितो। प्रतिमायजयेत्तश्चाहोर्वा
 गरगांतथा प्रभातेविमलेसर्वेकृताहिकपरः सरा। अहः प्रह्नौविहितसंध्या
 र्चनंतहादिनिसंकेतकृतसपे। जुह्यासखसंज्ञेनस्वाहाकारैः पुनः पुनः॥ पु
 नर्होशनास्नापिपियत्तस्यसमिधत्। प्रायसेनशतेबाह्यैकृतापराह्णितिया
 ततस्तुप्रतिमादद्यात्स्वर्चितोवस्त्रवेष्टितो। स्वस्माविधिनाधेनं आचार्योपनि
 वेदयेत्। ब्राह्मणसंवयोभिभिः घरसान्तं भोजयेत्। भुञ्जीतवंधुभिः साहस्यका

स्म. जौ. येगोवचेतसा। इहेव्रतेमहायुख्यं रवतमुनिं युगवाः इहभुक्ताजुविपुलारस
 वान्कामान्मनोरथान्। अन्तेगच्छतिसास्वर्गं कूलकोटिशतैरपोनि॥॥ अथ
 गोदामविधिः॥॥ ॥ पवित्रपाणिग्राह्यं मृगानां यम्यदेशकालौ संकीर्त्य
 मेष्वर्योतिका मोगोद्देनं करिष्यति सर्वस्वब्राह्मणो वपयाशक्तिवस्त्रादि राम-
 भिः संपूजयेत्॥ नद्यथा करिष्यतां गोराने प्रतियहितारत्नामहं हरा इति वर-
 राक्षित्वा नारायणं ब्राह्मणं ब्राह्मणं वा श्री नारायणं यतमदिति आसन्नपाद्यादिवो

उशोपचारैः पूजयेत्। ततः पक्षे गोशरीरे देवता आवाहयेत् स्पर्शमन्त्रे ब्रह्मविष्णु आरा-
 ह्यामि ष्टे गाये सर्वतीर्थान्वावा- शिरो मध्ये महादेवं ललाटे ग्रे गौरी मावा- नारा-
 वं शेषरामस्वनासायुगे कं ब्रह्मा अतरो नागौ आवाह- कर्णयो रन्ध्रतो आ वरुणोः
 शशिभास्करावावाः दंतेषु वायुनामह्यामि- जिह्वाषो वरुणमावाह्याः दुर्वा रे सरस्व-
 ती मा ० गंडोः आस्थितौ आ- आक्षयोः संध्ये आ- श्रीवापा निद्रमा- वत्सिर हस्तस्यावा-
 उरसि साध्या नावाह्याः जम्बा सुधर्ममा- मुखे मध्ये गंधर्वीर आरु रात्रेऽप्यन्नगानाः मुखे

स्म-कौ. यन्निमात्रेषु अशरसो गंधर्वान् आ० एषे ह दान् आ० सर्वसंधिषु वसन्. ओगी नटे पि
 तन्लो गले सोमपा. वात्स्य आदिम रश्मीन्. गोमूत्रे गंगा मावाः गोमये पमुनां. दौ
 रे सरस्वती आ. दध्नि नर्मदां. संधिषु हिताशनं. उदरे एषिवी. पपे धरेण सागरान् क
 र्मशरीरे कामधेनुमा. गृह्णते प्रजिष्ठा. ततः षोडशो यवोरैः संयुज्ज. आगावो अ
 गमन्ति पुष्पांजलिं सर्वत्र पात्रे देयद्रव्यं च संयुज्ज. तत्रावहामो हरीये मनु. यो राम
 र्वितः प्रतिगृह्णति यो च पितापयच्छति. तावुभौ गच्छतः स्वर्गं नरकांतु विषयं य इति.

ततः सवत्सां गोमांशुखोमवस्थाप्य दाना पुष्टिदेशे वद्धशिरः प्राप्नुवन्ति स्त्रिये
 यात्र भूते विप्रस्तत्रैव दक्षिणा त उद्गुखस्त्रिये. दानाय यात्रा क्तिकानकाय
 तमाज्यपात्र दामाय तत्र गोपुष्टे निक्षिप्य सतिले प्राग्रे विप्रयागौ घृतद्विधं
 सतिलकुशपुष्पानि. क्षिप्य जले क्षिपेत्. तत्र मंत्रः. यज्ञसाधनभूताया विष्णुस्मा
 द्योद्यनाशिनी. विष्णुपथरो देवः प्रीयतामनया गवेति. केचित् त्रगोपुष्टे दे
 वधिपिरत्यं कृतावह्यमाणा पीराणा मंत्रैस्तर्पणमिच्छेति. ब्रह्माद्या देवताः

सप्तको. सर्वांशययोलुपस्तथा ॥ असुरपातुधानाश्चमातृश्वडिकास्तथादिशस्मालालोक
 पालाश्चग्रहदेवाधिदेवताः। ते सर्वेऽस्मिमायांतुगेष्टोदकतर्पिताः ॥ विष्णुदेवास्तथा
 हिमाः साध्याश्चैवमरुताः। तेजोपयिष्ठपीठान्निदानघण्टासागरः। पातालना
 गक्त्याश्चपापकाशमेवव। दिविभुवंतरिह्येवमेवयातालवास्मिः। शिवः शिवा
 स्तथाविष्णुः शिहिलेस्त्रीः सरस्वती० तपोवननिदेवाश्चभावामरुमेभ्यः ॥ तेनैव राक्ष
 षधिसतातुहाकमस्यसधिदेवताः। जयितुः शेषनागश्चतत्तुकोनंतएववा। अ

राष्ट्र०

मेजलवराजीवाश्चसुरांतास्त्वनेकशः। चतुर्देशयमाश्चैवेवामेयमकिंकराः।
 सर्वपिपहराजानः पक्षिणः पशवस्तथा। स्वेहजौभिर्जजाजीवाश्चंडजाश्चजग
 युजाः स्वेहजौ अमेयिचनानायेदिवानिशिविहारराः। अजगोमहिधीर
 पापिवामेयशवस्तथाशानिहा। शुभदास्तेसर्गिण्योदकतर्पिताः सर्पेषां प्रहताप
 वेशस्तथातदताश्चैवमस्कारहितायेवारोरेवादिषुमातिनः। आवस्तस्तेव
 पर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः। तत्पतुं पितरः सर्वमात्माजामखेदः अतीतबुलका

सूक्तै

टीनांसमहीर्षनिवासिनाः आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्कृतिलोहकोऽपि न वंशे
 मृतापेवमात्वंशेतथैववगुरश्चमुखेधनायेवायं बोधवाः स्यताः। येमेकुलेन
 सयिं ग। उन्नदप्रविर्जिताः। क्रियायां यगताश्चैवजासंधाः यंगवस्तथा। विद्या
 आसगतीश्चजाताज्ञाताः कुलेममातेयिवंतु मयाहृतंगोयुष्यस्यतिलोहको।
 येवाधवांवाधवावयेत्यजन्मनिबोधवाः। ते सर्वे तस्मिमायातुगोयुष्यस्यतिलो
 हकैः। वृक्षत्वंवगताः केविरागुल्मलतास्थिताः। पातनासुवधोरामुजातीषु राम०

विविधासुवः नरकेषुवधोरयुष्यतितायेस्वकर्मणादेवत्वंमानुषत्वंवातिर्यक्
 येनयिशाचेतोऽक्रिमिकीर्यतंगत्वेपातायेवस्वकार्मेभिः। तेनोमुद्वरगार्थयज
 लमेतद्दहाम्यहं। ततोसकप्रवरान्निनामुक्तामोत्रोसत्तापासुकशारवाध्यापि
 नेऽमुकशरीरोवाहृणायतुभ्यामिमोसवत्तासुवर्गाभ्यंगीतोऽभ्यसुरांताम्रसृष्टे
 मुक्तालांगरत्नाकास्यदेहंरत्नवस्त्राहृतोघेदालंकातकोऽंगोऽधप्यमालाशे
 धितोऽस्तावद्संभवेयद्याज्ञान्तिअलंकातांवासंयद्देनममेतिवदेत्। ब्राह्मणः

स्मृको प्रतिगृह्यमोयत्कास्वस्तीतिवदेत् । ततः सुवरायिभिर्नितेयथाशक्तिवाहिरण्यं
 तुलसीहनेहस्त्रिगोदधार । कृतस्यगोदानस्यशरीतायेदमाहस्त्रिगोतुभ्यम
 हंसंप्रदेनमसेतिपूर्ववत् ब्राह्मणोवेदेसशब्राह्मणोर्ध्वेत्कामिविषदास्यव
 स्पमहाभारतीक्तोगोमतीजयेत् । गवोनामुपतिष्ठन्तेमर्ष्यः यपोयुक् । सूरभ्यः
 सोरभेयाम्भस्रितः । साभारेपथागावः पश्याम्यहोनिंसगावः यंशपातुमासदागावो राम०
 स्माकंवयतासांयतोगावस्ततोवपमितिपमोक्तावा । गावः सूरभयोनिंसगावो

गुणुलसेन्निभाः । गावः प्रतिष्टभतानोगावः स्वस्वयनंसहत् । अन्ममेवयरंगावोदे
 वानाहोविरुजन् पावनंसर्वभतानिरहोतिववहेतिवहविषामंत्रयेरगातयंपंस
 मरभ्रदिवि । ऋषीणामपिहोत्तगागावोहोमेप्रतिष्ठिताः । सर्वेषामेवभतानोगा
 वः शरणाभुतमं गावपवित्रंयरमंगावोमंगलमुत्तमं गावः सर्वस्यतैलोक्य
 गावोधमाः सुवाहनाः । नमोगोभ्यः श्रीमतीभ्यः सोरभेयोभ्यश्चववनमोब्रह्म
 ताभ्यश्चपवित्राभ्योनमोनमः । ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकोद्धारुतास्व

स्म. को. मंत्रास्तिष्ठतिहविरसुत्रतिष्ठतीति। षसिष्टोत्तौमार्थनामेतौयोरेतत्प्रतस्मैरदुयागावो
 छतयोमोछतोभवा। छतनयोदनावर्जास्तामेसातुसरादहे। छतमेकदपेनिसंछते
 नाभ्यां प्रतिष्ठितो छतमे सर्वतश्च वावां मध्ये वसास्पहोमिति अत्र नानासर्वगः १
 नमसमपेतस्याः ऋगमल्लहोत्रलविस्मादिदेवताभ्यावास्यतामिः सूर्योपूजनं
 पेक्षितिकेचित्। तद्देवताहेमादोभविष्ये। ऋगमल्लेगवानिसं वल्लविस्समाश्रि रास
 तौ। ऋगात्रे सर्वतीर्थानिस्थावगणिवराणि च शिरो मध्ये महादेवः सर्वभूतमप

स्थितः। ललापये स्थितो गोरिनासावंशे च वरामुखः। वंक्ताप्यतरे नागौ नासायुग्म
 मुपश्रितौ। गरुडपोरुष्विनो देवौ च स्वजोः शशिभासुरौ। इतेषु वापवः सर्वजिह्वापोर
 गाः स्थितः। सारस्वतीवरकोरमासपल्लौ च गण्डोः। संध्यादपतथोप्यभ्यो श्रीवामि
 इ। समाश्रितः। रत्नोत्पिबल्लो देहेतुसायाभ्यो। सिसंस्थिताः। वनुष्मात्सजलो धर्मः
 स्वर्गजं घसुसंस्थितः। सुरमध्ये तु गंधर्वाः सुरप्रेषु वपुनगाः सुराणां पश्चिमायेषु
 गरगाद्युषारमांतथा। रत्नाश्च संवत्ताः पृथ्वसवः सर्वसंधिषु। योगीतद्व्यापितरः

सूक्तौ सोमोलांगलताम्रितः। आदित्यरश्मयोवालाः पेंदीमताम्रसंस्थिताः। साक्षात्ता
 बगोमृतेगोमेषपुनस्थिता॥ द्यौरेमरस्वतीदेवेनर्मदादधिसंस्थिता। इनाशनः
 स्वपुंसपित्रोसृगानां गुरः परः। अष्टाविंशतिदेवानां कोट्योरोमेसुस्थिताः। उदरेषोप
 वीतेपासागराश्चपयोधराश्च॥ अनाजं तानिषधिभक्षिपतीनितित्युगोरादुर्ग
 हरातृणानि तैः कृताहै॥ श्रीगजवरुहसंज्ञपस्यतस्यवावाहरेवेवगिरावमिद्व
 तुष्टे॥ एषो नृतेवहते अवेनस्यामेवपौरासीस्यत्रिपुरोत्सवाख्येद्यहानसुत्तं भवि

राम०

प्राप्यगोमासातसंध्यायां कर्तव्यं त्रिपुरोत्सवः। दद्यादेनेनमंत्रेणासुदीपांश्च सु
 राक्षये। कीपः पतंगाः शालमाश्च नृत्तान्तलेस्थलेयैविवरंतिमर्माः। स्वामदीयेन
 हितन्मभागिनो भवतिसत्येष्वपवाश्वविपराति॥ ॥ अथमार्गशीर्षे कृतं॥ ॥ नि
 र्गयाहतेभारते। मार्गशीर्षे नृपोमासमेतन्मतेन संतिथेन। भोजयेत्तु द्विजाभ्यं
 ससृष्ट्याधिकित्वेनैवैतन्मतेन संतिथेन। भोजयेत्तु द्विजाभ्यं
 अमुतैवेवमिदं श्रुत्वा मार्गशीर्षे नमः शिरसाः। अत्र हस्मात्पैरवसंयतीव्रतमुक्तेशि

स्य को मध्याह्नपरामर्शस्य शिरोवां। अथ व्यवहितस्य मसीदेशेत्यमिव न स्य पराम
 र्शो संभवेष्वहर्न्यव्यवहितमध्याह्नपरामर्शयोगात्। तत्परामर्शोपि नैतदर्थ
 वाद्वलेन मध्याह्नविषयविधुन्त्यनसंभवति। सामान्यविधिविरोधे मध्या
 हे भोक्तृवेलापामिति वाक्येनानेन तत्रैतमध्याह्नकस्य नाम संभवति मध्ये माध
 य्नोक्तसायस्य प्रकृतेऽपि तु सत्कारादिविधसामान्यशस्त्रविरोधस्य हाथिदक्षि
 णत्वात्। विशेषप्रवृत्तकर्मकालुशस्त्रविरोधस्य हाथिकावृत्तौ। हिरत्रोपज्ञा

जागरणविधौ। संतिवशिवरहस्येभैरवपादुर्भावातेतदुद्योदलकान्विवो
 सि। एतस्मिन्तरे देवाः सूर्योऽप्युत्तरेतः शिवे। ततः संध्यादिकं कृत्वा शिव
 जायमानः। ततः काशीयातनाथं भैरवः स्थापितो मया। कृत्वा संध्यां चैव
 दक्षिणां हि सिद्धां ततः सायं विष्णुसूर्याः कृत्वा पूजां मम प्रियो भैरवाय
 यं नार्थोपमुख्यं भैरवसुनिधौ। ततस्तेभैरवदेव मुपवासेष्ववोदशेः। संप्रसाधे
 यद्दाननिवृत्तुर्भीतिसम्पत्तिः। उषायाः योगभक्तसंघ्येहानसिद्धस्थितो तया

२५
 ६२-कौ जागरणं त्रोज्ञायामचतुष्टय इति। अत्रास्तोत्रमेव क्षेत्रपालतेतत्प्रसूतं सा
 द्वैपज्ञं नतर्हैवेति स्पष्टं यतीयत इति नमध्याहारः यामाशिका इति प्रदोष
 व्यापिशवग्रास्वा इति सिद्धं। भैरवदर्शनं च कालोदके स्नात्वा कार्यो मत्प्रसूतं
 काशीखंडे। तीर्थकालोदके स्नात्वा कृत्वा तर्पणात्तमरः। किलोत्तमकालरात्रवनि
 रयादुधोत्पिदिति। पूजाते त्रयोर्ध्यादेयाः। तत्र यंत्राः शिवरहस्यो भैरवार्घ्यमह्यं रागं
 मेशमीमस्यावयानघा अनेनार्घ्यप्रदानेन तुष्टो भवति विप्रिया सहस्राक्षि शि

रोवाहोसहस्रवरागात्रं। गृहाराध्यं भैरवे संयुग्मपरमेश्वरं॥ ७५॥ जलियं
 हारोशवरहोभवभैरव। पतस्त्र्यं गृहारादसंयुग्मपोतनाप्येति॥ ७६॥ इति भैरव
 जयंती मिस्रिषः॥ ॥ अत्र मुक्तयं च म्पानागपूजायसिद्धादतिरागा मां योति
 तावदेमां द्वैस्त्रां देवुक्ता ममीशिश्वरापात्रावरोपाचयं च मी। स्नानरते वैष्णव
 कानागलो जयरापिनोति श्वेयं च मी। नागपूजायां कायीषष्टी समन्वितेति वच
 नात्पूजेयसुतोतिथिदोषितो। कुलधर्मा विरोधेनैवैतन्॥ ७७॥ अथ चंपावष्टी॥

स्म. कै. तत्र स्वप्नं मन्त्रादिमाहात्म्ये। मार्गे प्रादुर्भूतं कष्टं वैध्यतिसंयतम्॥ रवि वारेणामेष
 कासावयेतीह विभ्रतेति॥ विशाखाभोमयोगेन सावयेतीह विभ्रतेति मदनर
 ने। स्म. तं तरेतु मार्गशीर्षः भूलेपहोषं वारेणं मालिनः। शतता रागते चंद्रे लि
 गं स्यात्तदृष्टगोचरमिति शिवालिंगदर्शनं कार्यमित्यर्थः उक्तप्रकारयोगानो अ
 न्यतरो यस्यां लभ्यते सा पूर्वा परावाया स्या॥ योगाभावे तु परैकावष्टीतुं शक्नोते
 ति हेमिकेः। स्काद्वन्ते द्वियं पूर्ववैद्यकं तिथिर्दीधितौ अथ सप्तम्यां कृते य

राम

मुक्तं निर्गम्यते ब्रह्मे। यद्विष्णोर्देहिगोनेत्रं तदेवाहूतमन्युजः अदितेः कंथ
 पाज्जने मित्रो नाम हि वाकरः। सप्तम्याति न सास्व्या तालो के सिन्धुमित्रसप्तमी
 । षष्ठ्या वस्वपतेर्कार्पतस्मै मित्राय भानवो नत्रोपवासः कर्तव्यो भया मयस्तु
 निवारत्रौ जागरणं कर्षणी तन्यथस्तुतः। सप्तम्यां वयं न कृता ततः स्वात्म
 जेह्वि। न तालु सुनसंभारे भद्रेः यिष्टमयेः पुत्रैः। मधुनावपशस्तेन होमं जपस
 माधिभिः। वाह्यराजो जपेत्तत्रादीनां श्याम्बुमानवान् अहम्यासे विभसा

२१२०

रूपको. जात्रवर्ण्यभनर्त्तकाः। दिनस्येवसोक्तयोपेष्टान्नसधुसंस्तुतमिति। दिनस्यसम
स्यांवा। अत्रवर्ण्यमास्यांमगशीर्ष्यक्तायोत्तराहानमाहनिर्मयाभतेविष्मः॥
मार्गशीर्ष्यमास्यांमगशीर्ष्यक्तायोत्तराहानमाहनिर्मयाभतेविष्मः॥
चंद्रोदयेवाहारायमतिथीद्वये। अनेनकर्मणामुपेष्टान्नसधुसंस्तुतमिति। अत्र
त्रैवर्ण्यत्रयमतिथीविधिः॥ सखादिस्वदेवमार्गशीर्ष्यतयापेवदेशेहिबुधनिर्मलाप
शीर्ष्युत्तेफर्णमास्यांमगशीर्ष्यक्तायोत्तराहानमाहनिर्मयाभतेविष्मः॥

मागनेहात्वात्रिनीमसरोन्तये। दत्तवान्स्वस्यपुत्रादन्तात्रेयस्तोष्वरमिति।
इयं प्रदोषव्यापिने शिष्टा वारात्। अत्रैव प्रसूतबरोहरापत्यं कर्त्तव्यम्। अलापनमार्गे
शीर्ष्वाप्तबरोहरावन्तु हेतुयोरीमाप्स्योवेति॥॥अथप्रयोगः॥॥कर्त्तव्यमार्ग
शीर्ष्वाप्तबरोहरावन्तु हेतुयोरीमाप्स्योवेति॥॥अथप्रयोगः॥॥कर्त्तव्यमार्ग
फलसहितधान्यतराणि विवेकसंस्थाप्यन्तेहेआहंस्रहतासृणीभूमितेसाधर्मो
पासतातेतर्थाद्यानायस्यदेशकालोसंकीर्णमन्त्रोपचादिसहितस्यजलस्य

सः

जुवरसर्पवाधानिहसमपदे संतसौ मनस्यसिद्धिद्वारा श्रीयमेचुर्योत्तर्यमस्यरो
हणाख्यं नृपतिरिष्यति संतस्य वक्ष्योऽग्निनेत्येते अत्र प्रधानं येतयेतपाप
संनृप्यमननेन नरदुर्मिसाद्विद्यायात्रनिधानं तेऽद्योपुष्टीकृतं निरपादकत्वं
संस्तोमोऽस्य योऽस्य स्वस्त्वपरादि आसमागतेषु त्रायनारयोऽवेरायवहापुत्र
त्मात् अयमेति संत्रयोर्हिरण्यगर्भजः पि-येतोऽसता आधानपुष्टिहेतुः प्राणम
नीयसवरो हस्यप्रधानो मे विनिर्गताः अयमेतपदानि हिरण्यवैरावापैरावासास

रास०

चुगारगिरिमाः सर्वा निमित्तं नृपसंयायने ही आहं वक्ष्यतां स एति मिते मापमौ
यासनातेरपराणां नृपस्य देवा नालो संती संभव राजे वैधवाः स्वाहा अयेतायेदं नृपे
येतस्याध्यागारे हि ते घान किंचन अयेतापैवैदयो यस्वाहा अयेतायेदं दे आहता इत्वा
अभयेनः आज्ञापयेत्योभयो हिसुत्रि श्री हमारोतापित्वा शिरो नः सुमना भावदेम
तेति हे मन्त्रात्वापर्व निमित्तं वदमास्मी ये पुत्रा हि स हि नृपत्रोपवि स्यमो गायथि
वनेधातिथि श्री भर्गा पुत्रो जये विनिर्गता सम्यग्रुति जपित्वा पुनमानं प्राप्नुयिष्यन्

स्मः

सुवरासर्पवाधानिहेतुमयहेतुसंतसौमनससिद्धिदाग्रीयस्मेचुरमेतत्पर्यमसवरो
हराण्यंजनमृत्तिलवृत्तिसंकेत्यवृत्तयौ असेनेत्येते अत्रयधानंश्वेततश्चतयाप
सेनद्रव्यमनदनेनरदमित्यादियुक्त्याप्रनिधानांतेऽष्टौ पुष्टीस्तस्मिन्निरुपाष्टकत्व
स्तस्मिंसासयपसिद्धस्तत्त्वपराप्राप्तः आसभागातेषु त्रायनारव्योऽवेरापावरापु
त्मात् अथश्वेतिसंज्ञयोर्हिरापगमभिः श्वेतोऽवेता आधानुष्टयद्वितेयागम
नीयसवरोहस्यप्रधानहोमेविनियोगः अथश्वेतपदाजहिरपवेरावापेरावाप्तस

रासः

सुवरासर्पवाधानिः सर्वाभिर्मितंजदसंपाद्यन्तेहि आहं चकृत्वा सणीस्तमितेमापमौ
यासनातेरंपराणा नापस्यदेराकालौसकौ संश्वराजवेधवाः स्वाहा श्वेतोऽवेतः नवे
श्वेतस्याध्यापारेहिर्नघानजिचनश्वेतापवेधवापुस्वाहा श्वेतोऽवेतः नवे
अमपेनः आजापतेभ्योभयोहिसुप्रिमीक्षमाणोतपित्वाशेजोनः सुमनाभावेहेमे
तेतिहेमनभ्यात्वापर्वनिमित्तवदमास्तीर्यपुत्रादिसहितसूत्रोपविश्यस्यो नापयि
विनेधातिथिभीर्गाम्रौः जयेविनेषाः सम्यग्भूतिजपितापुनमानः प्रावृष्टिराष्टक

स्प० खोदक्षिणायावर्षं नरो शयो तततो गृह्यते न पयान्पुष्टं सर्वं पुत्रवैत्रासुस्तत्रैव शयो
रन् ततउत्थापोपविश्यमायुखाः सर्वे अतो देवा इति मेघानि थिरग्निगापत्रो जये वि
नियोगः सतामचित्रितेयः पुनस्तत्रैव शपितोत्थापोपविश्य दक्षिणापुरा अतो देवा
ः अवंतु न श्रिता दंतपितापनरयितथैव शपितोत्थापोपविश्य ससुखाः पतो वि
स्मर्विक्रम इति नयेः पुनस्तथैव शपितोत्थापोपविश्यः शपितः समधामभिरि
चित्तयेः । ततः त्रिषु हस्तैर्होमं शंसं प्रापयेत् । ततो वथा सर्वं शपितो अदिते सर्वं हत

नित्यक्रियाः सर्वसंगम्य होर्षाणि स्वस्त्यना निवसक्तानि जपेयः । तत्र कारिका ३
उत्पेन वषट् वित्रं देवानां मुद्गादिनि । नमो मित्रस्य सत्कुलं सर्वो नरति वापुः उक्ता नि
स्ये सक्तानि स्वहे सस्य पुन निव आनो भद्रस्तथा स्वस्तितो मिनी तो प रावत इति
तत्रोदयमिति नवानां कासुः प्रसूतः सर्वो गायत्रीः वित्रं देवानां मिनिषस्यो आं मि
रसुवसः सौमित्रिष्य । नमो मित्रस्येति सौमित्रितपाः सर्वो जगती । दशमी त्रिष्टुप्
सर्वो नो ह्वितस्य स्मर्येषु अचहः सर्वो गायत्री । आनो भद्र इति दशम्यैराह

स०

रोगोत्तमो विवेकः पंचाष्टासंती वज्रासंयष्टी विरारं रसास्त्रिष्टुम् । स्वति
 ने भिमते तस्योत्रिविवेकः वस्त्रिष्टुम् परावत इत्यस्यमाननेलाधने दिष्टो दिविवेकः
 वाजगातो अंशोत्रिविवेकः ज्योतिष्यपयि सौपो रोगाववा रियं यत्र भिर्दिशानितथा
 वित्रपाणां पाठेन शास्त्राथे पिते रूतौ पचतुर्थयो विक्तस्य स्येते स्यात्सैतदंतं
 नृजाः पत्राणोः मासः श्रीपञ्चजीमदन्तमेषः ततोऽप्यसिद्धानेन ब्राह्मणान्तोऽपि राम
 त्वा३० उस्वस्ति कुर्वन्ति त्रिजतीवरेत बुस्वस्ति इति ब्राह्मणाः प्रतिब्रष्टः इति वारिका

कारः ॥ जपंतस्वाहा स्वस्वयनं केते तताः स्वास्वयनमिति वृत्तिं अथवा स्वस्ति
 यदोपलक्षितान् प्रणयस्वस्ति प्रभिमितेव मादिभवा न्वदतोति ततः सामा
 त्यो भुञ्जीति तत्प्रत्ययगोदान् ॥ त्वेनाजितानिषु विप्रमिपती निजिप्रत्युद्गतिद्वयं
 त्वास्ति नृजैः कदाहैः ॥ श्रीवाजवहादरसंज्ञकपस्यतवावाह्ये मे वगिराः वनिष्ठे
 हे १ यो वंतरेव नृजैः तस्य मर्गः स्वदीधिति रियं स्यति कौस्तभस्य ॥ ॥ अथ योषु
 त्पनिष्ठायास्ते योषमभ्युक्तौ तुजौ ते यस्वभज्जेनयः होपरासभापोऽरीजोपत्र

५२०

पशोभागीवजापतइति॥ ॥ वामनपराशरः ॥ ॥ यासादनगरादीनिगयावया
 निचः नभ्रापरास्यनुस्यर्थयौवेदेयानिपन्नतरति। मार्गशीर्षादिचौरासाही
 चतुष्टयानंतरासुयोषरुस्माहमीयधतिपुचतस्यस्यमौषुअष्टजत्रादेकापंत
 त्वत्वेसुत्यमेपरवैकः आहतेद्वरनवमौषुचान्वष्टजंजायं। अशक्तमितस्यस्यस्यो
 वांनुपति। हेमन्तशिदिगयोश्चतुर्गामपरपुत्राणामष्टमौषुचक्रावृत्त्यावापर्वे राम०
 कृतीपदस्योद्घाट्येघरनखसुमित्याम् लायनोक्तेः तिलोपकामित्योष्टका

विद्वत्पर्यतेनोर्ध्वमात्रहापरापस्तिस्त्रोष्टकादतिशारुत्रमयसिद्धिनिविरासा
 र्थत्वेनचसौत्रचतुर्ग्रहास्यचतिहान्ताव्याख्यानात्पयद्यपिप्रमयोगपात्रज्ञा
 तोदाहताग्रिसृजौसिंहस्यमकरकोवायोष्टपत्माधुमासयोः। कस्यज्ज्ञेष्ट
 कायोर्दृष्ट्याधेः स्वराक्षितः इतिभाष्येकोक्तातयाव्याच्यलापनेस्तत्रना
 ष्टकानाम्नासंज्ञः कार्यः। माघावर्षेतिज्ञातत्वंतत्रत्यत्रादेष्टकाधर्मा
 तिदेशस्याच्यलापनोक्तेः। चतुर्ग्रहानन्तरसंख्यापारवापिजसंख्यापात्रपि

५२० पशोभागेवजापतइति॥ ॥ वामनपराशरो ॥ ॥ यासादनगरदिनिपयवया
 निव। नभ्रापरास्पतस्यर्थयौधेयानिपन्तइति। मार्गशीर्षीहचौरासासी
 चतुष्टयानंतरासुषोषरुष्माहंमिषइतिपुचतस्यष्वमौषधप्रकाश्रदेकापंत
 त्वत्वेसत्यमोषप्रवेकः आहतेदुतग्नवमौषवान्वहजंजापं। अशक्तमित्तुसुसुस्ते
 वांनुपति। हेमंतशिदिशयोश्चतुर्गोसपरपुद्गाराणमष्टमौषधकास्यजस्योवापर्वे रात्रौ
 वः। पितृभ्योऽप्याप्येष्टनवसमित्याम्। लायनोक्तेः। तिलोष्टकास्तिस्त्रोष्टका

निवृत्त्यर्थेनोर्ध्वमथहापरापस्तिस्त्रोष्टकाइतिशास्त्रोक्तमसिद्धिरेवनिगसा
 र्थत्वेनचसौत्रचतुर्गहारास्पृष्टतिक्ताताव्याख्यानात्। यद्यप्यपिप्रययोगपावेज्ञा
 तोराधनाप्रिसृजौसिंहस्थेमज्जस्त्रोवायोष्टपन्माघमासयोः। हसपहोष्ट
 कायोरुहस्थोऽधेः स्वशक्तिनः। इतिभाष्येष्टकोक्तातयाव्याच्युत्तापनेनत्रना
 ष्टकानाम्भासंजस्यः कार्यः। माघ्यावर्षेतिसंज्ञानुवृत्तितत्रत्यआहोष्टकाधर्मा
 तिदेशस्याव्युत्तापनोक्तेः। चतुर्गहगोनवतसेत्यापारवधिजसंख्यापान्त्रपि

सः

निरासे चिसाया सः स्यात्तिति पक्षे पात्रा उपोष्याष्टमो क्रियेते। तत्रापि पूर्वकम्
 नष्टमपौरत्वं भवेत्कामात्रमपि। पुनर्वै उपोष्यान्नाद्याः पर्यामास्या अपरप
 तस्य ससम्प्राप्तमप्यनवस्थासिति क्रियेता विवाहस्याभेदेति वैधापनोक्तेः। त
 स्तइति पक्षे मार्गशौर्बेन कार्यं। अमावास्या प्रकृतिस्त्वौषमासादिषु त्रिचिन्तिषा
 मोक्तेः। तत्राष्टका आह मपराह्णायमिन्मामष्टस्योपरिणतत्वात्पीतसुरोद्येनप
 र्वेष्ट आह सान्वयसोवकार्ये। अवश्यं कार्यं वैतत्। अष्टपुनरुहोपवसमाहरेदपि

राम

नावाकहासपोषेष्टासेष्टवेति नत्वेवानष्टकः स्यादिसाञ्चलापनोक्तेः। असाञ्चापोत
 मपि हति हतोपम्यस्तु अपि सान्वयाने म्पुत्रं ममाहरेत् अपि वा माहमेवानधीयेते
 ति॥॥ अथमयोगः॥॥ पूर्वप्रसिद्ध्यादिस्त्रीर्वयार्वावतपितृसंकीर्तंश्चो
 षणा आहं कर्तुं येष पत्राहं नृष्य इति स्त्रीस्य हणहानेत्तेर्हं वक्तव्ये उपेतप
 र्वाविधानेनेध्यायानां तं संयात्तुमिच्छपक्षे पात्रा साहनेव्यालीत्रया साहनेव्या
 लीनां क्रमेण वीहिभिः पराणां क्रमेणोहनति त्वमिच्छोदनपापसानां अपराधे मेण

३५

अपराणसन्निधारणोऽपि ह्यस्य सुकृत्यप्रियमतः नेमेरायेयोसंस्थानामासासं
 दक्षिणतोभ्यंतर्धाननकारिष्वर्णिगसास्नेत्रप्रपमानपुहोऽस्थ्यापनापैतंस्थ्यानिः
 यर्षोऽलक्ष्यलमुसलहस्माजिनानोनिहतिः। अस्तेहृष्वो गोधमत्तिरारोः पृष्टीति
 तास्त्रपांश्चतोऽप्यपासदेकारतिहृषः। अनुशरावप्रेमिति गोधसानोपि ह्येनकार्याः।
 शरावर्ततिष्ठत्यारनपतिस्मरणोवर्ततइति जपेतः। तिपोसि हं न लपाहानमिति हति
 कदापः। अतः पात्रासास्नेतेस्थ्यासाहृषिहानपस्यानिधापोऽनुकपणपुनास

हिरातोभ्रवानिधानांतंकत्वाः प्रयस्यालोमयोनिधायामिघार्कैरुदासेभ्युज
पत्रिमतोनिध्यात् पृहर्षेपरध्माधानांतंवासापुष्पैचाद्याह्नमरानक
भ्यंतंकत्वात्रिषणत्रिभुजोत्तरादिभ्युत्तिभः यद्यगुदस्येवलाप्येभ्योतोहस्य
तालंकत्वाः यौकल्पिहीतेवित्विषान्याविनावीत्पुत्राप्सुरस्येतैरुतातोमे
गोप्रोवासेनसहदुपलार्कमेकात्रिभ्यापिहविर्भ्योद्विह्रवरायपक्षांतोः प्रयम
वदिरुहपक्षिष्टमभिघार्कविनमभिघार्कपाकनमेत्रयोस्थानेउरिरातमिष्यभि

स.

जुडपातयोनिसंभ्रमकावतानाहति। उदीरतामिस्वयानाप्रवक्रये। पितरोस्वतात्रिष्टुंरः
 पूर्वः आहंगयौनराहोमिव। उदीरता १. ज्ञेयतम्यो २. आहंगयौ ३. वरिष्ठः ४. ३५
 हताः ५. आकाजानः ६. आसीनासो. ७. वेनः पूर्वः ८. मतिमेवमेतेसाहाकारस्थाने
 स्वधारतिपानीयपितृभ्यश्चमिति त्यागश्च। यत्तुपवीतौनेतसामयौपुतसापुत्रव
 स्थपमाचौवे। स्यात्तत्रोत्तमनिर्वतआहरोषसमापयेत्। ततः पार्वत्ताधरेवतमाति
 लतर्षणांकृत्यासंपत्तेर्नदोष्णयेत्। अथाण्मोक्षनीयप्रानापत्यदेराकाजौसंज्ञौ

राम०

त्रिमावीनावोतीहरीविस्मनामानिकीर्तीषकाभ्यांइजुरिष्यहतिंसंन्यसताएतानो
 तलाताओपासनाग्रिंषुनाल्यपारापामदिअवनांगहोमंजीछे। स्वता-चतुषो
 आमेनेत्यते। अग्निरेवस्वराण-ग्रीष्महेमंतमृतन्दवी-शरहेमवेसरमधिपति
 महोरत्रेवस्वराणः एयिवीमंतारंस्वरादेवीदृष्टाः मुहुराउदितोपोविद्यतस्वराणः। अ
 पोमरीवीधीनारसवृद्धितमविष्यदिसुवक्षणावेवस्वराणः विमानादित्यावसहेत
 नहृदोनोसन्मरत-प्रजापतिंवरुणेविनववुराण। यत्तापतिंवुराणशेचरेत्तयोहति

स्मः वापुनात्तेष्वेपविजेनिधापतधूपेपयेः यजिमतोनिधापाष्टाविंशतिमुष्टोक्तस्तीनि
 रूपतावहालेस्तीयोह्यहंसायस्यभाणोतंलतावरुनविधिनाः वहापयनपैतिष्यो
 रास्त्यजिषि अग्रिहंसात्रिष्टयः ॥ अष्टकागोमेवि अयेनप-विधेमसुहा ॥ अश
 तपः अशेषतपापानयोः ॥ अ-शपोः साहाअश्रययीकोरेमेनप्रतवः शिवानोप
 वीशिवाअनपराहन्ः संवसरोपेयनिः पाणानोः होरात्रे सगर्तैरिष्यमापः
 साहाः श्रीकापुहेसतापहेभ्योवर्षाभ्यः शरहेसेवराणपिपतयेः होरात्राभ्यामिहः

रास०

शांतायपि वीरितमेतदित्तेषोनीरेअभ्यन्तोः अस्तु शिवदिशः प्रदिशउदिशोनः
 आपोविक्तः परिपातसर्वतः साहापयिमाअंतर्नितापिदेहिम्यः प्रदिशभ्यउदिशेयो
 विष्णुहंसः आपोमरीः जीः प्रवहंतुनोपिपोधातासमुद्रोवहतुपायामतभविष्मरमप
 विष्ममलमेवलाभिगत्यः स्वराज्ञागिः साहा ॥ अभ्योमरीविभ्योधात्रेसमुद्रापभताप
 अविष्मतेविष्मसैवराहोस्वाहास्तगिसवसुहः पाहाविष्मआदिस्वावसवसानुप्रता
 पतिर्मयीप्रतेव्योः स्वाहास्वाहाविष्मभ्यआदितेभ्योदेभ्योहरेभ्योऽगोसत्योसभ्यः

स्म. मुजापतयेपरमेष्ठिनरुहं योऽस्मत्सा एतदन्तामन्त्रः एकमुत्पेत्वा आश्रितवान् स
 रोमन्त्रः सोऽन्यमुत्पत्तिर्बोधितकारिकोक्तिः । मुजापतेति रायगर्भः । मुजायतिस्त्रिषु
 मुजापतिस्त्रिषु । मुजापतेनुरोराणां साहः । मुजापतपदोऽस्त्रिषु सहाहोमशे
 षसमाध्यासात्सायास्त्यालनादि । कामकालौ विद्येद्वेदोऽपि आदेकतत्तावत्
 भ्यां कामकालकाविति प्रयोगपरिज्ञातेश्वेत्ते । आद्यान्तरमुद्यतं कृतं भो
 जनायै ह्युत्पद्यते नः । तामिषं यैविमुसमिषे उपविश्यमाचो नो जेता पाशियायै स

संख्यातयेनेषु विद्येता एवं यित्तमहासिपाणिष्वपि विष्वास्तनपत्रे निक्षिप्य वस्यो
 पुविशेत् । कतन्निस्पृहतश्चिह्नस्य उपरिवेषणादिसंयन्त्रवचनांतं हताभुवत्स्वना
 चातेषु विप्रसमीपे भोतनपात्राद्याहुमाचमुत्प्रेक्ष्या ह्यपर्वजैर्भोजनमाद्यदिनाह
 हतेनेवोपि दानविहिरानेवुपीत । नकार्यमभ्यसप्रमेणादि त्यागप्रनुमर्गिणः । यात्रा
 पेन्मध्यमधिऽप्रादरोषसमायेरिति कारिका । स्वस्य यनवाचनं विसर्जनात्
 मुसवरोदरावकायोमितपि पदं हति हन्ति विमुर्जनेषां वराहपुत्रानां तपेण

सू. कुर्मरः ॥ इति प्रथमाध्यायाः ॥ ॥ द्वितीयः स्थितिः सद्यः विधिर्हमाद्रौ वापयुगले ॥
 आषाढपुः सदाज्ञापीमासेनाभवेत्सत्तराः शास्त्रेभ्यान्तोपास्यारवेभ्यान्तोवि
 धिरिति तत्रैववालेतुयाकमासापणत्तानिद्वयाणिनिस्वेहमुविधापभाद्रा
 तापोवतुपुर्वाशास्त्रेविषत्तः ॥ अत्रहेमाद्रिः शास्त्रादिशब्दाः सर्वस्यपिभोजस्यतत् ॥ रा०
 तस्मिन्प्रधानत्वमनिपादपराः ननुद्वयातेरनेहतिप्रार्तिः ॥ अतश्चतीर्थतितासेस्य
 कलिकूर्त्तनात्स्थानेमाघान्तेदपदमाघान्तोयस्तस्मिन्नेवसंज्ञस्यः ॥ अथतद्व्या

[illegible]

स.

नऊरुनिमित्तत्वेनसिद्धत्वंतुवदताआन्वष्टकसुआरभेप्रभवेकतयाऊदेनमात्रा
 छुदेशसखनारसिद्धिनिर्देशास्यविधुन्नापकत्वंसमंदिमन्त्राइत्याहोप्रसिद्धंयति
 पावंगानवावरात्राह्यस्मिन् अशक्तोततःयागप्यपन।सप्तपञ्चययकोवा
 सपक्षेयकस्यैकइतस्योस्त्रयः २।यवपक्षेयकस्यत्रयःइतरयोरेकैक।इदंवा
 न्वष्टमस्येतिहृतिहृत्तपर्वेषुअभतिष्ठितितपंत।दक्षिणाप्रवरादेशोवरिक राम०
 तस्यडिनेविधिवदन्निप्रतिष्ठाप्यपरिष्कृतोत्तरतोद्वर्कुर्यात्तनवायिरिअयलं

परिणात्रयपक्षेपरिविष्मसागादिसंपन्नवाचनोतकतापिउर्थेविजिंरार्थेवसर्व
 समुखात्रिथारममदक्षिणामकंययन्माकृदक्षिणाप्रसमलेदनेपरिस्तिपेव
 प्रैधवरस्थातोत्रयपर्येकाजितनसहृदिन्नत्रयेधतमेतगाकमंडलनेके
 कशआनेपोहृष्ट्यामास्तद्वस्थालीखवीदिपरणादिमुहोदनतिलमिष्टादि
 नयापसप्रपरणोतकताद्विमेश्ययरापात्रंमधुमथपात्रनायावधिअपत्तोति
 जयतः।अपयितत्तदनयोद्विमेश्यानमिअपेतइतिकारिकाकारः।दक्षिमिअ

संज्ञितपयविहंसधिमंथः । मधुमिच्छतेनमधुमंथः ॥ ओरतामंरुपजातरेणाएणेन्युने
 मरीपयवर्वमरिसोपीपतारतिसोनरे । वासाजयेपयिमापराणिचिरछपते
 क्रमस्यहैकैनेमसहृषिनेनावपुसोपीधवापामासेरुनाहजिरातआसासल
 वेरणवपिष्टवीषियत्येकममिद्युर्गोहमस्येल्लुकासधिसमेष्यपेपीसंस्था
 मासावाप्येतनरिनिहिरात आसावक्रशिपुत्रपमुपकृणात्रपवाहाएवेत राम
 रक्षाघानतिहिनानासुराणाहाननारिअर्घ्यविशेष नवाजास्यसाधो

३९

होपाहसजपनामदः । यितुः पितामहाः येज्जाआदिमावर्हिषिस्थितारतिध्या
 तामधुसिपुस्तिनपतात्रदीपेगन्धुन एतेतेसादिप्यथासिएतमेमात्रपेहसे
 चनामिसेवमेजापानकसएतहामातौपतएहहृयेवपुमिनिहिसारस्य ।
 एतवोपतएहहृविष्णुसपेवपकानितकुतामात्रकस्यापेवेस्यस्यथानेनोह
 इतिहताअत्रयितरोसीमोहइत्यत्रनोहः स्त्रीपिण्ड ३० रनामृद्वेनवणमिअ
 हीरवनिनयेत अर्घ्यसथापुर्हदेतेरुदोभ्यः मिसयादिनेजाथापुहवपाइने

४२०

पुनरेवैतद्व्याख्यामनहेनसंज्ञाहतिरिष्यते। अन्तेनैवेपेणोअसकरोपतिष्ठते। अ
नहेनैवेवैवासां प्रपद्यमवाहणं। पिंअपमहेनपमोवेमाशयेत्वा। स्यासाओज्ज
गयंपतअहोपेसमापयेत्। अतप्पोरिअनासिजपंतमतेपेवेसस्यस्यानेपावे
त्पत्तः सतवोमातरेवाहसतिच। आहतेपावेसत्रपेदेवतानां मिलतयेरां कुप्यं
इत्यनारिनाये। अथाहितयेः। पपोमपरितानेपत्तैवुः आहयजरो। आहितये
आथाहनांततनाहतिगाभिप्रत्यनारिहविरसाहानेतंत्वात्राल्लाननुत्ता

राज०

पहतिगाआविधमपसमाधानोदिरतामित्यवावाइतीहनामेसगाहिविज्जतो
तस्मादिताप्रिवत्तुमिति। अथकान्वयकास्यतेनययेनोपासनातअपगाहो
मपोः हतिगाओज्जमतातापनात्यजोगतः। जपंतस्वान्वयसातिआह। स्वमा
यादितायेरोपासनाभाविशलाओभवतीति। इत्यथजायपोप्रासनिपसमनायेह।
येवेनानंतसहेनमुदेयात्तुमुनाहः। पौषयुक्तायस्योउधवासरेहत्तुपुत्ततोविष्णु
पुष्यमासिपहोविष्णुक्तायस्योउधोसवेत्। तहानुसामहायणामहाभूतितीति

रम्

भूमिपुत्रीवितित्वद्गोपिद्वयंरुद्रगिरिविजेः करत्नेः॥ श्रीवाजवहादुरसंज्ञ
नपस्यनसवावाहरेरिवमिद्वलुषे॥ ॥पोनेतदेवहात॥ ॥तस्यमौषाख्यहोधिनि
रिषंस्मरतिज्जैस्त्रभस्य॥ ॥अथमाघमासकृतं॥ ॥तत्रधर्मप्रमेवोधापनः।मप
स्पामवगाहनंदेवतात्पपित्पिपित्तर्पणमनुतीर्थउत्थिबुनूज्वदेतीरितिः।अ
थमाघस्नानकालः।मपागसेतौबाले।अरुणोत्पेतुसंप्राप्तेस्नानकालेविवत्तसः
माधवाधिप्रगध्यापनः स्नातिसुपयजितोमपागचारित्तिष्ठमेतस्यपुरणस्यकाभि

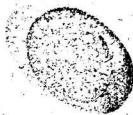
राम०

तिरिति।पोमे॥माघमासेर्येसायःपिचिरसहितौ।बलप्रवेशरूपेवाक
पतंतंघनीमहति जलेपततस्नानेवर्तमिति।केचिद्याचलुः अन्येबलप्रा

स. द्विपदसमभिव्याहारखेपोऽप्यः पतेनमिति। सविद्योपोमाचमास्तुप्रसिद्धं
करमित्येवमतस्माच्च॥

राम०

एतिवारुनदीपवादे। उद्दयसत्यपुरस्यानितमात्तत्प्रसर्गेययात्यमलदे।
हधरेनरेसाविति अत्रसूर्यकराभितसइतिविशेषणादुःषःशब्दया
तःकालपरइतिवृद्धः। एतेषांस्नानकालानामुत्तमाधमत्वमुक्तेवाहो।
उत्तमंतुसनह्वत्रंलुत्तारंतुमध्यमं। सवितृद्युदितेभयततोद्दौनंप्रकीर्ति
नमिति। आरंभसमामिकालौवहो। एकादश्यानुसुक्तायायोयमासे
समारभेत् हाश्यंयायागिमास्यावाशुक्लपञ्चसमायनमिति विलुः। द

स्मरकैः शिवायूगोमासैवाधारभ्यस्तानमाचरेत् केचित्तुमकरस्थैरवोमाघइति
 मंत्रान्मकरसंज्ञमराप्रभृतिभुंभसंज्ञमरायर्थेतेस्तानेकार्यमित्याहुः
 -मूत्राधिकासिरोभविष्ये। ब्रह्मवारोगदृष्ट्यावावान्प्रस्थोयमिदं
 वालदृष्ट्यवानश्चरनारोनयुसकाः। स्नात्वामाघेषुभेतीर्थ्यानुवर्तौ
 शितं पदमिति। स्नानसाधनोभूतजलविशेषेणफलविशेषोभ्यधापिया राम
 मातमेनवारिणास्तानैयदुहेक्रीयतेनरे। षडव्यलदंतद्विमकरस्थे।

द्विवाकरस्थेद्विवाकरोवहिंस्तानंतुवाय्मादौद्वादशाव्यलंस्मृतोतदंगोहि
 गुणोराजनंतघावेवचतुर्गुणो। दशधदिवस्वातेषुशतधाचमहानदोशते
 चतुर्गुणोराजन महानघाश्चसंगमेसहस्रगुणितंसर्वतफलेमकरेवो
 गगायास्तानमंत्रेणालभतेमनुजोऽप्यशतेनगुणितेमाघेसहस्रेराज
 सन्तमनिदिष्टमधिभिः स्नानेगोगायसुनसंगमइति। आरभसेकल्पमेव
 विष्णुः। तत्रचोत्थापनियमैरह्नीपाधिधिपूर्वकं। माघमासमिमं पुरो

स्म. जौ. स्नास्येह देवमाधवा। तीर्थस्यास्याजलेनित्यमितिसंक्रुत्स्म्येवेतसीति स्नतं सं
 त्रलितं संपूर्णमाधवा स्नानमेकतीर्थ एव कर्त्तव्यं। यास्य हि कस्मानविधिः। या
 द्यो। मकरस्थे रवौ माधवो विंदाद्युत माधवा स्नानेनो नैनमे देवयथोक्तस्य
 लक्षो भवति। इति मंत्रं समुच्चार्य स्नायान्तो न समन्वितः वासुदेवं हरिं कृष्णं माध
 वं वा स्मरेत्युतः। सेनौ ब्रह्मसूत्रविशाचैव मंत्रवत् स्नानमिष्यते॥ तस्मै सेवतुष् रास०
 द्वा राणां तथैव नुरनंदनी नमस्कारो यथा कर्त्तव्यः सर्वपापौघहानिहरति। षट्।

रागामिति स्त्री रागां संकरजातानां सुपलक्षणं। तथा। ततः स्नात्वा शुते तीर्थे
 दत्वा शिरसि वै स दं वेदोक्तविधिना राजस्स यो माध्वं निवेदयेत्। यित्सेतप्यं
 तत्र स्थो वतीर्थवत तो जलार। इष्टदेवनमस्तु तप जये सर षो न मे। शंखव
 क्रधरे देवमाधवेनामघुजयेत्। माधवेनाम्ना पूजयेदित्यर्थः। वहिहुत्वापि
 ध्यानेन ततस्तेकाशयेनो भवेत्। भशप्पा ब्रह्मवर्षा शतः स्नानं समाचरे
 दिति। तथा कर्त्तव्यो नित्यमः कश्चिद्दुर्गपी नरो तमेः फलान्ति शण्हेतोर्वै किंचि

सू. जो. भो संत जे दुधः । भसो शयीत होत व्यमा जेतिल समन्वितो । त्रिकाले वाचये
 नित्यं वासुदेवासुदेवं सतात न । दातव्यो दापको खंडो देवमुद्दिश्य माधवे
 ईधने वंत्तु स्वस्त्र उपान धगुलं छ तो तैलु कार्पास कोष्ट वउल्लोत लव
 तो पेरी । अन्न चैव पद्या शक्ति देय माघे न राधिया सुवसे रितिकामा त्रंदघा
 हे हवि देव तथा । यस्याग्निर्न सेवत त जे हियः प्रतिग्रहं परस्येति हो याति
 श्रार्थान बहिः सवयेत् स्नातो त्स्नातो पिवरात न । हो माध्वं सेवयेद्दहि शो

रामः

तार्थेन नगरवनेति नारदो ये सामानि येषां तथा ॥ अहं सह निदातया तिलाः
 शर्करा पानिताः । अन्नभ्यं गोवरी गेहे सर्वं मासेन पेइतो ॥ अपाहृत शरीरस्त
 न साक्षात् स्नानमाचरेत् । सूर्योत्तिकाले न यत्तु हं देयती भो भोजने वस्त्रादि
 च देयं । माघे मास्युषमिस्नानं कृत्वा दयेत् समर्चयेत् । भोजयित्वा पद्या शक्ति मा
 ल्यवस्त्रविभूषणैः । सो भाग्यं पदमाप्नोति शरीरोगो ग्यमुजमे । सूर्यलोका
 प्रदं भुगपे सूर्ये वतमिदं स्मृतमिति वचनात् । निरोगो यास्ते विष्णुः । माघे मास्य

सूक्तौ. मिनयतहेतिलेहतासष्टतं ह्यसांवाह्यगान्मोजयित्वा दोताग्निर्भवतो
 ति। वासनयुरागमाधेमासितिलाः शस्त्रास्तिनधेनुश्चसनतः। दध्मेधना
 दयत्रायेमाध्वप्रीरानापत्तिरिति अथतिलपात्रदानेदिष्मः। ताम्रपात्रे
 तिलान्कृत्वापल्लवोडशकल्पिते। सहिरण्यं सशतावाविप्रपथयतिपादये
 त। नाशयन्निविधयायेवाजनः कायसंभवं। केमेतिलपूर्णाकास्यपात्रेस
 हिरण्यंदिजातये। यातर्दत्त्वानुविधिवहः स्वमेप्रतिहेतिसः। ताम्रपात्रदेश

रास०

गुरांतघमंपरिकीर्तितंदिगुरांमध्यमंप्रोक्तंत्रिगुरांचोत्तरंस्वतांस्वर्गो
 मेकंजघमेनुदिगुरांमध्यमेस्सत्ते। त्रिगुरांचोत्तमेतद्धस्त्ववर्गोपरिकी
 र्तितांवात्से। ताम्रपात्रेतिलैः पूर्णोपस्थमात्रेदिजापनु। सहिरण्यं चैषाद
 घाष्ट्याविज्ञानुमातः। सर्वपायविष्णुदात्तालभतेसयशोगतिमिति। स
 हिरण्यतिलपात्रदानेमेवोमदनरत्ने। देवदेवजगन्नाथवोष्टितार्थफल
 पदातिलपात्रपदास्यामितेवांगेसंस्थितोसुहृमिति। अहिरण्यतसात्र

स्फुटौ दानेन तिलाः प्रणयः पवित्राश्च सर्वेषां पतद्व्यासताः। मुक्ताश्चैव तथा क
 द्माविष्मगात्रसमुत्पन्नः॥ पानिका निवृत्त्यानि ब्रह्महत्यासमाविवाहित
 लपात्रप्रदानेनानि नश्येत्संसेदेति मंत्रः॥ तिलपात्रं यमदेवतं ब्रह्मलोक
 प्रामिकां संप्रददति संकल्पः॥ अथासंदानमंत्राः हिरण्यगर्भसंभूतं
 सोवर्गं वायुलीयकं धर्मोपदेष्टव्यं मिश्राणां तु कमलापतिः॥ अंगुली
 पस्या॥॥ कौचमहं जवत्तपेरयकाति सुखप्रदा विभूषणं प्रदास्यामि विभूष

राम

यनुमोसदा॥ वलयस्य। लोरोदमयने पूर्वमुद्धतं कुंडलद्वयं त्रिपासदस
 मुद्गतं दृष्ट्वा प्रीयतां ममो॥ कुंडलस्य॥ मणिकौचनयुष्याणि मुक्ताफलम
 पानिचानुत्सीयन्नदानस्य फलानां हतिषोडशी। सुवर्गं तु लसीदानां त्र
 यः कायसंभवात्। पापं यथा ममाया तु सर्वं संतु मने प्रथाः॥ रतिस हिरण्य
 तुलसीपत्रस्य॥ शालग्रामशिलापुष्पाभूतिमुक्तिप्रदापिनी। शालग्रामप
 दानेन मम संतु मने प्रथाः॥ बक्राकितं ममापता शालग्रामशिला शुभासने

राम-कौ- नैव भवेत्स्याऽभयोर्वाष्टितो कलोऽसकृत् शालग्रामशिलादानस्य विष्णुधर्मा-
 हिंसा स्मृतेषु वा सुदेवपरायणः । न मोक्षता सुदेवायेत्यहं प्राध्याने जपे-
 न अतिमन्त्रस्य यत्तस्य ततः फलमवाप्नुयादिति । इति माघस्ताननिवनाः । सं-
 यतो माघस्तानां शतं स्मृत् हस्तानंतदशतं एकहस्तानं मणिकुपातः पादो-
 यपागो माघमासे तु स्नानं स्पृशत् नान्यमपि सह स्नानं फलं लभते । राम-
 धर्मिणोऽपि स्वोऽप्यः । स्वर्गो भाग्यमहस्ते सा कुस्ते प्रे विद्युहे । यस्तु लं लभते माघे

वैराग्यं वैवाहित्येनेति वचनाच्च अर्थोद्दिष्टः मदनरत्ने माघमासो व्यतीयाते
 आदित्ये विष्णुदेवते । अर्धोदयं तदित्येच्छा साहः सहस्रार्कयहैः समं निर्वाणाय
 ते महाभाते । अमार्कगता अत्र तौ पुनः कवेः पुष्पमाघपोः । अर्धोदयः सविज्ञेयः को-
 टि मर्यादः समः । द्वैवपेगाः शस्तोयं न तत्रात्रोत्तरावनेति स्फोटोऽहं । अर्धोदयं तु संया-
 तं सर्वगं सप्ततलं । शुद्धात्मानोद्दिताः सर्वभवे प्रवृत्तसन्निभा इति । तेनैव रात्रिं वि-
 क्षेप्य विहितः । कतुः यत्पिलं पुष्पं प्रमत्तं नृकारयेत् रात्रिं चत्वारिंशत्संवापि वं वि-
 श

स्मृको. तिमैववातिवायपसेतत्रपममवदलंलिखेत। पमस्यकरीकायांनुकर्ममात्रे
 सुवर्गाको तदभावेतदर्थंवातर्ध्ववापिकारयेत्। कृतानुतदनेः शुद्धेः पममव
 दललिखेत। पमस्यकरीकापांनुकर्ममात्रेकसुवर्गाको तदभावेतदर्थंवापिको
 यैराकृतानुतदनेः शुद्धेः पत्रमवदले शुभां अमंत्रेस्यापयेत्रस्यायेत्रवसविमुशि
 गान्तको तेषांमौतिकरीपनायेतमासेः सुशोभनेः रत्नादिभिरुत्तमवसाय। राम
 पवित्रेयेत्। मंत्रः। सुकृपापसामंजयस्माहेतत्रीमवेअवपोस्ताम्रंस्वातारहा

गादिजो। तमेतिसमुत्तमेललायथ्योसस्यरत्नानुपसक्तोत्तमलंलभतेमर्त्यः सत्त्वा
 दानमममकमिति। पत्रं सुवर्गा अन्तारः कर्मः सुवर्गः। अमंत्रेपात्रेकास्यामवे
 एवंसुपुटितंकार्यंस्वकास्प्राजनमुतममिनिशास्त्रांतरसंवादात्। समुद्धेतु
 लायाः ध्याः सप्ताश्वनका मोः द्योदयविहितमनेरानं कृष्णशतिसंनत्य
 पात्रुराणैकवसुलिखे शेषं हातिनंतं दुर्गैरुदलं हत्वा तमोक्तान्ममदणि
 मारणैकतस्यतारस्यपात्रेनपात्रमपात्रस्येष्टि। अतस्मिन्मवदलं कृतानुतदनेः

सम्

कामुक्तान्तरपरिमासं हे मंतिनामिहा यथोत्रे बह्वासां पापसे विष्कलिं गेशिवे
 यथाधिकारं तन्निगवेदिमंत्रेनाममंत्रैर्वाहवातापुत्रोः संयुक्तपुत्राज
 त्तिं द्यात् तत् । बालसंबन्धनादिभिरभ्यर्च्यैतन्मंत्रोच्चारणपर्यन्तमनुक्रमवराब्धि
 तामुक्तागोत्रोत्पन्नापुत्रकशरीरोत्पन्नमेतत्सुवर्णालिंगपापसुप्तकममंत्रसंपदे
 नममेनियान्नरत्नं जर्तुं द्यात् । पतिगृहीतादेवस्य नेतिप्रतिगृहीतायात् । ततोऽस्य न
 स्वसंपर्गनासि चर्च्यं रं हि राणे संयद्रे रतिवशा शक्तिरतिगां द्यात् । रत्यमंत्रा

राम०

नमोऽस्तु ॥ ॥ अथ हेनादिमन्त्रलोकमर्होऽप्यवतोऽर्वात्लि संगमे स्नात्वाऽवम
 प्राणिनामयम्य देशकालो संकीर्त्तिसर्वपापविशुद्ध्यर्थं अर्द्धोऽप्यवतं वारिष्ये ॥ त्रिंश्व
 त्पुत्रदेवः कृष्टिषु भुक्तिर्भुक्तेः भवतु सन्निधौ मित्रं यो देवास्तत्र यो प्रयति संकल्प्य
 पुत्रो देवो तिलपर्वतत्रयं कार्यं । प्रतिपदेते तन्निताः सप्तशतत्रयं प्रकाशे रासिताः ।
 शतत्रयः संख्याद्वे रासिताः । कुटुंबे प्रस्थाप्य क्तां द्वे रावे रवारि कावेति हरे
 र्बद्धिगुणैः । ब्रह्मविष्णु शिवमृतिमाः यमेवंसुततर्हति मंध्यामतापरिशाणा

सं- हन्नात्तपि। सोपस्वाद्याः ३ स्वसागाव-ध। एजात्रपसामग्रोसुयकत्सनरुत्ताम
 धाहेस्तानातेमाध्याहेजेहेत्वा। वार्षवराण्यया शक्तिवस्त्रालंवा। रभसुरोहेत्ता
 मात्राकरमात्राप्रिष्ठत्रकमेडलुभिः तत्तत्तनवहन्वा। वार्षदारहतपुनभराणे
 यतिमात्रपंपवतत्रपमअभागेषुनिभापरतिरापवतस्यवसुपतिमायावात्ताण
 पत्तयेत। तत्रमंत्रः। नमोविष्णवेतेजुभ्यंससायपरसात्तमे। देवायदेवयतयेतानामो राम०
 यतयेनमः। अनेनमोऽशोपवारेः पूजयेत्ततोवत्सत्सेननशतियाहैहिराण्याभिधन

सदस्यरुधात्रेनमशतिकटिदेशो। शतानेदायनसशतवहः। सावित्रीयतयेनमशति
 वाहू। ऋषिदायनसशतिपर्ववक्रोयजुर्वेदायनमशतिक्षितिगा। सामवेदायनमशतिय
 त्रिमां। अथर्ववेदायनमशमुरा। चतुर्वेदायनमशतिशिरः। देसायनमः। जमलाप
 नमस्तामनातजः समतायाआरीष्ट्रुहंशदिशेजपालाननाममंत्रेः पत्तयेतः ततः
 पार्थनातिरापुर्गर्भपुरुषप्रधानात्मत्तरूप५५ १ यसारसुसुरोभत्तापजागृह्यमो
 र्कतोतदस्यवर्तस्यपतिमायाविष्णुपूजयेत्तत्रमंत्रः। नारायणमज्ञानायनमसे

स्म. गह्वरपीतावेभमस्तभेननादिनमोस्तते। ततः अनतोपनमरतिपादौविभुः
पापनमरसहस्रबुद्धापनमरतिजातनी गोविंदपनमरतिजेषमसन्त्वापनमरति
गुह्योपमनभापनमरतिनामिधुषनोरपनमरतिउरं। कौत्समवृत्तेनमरति
वृत्तः। वत्सुजपनमरतिवाहविभुतोमुखापनमरतिवेस्वाशतसहस्रशिखेनमर
तिशिखः। तितः पार्थिवेत् आदिमवृत्तेनपनीहवाहोदैससहस्रपञ्चस्तोमपासताग
हाराजरागकोरति। तदुत्तरस्यप्रतिमापार्थिवेपत्तेपत्तेमनेः। महेन्द्रमोहाननमस्तेप्रि

प्रांतको। तौस्ततेशापनमोनसस्तेहपमध्यजेति। नृतरिनापनमरतिपादौ। चंश्चो
खरपनमः संघे। पृथुपत्तेवेस्वापुः। जलनीः शंकरपनमः उरः। उमाकातापुण्ये
नीललोहितापनमः नाभौ। कृतिवासमेदरे। नागोपवीतिनेवतः। भोगिभोगाप
वाह। नीलकंठपनमः भृंगपंचवक्रापः मुखाणि। मर्दिनेनमः। मोलेन। ततः पार्थ
वैर-मोक्षारः पत्तेपातननमोलीकजिवापवा। पला। इतोमपासतागहाराहपम
धजेति। सोलनाममेनाः सवैपरावपुत्रीदितवृत्तेकवनेपनीपाः। पलात्रोपपिअ

सं०

भिषेककालेपंचामताभिषेकपर्वकोभिषेकः कार्यः। वस्त्रार्पणकालेब्रह्मणे
 ध्वेतं वस्त्रं पुनो विस्मवेपीते शंकराय लोहितं देवीपुष्पापेताकाले कमलनित्रल
 रोगो तुलसीपत्रासि विस्मवे। क्लिपत्राणि शंकराय देवानि तत्कारुसंभवाभ्य
 म्यानि हिमपुष्पाणि त्रिभ्योपि देयानि। एतां तेषां वा र्ग्यस्योक्तविधिना स्य उते
 सस्मत्पत्तापतये विस्मपावरदापनमशने वहिंसंस्त्राप्यवश्चपरासहितं आ
 स्वभापांतं विधिना हतं तत्र प्रवेपतापनेन त्वदेताभ्यम र्दो विष्णुः सर्वं कृपासहं

राम०

ततश्चर्वासाभ्यां लिखत इत्यादि रोषजर्मसमापयेत्। चरादिनिजाले ब्रह्मणो विस्मवे मता
 देवाय स्वाहेति मंत्रेणैव चरादिनिः। होमीने स्वस्मिन् गोमोपाखुरीं घृताभराणां भक्षितं
 ताम्रयष्टां कोसरोसुर्वीपास्वस्वप्रतापयुस्विनी गामावापीपस्वार यज्ञमाधु
 नभस्तापाः। गवां मांषेषु यथावाति सुवर्गोद्विगापि देवा। ततस्त्रीनस्वराणां
 यथाविभवं रज्ज्विता देशकालोसंकीर्त्तमा ब्रह्मयतिमांति तपर्वत्सहितं सोप
 स्कारा बिलयोते तुभ्यं सुप्रहेनममेनि पाऊरुते जलं यद्विष्य हतस्य न स्वरा न स्य

स्मः

पूरातिथे ब्राह्मणे सैरमासोपक्रमं शर्षां समासवसोगादमानिहिरापमधिध्या
 नितुभ्यंसंयददेवममेतिपुनर्ज्ञेयं विपेतं एवं सुधीमे शिवेप्येव ततपतिमारा
 शप्यादिसनं वल्लभकर्णः सांगतोपैदशावराजसरागभोजपेतः॥ इयं दप
 तः॥ ५ अथमायेवेणीस्नानमहिमामास्योसितासितेनपस्तानंमाधमासेषुवि
 हिरानतेषांपनराहतिः कल्यकोदिशितैरपिपादोऽङ्गुलैश्चसमागमावत्रुज्यावगाहि
 तातस्माद्व्यागुराभोऽन्तापत्रविंध्येयसंगतातस्याप्यतपरागप्रोक्ताकाशपसतत्वा

रास

ज्ञानोक्ततेषुपमेकंस्त्रीन्मोहमलिनविषयमनेनसंपर्कश्चोदेवोतिनिसुवोतासुस
 वमंत्रपेराभितोसातचितास्वामयतिपात्रंमिनामिद्विष्येगंधादिचनिहिप्यततदि
 प्रायतोनिधानातस्तेनाभितरेतेमर्ष्यसाजितेमातरेरंवासातरेखोअग्ने
 मिनेवपयातिादत्ताकस्यद्येतेपात्रवतप्येप्रधुमंभवर्जुवत्पुण्ड्रपधुताने
 ताग्योप्रवेष्टुतस्यस्त्राजीपनामितुनेनेसरोरुपलित्यवत्भूर्भुविदिदिउरु
 यद्वंभ्यवतंवाभिधायसोमयेतिद्वानातथैवद्विअनुष्टुपस्यदहिराभागास्व

स. हायाप्रपदनिमंत्रेणस्वर्गद्विनेदीक्षितानोऽन्नापतोपवीतेमेतारोपरिदृष्टापउपस
 र्पणान्परिवेष्टयान्तेहृत्क्षिप्तवतुष्वपार्वरात्रपयनेपरिदिष्टसागासिसंयन्वाव
 गान्तहनापिरोम्बेतिप्रिण्यवसर्वस्माद्नाहृदिवतुष्टयान्तधुमंश्याभ्योबोद्धस्यशे
 ष्यनिवेदनादिज्ञानेवर्धः प्रयत्नपयकोसन्निनलैः शुद्धंतोपितः शुद्धंतोमोतः
 शुद्धंतांसपन्नोऽस्मान्महाः इत्येवमवर्धनैर्निनयनेहनाशुलोदराः शुलगंधाः राम
 शुलपहोपवीतिनः । आत्मनोभिषुग्रासीनाहानुमन्निरापयाः वसवः पितरौ

हिनी। काश्या शतगुराभोतागोपमनसंगता। संहस्यगितासपिमवेसत्रि
मनहिनी। पञ्चिमाभिसुखीपणकातिंधाः सहसंगताहंतिरत्यवपायंसमाधेन
पुतेमेति। अथप्रयागपरिमारावेरीपरिमारावेमात्से। पंतपोजनविहीताप
पागसुगमवेत्। आपपापंतिशनापसुरेखासुजेरार कंवलापनरेनागो
नागभरदभलकः प्रतिषानशवेत्तुयोलसनापायासाताततमातततताना
सुजिह्वासत्रिमेजलप्वतरेनागोहतिसेवमूतनोनागरहिनीरोषयाधि

स्म. तेषु पञ्चगुणैस्तत्प्रमाणमित्यन्तर्ह। तच्चाप्येवैतौ पक्षे मासं यद्वे। मासः सितसि
तेरिप्राजस्यैः समो भवेत्। वनविशतिविस्तीर्णो सितनीलो वसुमन्मरीचः चतुर्वि
निधनविस्तीर्ण इत्यर्थः। तद्वत्तुपेपि। जालिघट्टनोक्तं। भाग्यरिष्याद्विध्वंस्य
मोवदस्य पर्वदिग्भागेस्तानः। किमनुशोचसीति सूचिताः। अतस्त्वदुनद्योस्तदोत्तरा
तसंगमेनेषमहियो मेति गण्यते। योजनपारिमाणं स्पष्टतो। हस्तो विनस्तिष्ठितयेदं
हस्तचतुष्टयं न तस्य हस्तद्वयोः शोयो न च तच्चतुष्टयमिति धनः परिमाणं आदित्य

राहो। यमवसंगुलैवधनुं हं। यनीतीतरति अत्रवृत्तत्राहृतमद्यीतपात्रातिधि
गामिनिमित्तकवपनाहिति र्ध्यासुतकर्तविधिष्यप्रसुरयेत नहीनासंकेत्यवासे
धुमपापपदोक्तः यथाज्ञो जेयः। शपोक्तः सैर्यनरात्यपागेविशेषज्ञी र्थात्पदेसमा
सोतरेणसमिनेवपनाषावपश्यतुनननधेयपागेतुतसधेयेतुननपापिकदेशा
यात्रार्थेनरागतेनवपनाषावपश्येकार्पुंउंनतद्विहासोननयरातिद्यविनेनरा
नरातद्वपुननसमपयश्चित्तमते। भिनायपागेमतिद्यानेतपोजवप्रवृत्तितीवृत्तिर

स्म. कोपिगुर्विहायतिरिपलतवशे वा लोपि मथ स पात्रापां व नयने बुपात्त स त वदे
 न बुपात्ति निवेचित । आभर्त्तज्ञस्त्रीणां वपने न विहादः समर्त्तज्ञाणां मथ सत्मान्
 वचने मय एव संपत्स्य वपनमुचि मिति वहाः । अनेन विहादियुत्पत्तीणां नेष्यते केश
 वापनां सतीनेनात्समुद्ध तछे रंगुलद्वय । तीथोतिष्ठ समर्त्तज्ञां स्यादेवं केश वापनमि
 तिरिहोदासीवेववनाद्यंगलजेशा छेन मेवोचितम् चेदं निर्वहन् । सा लक्ष्मीनरास्तंसा
 घोषितांतुवयनको सभर्त्तज्ञाणां तत्रैव विधिता सांभृता लब्धे । सतीनेनात्समुद्ध त्

रामः

छेपेदेगुलद्वयमिति मभासुखेववः संवाहान् न चैतत्प्रभासमात्रविषयं होलाका
 धिज्ञाणां पापनलाद्येनोभयसत्त्वेन साधारणश्रुतेरेव लोकाणां । मतद्वेषेपि वे
 शांभर्त्तज्ञां गालिज्ज्वेषा लं कृतप्रतिप्रिनेमस्तस्य सत्त्वेन वापनं घोगलछे
 दनं वा कृतविहाय पजनं स्वयं वृत्तमर्त्तज्ञां वाचा ज्ञापयेत् । स्त्रीकृतं वाचनां वेले
 नमर्त्तज्ञाः प्रकर्त्तुं कथामिने मेगोतिषज्ञां मेगोणां ध्यायेत् । सितमकरनिषया
 मिति । यमुनां ध्यायेत् । शोभोभो मपीमर्त्तः खदगास्त्रिभुवलिनी । महा मर्त्तज्ञा

स्म. राको पमेरुयमेत संस्थिता। अविभक्तस्स शानेयै समवसायितादिशे निजा
 भिनचवर्गसिद्धि साधनतत्परात्रिज्जासाविनाशापययेत्सामदानदीति। सर
 स्वतीध्यायेत्। दौर्मिर्वक्तावतमिरिति पज्ञोते पत्नी धिन्ववेणी धत्तवैरावयात्रमे
 जलौ निधापयतस्मां स्वराणि समवेरणि मुक्तामवालरिचिनि धापवेरां वेरणि ग्रहाने
 न सप्तपापं यपोऽनु। जन्तो तेरेष्वयि सदा सोभापं समवर्हतामिति वेरायो हि पेद्म
 लराणाः समंगलो। रयं बुधरिति पठेपुः। ततो वेराणि दानवराणां तसिद्धये ब्राह्मराजं

क्षिणाया सुवसिनीः सोभाप्ययेवं बुक्कादिभिस्तोषयेत्॥ इति वेराणि दाना ॥
 अथास्थिप्रहोपविधिः॥ ॥ सवयुषपित्रसां ये तीर्थसामान्ये विहितः स्नानात् ततः
 पंचगव्येन सिन्हादीरूपमात्याजति लेन योजात तत्सत्त्वं मिदं यथेन धापययेत्
 यमि तृणशोषणं नतो रूपाधर्मा यशति प्रविश्यतीर्थं समे श्रीतरति हि पेद्म स्नाना
 ततो तीर्थे दिवा कुरवे दद्यात्स्यार्थं दक्षिणां च। एवं कृते येत परे स्थितस्य स्वर्गा
 तिः स्यात्तु मर्देऽस्त्येति गंगापांचसोमसलो ज्ञपामि साधकत्वेन यमो नोक्तः

सू.

गातोपेष्टयस्मात्स्थित्युत्पत्तेरुभयसंज्ञाः। नतस्यनरादिति ब्रह्मलोकात्सनात
 नादिति। वाराहेवमायुरपमुनोर्जाताईचंद्राण्यप्रदेशे विहितः। दृष्टित आस्माभि
 स्तद्विधिमेधुरसंतौ। तथापि प्रयागे समुचितः। शिखा वाराहोक्तिः। अथ शौ
 नकाकृत्तविधिना तस्य योगः। शुक्राहादि रहितं कालं कर्तुं ध्वंशेति तस्यास्मात्
 र्यमत्ते पूर्वकर्तुं पत्रानि निरुत्ता निमवेधुली भुवसे चैतन्मानपर्वकं मोक्षेतामेव।
 गायत्र्यप्योमन्त्रेण गेधुह्यमिति गोमपेन। आप्यस्येति ययसाधिका वाराति

राम०

दध्याप्यतंमिनिदंतिघतेन। तत उपसर्पीतवतह रागेशेव धितारस्त्रिदयमंया
 र्यनखननरुद्धराण्यस्यमहसिपुत्रमेरुविनियोगः। तामि क्रमेण स्थिराणां
 तानि समारोहनात्सुपुंजनाद्ये विधिना गण्यो नैनं स्थायात्। ततो स्थोमिस्त्रिदयं
 चाभैरतोन्विष्टमिति संज्ञा तस्मात्स्वास्त्र्यैव रास्त्रानि त्रुपात उक्तमेतैले नैत्र
 मेणपंवाग्यस्त्रानि निद्वस्येति कुर्यात्। मानलोकेति प्रसमनाः। अमुकं तैत्य
 कांतं इति स्मरामधुना तेनिमधुना। अतो ह्येति मुहो। सेन एवेति स्ताना निविधा

सः पास्त्रां कुशे मोर्जनं कुर्यात् तत्र नत्राः ॥ अतो देवेभ्यः अथ समस्तानि एतानि हि
 अथो बो २ नतमदे ३ इति वाः इति मे मनः ४ स्वारिष्ठ्यो ५ ममायेव च ६ इन्द्राय प्रवे
 तसे ० ततो परीषा न स्थी भित्तस्य हस्तपिपीकया सुपापीया आर्द्धि रणे न कुयीत
 रशाह भ्यन्तरे पस्पगां भाजे ले स्थि मन्ति गंगा पानमो पादस्ताः स्मल मरा प्रु या
 दिति शास्त्रात् पारि दशा भ्यन्तरे स्थि पक्षे पश्चि जोषितस्तदेजो रिषन्ते रसत्त पिद
 दा नैतिल तर्षणं वृक्ष त्वापनः पवगा येत पचास्ते अरो देवे न च प्रह्ना त्य पत्तक

राष्ट्र०

दमेना लिप्यथैः यदस्ते न वस्तु पदा वरेभ्यः त्री नो अमोति वस्तु ने पान न र न
 अहस्ति रावे स्याताम्र संयं पुपीत अतिने कं वला र्मा गोभरा शारा मे वं वा भ्य
 नत्रेता अप्रम सधावेने स्म तमिति गोभे शाम ले प्रवेने वेवे स स्वि वेष्ट नस्तक मिनि
 वापः ॥ आसक्त पक्ष्म र्देजो शेप मा निष्ट येत वस्तु वा कं वल शारा पदं च अत्रि
 नं वत घोत मिति क्रम माह अतो मीयां कल्या नो विरत्सः पत्तक मित्त रा मं
 राजा लुब्ध विधाने पिपल वंदे न मे जं पु पु मेत स मं स्म तो ग र्द रं तु ते र्धं सा ह न सा ह्य

५२०

अतस्तमापनमेतच्चकरीमेतनायत्तजर्मइति। ततोऽस्थिष्वेदमखंडमौलिप्र
 रूपयुवालयनौलमणीनप्रतिष्ठासुतविधिनस्थोऽलारिरुताः। येतरशतति
 लाजाइतीनुड्यात्। उरितार्थवुः पितृस्त्रिष्टुप्। अस्थिप्रतेर्पागतिनामहोमे
 विनिमोगः। होमेसम्पुष्पसवेष्टनास्थिगर्भतान्नसंप्रसारयतीर्थगणैरस्य
 पुरीषवाचासुपुन्यास्थीनिधायपुनः। आशीस्तरेभेदिनिधायः। अस्थ्यष्टोमजानिः। राम
 सशुचिष्वाभ्युदितेराप्यति। तत्तत्तीर्थपात्रतीर्थयामिनिमिनस्तानाः। शिवेधापा

7

स्थोमिस्त्रापयित्वा। नुरगोऽस्याः। नुरगर्मणोः। पुनरावृत्तिप्रसक्तोकावासुवेदेगो
 तीर्थस्थिमुद्वेपमदेकीरिष्यसेवसेरुस्यपलाशपत्रपुष्पेवा। येनास्थोऽप्राप्ति
 चरिराप्रभक्तमाष्टतन्निमिषिह्यानिहन्नामः। श्रेणिधापरतिराणोऽश्मभवेत्तमा
 रोगनमोस्तधमपेत्तिवस्तीर्थप्रविश्यनमिमित्रेजलेस्थित्वासमेयीतोऽप्लर
 नितीर्थेतिवेतानतः। स्नात्वाजलादिरिवात्यसर्वाद्वाहरीस्तवात्राहारावप्या
 शक्तिरजतदेतिरापोरघात्। असुजगोऽस्यत्याघतेकृतस्यास्थिप्रतेपसस्तागता

सिध्दयतिरन्तं चैव तन्मत्तं संप्रददति । लोभेन यदा स्थाप्यते चोदायराशोपवि
 त्तो मातृकुलोपितकुलवर्जपितृवराधमः । अस्तीत्युक्तलोका नितीन्ता चोदायराशो
 रेभेति वचनात् । अस्थो निमातापितृवंशजनिनयतिगणमापयेदराचितासहाय
 वत्पितृपाभिभूतास्तिष्ठतिर्वा निप्रलम्बदानीति वचनात्तराशेति अस्थिप्रहणेति
 धिः ॥ ॥ अथ त्रिवेराणो हस्तगविधिः ॥ ॥ तथा प्रतिः । ये वैतन्त्र्यं विस्तृतिर्वा एते रामः
 जनासोऽप्रतन्त्रं भजोति । अतन्त्रो मोक्षं स्वमाद्यविषयं ध्यात्वा विस्मयराशौ

अपयोगविस्मयराशौ तन्त्रं जन्ति वैमाघेतस्य मुक्तिना संशयप्रतिवालोके । कालोत्तरं
 तत्तत्सागतस्वर्गाग्रानिः । गंगाप्रभुनमासाद्यपुक्तमाराणां अत्यन्तं हीनं चानवर्णा
 भेदमलैर्भजिवर्त्तमानः । तं धृवीशरामाभ्यस्तु गंगोदरनिमानवद्विधा मगतसामान्य
 क्वचनलोक्तविशेषशस्त्रशेनमाघेतकानविषयतात् । अत्र पुनथा शक्तिसर्वमाप
 न्निर्गतं कदाचिदपि आश्रयि कार्यभावेनोपपन्नं स विद्वान्नां विधा प्रशस्तं रागिनां
 भेदयोगवादेनानिर्गुणकृतोपवासः । प्राणादेः प्रलोक्षे स्वपूर्वसंज्ञकत्वविस्मयराशौ

स्म. भ्रातृणां प्रविशेदित्वा हर्षधाः ॥ इति वेरापां देहाग विधिः अथ जीवच्छेदात् तत्र नैनस
जीवच्छादमेव तामिरो न को हृदि जन्मनो हसपत्तेजोऽस्यां स्तान्नेषां सन्नाहृत
भस्मिन्नस्मिन्नेभ्यो नृपयस्य पथाक्रमेण हृदये मस्त्वैवै प्रयुज्यतां तन्तथा पाश
केशांश्च पालाशं दत्तं हस्तान्निनं तथा ॥ औदेवसमिद्धिहस्तं कलशान् चान्नादीनां
मन्त्रेन लेनीये स्नानात्संध्यादिने जपेत् गायत्री ॥ ३ ॥ पत्रासृणाभ्यो मूत्रे त्वापरणा राम
दसुवतो वृत्तां गुलीपकारिनिहत्वा चार्पाय भक्तिः सप्ततं पापानां नृपसमुन्नासिना

मुखः सायं काले धिमापापस्नानं तत्र संस्कारः ॥ स संस्कारं वरं इत्वा मेत्रैः परिषयाक्रमे
॥ ह्यभ्यो वत्तां प्रिये गोति सवितुर्न वै कथा ॥ अथेन येति वाभ्यो वजात वेस्वरस्य वा
इत्वा पृथक् सन्नेन यत्पुष्पांश्च शाहतीः ॥ अतो देवादिषु भिक्षुसावित्रस्य शता
निवा अष्टाविंशति संख्या च दोमरो घे समाधेयेत् ॥ गत्वा च तृण्यं सौख्यं कृत्वा
उत्थोत्थया ॥ मृष्यतां किं नरयेति स्यात्समाधेये मुने ॥ सप्तपदिं सप्तपदेन सप्तप
तां न मनसि पमं किं नरो हि रो न सागः ॥ निधाप कलशं मृष्यः सोऽहोऽस्तु वेदिना न

सः पुराणतिवतुर्षि सिञ्जी नुवेतथा। योवेकचतुरेवतोवाहौ दोतथैववा। एकोले
 मेयादयोश्चपंचेनिकथ्यते एवमेकविंशतिकलशाः। पन्नेयीतोसिभगव
 ररत्नाहसमुपसंहारं यं वगमेनप्रक्षाल्या एतोविंद्वादिभिसुखायालाश
 हंतानीतिशेषः। कस्मात्तिनेनुपालाशंहतेः। कस्मानराकृतिचत्वारिशशिरो
 यीवदशत्रिशदुरस्यपि। बाह्येऽत्रैवशतंदद्यात्तवयं चभिरुत्तो ॥ जहरेविं रमः
 शतंदद्याजुंघयोर्विशतिद्वयोः। ऊर्ध्वेऽत्रैवषष्टिर्दद्यान्मेरेवनापि विमसेत्। श्री

शिञ्जी शिवपराधोः। यादयोस्त्रिंशतंतप्या विमसेत्तदेहंतानिदशयाहांगुली
 व। शतानित्रीसिषष्टिश्चयालाशंहतमाहरेत्। अलाभेयज्ञहृत्ताराणांहता
 न्यपि समाहरेत्। निवेश्यकुलेप्राणारहंतदेहं निवेश्यवा। कलशदलेकत्वं
 मविवर्तितां कलशेषुप्राणप्रवेशोचितयित्वेत्यर्थः। मध्येशपित्वा संहंवि
 वस्वत्सहितेति। कस्मात्पुष्पकलं क्रयिः संहितं पुष्पमेवतु। सम्यक्पुष्पस्य
 केन श्रीसूक्तेन समाप्यवा। अन्नेनवाहृत्ताराणां नोऽप्यसंविन्नरूपेऽहं चत

स्मृ. स्मृकर्तृव्यापितमेधविधानतः होतृत्याचवरयेदालहृतुरानपि। होताऽवा-
 र्यसांतीतातद्वचनेनवालादीन्प्राथयेतिलोहकहानाघर्थेति लोहकं च कर्तव्यं
 गोत्रनामसमायुक्तो न घादितीरे कर्तव्यं दशाहं वादिनां हे। दिनं वेदहस्यवतीदिस
 र्थः। एकादश्यानुकर्तव्यं ग्राहं सुवाह्यराग्यवा। सर्वमेकाद्विवायुर्मासपिंडो क-
 र्त्ता विना। एकादश्यावनो कुर्यात्तसिं डान्तं त्रवतया। मंत्रकर्मोस्मि जीवेन प्रा-
 दं कुर्याच्च सत्त्वयि। यथाविधिय कर्तव्ये सपिंडो जराणां हते। अन्ये न स्त्री वमुद्भू

राम

हंतैर्देधास्कांतं तदहैव क्रियाः सर्वाः कुर्यादिति समाश्रुतिः। देशांतरस-
 तस्येवं चंडालास्ये हेनस्य वा यद्येकाद्विकुर्यात्सुवाह्यराग्यवकारादस्य वर्गयो-
 श्चैकादश्यांकुर्यादिति तेषां सपिंडो जराणां वर्जः। स्त्री श्रद्धाप्रताह। एकादश्या-
 मिति स्त्रियां प्रदेरा चैकादश्यां पिंडो यत्तत्तमौर्ध्वदेहिकं न कार्यं। समं त्र-
 कर्मो गिरात्स्मीकार्याणि। सत्त्वयि पिंडादिष्वधिकारिषु जीवेषु दंतकार्यं।
 असकृत्ताहमर्थेति। अनेनाइति कृतप्रायश्चित्त इत्यर्थः। देशांतरस्य तादे-

सूः

सूयामण्यलाभेयर्गवेतदाहमात्रमतिदिश्यते। इति शौनकोक्तो जीवष्वाहवि
धिः॥ ॥ अथ वृद्धे त एव श्वापेक्षितो ब्राह्मणो जीवष्वाहविधिः॥ ॥ तत्र न
लधेनुत्रयदानविधानात्तद्वययोगितेन जलधेनुविधिः प्रदर्श्यते- विसृधर्मा
तरे। जलधेनुप्रवक्ष्यामि प्रीयते रत्नया यथा। देवदेवो ह्यस्य केशः सर्वशः सर्वभू
वनः। जलकुंभनरत्नाग्रसुवर्णरत्नान्वितो। रत्नगर्भमशेषैरुशम्येर्धनैः
समन्वितो। सितवस्त्रपुंगवः सन्तुर्वीयलवशोभितो। कुसुमोरीमुखो शीरगलका

रा. १०

मलकैर्युतं॥ प्रियगुणत्रसहितो सितवस्त्रो यशोभितो। सोपानतः च सखत्रंदर्भ
विहरमंस्थितं। वहुभिः संवृते भयति पालेनैश्चतुर्दिशं। स्वर्गितंदधियात्रे सम्य
तक्षोद्भवतामुखे। उपोषितः समभ्यर्च्य वासुदेवं जलेशयोष्यधपोयहोरेष्य
यथाविभवमाहतः। संकल्पजलधेनुं कुंभं तमभिपूज्यवा। पूजयेत्स कुंभं दत्त
तं जलमयं बुधः। सर्वसंयमगोविंदं जलधेनुं सर्वसत्त्वां। सितवस्त्रधरः शोतो
वीतरगो विमत्सरः। दद्याद्दिजाय एजं द्रुमीमर्थेन जलशायिनः। जलशायी जग

५५

घोनिप्रापताममकेशवः। इतिबोधापेक्षताथविद्यापयतिपाद्यतो। अथक्का
न्नाशिनास्थेयमहोरात्रमतः परं। अनेनविधिनादत्ताजलधेतुंनराधियं।
सर्वान्कामानवाप्नोतिपेक्षित्यायेवमानुषा इति। अत्रमुवरादिनोविनियो
गोदानांतरेहृद्यनुसारेसेष्टेष्टेदेस्तः। स्ववर्सेष्टंगह्यतिरजतंपुराह्यति। ति
ल्यत्रागिताग्रमथ्यानि। दधिवात्रंकांस्यमयः धान्यानिप्रम्वेक्ष्ये। कुहादिनि
प्रागादेशे। पियंयुपुत्रंअवस्मे। यज्ञोपवीतंशिरसि। वत्सम्बतुर्थंशेनकार्यः॥

राम

हिरण्यवर्गोभारभ्ययथाशक्तिदेयेतिस्वेकंलभेनुअयेसंपाद्यसर्वप्रापन्नि
जादिमुमर्षेजनेअकृत्वाकृत्स्नदृष्टपांछतोपवासः त्रयोदशादिसंक्रान्ते
ममन्त्रोपध्वेदेहिकृत्वावात्ययेजविष्ठाह्वेरिष्यइतिसंकल्प्यशालग्रामा
होत्रीविष्मंषोडशोपवारैः संप्रसृतद्वयेजलधेनस्त्रिसः संप्रत्येयथारक्ति
सुनिलाः सदहिरण्यस्तानिवेदयेत्। सोमापत्वाप्यिरमतेस्वधानमद्वसतए
अययेजयवाहनापस्वधानमद्वतिदहिरण्योपसापांगिस्वतेस्वधानमद्व

स्म०

तिमध्यमो। ततः पंचब्राह्मस्मानोपदयहासते कृतादेवैद्यैः पित्रे त्रीनुयवेष्य
 आह्वदेवांसं सवसुभ्यस्त्वाहविषं भोजयामि। रद्रेभ्यस्त्वाहविषं भोजया
 मीतिप्रत्येकं क्रमेणांकाः। आसनावाहनादिना नानावपि आहवस्य संसर्वा
 न्नाहविधिना भोजयित्वा वसादिभ्यस्त्रिंशद्विंशत् तत्तत्स्थानं सोमो देश्यकां
 सोमस्तरां जलधेनुं वसस्थानीजब्राह्मणाय दद्यात्। दक्षिणा मग्नदेश्यकां
 रद्रेस्थानीयब्राह्मणाय दद्यात्। मध्यस्थानं यमो देश्यकां सूर्यस्थानीयाय द

राम०

घाताविष्वदेव ब्राह्मणभ्यां संहितांति दीनो विनियोगो दानां तरेदृश उरु
 रेस्येष्टं वेदैरुक्तैः। सुवर्गस्यैषां कृतिरजतोरुण्डकृतिर्गितलपात्राणि ताग्रम
 यानि। दधियात्रं कांस्यमपः धान्यानि पार्श्वद्वये। कुष्ठादिनिघ्राणादेशेऽपि पय
 पुत्रं अवसे। यज्ञोपवीतं शिरसि। वत्सश्चतुर्थो शेनकार्यः। दक्षिणा सुवर्गो मा
 र्ग्यपथाशक्तिर्देयेति एवं जलधेनुं त्रयं संपाद्य सर्वयागं श्रिता हि मुर्ध्वकर्तव्यं
 कृताहसहृदंश्च कृतोपवासः। त्रयोदशादिसंकीर्तनमत्रोर्ध्वदेहिनां च।

७.
 मरः
 तपेजीवघ्नाहंकारिष्यइति संकल्प्य शालग्रामादौ श्रीविष्णुचिह्नं शोपचारैः संपन्नं
 तदये जलधेनूस्तिस्रः संप्रत्युपस्थाप्य तिस्रस्तिलाः सहस्रिणां स्नानं विदेयेत्।
 सोपत्तापितं मृते स्वधानमइत्युजरा। अथ ये कस्य वाहनाय स्वधानमइति द
 हस्रिणां। यमायोगिरस्ते स्वधानमइति मध्यमां। ततः पंचवाह्यसमनोपाद
 यदमृतालनेहृत्वा देवैर्होष्ययेत्। उपवेश्य आहवदेवान्सेप सवसभ्यस्नाहं
 विप्रं भोज्यामिरुद्देभ्यस्नाहविप्रं भोज्यामीति प्रसेकं कुर्यात्। आसना

वाहनादिना तानपि आहवस्य सर्वान् आहविधिना भोजयित्वा वस्त्रादिभ्य
 स्त्रोमिदं नृत्वेन स्थोमोमोदेष्यकोमोपस्तराजलधेनुं वसुस्थानीं जवाह
 गापदध्यात्। दहस्रिणां मय्यहं शकारइस्थानीपवाह्यगापदध्यात् मध्यस्थं यमो
 देष्यकां सूर्यस्थानीं पापदध्यात्। विश्वेदेव वाह्यगाभ्यां सहस्रिणां तिलप्रितं
 कां स्य पात्रे पं। स्वस्य हकाहपजलादिहत्वा विसर्जयेत्। विसर्जं नमो नारा
 यणायेत्यष्टाहं चैकोनस्मस्ततः आहशेषं समाप्य स्वयं पारणां कृत्वा गत्रौ

स्म०

कामकुलेशानविशेषरात्रिरावसांस्मरन्त्यथाशक्तिजप्रसरं कुपीत। ध्यातः स्ना
नादि कृत्वा ततश्च नुद्देश्यो यथा प्राप्तिं सरिद्धरांगछेत्। तत्र पूर्वरात्र्या महा
रेगाविशेषांगछेत्। उत्तरस्मरन्त्रियः यन्मिमेनेवेष्यः। दृष्टिगोनप्रदुःगमनका
लेष्यवान्स्वस्त्राणि स्तोत्रं वदन्ति विविक्तर। जितेतेषु डरीका हानमस्ते म
धुसूदना नमस्ते स्तुतव्ये केश महापुरुष मर्वेतेति यः गच्छेत्। तदीतोरदृष्टि राम०
गाभिमुखः स्मार्तलौकिके वा वदित्स्वयं जालयेत्। ततः श्रित्येगार्तं खननम्

राम०

मिथार्यनादिमत्तमरणावत्सर्वं जीवन्मृदा सर्वं भेदशब्देन मध्योक्तः। त
तः प्रसक्तदाहे कर्तव्यं स्वप्नाखोक्तेषु र्णाहुत्वं तं होमं कृत्वा प्रधानहोमस्था
नेति रग्निमस्येयमायस्त्रापच स्वाहोते संस्कृताग्नेनाहुतित्रयं हत्वा पचाश
त्कशैः कृतां ब्रह्मलोकागमनहेतुमात्स्यप्रतिष्ठति मत्पेन ब्रह्मत्वाद्मन्त्रि
त्यादिना स्वस्वशाखीयमंत्रेणादाहयेत्। ततो वाताह्वं जप्यादिशवदाहव
त्। ततो मुद्रामिश्रितिलमिश्रं च तंदुलवरह्यममस्मिन्नग्नौ स्य विनक्तं प्रय

सः

येन। तदग्निसमीपे कर्षयन् कृत्वा यत्ने कं मधुसोऽस्य तोदकैः परयेत्। तदुपांते
 मुहुश्चरितानि त्रीणि शरावाणि ॐ वृथिव्ये नमस्तुभ्यं ॐ यमाय नमस्तुभ्यं
 रूद्राय श्मशानाय त्वे नमस्तुभ्यं मिति प्रत्येके निवेदयेत् ॥ ततो दौ प्रत्येकं कृति
 द्वाहार्थं मन्त्रिं ॐ क्रव्याद्वद्धितमायै भूभ्ये नम इति यत्नं क्षीराज्जलकुंभे
 जले निर्वीययेत् : स्नात्वा नाभिमात्रे जले स्थित्वा यमादिभ्यः सप्ततिलजलो
 जलोद्दधार। तत्राप्यंकारः ॐ यमाय स्वधानमः ॐ धर्मराजाय स्वधानमः।

रामः

ॐ नमः वेधमेराजाय स्वधानमः ॐ अंतकायधर्मराजाय स्वधानमः ॐ वै
 वस्वतायधर्मराजाय नमः ॐ कालायधर्मराजाय नमः ॐ सर्वयातिहरयेति।
 तत ॐ नमो रूद्राय श्मशानाय त्वे नम इति मंत्रेण जलोद्दकारं कुंभे भुवि
 विक्षिरेत्। ततो दक्षिणाग्रदूर्ध्वं ॐ मुकुत्वाहनाय रूद्राय स्वधानं नम इति रूद्रं
 स्मरन् मुकुगोत्रामुं केतनिलोदकं तुभ्यमस्त्विति तिलोद्दधार। ततः पूर्व
 कृतवर्भ्यो पंचपंचमिंदा अमेक मित्येवं दशमिंदा सोद्वेनयिं दशानविधिन।

सू०

दत्ताअधर्गधयुष्मधर्षदौपवलोन्त्वायमेकं सवेवात्यगान्तयोस्त्विति च या
 ताततोविहोः सौम्यं सुखं संरेत् पिडानाम्प्राप्तिनिवृत्तेरैकैर्कृत्यिडं जलपू
 र्मकुंभे निधाय नाभिमात्रे जले प्रविश्य एकैर्कृतं जलमध्ये हियेत् । तत एकैर्कृतं
 लपार्णकुंभमेकैर्कृतं तिलजलांजलिमित्येवं च पर्यवकुंभाः जलांजलयश्च दे
 पाः । ततः स्नाता गृहे आगत्य गृहाद्वारे यातयात्र ह्येत्तौ रजलं च हियेत् । जीवा राम
 तस्माद्वीति जलनिबधेद्दुग्धं येति दुग्धं निबधेत् । तस्मिन्नेन आशौचं ततो ग

त्रौदक्षिणाग्रदर्भेषु उद्भूतः स्वयेत् । मातरमावास्यापां स्नात्वा जीवच्छाद्वकारि
 ण्य इति सर्वं कृत्वा सपिंडं कं स्वस्यैकोदिष्टे आद्वेकुपीत् । तत्र पिंडस्य मीपे च तान्न
 मांसदधिभिः वर्षत्रयं पर्येततो मासिकानि षोडशाह्वासास्ये दीकार्णाग्रस
 त्वात्तवरकुपीत् । सर्वत्र जीवच्छाद्वे प्रतश्चोद्यारसं नान्ति ॥ ॥ इति जीवच्छाद्वि
 धिः समाप्तः ॥ ॥ अयेपि धर्मा मधिप्रयोगे कार्यतया ब्राह्मे उक्ताः । वेस्मवानि पु
 रास्मानि विष्णुभक्ता विशारदाः । षण्वांतिकयं यतीह ते गच्छन्ति हरेः पर्युर्वेति स

स्मः हभागवेदयराणोवित्पावत्तत्तरज्ञानियावतः सरविदेव॥ तावतिमा
 धवस्यास्यस्पाणिस्थायितान्यलांकन्यागोभूहिरण्यनिदानानिविविधनिव।
 मयागेकुर्वतांयुसामराण्यखिलंजगर। मयागेषुरण्यवानलोकेअन्नदानेक
 रोतियः। कृतंतेनमुनिश्रेष्ठकोटिबाह्यराभोजनेतिलतर्पणमप्यत्रयत्ना
 त्यासममेकत्वमिति। तत्रपुराणश्रवणादिविधिः कार्तिककृतसेहेमायुक्तो राम०
 दर्शितः। परापसविधिर्वैधायलोपधर्मप्रश्रोक्तोनवरात्रप्रकरणोदर्शितः॥

अन्नदानमिति सामान्योत्तासहस्रभोजनस्यापि संग्रहाज्जिधिवैधाय
 नस्रजोभिधीयते। अथातः सहस्रभोजनविधिर्व्याख्यास्यातः उदगप
 न-आपूर्वमाणयस्तेपुरण्येनक्षत्रेवादक्षिणापनेवाक्रीयेतस्वर्गहेदेवगह
 वायत्रमुचिर्देशः स्यात्तत्रमुचिर्भत्तायुमान्नाह्यराभ्युपचालितयादाना
 वमथासनं कृत्वा गंधपुष्पघूपदीपैस्तैस्तुल्यसेकस्यसिद्धिरिति वाचयित्वा
 त्रिहत्तान्नेनवाह्यराभ्युपशिक्षोवाचयित्वापदक्षिणं नमस्कारं विधाय

स्म.

सहस्रात्मानमीश्वरं सहस्रभोजनेन सपूजैकस्मै स्वाहा ह्यभ्या स्वाहेति
 शानुवाकान्भोजनोते द्वादशब्राह्मणाः आविता भवंति षड्ब्राह्मणान्
 नेन परि विष्णुपणहं स्वस्मिन्मिति वाचयित्वा देवयजनो ह्येव न यभ्यसा
 ग्निमुखात्कृत्वा पक्वा जुहोति विष्णोर्नुक्मिति पुरेनुवाकामन्त्रविष्णोः
 दृष्टमसीन्पि जुहोति । अथाऽऽहुती स्पृजुहेति केशवायै स्वाहा नारायणायै
 रणाय स्वाहेति द्वादशानामध्येऽस्विष्टकृतः प्रभृति सिद्ध्या धेनुवरप्रदानात्

यो ह्यनंमोद नंदधोद नंवा ब्राह्मणाय न वेदयित्वा वरुणाय गानिकुंडलानि
 अंगुलीयकमुपानहौ छत्रमिति च दद्यादन्नशेयं पक्वशेषमुत्तौ जायायती
 प्राश्नीयातां सर्वे कल्मषेर्माहायानेकैः प्रमुच्यन्ते षष्टिः सर्वे सहस्राणि ब्रह्म
 स्मै लोका मतीत्य विष्णुलोके महीयत इति भगवान्यो धायनः ॥ प्रयागसे
 तौ माघं प्रकृत्य तिलस्नायी तिलोदनी इति कहे मिति लोदकी ॥ तिलमुक्
 तिलदत्ताव्य इति लाः पायनाशनाः ॥ तिलमामलकाश्चैव तीर्थदेयानि नि

स्म० त्वशरीत॥ अत्रवतिलहोमत्वेनायुतलक्षमाघातमनोर्यहमखस्यायिसं
 ग्रह॥ तत्रस्वस्मसमिहादिसोमसत्वेयिअयतादिसंख्यापत्तिसिलैःक
 नेव्यतायामदनरत्नादेकथनात्॥ शेषाणां स्थापनेमेतैर्होमोव्यादिति
 मिसिलैरितिवासिष्ठवचनाच्च॥ तद्विधिप्रवसात्प्रहयज्ञस्त्रिधाप्रोक्ताः
 पुराणश्रुतिनाहितः प्रथमोयुतहोमस्याल्लसहेमः स्ततः परः॥ तृतीयः को रस
 दिहोमसवैकामफलप्रदइतिस्त्रोहाः शोतिका मोवातयेवाभिवरत्रि

पूना॥ तस्यापुः पुष्टिकामोवायहयज्ञसमारमेत्॥ तद्योभ्यायदेशश्चतहाकपि
 कृपेनरान्ते॥ स्फुटितावसत्रासाववलीकारोहीरगितथा॥ दूरतः परिव
 र्यामः कर्तुरायुधनायहा॥ ईत्रकेणत्तवासाववर्तेः श्रीहासुकिप्रितोस्व
 लवाहद्विकारेवरदामनरत्नेनिहित्रमयवस्माभस्याशस्समभिधायशेय
 दिक्प्रवसानिधोदमितः॥ ह्यप्योर्ध्वपंचरत्रिः॥ ज्ञात्वाभयताभामियशे
 तपूर्वोदकप्रवसांशुभो॥ श्वेतारणापितहस्ताविद्याहीनोमशस्यते॥ प्रयो

७६
 स्मृकौ गसो॥ वितस्मिमात्रविस्मारेभिर्मापविकरमुचि॥ निःक्षिपेतां सृष्टं तस्मिन्नासु
 शिष्टासु शोभनो समासु मध्यमे विधातयना स्वधममुच्यते॥ सवास्यावभ
 निष्पद्य॥ मासादारेभकाले वृष्टहादौ च विशेषः॥ श्लोकाद्वारस्तत्तत्तद्व्याप्यते
 छेकुभमात्तन इति यंचरात्रोक्तेः॥ यस्तु प्राचोभयसमीकरणादरः सनमेउ
 येनियतार्थः पूर्वोक्तानेकशरूत्रविरोधात् तस्मादेतस्योदिशियते तवायात राम-
 येदिति युतायथावेदक्षिणाः पाप्मिरेव देव्यजनमिति कल्पेन विरोधाच्च किं

तुपावोसाधनार्थः॥ अतस्वोक्तं स्पष्टीयं यंचरात्रो॥ भूमिंतोयसमाहृता
 द्युग्गोदरमेनिभा॥ द्वादशोमुत्तमानेन तन्नचृत्तं तुभ्रासयेत्॥ मध्येतु निष्प
 लंशंकुस्थाप्यश्यापोनिरोक्षयेत्॥ हजरेखातुयावास्याशंकुश्यापकक्षिता
 ॥ प्रवेशनिर्गमेतस्योशंकुश्यापोनिरोक्षयेत्॥ शंकुश्यापचिह्नभ्यां प्राकृष
 तीत्योपसाधयेत्॥ तेयसमाभितोयोगासासमतयापरोक्षितामित्यर्थः
 श्यापैकक्षितेति विग्रहः॥ यदार्थादर्शरात्रोपावोसाधनोपायउक्तः॥ इति

स्य कौ. प्रवराः शुष्मप्रिजास्वात्योर्यदेतरे एतन्नायादिशोरूपेण गमात्रोदिते पुरइ
 ति॥ युगलक्ष्मणोऽस्तौषडशीतिरेणुलात्रिगमिति॥ अथेवमाचीज्ञानोपा
 णोयगमात्रोयपिगतकृत्तिकार्देनैलिका निरोक्षरोनचित्रास्वात्येतरेणुस्य
 दंडसंबद्धनलिकाष्यकुरस्माकेनपापन्नस्यवह्यनिरोक्षनरोनसौतिमप्रसिद्धे
 वोभ्यःमात्रेण॥ यहस्योनरपूर्वगर्मडयंकारयेदुधः॥ रुद्रायतनभूमौवाचतुरस्य राम०
 मुदक्पूर्व॥ दशहस्तमथाष्टौवाहस्तान्कुर्याद्विधानतः॥ तस्यहागशिवाचारिक

नैव्यातिविवक्षणेति॥ दानोद्योतेयोवरात्रौवलीयान्दशहस्तःस्यान्मध्य
 मोद्वादशोन्मितः॥ तथाषोडशभिर्हस्तैर्मैत्र्यः स्यादिहोत्रमडितिसंग्रहेदश
 हादशहस्तोवादिद्विद्व्याततः॥ क्रमादिषुकेष्वनुद्देशहस्तोपिलभ्यते॥ तुष
 रूमयदानाधिकारेलेगे॥ विंशहस्तममारो नमैउपेकूयमेववा॥ अर्थेष्टादश
 हस्तेनकलाहस्तेनवायुनरिति॥ कलाः षोडश॥ अत्रचदशहस्तेष्टहस्तेवेक
 स्याग्निः कुंडैवेकमेखलमेवेतियद्वाअपरोनक्रन्तिगुपवेशनादिसौकर्यं

स्म. क्रौ. मंडवे एव हि हि कृशकृता मभितो हस्तमात्रे दोषे कृश निरगाय हि हस्तमस्तु विस्तृता
 निवतारि द्वा राशि- मध्यमे चतुरंगुलाधिक हि कृशमि उक्तमेव द्योगुलाधिक
 राशि। कलये हि कृशं चतुरंगुलं हितः। मध्यमो नमयोरिति पंचरात्रोक्ते
 मंडयत्तृतीयमभगिनमध्ये वेदि कापीतस्याश्चतुर्ष्वङ्गोऽष्टवतारस्तोभापरितो राम-
 दादृशोतिषोऽशस्तोभो मेरुः संपद्यते स्तोभपरितास्तंशारदा नित्कोयोऽश
 स्तोभसंयुक्तवतारस्तोभेषु मध्यमाः। अष्टहस्तसमुच्छायाः संस्थाप्या दृशा

भितः। पंचहस्तममारास्ते निष्पिडा क्रतवः स्मृता इति पंचरात्रे तु मंडयाई
 हिता नैव संख्याश्च दानितो रूपा। स्तोभास्तमंच संस्थाप्य स्तोभदादृशके
 पुनः वासोयोम्यमास्ते न तत्र तत्र विभागत्रयं विधीयेदिति तस्यामंडयत्तृ
 तीयांशमीतत्वात्तपरिमिता वासास्तोभा इति पतीनेरेतदा कसेवादेनयोऽ
 शरुस्तविषमेशारदावाक्केदस्तत्तृतीयांशमहितं पंचहस्तमितत्वे दादृशस्तं
 मेषु बोध्यं क्वचित्तेत्यनेतरवतिकामर्धमेवास्मिति पाठः। तत्र चतुरांशोभ

स्म. कोशमवाभिः श्वेतं धाणि उभयतोरं प्रद्वयवति तिर्यक्काद्यानिवानिका संज्ञा
 नीतिसेयं वा सुस्तमेधुनेता निमित्तानां नीतिमदनरत्ना सर्वस्तोभातां यं वमोभः
 मौनिखयः पंचमाशमसेभूतो सर्वसधारणो विधिरिति वाक्यं शास्त्रात्
 यंतोरगा निमंड्याद्विस्वहस्तो यसिद्धिहस्तो पस्विंदारसंमुखतया चूर्वादि
 दित्तकार्पासि। मंडपाद्वारवाटो बवेत्स्मानेन दिश्रमारत्नमेतुं वगम्य
 वरेष्टुतोरगात्संदिग्धमंत्रमुक्तवृत्तेः। अत्र वेदिमा मंडस्तानमिति रदा। गम०

हस्तद्वयं विस्वत्कारात्तोरगा नि निवेशयेदिति पिंगला मताच्च। सिंहांत शेषवरोम
 यो धतोरगां पूर्व. पाप्येनौद्वरे मंतं। पश्चिमेष्वस्य संभृत मुनरे मुत्ततोरगां
 र्ववात्तत्त संभते मयोधश्चो नरे मंतः। एकमेका मलाभे स्यात्तद्भावेशमीदृशः
 । जेष्ठरवदिरसालाभ्यतालावात्तोरगे स्मृता इति। भविष्ये। पुतोद्वरे काच्य
 वराः प्रागादितोरगाः। पंचयट् सप्तहस्ताः। कनिष्ठादौ तु मंडप इति। अ
 त्र कनिष्ठमंडवेदिहस्त विस्वत्तपंचहस्तोऽष्टायः। मध्यमे स्याद्दिहस्त विस्वत्तपः।

सम्-को- इत्योऽष्टायः । इति मेवार्थः । इति च विस्तृतं सप्तहस्तोऽष्टायः परमिथ्यमिति केचित्
 अनेनुरशस्त्रद्वयदत्तं मयि पुनः प्रसक्तं वक्ष्ये । अनेनुरमेवेषु अथ एति
 तदुक्तं तं मया सुतो रणां मयि चत्वारिहराधिककरास्मिन् परिधिस्तं भवो-
 द्वा निधुगलेर्युगले करैरिति अधिकारः करोनगरायेषु । परिधिस्तं भवो-
 उपवात्यस्तं मयि रमा राततो द्वाभ्यां करभ्यामुच्यते । सर्पः । वीणा । नेत्रं मया भिन्ना
 वेमाहः । आथेपेत्येव यद्सप्तहस्तानि दत्तं स्मृते स्थितानि नृपतये विस्तृतानि स-

राम-

उताव्येधजातिरिति तिवेद्यकलकान्तिनिषेधः । शारदामिलकैतिपेक्षकलक
 माने स्यात्सुभक्तानां मानतदिति । अत्रादेशः । किं विरुधिका इत्यररति बोध्यं । अर्था
 त्परिमाणमिति न्यायारवैस्ववपागेषुतिपेक्षकलकसम्यग्भागे सजातीयकाद्युप-
 भवस्तु न द्वा रशो शदीर्घा दैर्घ्यवतुर्था परिमाणमिति न्यायारवैस्ववपागेषुति
 र्येक्षकलकसम्यग्भागे सजातीयकाद्युपभावास्ते भद्वा रशो शदीर्घा दैर्घ्यवतुर्था
 शविस्तराः । शरेव च त्रजगदप्रांकिताश्चक्रांकिता एव वा चतारः कौलानिवेश्या-

सू.

मस्तके द्वादशशेनशेखवक्रांतवुजो। यागादित्रसपोगेनयमसेते पोस्वद्वारुजमि
निवासुशस्त्रात्। तोरगास्तेभमलेषकलशान्तेगलोपुरा। मद्घादुपरिष्ठतुर्गुपी
वेकंसुदर्शनशतिपंचेनोते। अशेषपागेषुशंखादिस्थितेतुसंनिप्रलमेवकार्य।
शरत्तेनविद्विता- कार्यद्वारशाखास्तुमस्तके। अलेनवांगुलदैर्घ्येनरोपोशेनविरु
तिः। क्रतुवैमभ्यंशंस्मान्निविद्धंरूपसपेरितिप्रथममेतत्तमास्यातद्योगुलरोपये
त्सदाशेषाणांदांगलादींश्चेशागुलहृदितरुतिपिंतालमगारमथममितधम

राम०

मंजुलार्थः। ततश्चमध्यमेणजादृशगुलउत्तमेतुत्रयोदशगुलमितिबोभोसारस्
युहे। आष्टादशेततोवशेजेः केरदलैश्चतंतंमंड्य-केरदलानिनाखिलदलानि।
अग्निमीलेतिमंत्रेसप्तपद्यासर्वतोरणां। रथेत्वेत्यादिमंत्रेणदत्तिसंगेरस्तेमसेत्।
अथः आपाहिमंत्रेणपुष्पिमस्यनिवेशने। शब्देवोतिमंत्रेणदद्यात्ततोस्तो
मंड्यस्यवदिदंरैदंशहस्तापतः सहपूर्वावहृदरिस्तष्टोधज्ज्ञानंस्वायंपेक्रमारते
यादस्तद्व्यवासासमध्यश्चरसोमितः। आसाईशित्वरंघं हस्तत्रितपामानर्क। म

सू. को. त्साभंशिरयुष्मशिवरुतेत्रिकोराकांतपोर्मध्यवतुः कोराध्वजानेवमनसपेतमाता
 गवत्तमद्विषमिंदमत्सेरावाजिनः। दधमंघयथात्मापध्वजमध्वेजसात्रिखितः। अ
 थादिगाजानयेवैरावतपरः सरनितिसत्रैरुत्तोरवालासांयताकाविनियोजपेत्।
 उर्ध्वजंवेवप्रियाहृतामररूपितोपेवरुलोध्वजः भोजः पताकावाहसमिन्तः।
 इल्लशरदलः। स्यात्तत्स्थानेयतानासितः। काशरागुलविस्तारास्ततः सस्ततः
 साविलाधिताः। पीतश्यामध्वजश्चैतदध्वजातिर्जुनाः। आयुधोकाः पताकाः

राम०

सुः प्रभाधसमन्विताः। चंद्रसंडतोरीराविमानेनविभूषिताः। इहैलेवैधितस्तोमेना
 शेषाघलेकतो। आम्नयः प्रवमानाभिः शोभितद्वारुतमो। वेष्टितर्धरुचाविवि
 ध्यान्सोपेयमिति॥ ॥ इतिमंडपनिर्माणः। अथजुडनिर्माणाः॥ गानवयदमखं
 उंस्समाघ्रंसमभवेत्। वतुत्समधोदलंनानिदक्रं सुमेत्तुनलो। वतुत्समधोदलंनानि
 खलातदुधितेति। अधरतिअधः। रातोपिदस्ताभिसितोभवती। मर्धः। पध्व
 अविशेषराहस्तमात्रमित्युक्तं। सुहस्तोमात्रमयहमखविषयं। शोघरादिय

सू-जो- तादिसाधनफलहोमविषयंवा। मुष्टिमानंशतर्पितशतेदारुत्तिसात्रको। सहस्रेत
 यहोतयेतुर्पातुडकरात्मजो। दिहस्तसपुतेतस्तहोतवतु-जो। एशस्तुमितिहो
 मेवद्रासंयवत्ते। अषहस्तात्सजुंजो। दिहोमेवनावेकमिति। एमवात्तपेपुहाते
 तमविष्मोत्ते। एकरस्तमितुंजमेतयेविधोपुतोत्तारागोएशपावतावस्तेन
 वर्यते। एशहस्तमितुंजो। दिहोमेविशस्यतश्निशाएतिलजो। कोरस्तमितुंजो। वि
 पेष्टेनपम्पादिहोमस्मिपतस्वनेनैवेत्ति। अ। एतमेव। दिहोनिशितुंजो। मेलादिष

पतस्वयनोघोतमानलेभिधानाप्रको। दिहोमेवोपे। एशस्तुमितुंजविधि। पम्प
 स्का। दिहोमेवतुर्हस्तितुर्हस्तसमतत। योनिवज्रपुपेततस्याइस्त्रिदेव
 तमितिहोतो। पोपित्रीस्त्रा। दिहोमविषयस्यमितुंजो। अस्तुप्रतुंजमानेव
 हनेवेतानस्याइष्टिपुर्वकोशतेमेवर्षमा। नस्यात्पइस्त्रा। इरपाणनो। सहस्रेत
 यमानस्यात्पविशतिहोमितं। अष्टनेस्तमात्रस्यात्तहोमेदिहस्तको। अष्ट
 तेतुवतुर्हस्तो। दिहोमेतुंजमिति। अंगुलसप्तमदित्तुर्हस्तमानेराते

सम. भानोयत्सुत्तरैरपतेरैः । मयमेतत्पाराणानां वसरेणो मवत्तते । अस्यैस्त्वसु
विज्ञेयोयः केस्यः पाराणस्यः । अस्यैस्त्वसुत्ते प्यष्टोरथोराणसुत्तेस्यतः । योराणसु
तेसुष्टो गानाग्रोसोस्यतेतुथैः । वानाग्रान्पयतिहानुवज्ञानिहाष्टकस्यनैश्चैषोम
नामवभाषणत्वंतुपवाष्टनमितिनुव्यादिमान्मादिस्वप्राप्तेराणिस्त्वेषत्वप्रीति
विज्ञेयस्त्वज्ञ विज्ञेति । अपमेवसुविज्ञेयत्वादिविज्ञेतिवैकल्यं स्यात्तुनन्ति । राम
अमत्रअस्तिः सननिष्टः सवोऽयोशतिपुत्रः इति एमवान् । वतुरसनेवैमममि

अस्तिः सितवत्तमेतोवसुगयानिविपराजविडेनेचरितेववाध्वनीतिअस्तिव
तएतः चतुरस्रकुंडेनिमीस्यवमरेयेतरीत्योसोः अथचतुरस्रसुजाग्रहमासः ए
नरुतेअंशानि २४ ॥ विहसे ३३ ॥ १४५२ ॥ चतुर्विंशतिः सत्रिपात्रिपजेनितासु
अनुस्तिशदिति तंजातः पातुमावावेष्ट्रैः एतोतिचतुस्त्रिंशः सोत्योक्तिः अष्टवि
मन्त्रैरासनेया ॥ विहसे ४॥ ४१॥ १३१ ॥ एकाद्वयश्चायवैः पवमिः पवतिहोति
तेअपुताइतिनंत्रैरुत्तुहसे ॥ ४८॥ पवहसे ५३ ॥ ५१॥ ५४॥ ५६॥ ५८॥ ६०॥ ६२॥ ६४॥ ६६॥ ६८॥ ७०॥ ७२॥ ७४॥ ७६॥ ७८॥ ८०॥ ८२॥ ८४॥ ८६॥ ८८॥ ९०॥ ९२॥ ९४॥ ९६॥ ९८॥ १००॥

[illegible]

शम०

तथाकार्षमितीत्यर्थः। येन्यादिबुद्धेः पतुस्वयनकतिभतवतुरस्वविज्ञापपरिमितम्।
यदेशात्मयसमेख्यत्वे ससहस्यपथाभवतितया विधेया नृपयिषासिद्धौ
तद्योतवरे बुद्धेः प्रतिबुद्धेः परिकारका गुणेतत इति। अतश्चाधिकपरिमाणो स्वस्ववत
विंशत्यप्यस्मिन्। नेहेति पुरस्परिहारेणोद्योते मेखलासेखातस्य रिद्धाणा वि
शेषाऽन्तः प्रादीने। व्यासे चतुर्विंशतिधा विभज्येति स्म अतस्त्रोक्षणमागा
विसृज्य संततः कंच वदिसु मेखलाभवती एषोऽहं गता मता इति। यथा माचतुर्ली

सः गवित्तानवभागेऽद्वादिनीवोशेऽपविस्तारणंशोचान्तेपांशस्यवित्तारण
नयेद्वाप्येवंतिस्तीस्तेखलात्पथः द्वित्वाशेमेखलात्तद्वित्तारणमिमाणा
सोकाप्यर्थमुक्तानिस्तारणंशोद्वित्तारणवयदेऽर्थागलेमेखलात्तद्वित्तारण
वित्तारणस्यसुखंवेगुणंमुनेः। चतुर्थेद्वित्तारणमेखलात्तद्वित्तारणवयदेऽर्थागलेमेखलात्तद्वित्तारण
वित्तारणस्यनिधिद्विपराण्येतेः। वृद्धास्पवताः प्रोक्ता विम्वतःनवाप्येतेः। एतद् एम
स्तमितेर्देमनुभातुद्विशोणैरेति। प्राणात्तमः स्तवः यद्विधमो नवद्विपः सम

राणः पंचदशकाराभावनवोवाहाराशोको विम्वतःपोहसमनवम्वतुर्दशापनु
नस्ततोमेयकरस्यमरुत्तरेद्वित्तारणं तत्तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं
भवेत्तुर्द्वयोनिद्विपराण्येतेः। द्वित्तारणलोचितात्तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं
रंगलोचितात्तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं
रंगलोचितात्तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं
तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं तद्वित्तारणं

सू०

सूता॥ अंगुष्ठमानोष्ठवंशीकार्याश्चरत्नाल्लतिरितिमेखनामध्यश्चोपरि
तनाग्रस्थः। योनिःस्यान्मेखलोपरिति सिद्धातशेखरे। कुंडल्यिरिमार्गोमदीष
निलनीयांसेनविस्तृता॥ अंगुष्ठशदेनकुंडलुविशंशउच्यते। विशेषांतरमा
हः। प्राक्। योनेर्मलेनालसवोत्तनात्तयोत्तेकैश्चस्त्रिंशत्प्रमेतः संप्रोमेनैकुं
डेनैवयोनिस्तुयेष्टानामिहैस्त्रिंशत्तुंमध्येयरोक्तेति॥ इयंवाश्चपत्रसंशोभ
जोष्वसदृशीवा। अश्चपत्रवयोनिर्गजोष्टप्रतिमातथेति- सारसंयद्वचनात्॥

राम०

अथनवकुंडलिविकीर्षायांतद्वस्त्राणांमुद्यंते॥ चतुरस्रतावन्मंडपानचतुर
स्रतासाधनविधयेवद्व्याख्यात॥ ॥ अथयोनिर्कुंड॥ तत्रप्राक्॥ अष्टोन्न
दिशतांशसत्प्रवचतुः कोणेष्वस्त्राष्टस्यष्टात्रिंशतमेधप्रंतयलवानशोणयोपि
मानईशः॥ अथास्त्रप्रोत्रिजोराणामितितथोरोपलार्धमसाहजैर्बु
हिरालिखेदितिसवेतुंजमंयोनिवत्॥ प्रकृतिचतुरस्रेयत्पयस्त्रिमशंकंनरा
लस्रस्योन्नदिशतसंख्याहानवयधिकशतसंख्यारतिमावत् इत्यंतोशाः

स-

काष्ठी। पूर्वसत्रे रितागता दशा मष्टत्रिंशत्तमेशान् रदतु र्ध्वयंतु नं दैतेशुः। चतुरस्रस्य त्रिंशत्
 राणाः पश्चिमतिर्विंशत् त्रिंशत्तपो नैर्ऋत्यवयवमजोरायो रिति पञ्चदशमान् त्रिंशत् ल
 वानं शान् अर्द्धशः एकोनविंशतिं दक्षिणांत एकोनविंशतिं मुत्तमस्त्यिर्वसुत्तरे ए
 धपत्तवर्धं तु तदंतयोः शंकुता वाऽप्युत्तरे शंखपत्तं सत्रपे रते त्रिकोना निष्पद्य
 ते। ततो दक्षिणांशं को र्त्तरत उत्तरांशं को र्त्तमदक्षिणांतस्त्यिर्वक्तु चतुर्थो शोशः एत
 द्। तत्र प्रत्येकं निहितयाज्ञेन चतुर्थो शस्ये एपांतस्य शंखुमौ र्दतिमध्यस्य च

श्रिमांत यर्पतं वृता र्द्धपंचतुरस्रा दक्षिणालिखेदिति यो नि कुं उ सिद्धिः॥ अत्र च
 तुर्विंशत्तमं गुलसमचतुरस्रप्रकृतिभेदे ता र्द्धयगा र्द्धेत्र फलांशु नानि त्रिष्वपि
 कथते। उच्यते। नमस्तु फलं च त्रयो र्द्वयधिकं रात चतुष्टयमंगला नी सभय
 योगे प्रकृति चतुरस्रगतं क्षेत्रफलस्य दसत्पुधिकं पंचविंशत्तमं गुलात्मकस्य
 लाभरतिप्रत्यक्षं संवादात्प्रत्यक्षं प्रतिफलं ज्ञात्वा साधनं अनुसंवादाच्चा मे द्य
 ज्ञाः। अत्रान्तु शारदादिने त्रोक्तं स्यात्। नवात्मका सिद्धा र्द्धतस्यं च विरो

सू. धादे उहेतेस्मिंरं उरं भवेत्प्रत्ययत्रयवदिति त्रिमासो मासा विरोधाच्चात्रापरित
 म्यन्तल्लाङ् । प्रकृतिचरतुस्तेषां गुह्यसूत्रद्वयेन वृत्तारिचतुरस्याणि ह
 वा प्राक् सूत्रवत्विंशतिधा विभज्यते देवभाषा विंशेशत्रयसहितान्ताश्च शपेव
 शाया क्त्वायुभाषासंबन्धतदैशं कृतमारभ्योदयसूत्रद्विगोतरोत्तयोव
 धायेन पदतामसभाषागणितचतुरस्रयोः प्रत्येकं कर्णसूत्रद्वयद्वयेन निरीतम
 धदेशयोः शंक् । प्रकृतिचतुरस्रत्रयोरुचतुर्थोऽनंतयोरेकैकस्मिन्निहितया-

शेन वृत्तादंत्यालेख्ये । यथा वृत्तादंत्यालेख्ये उक्तसूत्रद्विगोतरोत्तयोर्भवतिसमाप्ति
 श्रुत्या सूत्रयश्चिमांते भवतीति यो निबुं डं - अत्र वृत्तादंत्यालेख्येन वृत्तात्मकमे
 कं चैत्रं तर्ह्यपह्यप्रायः अस्त्वस्य च मध्यवर्तिश्रुसं प्रागय अतस्तत्वेति हेत्रयं
 तत्र वृत्तफलं बहिः शस्ये कथं तदयमेगला निस्सार्धपवः किंचिदधिकश्चेति । मध्यव
 र्तिस्य व्यफलं चतुश्चत्वारिंशस्ये कथं तमेगलानि । प्राक् सूत्रे तु पंचाधिकश
 तदपमगुलानि यजवाल्किस्तोत्रकः किंचिदधिकारतिफलत्रयमेतन्नेतुपंचसत्य

सू. धिक्पंचशतांगुलानि। सप्तपदाः सप्तपदाः पंचलिहाः षड्गुलायाणि सप्तपदाः
 एव सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः
 ध्येयं मध्यमं चैव योरावर्तने पदार्थमेवेमाहः। अत्र सौकर्यार्थं न सप्तपदाः पंचलिहाः
 न सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः
 गः० पदोः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः
 पदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः सप्तपदाः

दशस्तेऽंगः १५ पवाः ४ पञ्चाः ४ लिङ्गे २ नक्षत्रेऽंगः १५ पवाः ३ पञ्चाः ४ लिङ्गाः
 दशस्तेऽंगः १६ पवाः २ पञ्चाः २ लिङ्गाः ३ षोडशस्तेऽंगः २ पवाः ४ पञ्चाः
 ६ लिङ्गाः ४ स्वहस्ते वृद्धनीपानां षोडशस्ते वृत्तगणान्तात् ३ स्वहस्ते मायेष्वा
 दीर्घादीस्वा नंगी हस्तकार्पायो मायेष्वा अतः ३ मायेष्वा मुतरा मुखमिति स
 हस्तनोतः ॥ ॥ अथास्ति ॥ ॥ तदस्ति मायेष्वा अतः ३ मायेष्वा मुतरा मुखमिति स
 हस्तनोतः ॥ ॥ अथास्ति ॥ ॥ तदस्ति मायेष्वा अतः ३ मायेष्वा मुतरा मुखमिति स
 हस्तनोतः ॥ ॥ अथास्ति ॥ ॥ तदस्ति मायेष्वा अतः ३ मायेष्वा मुतरा मुखमिति स

सः त्रेजिनसुवकासमस्थितश्लेखिपाधः सार्द्धदपमुपरिनाववमनिमान् नलोशे
नोशलोभितमुपतिरिधुसुगोभ्रमाईतन्मानासपशशिदलकुपिनिता मसत्तिव
नुरस्तेउद्वुध्यसन्नेचनुविशनिधाविभयाधः सार्द्धभागदुपेपरिसुम्पश्वः उपप
पेवजभागीपबोदशोशस त्रेस्तनिर्येकसजानसवतहनईलेखमित्येवईसिदि
रिज्ञोनंतावोवपदिममुशुः उपरितनशंजेरुपरिधास्यमिदमेस्त्रोनेपंगत्तोप राम०
रिन्ननशंजोनिहितपशोनपरिभाषिजपवादीभिर्ज्ञेजोनविशोत्पादः नम्यास्तन

सस्तगसनेमसतिहेत्रास्यवोगुलानिस्नानानि वतस्तेयैहभजेसन्नावानोतदं
शकौमधेससांशमानेनर्जदोसदेदुवभ्रमदिनिकापिजोनेनुसटनीयांशकपाद्या
विशत्सगुलानिस्नानानिमतान्विसवेरः धनरुहीहूननेजंशद्यविभजेसुनए
क्रमेजोत्पनेदेशमधर्ध्वतंत्रवृत्तिशारदीकेविंविंषधुक्रमेगवत्रयवईतदस्य
त्योप्यसिद्विसवेरइमपरेतध्वनंतआहुः पावामिवचनुवीशतिभाषोषएजभा
गिपविंशांशत्रमेगभिंदिपिपचलिहाएपिजपवैजपातामवेनसदिनसेको

॥

[illegible][illegible]

स्मः प्यधरतो जयराहवो मवेदं दारिद्र्यौ र्दिया र्ध्या सातसि न्योः वरत्नो रितमिति
 भानि २०। तत्त्वानि २५। अंकदिशदेन २० मध्यसत्त्वभागा दानवसधिकशतं
 रव्यः कर्पाः। तिवतु रितो संगुनेता वंता ववाः तिर्यक्तो तयोला द्वा सत्त्वविशतं
 शतृद्धिः मये सं रितारैरा मध्यस्था धुर्ध्वमंती प्रत्ये जं परविंशतयशायवधानेन।
 एव वतुः संख्या स्थाने सत्य निमं गी ह्यत्रिस्थाने पंच विंशति मं गी ह्यसत्त्वस्थाः राम०
 प्रवृत्तः पाकतु सो भवतो म्येको न त्रिंशै र्द्वि पर्व वसु म् अपातं च वना वसु सं

संपद्येने स्वमेवो न रशौ मध्यशौ च पाश हने न हता द्भिर्वा द्भिर्वा द्भिर्वा
 तैरा म्येः यती वी वा प व्यपो अमध्य मत्स्यौ कर्पो न तो रतिगां तरां रुपा र्ध्वया
 त्रे प्यं तसत्त्व पर्वतं यती वी नै र्द्वि संत र मत्त्व पर्वतं वसु अत्रा र्द्वि सति उत रं तं शं रुमा
 रभ्ये वमेव पाद्ये शा स्यं त र मत्त्व पर्वतं यती वी वा प व्यपो त र मत्त्व पर्वतं वतपो र्द्वि नै र्द्वि
 ने र्द्वि वीः पवि र्द्वि मपो अमध्य मत्त्वौ मिथः सत्त्व पर्वते सति सत्त्व पुनं यती सत्त्व फलं
 स्तु भवतीति अथा त्र मुनं परिसरसो एकरतो अं० १४। ०। १५। हते अं० २५। ५। त्रि

सम् मासजादं वा दशधा विभजे कोशस्य नवमाशो नैस्त्रिभिरेवैः सतहृष्टिनेन तेन सवे
 स्मृतेन सवे कोशमातवर्जनेन तस्मात्सांस्त्रिभिरेवैतानि ब्रह्मजातिपातयेत् । हनरेत्वा
 मासं नान्यथा सतिः । पक्षाह्नमहर्षये च सप्तपातनेन तत्कार्यं तद्वै । तावत्सेव
 हृध्याग्राह्यं जतिर्धस्तत्तन्वचमनाप्रयोः संवर्धयेत्तु वस्तुस्य रक्षिणो तशेज्जितपाशे
 न हने भ्रामणाद्यैः सज्जितभुजेन यत्प्राप्येत्तु ध्येयतीचीनैः कृत्योश्च मध्ये हताहं राम०
 पोः हतपोः यास्ततमभ्यशंसि तपाशेन तेनैव हताभ्यां हतार्द्धाभ्यां संभेदे मत्स्यो

शब्दविवरिताः स्युः प्रियतादिभिर्न हतं वरिः ॥ स्वभासप्रमितो बुतामिह सुने सकांत
 राजर्षिणां बुर्वनजे सरविन्तमष्टदन्तकोपदावतभिर्हृतेरिति ॥ प्रकृतिवतुस्ते अंत
 विनतेर्मध्यस्तस्यावधाविभक्तस्याष्टमो शेन वतुविरातो गुले ओगुलमित्येव प्रजा
 राधासाहेन प्राकृतमभ्यासस्य भ्यामितेभ्यो जगत्तिका अस्ममंशे संवेध्य सुगुलेन आ
 सार्धेना परवृत्तं तं ज्ञेयं सः हनमलानि च । अतएव बुर्वनिनिशतयत्सुः पुनस्तव ह
 धानवांगुलेन यासाहेन हनते नरालमभ्यानि पुनरावृद्ध्या ह्यस्य गुलेन यासाहेन

सू.

ननु तत्र त्रयसंख्यानि । एनस्तावद्ध्यादा रशागुलेन हतं तत्र दलोपरिभागाः दलोपा
 तभागा इति यावत् । तथा च सूत्रं ज्ञेयं ज्ञेयस्य रदलसंध्योऽयान्तरदलायुक्तं हतैः पं
 चमिरेतस्यास्य सर्वत्र मनुजमिति । अत्र स व्यासस्य चतस्रुवा सप्तम्येयि फला
 सम्प्रदाभावात् । अत्र चतुर्विंशतिविंशतिधा विभज्यता दशविंशति शत्रयस्य
 पातावद्ध्यातत्र येन पंचदशागुलेन व्यासार्धेन हतं । अत्र स व्यासश्च द्विप्रेनेयता राम-
 षष्टि विंशतिश्च न स्त्रिंशद्गुलमितः । चतुर्थ्यवमहतांतरा लभुविदलानामष्ट

नादि विदित्वा स्वानां च एषा विदित्वा स्वानां च विदित्वा स्वानां च विदित्वा स्वानां च
 भूसागेन हतं फलं लेभ्यते खनने वषट्गुलोत्सृज्यतावद्विस्तारं करि कपात्र
 विरोधेन तत्कार्यं । कार्यमेव च दलाप्रेषु तस्मात् । अत्र दलाप्रेषु च विशिष्य क्रि
 यासंगतिवकारेण नियमाभिधानं मयांतराले नियमार्थं तत्तत्प्रयोगो स भागवत्
 तस्मात्तराले पंचखननाभावात् दलानां परस्परसंभेदेन प्रसिद्धपमसाभ्यजाभ-
 लभ्यते वयनाप्रारिणत हकारान्वने दखितं मंतरमिति शास्त्रोक्तं संवाहोपीति

स्यः

संयसः ॥ ॥ अत्रपंचमहत्तयाभेदाद्विशंशोस्तत्वेनसंलग्नानापोहोत्रपूजे
 एकादशगुणानिमित्तानिभवेत्तौसपरितोषादुक्तंभाः। परितोषिकपुत्रोत्रिशदश
 लानिपंचमहत्तयासः पचाष्टौनपंचदशगुणेनतदर्थमभिरामिति। दलनिर्माणान्वे
 कार्यद्विचविदिहसंज्ञैर्द्विषसंभिलेषुत्तीपेदतायसोत्तसज्जाराणाममतरस्य
 चसंभेदेनिदितादिनाद्युत्तलज्जैरेतवतुर्थदत्तात्तीपदत्तात्संबंधिअर्धवदं
 कृत्वातलोष्टसंबंधस्यतादृशसंभेदेस्थितेनेवतर्हमेवपरमद्वंद्वमिमेव

राम

तुर्जहत्तगतेपुरीविदिक्त्वांतरालजोलेसुसर्वव्ययित्येषासिद्धेपुद्गोर्दपोर्म
 त्स्योर्दहसंज्ञेविदिक्त्वांतरालजोलेवपावर्धेततोदितुविदिक्त्वाष्टस्ता
 न्नासिद्धिः। स्थितेववाविद्वेववोत्तपुजारेवतुर्दलत्वेनाहुः। अमेनाहुःपा
 रिभाषिकपिचपञ्जनपंचदशगुणेनयासाधनेभ्रातराणामेवमतरस्यपुते।
 ततोदिक्तंरंतरालसंज्ञेपुनपुनेपुनोदशधाहोत्रेभिन्नेसतिपात्रायदत्तांतरालस्य
 असंज्ञंयावसाध्यस्थितिरिदिक्त्वांतरालोपांतहत्तसंसर्गद्वयमभितद्वोर्दयोः

स२

सत्ययोगीनादृष्टत्वं। अर्द्धमसेग्रहः प्राक्। लभ्यते वैतये। निरुनादलाहतिभंगा
 सावः श्रुतेः। चापडंगलविरतावरीकोमन्तरासत्तातद्विः केसरमुविजेसरवि
 त्वाविर्बुवनवित्पावधोयांनदरेवनेदप्रतिपञ्जरेसिद्धौनस्मिन्नादतत्प्र
 मल्लैकेसरदन्तप्रमो। अग्नेजिचितस्यलौवक्रनयाः। योनाभिमुलौवुपीतउत्से
 धंतुमत्तुपीत्राणिनाईरासान्नतरतिनामिकोत्तेः दन्तमलेपुषगाराः केसराणिप्र
 कृत्यपेतत्तनसाधारण्यं योत्तपञ्जत्तं प्रवेदिभिरितिप्रारोतेनैतच्चरव्याप्तसरेप

राम०

दार्पोर्दीपप्रवृत्तापिपञ्जलेवुपीरितिवसतिनत्रापेयकारोत्तेपरतिग्रेयेवसती
 त्वसोपलक्षणात्तत्रापसोनसर्वतोभद्रप्रकरणाभोतस्यापिप्रकारस्यसर्वप
 समधारणप्रयत्नाच्चेत्ततः॥ ॥ अथोद्दिष्टादिस्मृतौवुपीयेपेचनरुनआसा
 स्यामिधोपतेदिहस्तेअं०३३।७।४।दिहस्तेअं०४१।४।५।वतुहस्तेअं०५१।५।६।
 एवंस्मृत्योअथाष्टासंतरेण। सायाजसुंधीवः। तेअसासुतिनाशजेपवतुःस
 वअसाजसुंधीशेनैकस्यविलेदुनावदिरमुच्येतद्वितयांवेदेनवेदास्यमुदराद

१५
 सरः गुणप्रतीदिकोरासभेकताशोनेवद्वगोहृत्तिसिधितितैरुह्यितुडंभवेन। किरम
 मधुपचतुरस्रप्राप्तमायेन। अयं रिमार्त्तमशेषमेव॥ संपाततोरैतुगमं वतपाष्टसं
 रेखापत्रं त्वनपेदिति कुडहव॥ प्रकृतिचतुरस्रमध्यसं वतु विंशतिभाषिभ्यै नस्ये
 केनप्रपत्तिशंशेनसहितैस्तारचतुरैर्हौस्तसंबर्धताएशसं प्रमणवदिभ्यु
 रस्मानरेविधापयागुस्तलाभ्यारेतुविन्दानिकतामध्यचिह्नताएज्ञोणनए राम०
 नसंज्ञेयमत्वंतरालेमायेनेनविहाडजेसिद्धतवेजैस्तस्मात्ततोपमव्येस्तलाणि

स्तनाप्रसंभेदेहस्वेनिपासचतुरस्रमध्यस्यरियेखादपसाष्टस्रप्राणांमिधः
 संपातानरेखाधागाप्राप्तमार्त्तलाहृत्तिसिधितैरुह्यितुडंभवेन॥ अत्रततोपमं
 नेनप्रप्रातस्यासांयुतापि। वेननमिधेतुडंभवेनोरोधुयोनिमितिनिवेधायेनिष्ठा
 नाभावपुसंगेनवाचरितुवतआर्त्तनयः। परापरिर्शनचुडेकाप्रेममध्यसं वतु
 विंशतिभाषिभ्यै। एकसादीपकाशम्यप्रेशमेकैवदित्संसेताचरित्वयनत्माना
 चतुरस्रांतभवेन॥ षड्वतारैरुह्योशचतुःषष्ट्यंशं संप्रैः॥ सप्तशैलीषष्ट्यास

स्य. एतौ पञ्चिमीदिशि ईशानपर्वतं तस्मिन् वससाप्तेषां। न वससापि कुत्राप्येति तत्
 लक्षिते निस्सराणां॥ यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 च यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 स्यात्तव सकाकार्पाणि॥ यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 दितया वा मुतेः॥ अन्ते तु वेपथि शो गते त्वज्जुडमानस्य पिया॥ तु पीतं
 अदिष्टिमां चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥ चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥ चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥

वास्तवकृतार्थ॥ इत्युक्तं जनामसे न वेपथे वैवकादी एवेवेदा॥ न वसेवाप्येवेवेदा
 यन्तु सल्लगा न्वितमि स्यात्तया पदस्य॥ पञ्चानो जवस्यो जना नारीषेः पञ्चो पीरस्य
 ते तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 या व्यापिषु रिवस्यो पञ्चमं जवस्यो जना नारीषेः पञ्चो पीरस्य
 स्यादिवस्यो पञ्चमं जवस्यो जना नारीषेः पञ्चो पीरस्य
 भक्तेः॥ एतौ पञ्चिमीदिशि ईशानपर्वतं तस्मिन् वससाप्तेषां। न वससापि कुत्राप्येति तत्
 लक्षिते निस्सराणां॥ यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 च यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 स्यात्तव सकाकार्पाणि॥ यत्तु रवस्यानवमं मित्रिया बा मुतेऽप्य॥ तन्निवसेयं
 दितया वा मुतेः॥ अन्ते तु वेपथि शो गते त्वज्जुडमानस्य पिया॥ तु पीतं
 अदिष्टिमां चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥ चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥ चतुःशोरां सल्लगा मित्या॥

सम.

एतैरेषामनरेशेकोपीसकलोशिवमावापायतोमोजारयेदुपरतिहोमरोभने॥
 अथगदिशिवुंमुतरस्यापविध्याचतुरस्रमेकमेवेतिवर्ततराह॥ स्त्रीनर्तकवे
 निमित्तविहोबिधिर्लौ॥ स्त्रीरागकुंनविमंपोमाकाराणिकारेपेदि॥ स्त्रीक
 र्त्तुलाषरूपमात्रविषयमेतर्धितवेचिता अन्येनुवासस्यदुलवतास्थधिकारि
 नुंरमात्रविषयमेतस्माह॥ अथकार्यकरसिनिनिमुनेपंचास्त्रिसयासीमा
 च॥ हेतुयासदले॥ कीभागानुधिसंबंधीशानोस्त्रीसहाजानोविंशतवेनमंडलमि

सम.

तियासर्वतःसाधयेत्पंचांशद्विषो न विहंतिमितायाः पंचतज्ज्ञेवतुपायं
 राशराणिपंचगमपेक्षानिपंचास्त्रित॥ प्रकृतिवतुस्रमध्यसत्रांधविध्या
 विभक्त्यनवांशानांवेशाशेनसहितैस्त्रिभिर्दशैःसंवर्धेतावन्तितेनमासा
 नरुतहेतुपोसासंप्रबंधविभक्त्यदोभागोसुताशेषममासमासोदेनांता
 तोषोनिष्पानेतीरागमकुंन्यावनिपात्यतयातावद्व्यस्त्येवंपंचरुतोविधा
 त्यपंचधनुषांमध्यभागान्साषष्ठांशसत्रांसकशरेणामोतासशरधनुषांमर्जु

सू. नै लोकेऽवशिष्टसाभिः पञ्चास्त्रिभवतीनि। एतत्कलेविज्ञानलिते॥ धनुर्माहतिभिः
 पञ्चसूत्रैः पञ्चास्त्रिभुवः अहोमिश्रशस्यते न तशादिनीयदनिमदरति। नयाहेत्रया
 सरनेंगरमस्तवजुष्यश्चाशब्दध्यावितसईनभ्रमवेसननवलपुनद्यासविशोनवः पे
 षसाभिशिरवोनवाश्चरेणैवस्यपाताशश्चाशससमिधोमिलुगागमुडासे
 त्यास्त्रिस्त्रिताब्दे॥ पञ्चहतिचतुस्त्रसोईनभ्रमिनेनवनपुननेवर्णानतोहन राम
 व्याससूत्रविशोतिधविभ्रमनाश्चैकांशमिनशरणितानधावगुणितशामिन

सत्रात्मजसत्यमानोपस्यासंतधानोपातनेनसत्यधरं धितयाप्रदर्शयेत्पद्या
 पोनिष्पन्नेतोत्तेनमवतिनतोऽयाभिन्नेखासाजुन्निस्सास्त्रिभवतीसाशपः।
 एतन्नामिक्तानललिते। अमिचरोपशास्येहेसेवुंडमिरेस्तमितिः नवजाप्य
 अपणिजीपनारण्योस्तोईद्वि-पप्रहसाप्याह। अकारिष्यमवतेनसर्ववुंडनिए
 स्यासंतोपापतेनस्याहसापिपरितोषह॥ बुडनिर्माणानेनसुनमंनलहोमप
 क्रमेस्तोदेनस्यवोतएवैरास्याडिलहसमात्रेईद्विप्रवुडसुवविनस्यप

समितां तस्मिन्नेषः स्थितिलेयहस्यापनार्थो वेरिः वयोमेखलाधिरंगलोष्णतो
 वयः प्रथमः समुदाहृतः। अंगुलेष्वायसं पलेवप्रक्षमथोपरि। अंगुलसत्रवि
 स्सारः सर्वेषामिष्टितो वधैः। नक्षत्रमखेवुपीहितेन अतुरः शुभान्। अथवा वैजम
 भवैर्विधिना वसराणामुदाविधिना वरराणामुपयुक्तीनाः। ग्रहणां जन्मभगोत्रादिना
 त्रैवलिखितमिति विलक्षणाने। तत्प्रमाणपलिलेख्यते। शुक्राजौ प्राञ्जलोहे एम
 पौगुस्सो म्यावृष्टलो। मसक्रावः शनिः सोमः शेषो हस्तिरातो मुखः। माक्रावा

दुर्धखेउरकावौ वा मदीयपत्यद्वारा अधोद्वयः। आरित्ताभिमुखाः सर्वे रतिम
 त्स्वपराय विरोधादिष्ट्या खिपमिति हेमाद्रौ मरुत्तरेव। पञ्चभातुं तु मेदलाका
 रमितादिना धनाकारः केरवः। सुर्गणीशनस्वरूपिरामिसंतेतस्तेनापक्ष
 विधानं तत्स्थायोपेष्टुक्तं तु लैरेत्येतस्मिन्त्यहेजातयमिसुतां हेमाद्रौ। अमे
 तुस्तन्मंडलेषु तान्नादिप्रतेमाः प्रसादताः। सूर्योऽस्यैवोत्तरेण भुक्ता सोम
 स्पदितो वां रमंगरुजा हैरतिरासां निवेष्टयेत्। सोम्यात्तन्मित्रतो विस्मव

सू.

जीवसप्रवर्तः। (इहैर्मग्रांसितादिभिर्महाशयेयनोपमोऽहोः पूर्वोत्तरकात्स्न्यसंवेदन
 भयाकं। जेतोनिर्जीतिदिनागेचित्रगुप्तनिधाययेत्। अग्रप्रणः सिति विस्मारे
 ज्ञेयो प्रजापतिः। सर्वावस्थाचुनिदिष्टा अधिदेवापद्याक्रमः अधिदेवानामग्र
 होनां स्थानसत्त्वगुणैर्मिलवसिद्धौ। ग्रहदेवतापेर्मध्येऽधिदेवानिवेशयेदिति
 संयदेत्। अधिदेवान् हस्तिराजो नामेयस्य धिस्वताः। स्थापनीयाः यपत्तेन सा
 हतीभिः पृथक् पृथक् ग्रहदेवानां नैवेद्यं सुसुमानि च। ग्रहवद्वा सनो न संस्थापनं वा

एम.

नृपतिः। सग्रहे। एतन्मन्त्रिनेशनापुनरस्यापद्याक्रमोऽगोशकुम्भोपस्थाप्य
 वाच्योत्तरो। आकाशपञ्चिनोचेति पदैतात्प्रापयेत्ततश्चिस्कोऽनुत्तरेश
 निस्पर्शान्तरागोः जेतोषुदीर्घागोऽग्राधियगेनेष्टाप्यसर्वेभ्यः समस्तमिति।
 अस्मिन्नेतन्विनायकस्य परितोऽगोहिनामावाहन्मिसृज्जं हनन्ति। हाभिः
 देवताभ्योऽन्तरागोमिलीयेहाभिः देवतास्थाप्यादिशापालभ्यदिगातरुमिलित
 होयेततः मायां हृदयमिमांसावाहनं कार्यं। सामानिः शेषदेहस्ववाहनं

स्य को. चानां त्वेक्षितमेवा. प्रागेवेत्तस्मिन् विधिते रमते एतदे. अष्टोत्तरसहस्रं वाचात्
 मष्टाधिकतया अष्टादशतिर्यो वा एकेक सन्तु हो मयेत्. मात्से. होतव्यं वसमि.
 त्सीपं चरुभक्तदिवंसुन. मंत्रैश्चाहोर्हसहो मोया दृतिभिः पुनरीता दशमेखा
 यद्विस्मयाभिविक्त्यते। भराधाभिस्तिष्ठभिर्व्यस्तामिराहुतित्रयं समस्ताभिरैका
 तिरितेवमाहसायहमंत्राहति संख्या व्यतिरेकोत्तपुताया कृति संख्या यत्तिपं य रा२०
 तं व्यावर्तितोमः कर्पडतिव्याख्याने मंदनरत्ने। तत्रैव अथाभिषेकोपदेशा वाचसांत

गोतरे. प्रार्थितं भवेत्तेनेव होमांते प्रागुद्भवेत्. तेनैतान् स्थापितं न. अथोगात्सु वैवा
 सने मस्मरा मभपिते. यत्तमानस्य ताते व्यं चतुर्षः सायनं द्विजे. तन्मंत्रं वेदिरयोर
 रागो वदृष्टिता. तत्रैव तत्. शुक्लं वरधः शुक्लमा. मातुलेपन. सर्वैधर्षः सर्व
 धैः स्थापितो वेद्युं वे. पञ्जपान. सयनीकृत्तु नित्यमसाहित. रक्षिमां. म
 पने मयज्ज्येन विस्मयः स्पर्षकपिलायेन ग्राह्यं सन्तयेन वोरं धुं धरं द्यामी
 मापकृद्दधिको वध्यापजात रुपांतुगुर्वेणितुवासो। अथाष्टद्वैत्यगुर्वेकसां

सू. श्रौ. मर्कसलेखो आयसंतहवेद्यात्तेतवेद्यागपुतममिति सुवर्णेन समाकारयिज्यया
 नेन दहिगा। सर्वस्वामयवाणो सतमाहेमभषितः। सुवर्णमयवाद्याः उरु
 येन नृप्यति। सर्वदहिगा। सुवर्णेन घुसर्पदहिगा समाः कापीतेन सोमपितृशं
 स्तंत्वा शोचन्त्यस्य येन सन्त्युत्पत्तेः सुवर्णमपि द्ये। अथवा प्रतिग्रहे वैजोगोत्त
 र्णमभषिताः धारः नत्रागवामंगेष्विति मंत्रः अथवा सर्वभ्यः सुवर्णमेव समानंदेयं राम०
 गुरुत्वं विवृतदिश्या नियमो वैकल्पिकेष्विति व्याख्याते मदनरत्ने सर्वव्यपिपत्ते

पुशय्यारत्नभमयोऽधिकारदहिगादत्यपितन्नेवाहानमंत्राः कपिलासर्वदेवा
 नायूजनोयासिरोहिणी। तीर्थदेवमयी यस्मादृतः शान्तिं प्रयच्छमे। एरण्यसंशे
 स्वपुण्यानां मंगलानां प्रमंगले॥ विष्णुना विधत्ते नित्यमतः। हिरण्यगर्भः मे।
 योतवत्प्रथंगंतस्माद्भुदेवस्य वल्लभे। यद्वानाजसमे विष्णुरतः। विष्णुस्व
 मन्वरेण सयस्मादृतसंभवं। चेद्वा वैवाहने नित्यमतः। यस्मात्संघृष्यिषी
 सर्वधेनो केशवसन्निभा। सर्वपापहरा नित्यमतः केशवसन्निभा कृष्णा। य

स्मर- स्मारदुर्गानि कर्मणि त्वदाधारणि सर्वदा हितो हलागला हो नितस्माच्छाति
 प्रयच्छमे। यस्मात्सर्वयज्ञानामंगलेन यवस्थिताः यानं विभावसो नित्यम-
 तः०। गवामंगेषु तिष्ठन्ति भुयस्मादप्यस्य शयनं केशस्य शिवस्य वा शयाममा
 प्यप्यस्यास्तु तस्माज्जन्मनि जन्मनि। यथारत्नेषु सर्वेषु देवाः। सर्वे प्रतिष्ठिताः। त-
 द्याशातिं प्रपद्ये तुरलदानेन मे सुखः। वस्त्रं कावस्त्रं धर्मस्य धूपानुलेपने। राम०
 अनेन विधिना परस्मैपूजां समाचरेत्। सर्वोत्कामानवाप्नोति प्रेतस्वर्गं म-

हीयते। तथा वभूमिदानस्य कलानाहं तिष्ठोऽशी। दानासमानि शाम्यन्ति भूमिदा-
 नास्त्वोत्तमहयस्त्वयोऽङ्गारे नित्यमस्य वित्तस्य वायतः। तुभ्यं जनेन संपदशेषान-
 प्यर्चयेन्नरः। ग्रहाणां वानरेन्द्राश्च ब्राह्मणाश्च विशेषतः। पूजिताः पूजयेसे ते नि-
 र्दहं त्वय्यमानिताः। तस्मान्न दक्षिणाहीनं कर्तुं संभतिमिच्छतां। परमादक्षि-
 णा देया यस्मादेकोपि तुष्यति। आप्स्यलापनः। एतद्विधाने कृत्वा तु कृतकार्यः अ-
 जायते। यथाशक्ति ततो विपात् कृत्वा ज्ञेयं तदपि। एवमेवाहुते विप्रहोमेत्

स्मृ. न्नेनभोजयेत्। अन्यथा मध्यमपि विषमे कंशता हुतौ ॥ सहस्रस्याहुतेर्वैकं
 जघन्यो विषमभोजयेत्। अन्यथा दहति हिमंतद्राष्ट्रं तात्र सेश्य इति प्रयोगस्तु
 दृढकृतः त्रिसिद्ध इति न लिख्यते। अथ माघशुक्लतृतीयायां दानविधिर्भावि
 ष्ये। माघशुक्लतृतीयायां गुडस्य लवणस्य च दाने अथ स्वरं राजरुज्जीराणां च
 खस्य च। गुडेन नृप्यते देवौ लवणेन स्वयं प्रभुरिति। चतुर्थी कार्ये कौर्मौ। कुंभे शु
 क्वाचतुर्थी तु कुंदयुग्मेः सदा शिवा संपूज्य यस्तु न क्काशी संप्राप्नोति प्रियेन

राम०

र इति। देवौ पुराणोपि। माघमासे तु संयाते चतुर्थी कुंदं संजिता ॥ सा उपोष्या सु
 रथेष्ठततो राज्ये भविष्यतीति। अनत्र तोष वा सपोर्विकल्पः ततः यंचमौ श्रो
 यंचमौ तत्कार्ये निर्मया मृते पुराणसमुच्चये। माघमासे नृप्यते अथ शुक्लायां
 पंचमौ तिथौ ॥ रतिकामौ तु संपूज्य कतेत्यः सुमरोऽभवः। दानानि च प्रदेयानि
 तेन तुष्यति माधव इति। अथ मुरावो वसंतोत्सवः ॥ ॥ अथ सप्तमी तत्कार्यं
 निराग्या मृते सूर्यग्रहं सानुत्सातुं शुक्ला माघस्य सप्तमी। अरुणो द्यवेलायां

सः

अस्तानेमहाफलमिति। स्तानविधिश्चमयोगसेतौभविष्ये। कृत्वाषष्ठामेकभ
 तंसमस्यानिश्चलंजलं। रात्रंतेवाल्लेपेष्वात्वेदत्वाशिरसिदीपकं। सोवर्गोराज
 तेतामेतथाः। लोडमेयःश्वा॥ तैलेनवर्तिदीतव्यामहारजनंजिता॥ समाहि
 तमनाभृत्वादत्ताशिरसिदीपकं। भास्वरंहृदयेध्यात्वात्रमंत्रमुदीर्येत्। नम
 स्तेरुद्रायपरमानांषतेयेनमः। वरुणायवमस्तुहोरेवासनमोस्तुते। जलेपरि
 हरेदीपेध्यात्वासंतर्पदेवताइति। अर्घदानविधिश्चतैरेवमाधेमासितेयदेसम

रात्रः

मोकोरिभास्वर॥ कुर्यात्स्तानार्घदानाभ्यां। आयुरारोग्यसंयदइति। मंत्रः। य
 धृज्जन्मकृतंपापंमया। तन्मरुससुसु। तन्मेरोगोवशोकेचमाकरोहेतसतमी
 तिसंतर्पेति। नित्यस्तानोगतयेगानुवादः। ततश्चनयेगांतनित्यस्तानेकत्वा
 शिरसिदीपेदत्वाभास्वरंध्यात्वात्रमंत्रमुच्चार्यनिश्चलजतेदीपमुत्पन्नस्त्वा
 त्वाऽर्घ्येषुषादियुक्तंमेवैसादद्यादितियोगः। अत्रारोगोद्वेगपिनीसम
 मीश्रासुहिनक्षेपेतथातेष्वेवैवग्रासाएकभक्तस्यषष्ठ्यधिकारगत्यसंभवात्। य

सुः त्वत्रवचनांतरविहितकार्यरविचारेण युक्तायांसमस्यामुत्तरायसे। यन्नामधे
 यनक्षत्रेष्टज्येष्ठदिवाकुरे। षष्ठीसंज्ञासंयोगवारश्चेदमुमास्तिनः। योगे
 प्रथमक्रोनामसहस्राक्यहैः समरति। अर्कग्रहसंवहानादिकार्यमित्यर्थः।
 तस्मिन्कार्यपूर्वाह्नायिनीयास्यादिनद्वयेतथातेष्टैर्ववृत्तैस्तान् युग्मवासा
 ख। अष्टमीकृतसंहेमादौ पात्रेमाघमासिसिताश्रम्यासुलिलेभीष्मनर्पसो। आ राम०
 हंचयेनराः कुर्युस्तेषुः सततिभागिनइति। तर्पणसंज्ञः वैष्णवपद्यगोत्रायमा

कृतप्रवरायव। गोगयत्रायभीष्माय आजन्मब्रह्मचारिणो॥ असुत्रापनलंदमि
 नमोभीष्मायवर्मणो। भीष्मः शतनवसौरः सत्यवादी जितेंद्रियः। आभिर्गर्भे
 वामोतुषत्रयोत्रोचितोक्रियामिति तत आवेम्यार्थमपि दद्यात्। वसनासवता
 रायशतनोरात्मजायव। अर्धदहामिभीष्माप आवात्सब्रह्मचारिण इति। जीव
 मितृकस्य नात्राधिकारः सपितृपितृकुलेषु नाधिकारः कथं वनेति निषेधात्। यित
 शब्दस्यात्र जनकवाचित्वासंभवेन संस्कारवाचित्वात्। पत्रयोत्रोचितोक्रियामित्य

स्मः नेनपितृकृत्यत्तयाकथाव। अथनवमीकृत्यंभविष्यमाधमासेतुपाशुक्लानवमी
 लोकपूजिता। महा नंदेति सा प्रोक्ता साहा तंद करि नृणां तस्यां स्नानं तथा हाने
 जपो होमः श्रोत्रं सवैतदक्षयं प्रोक्तं पदस्योक्तं यतेनैरिति। अथ द्वादश्यां का
 र्यं ब्राह्मणमाधेतु शुक्ल द्वादश्यां पतो हि भगवान्पुरा तिलानुत्पादयामास तपः क
 त्वा सुदारणो। तिलानामाधियते तु विष्णुस्तव कृतः सुरैः। तस्यामुपोषितः स्नात राम०
 स्तिलैस्तस्यायजेद्दोशं तिलैस्तिलेन दोषाश्च देमादेन वगृह्णुच। निवेदयेत्तिलानं व

होतव्याश्च तथा तिलाः॥ तिलान्त्वाव विषेभ्यां भक्षयेच्च तिलानि हेति। तिलैरिति
 मध्यमं प्राणमाद्येन स्नानं यजनाभ्यां सवध्यतो तिलैः स्नाता तिलैः पूजयेदित्यर्थः
 ॥ ॥ अथ पूर्णमासी कृतं ॥ ॥ भविष्ये। एषमाधावसाने तु देयं भोजनं सवारितं
 भोजयेद्दिनं द्वायसं भूषयेद्दत्तं भूषणेः। कंवलजितरत्नानि वासांसि विविधा
 नि च। बोलकानि च देयानि प्रच्छादनयस्तथा। उद्यानहोतव्या गुलमो वकौ पा
 पमो चको। तथा सहितं किंचिन्माघस्ताने प्रदीयते। तन्माघस्तानि तान् देवविप्रा

स्र- राणां भूतिमिच्छतो। स्वल्पदाने पिदानये साधवः प्रीयतामिति विष्णुस्मृतौ। पवित्रे
 प्रसवित्रे वयं रंधामजले मम। त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं पातु सहस्रधा दिवाकर
 जगन्नाथ प्रभाकरनमोस्तुते। परिपूर्णं कुरु खेहं माघस्तानंत वाच्या। अह
 त्यहनिदानव्याहिलाः शर्करपान्विताः। माघावसाने स भोगेषु संभोजनं त
 था। सूर्यो मे प्रीयतो देवो विष्णुर्मानि निरंजनः। देवतोर्वासो सस्ते ससधाम राम
 समन्विते। त्रिंशन्मोहका देयाः शर्करा तिलसेयताः। भागन्नयेति ला नो भुवतये

शर्करान्विताः। मरीचैर्मिश्रवणात्कानि नारंगारि। चट्टापयेत्। सवितः प्रसवस्त
 हियं रंधामजले मम। त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं पातु सहस्रधा। दिवाकरजगन्ना
 थ प्रभाकरनमोस्तुते। परिपूर्णं कुरु खेहं माघस्तानमुषः यतेरति। अत्र माघस्तो
 तोषायने संवत्सरे त्रयोसवित्रस्यादिस्लोकौ। ब्राह्मणभोजनमंत्रः सूर्यो मे प्रीयतो
 देवो विष्णुर्मानि निरंजन इति त्रिंशन्मोहका घान्मकवापनदाने सवितरित्यादिस्लोक
 द्वयं केवलादिदानेषु साधवः प्रीयतामिति मंत्रव्यवस्थितोऽप्या। नारदीये। स्वमाघत

स्म. क्रौ. वीयातिमित्वादेवं दिवाकरोपरि बाधोगपत्तम्बरस्मेचाभिसुरवोहत इति ॥ ॥ अ
 थ शिवरात्रिः तत्स्वरूपं शिवरहस्ये। तत्प्रभृत्यथ देवर्षिमाघकृत्स्नचतुर्दशी शिव
 रात्रिः समाख्याता प्रियेयं त्रिपुराद्विष इति। अत्र शिवस्मरान्तिरित्योगे सत्यपि स
 त्पि च शिवपूजायां मष्टस्यादिति त्वन्तरविधौ न तत्र प्रयोगातिप्रसंगमपेक्षमाघ रास
 कृत्स्नचतुर्दश्यपारं ठिक त्पने शिवरात्रिश्च स्वपक्षे एकैकशब्दस्त्वपेक्षे। माघकृ
 त्स्नचतुर्दश्यामादिदेवो महानि शि। शिवलिङ्गतपोदूनः कोटिर्मर्षसमप्रमप्रभर

तिनारहोषवचनावगतसंबंधविशेषस्य मायमासस्य कृत्स्नायां चतुर्दश्यां स्मरे
 श्वर। अहंयास्यामि भृष्टेरात्रौ नैव दिवाकलौ। त्रिंशेषवसमस्तैष्यवरेषु च।
 संक्रमिष्याम्यसौ दिग्धेवर्षयापविश्यादय इति नागारखंडे वचनावगतसंबंधवि
 शेषस्य वासमासात्तर्गतवर्षसंयत्ता अयेनातिथ्यन्तरे इति प्रसंगाभावात्तर्दश
 व्युत्सर्थागोचरस्मिन् शिवस्मरान्तिरिति मानात्तनानुसारिणी अधिकारमा
 वहवीहेरयि अत्रिहोजयदस्वेहायि संभवाद्भूतेपिनलक्षणावतवेदमुपवासय

सू. क्रौ. जागरणात्मककर्मत्रयसेकस्यस्यो। माघकृष्णचतुर्दश्योर्कर्तव्यव्रतमुत्तममिति।
हेमाधुहादृतवचस्यस्यौवनशब्दप्रवणात्तस्यवसेकस्यवाधित्वात्। अन्य
थामिताह्यप्रभृतिस्मार्तनिबन्धेषु नारायणीयवृत्तिप्रभृतिषु आतम्येषु च
स्नानकव्रतवातुर्मास्यव्रतप्रकरणादोभावगोबरविधिष्वयिसंकृतसंगोक्ते
रनौचित्यप्रसंगात्। संकृतस्य त्रितयविषयत्वेवमानेतागरखंडे उपवासप्र. राम
भावेन वृत्तादयि च जागरात्। शिवरात्रेस्तथा तस्यां त्रिगस्यापि प्रपूजया। अ.

ज्ञयान्तभतेभौगाधिवसायुज्जमानुपादिति। अत्र शिवरात्रिं शब्देन व्रतमुच्यते। य
स्यर्थः संवन्धो विषयतास्य॥ ततश्च शिवरात्रि संवन्धिभिरुपवासजागरपूजने
रत्नयान्भोगानलभतइति वाक्यार्थः॥ विषयसमवेवसति यथार्थसंकृतस्य
फलजनकत्वाद्विषयाणां फलमज्ञो जकत्वोक्तिरविरुद्धतया सखाद्रिखंडे
विद्युन्नायकः परकृतिरूपार्थवादः पठ्यते। स्वयंवर्तिगसम्यर्थसोपवासः
सजागरः। अज्ञानलपि निष्पाये निष्पादोगस्ततो गतइति। अत्रापि स्वयंवे

सं. क्रौ.

तिपदेन स्वातेन स्य कर्तृत्वकथनात्संकल्पपूर्वकर्तृत्वस्वतंत्रान्वातक्रियात्रयवि-
शिष्टसंकल्पस्यैव फलजनकत्वसंभिप्रेतं। अथ यथासंयवे सस्यैवैष्यर्थापत्तेः त-
दर्थप्रतिक्रियात्रयस्य विशेषसत्तात्तेर्निस्त्यत्यर्थकत्वापत्तेश्च न चार्वत्स्य कर्तृ-
विशेषसत्त्वमसिद्धमिति भ्रमित्यं प्रत्ययसमानार्थेन स्यात्पूर्वक्रियाकर्तृत्तर-
क्रियाकर्तृत्तरक्रियायासत्त्वबोधस्यावश्याभ्युपेयत्वात्। अतस्त्वोच्चासंज्ञा-
गरयोर्द्वयोरेकर्तृसंस्कारत्वशंकापरिहारेण्युत्पत्तिमाहिरपेक्षणा योऽत्रितयास-

राम०

मर्थप्रतिषेधकसंकल्पपूर्वकतावन्मात्रेणायि व्रतसिद्धिरत्युक्तं स्कांटे। अ-
थवा शिवरात्रिचपूजा जागरणोत्सवे। अखंडितव्रतोपोद्दिशि वरात्रिमुपोष-
येत्। सर्वोन्कामानवाप्नोति शिवनसहमोदते। कश्चिदुत्तराय विशेषेण व्रतही-
नोपि यः प्रमात्। जागरं कुर्वते तत्र सरुद्रसमन्तां व्रजेदिति। आद्यवाक्ये शिव-
रात्रिश्च नतिश्चिपरः। तद्वच्छेदेन पूजा जागरणविध्यभावेन तैस्तत्त्वपनस्या-
संभवात्। किंतु व्रतपरः। तस्य विषयनिर्वास्यत्वेन विषयभूतैर्न यतोक्ति संभवात्

संज्ञा. मध्यमवाक्ये तु कर्तृवशेनैव व्रतशब्दप्रवणानुपवासमात्रविषयसंकल्पविधिः । ततो
यवाक्ये तु पक्षविशेषशब्देन जागरणमात्रसंकल्पः । व्रतहीनशब्देन च त्रितयहीनत्वसंक
ल्पमुक्तमिति बोध्यम् । अतश्च मन्त्रात्मकसंगोचरसंकल्पवाक्यस्य लोचनपासंकल्पस
पञ्चतयेव प्राधान्यमधीते स्तोत्रियेषु प्राधान्यमिति प्राचीनमविप्रकर्षणव्याख्ये
या । अस्य व्रतस्य काम्यतेयिनित्यत्वमविरहं । अग्निहोत्रवत्काम्यत्वसाधने रानं
प्राप्तफलप्रवणो अस्ति चान्यत् । स्तोत्रोपममभक्तस्तयो देविशिवरात्रिमुवाचः

क। गणान्मत्स्येदित्यमत्स्यशिवशासनं। सर्वान्स्त्वामहाभोगान्स्ततोमोक्षम
वाप्नुयादिति। ईशानसंहितायां॥ द्वादशाब्दिकमेतज्याच्चतुर्विंशद्विक्रमेति का
म्यताभिप्रायेणोक्तं। नित्यसुधाधवेवीशश्च वरानित्यपदमकारणोयमवापश्च
माधवीयोवर्षवर्षमहादेविनरेनारियतिवता। शिवरात्रौमहादेवेनित्यंभक्त्याप्र
भूजयेदिति परात्परतरनास्तिशिवरात्रिः परासरेः। नष्टजयतिभक्तेशरंद्रिभुक्ते
श्वरं। जंतुर्जन्तुसहस्रेष्वमतेनात्रसंशयः। अत्रैवविवागद्विद्योगेनयाशस्य

स. मुक्तं मद नर लेखादे । माघ कृष्ण चतुर्दश्यां रवि वारो यदा भवेत् । भौमो वा
 पि भवेद्देविकर्तव्यं वतसु न मशिव योगस्य योगे यतश्चेदुत्तमोत्तमं । अथोद
 शो कलाप्येकामध्ये चैव चतुर्दशी । अतै चैव सितो वाली त्रिस्पृशो शिव सर्व
 वेदिति अत्र तिथिर्द्वेधे रात्र्या स्यात्प्रास्यत्तनिसीधः । अर्धरात्र रथ अर्धयुक्ता
 यत्र चतुर्दशी ततिथावेव कुर्वीत शिवरात्रि व्रते व्रती । अर्धरात्र यता यत्र माघ कृष्ण
 चतुर्दशी । शिवरात्रि व्रती यात्र सोम्वमेध फलं लभेदिति नारदीय वचनात् । अत्रैषा

एध०

स्मिन् रात्रि रात्र्यासिः दिनद्वयेष्वादे रात्र्या स्यात्भावो वात रात्रेरेव संहिष्ठो । ३ प्रवासा
 दि कर्म कालव्याप्त्येव निर्णयः । माघासिते भूतदिनरे रज्जुपेति यो गारुपे च द
 शपा । जपा प्रपत्तां नु ज्ञातु कर्पछि वस्य रात्रि प्रिय कर्तव्यं सति वव सरे शविष
 यत्वा च । पूर्वोदयो । कथने नोत रात्रि प्रकाष्ट यो गार्थने नार्द्रा रे पित्रो रश्प नरति
 प्रतीतिः । द्वितीय पक्षे प्ररोध व्यापिनो ग्राह्या शिवरात्रिः शिवरात्रे । रात्रो जागरणं
 स्मात्कर्णत्रयस्य पोषसा मिजिनिर्म्पाम तो राह त्वा कविहित प्रहोष व्याप्तिना

स्म- माद्यान्वप्रदोषव्याप्तैरेवनिर्णापकतयाः स्यनिरपेक्षात्रविधीयत इति निर्णायाम् तोते-
 सायुः अर्द्धगच्छामिविधायैत्रैरनस्यशेषैरेवराशेर्विधातुः उत्तरेर्द्धनोत्तरस्या
 जागरस्मापवासात्तच्छाप्तिरपुण्यविषयसत्त्वनाञ्जनमाष्टम्यामित्राप्रार्थनविषय
 जापाश्चैरनिशेषैश्चक्रणवत्प्रदोषश्चक्रणमावाञ्जपयथेतेभ्यः पूर्वोत्तरेभ्योदिनद- राम-
 येनिशीयव्यासावपिपरैवव्याख्येतिप्राप्नोतिस्वीकृतवतस्यामायवेनतप्यपिनैतस्या
 धितिरमादिमस्मरणात्स्मरतपामप्रमाशयः स्मर्येविहविधायकानिहोनेववनानि

दण्डतोहास्माष्टमोस्करयशेशिवगन्निष्पुनर्दशी ॥ एताः पूर्वमुताः कार्पास्मिन्तेपा
 रणभवेत। नृमाष्टमोर्गिरणीचरिखरात्रिसुखेवच। पूर्वविदेवकर्तव्यातिथिभाते
 वपारणा। पूर्वविजुर्कर्तव्याशिवान्निर्वर्तौर्दोमापुत्रालुनपोमधेपास्थि
 वचतर्दशीअनोनेसमापुत्ताकर्तव्यासासदोतिथिपित्यात्पारिणि। तयाः मरय
 तानिषधोपिस्कांदे। मस्तामपिपानांहृष्टावैनिःकृतिः पणनदष्टाकुर्वतापसां
 लूपतातिथिविमाप्तिमितिपयावेनैतपापस्त्रेवनिशीयव्याप्तिमितिपदेप्रशतिःनि

स्वा.

यमविधित्वे संभवतः पूर्वविधित्वात्स्याप्य ताततया पूर्वत्रैव निरोधव्याप्तिरिति परे
पिन प्रवृत्तिरिति विधित्वे संभवेति रास्यात्त एतद्वारत्वेनैव च र्धस्यास्याप्य तातदिनद्वये
मिशोध्य व्याप्तौ द्विषया प्रसेषव्याप्त्याधिक्यमनदिनरवित्रित्तपस्यरक्तमेकमिथो स्थि
तं । तस्यामुनपयोगित्या सावरेतद्रतत्रतीति ववः सहस्रोतेन संकल्पज्ञालव्याप्तिर
रुनेन वषाग्राप्यते तथा उपोषसांबतुर्दृश्यांबतुर्दृश्यांबपासां छेतेः सुकृतलेह
श्वरत्नभूते वायवामवा । व्रसां गोदरमध्यमुननिर्होर्धनिर्मसंतिवै । सखितामिभ

राय-

वंतैरभूतायां वारणेन ततश्चित्तसार्थवारजास्यगुणसर्वविधनात्मकपहोष्टमोचैर्वीत
शास्त्रसहस्रोत्तराद्विज्ञेयसर्वेष्वर्तव्यासम्प्रतीतिस्थितिक्वसरलोतेन वप्रो
प्राप्तेतिह्यनिघेमप्रोपर्वविद्वद्विधीनां परविद्वद्विषयस्यचनियमविधिह्येन
भूते। पतञ्जलतत्त्वप्रपाञ्चपुत्रे तस्यनिगदभिराग्रीवोमीयपुत्रप्राप्तापि पद्यथो
नंगपञ्चविषयतयासंज्ञोदसाधकस्याप्याह। पदानुपूर्वदिनेनिशोद्यापरवर्षापरैरा
त्रैकैरश्व्यग्निः परदिनेसंपूर्णतच्छाप्तिः। अतएवेत्याह। पूर्वपरैरुक्तापदानि।

सू.

वर्तुर्दशो व्याप्तासादृश्यते यस्यांतस्पां कुर्वाद्ध तेन रतीशानमोदिता वचनात्। एवरे
श्यामे रेष्यते तावेते वलाभे लक्ष्म्ये दृष्टान्ते करेन मया
दृष्टे। वस्त्वस्मिन्महावने तेन हत्वमिति प्राप्तो मे रोमांसविवर्जिता गर्भाक्रांता
विशेषे तां सक्तुं वस्तेन न भोजनं दभीष्यति। आणा सति
मृगीत्वमामोर्गणानेन लुब्धकारः समोद्धता भोजनं सकुर्व्व
स्य तपान्नमविष्यति। आणा सति मृगीत्वमामोर्गणानेन लुब्धकारः

राम०

समोद्धता भोजनं सकुर्व्वस्य तपान्नं भविष्यति। अथ वामो मृगो
आधतववा रणसुखा
अथाहागमिष्यति। गर्भं नृत्वा पुनः प्रातर्गीता
नादिस्वेवं धुषसे पथे रागमिष्यामि संदिश्य च तस्मिन् वृत्तं अतापायो वि
स्मयमागतः। हणमे कृत्या स्थित्वा व्याधो वृत्तमवतीतनागमिष्यति मृगस्य
मपि गच्छति। रुधपापी दितो हं वेरुं वं भविष्यति। प्रातस्त्वपाममाहमागतं प
रामवेत्। अजलं सपद्या न हत्वा पथामे निश्चयमेवेत्। यथिवीराशरादिः सतेतिष्ठ

स्य

तिदेवतापालनोपंततः सत्सलोद्धयधर्मोऽस्मि । तस्य तद्वचनेऽनुतासागार्थात्तान
हाभ्यति । वेत्रेऽसप्रतिता नं व्याधस्याप्रेऽनः पुनः ॥ म्यपवाचद्विजोभूतातपोव्याध
पदभ्रष्टोमिजापते । स्वाध्यायसंघ्यारहितः सत्सोऽवि वर्जितः । अत्रिके पासां वित्रेता
अवाप्तानां च पाजजः । तेन पापेन लिप्यामिना गच्छामि पुनर्पदे । यत्तु दृष्टेऽर्धे पश्यता
प्रमानक्ये । नरे विजित्ये न पि सत्तकभोजनो वचने बुवि सीले वपादरे तथा । अ
तसं प्यात्र हे चमी तापि जो रणे पके । हनं हतं प्रसत्त प्रार्थितं नरसत्तिव तेन

तेन पापेन लिप्यामिना गच्छामि पुनर्पदे । स्वदतां यरुतां जपो हरेत्सारां वरां । हे च द्रव्यं
गुरुं द्रव्यं ब्रह्म द्रव्यं न्याहरेत् । तेन पापेन लिप्यामिना गच्छामि पुनर्पदे । देवतां स्वामि
नमि त्रं आत्मानं चालमेव च । आत्वं विप्रं गुरुं नरो व्याप ह्यति दुर्मतिः । तेन पापेन लिप्यामि
ना गच्छामि पुनर्पदे । हानस्य क्रीर्तनं पापं पत्मा पंदाभिनेतया । असंजितं द्विवेति संपर
हो पलक्रीर्तनेन न प्रेचनं हर्षे वनासिः । केने दध्ने रेके । स हाचारविहीने वपरीदा प्रहा
पको परपे न्मपते पि न्यापेन पकारे । पशुपादसं देहसर्वधर्मो हि हतः । हपत्तो

स्म. पतोवपसापंमातापिनोरपोयने॥हेतुनेवक्रस्रजौवप्राकृतोर्थविनर्जिते॥एतेषांपा
 नं नागद्विप्रिनर्पदिपसापंस्वस्त्यापंपित्यास्वेत्यया॥पसापंतुच
 कांतांतुगोचोरविद्ययातिनांतिनपापे धरं पुनर्दिभावेच
 ह्योपस्तसमद्विज्ञानपस्वेतिपस्वीयेलेवलोवरनीविषमान्धारुपेनसतिनया
 मिपनर्पदि॥सहस्रत्तपःक्रमाद्वितीयेरतुमिर्छति॥पस्यसंस्मरणी
 भायीब्राह्मणोवाविवेचतः॥तिभापंपुनर्विर्जितः॥आत्मजांगुशासंपनांसमानेस

एव.

द्येवदेवनददतिवपः॥तुलारेवे मलिप्यमिनर्याछमिषनर्पदि॥पगीवाप
 ततः॥अन्तालुचोदृष्टमानसः॥पुमोवहिरिणीसाधय स्तः॥तस्यातीतप्रभावेन
 लिंमार्च्युक्तसोनवपसापतत्तुयंसांमुक्तोसोतरणाश्रयं॥द्वितीयेब्रह्मेष्टमेष्ट
 त्रिवारनेने॥स्मरन्मिषरिवंवाक्मंनित्प्रालब्धवांस्तथाद्वितीयायततः॥प्राप्ताकापातीम
 गतंही॥संस्तप्यविग्रहस्तप्यतिमनेपतीतहा॥जालमयेस्थितेनायदृष्टासालुच
 केनवापनर्तित्वस्यग्राणिजोदितानिकेरात्तु॥द्विस्तानिर्हरेयोभापेलिगस्योपरिपावे

स२-

नोतस्यप्रथमपर्वव्याधोपिवाक्यमधुनविसेरथे। र्वप्राणिमनसाकुटुंबार्थेभक्तप्रयोनरे
 सल्लुकोपावतस्यावांस्त्रिविधेवृत्ति। तांयन्मणिसंनृता व्यापवचनमब्रवीत्। धन
 दैव्यराष्ट्राधुसर्वकृतमपेक्षएवमेवचनत्येकं पञ्चान्माविनिमातया। अप्राताहारेणवे
 कामार्गेणानेनलुक्कसमायातायावानेवससंजयपुत्रता। तदुचो लुक्कसमायाताया
 स्मितस्तस्मात्सुत। तस्यास्त्रमास्त्रौवाणौअमुष्याअपिताहसी। त्वैवमागतामा
 तःप्रतिज्ञापालनापैव। अथवासासमायातायातपावृत्तिता७९। एवंमोक्षितमनसासु

राम-

चोलावनब्रवीत्। अणुत्वंमृगमेवसं। तातासामिजमंहिएत्वेस्ताममननहिसामे
 रासव्यापि। अहोरात्रंअतएकुटुंबार्थेमांगाने। अधुनातांरत्नेष्यामिदेवतास्मरसं
 कुराव्याधोक्तवचनंअत्राहरेणोदस्वितस्त्रसौष्याधनेम्राहसदेवासामांमध्याधनि
 पातन। नास्तिमांसंतथासेहसिरीरुधिरंमृगतेजोबलेमस्फुल्लेनिर्द्गुविस्त्राग्निना
 । अहंप्राणैर्विपुमाभिभोजनंतेनगापते। बलवानुमहातेजोभेदोमांसपारमननअसत
 स्यलपीनोमोम्योत्सृग्नामिप्रति। तत्तासुखमागोत्वंतमश्चैवमविष्यासि। तपोतं

सह- तल्लुचनतानिज्जोमोसावैतयत्। मगोव्रतेत्यसंदिग्धनिश्चयोपंपरंममाविंतपित्वेति
 मप्रारम्भोक्तमामुंरंतर। कुरप्रतितांसंज्ञेनिश्चयोमेपयामवेत। तद्यायवबनंश्रुता
 मगीसोव्रसमापुलासत्याप्रतिताविहयेयायस्याप्रेपुनः पुनः मणुवपु हनिपुस्त
 रणेधृष्टासंमोयेनिवर्ततेतेनपापेनलिप्यामिषयेतद्वत्तेवेदे। परद्वयस्ताभिन्यमापा
 वंतेतुसपत्ताः। मेरुपेतिजगापमिवापीनांवावामपि। म्यांस्थितंयेप्रोतेस्वसत्वमपं
 कुरा। परिसजोतिसमापंममृश्तांतेयेवव। द्राह्मसांनिहयेयश्चतेयेवाप्रमनिरेका

राम०

तेनपापेनलिप्यामिषयेतद्वत्तेवेदे। आकार्णैर्यववसेनमुक्तासातल्लुसात्तिषे। जलेपीत्या
 गतासपिअदृष्टःसोभवतर। जालमध्येस्थितःसोपिदितीपःप्रलेगतःपीडितस्तीव्रसीते
 नलधुपापरिपीडितःसिर्वेस्त्रिंजल्येनानेद्रासुपलववान्। तास्मिवाचनेतेमदितीप
 हेरुपिदांतीलेतेसहिःससर्वजीवनायेवगनेन। सोभापवत्तरप्याप्योयतलावराया
 नवास्तादीतांतंष्टामौम्यामाभुमयोजयत्। आकारांतघुर्नम्पहृष्टतुष्टेत्वेतसा
 । पावमुंवेतिवाणंसतावदृष्टे। म्गेणोवोक्तालपंतुतदृष्टाम्प्राप्तितांपरांपयोःनिश्चि

स्म.

तं भवितुं स्वयं हि यदेव विद्यास्यतां भाष्यं प्राप्ता समवेक्ष्यार्थेनैव विधाति तां तेषां विहितं
तस्यैव सिद्धं सत्यमेव विध्यति। ह्यभावादिभूतं पापं पक्षार्थं सुभाषतः। नो र्भाष्यं समवे
स्यं गेहेन पिबेन पिबतां पाविता लयमोहिना र्थं क्रमो विसेषतः स्तुभूलेपि दृष्टिता यत्र
तिष्ठति तद्गृहं प्रासारोपि तपादीनं कान्ता राशतिर्यथा तोयमार्थं नाम क्रमेण ७५ सां
ध्याप्य सहापि नो। विदसं गमने वापि सैव विद्यासकपि स्तोत्रास्ति भाष्यं समो र्धनी लि
भाष्यं समं पुंस्त्वं। मास्ति भाष्यं समं लोके न स्यात् तस्यैव भाष्यं १७ स्पधा पौष्टे न स्यात्

राम.

ध्वीवपि पत्तादिनी। अस्यापि नां तयं पथास्यं तया गतं। तेषां विना तोयते पिबिः प्रलेमम
जीवितं। एका प्राप्ता समामेभूति तोया प्राप्ता सममाता भाष्यं विदित्वा यजीवितं नैः प्रलेम
मासुवं सविं तस्येनैर्लुं चर्जतां मयवी तां शृणुयाद्यमहासत्त्वमिषाहास्ति च्युपा
त्वादिष्टमिषे विविदैस्तत्तं कथं पसं सूरं। आ पां तं हरिणो यमजेन मार्गेणात ऊते। त्व
या विनासितेनैव सत्यं ययमेयतः। तस्य तद्वचनं अत्रालुच्योपि व्याचिंतयत आसा
वपिन सामा मोहवता कापि विधते ध्यातेति सत्यं तस्यैव लुच्योपि तस्य मयवी तते

सू.

गतेन मागिसिप्रतिपममायतः ताभ्यां होमो जनाये मसत्वेन विद्वेषः । अधुना त्वहोने
 ध्यामि नित्यो ह्यामि नित्यं चित् । आधोतरेव च अत्रारिणः प्राह सत्तं तं सत्तं श्रीहसमा
 ध्यामायतो तं वायतः पेनते प्रत्यो जातो तन्मुते रोरिणे द्वे । व्याधेन क्रोधिताः सर्वे यः
 ताः ससथाः परा । तस्य तद्वचनं अत्रारिणे हूह मानसः । व्याधं प्राह ततः सीधं वचनं
 धर्मसहितं ॥ मया उवाच ताभ्यां वदतमो आधतस्य हि मे वच्माम् । प्रभाते त्वहं न माग
 मिव्यामिरे स्रज्जायां वत्सुगीमियुक्ता मातोपि वसां प्रतं । गात्राणि ध्यायन्तां अनुजा

राम०

पुस्तकज्ञानं संपद्ये । गमिष्यामि त्वहं न मागस्य । न मे हेतुः स्रज्जायां संपत्तं पोतुम्यो सीधः ।
 ह्यादिभिरस्ये मया धोः मातुं हनिष्यामि तन्मया स्ववचः । अत्राव्याधो वचनं मज्जीत ॥
 व्याध उवाच असत्तं भावसे धूर्तं प्रतारयसि मामिहा ज्ञातोऽस्य स्रज्जायां वत्सुगीमियुक्ता
 को लब्धोऽव्याधस्य वचनं अत्रावाको प्राह वरम्याः संपद्यते किरिष्यामि यथा ते प्रस
 यो ह्ये व्याध उ० मम तत्तं संपद्यतां नृदि विद्वांसो जनजायेत । तथा हि प्रेवणमि त्वांस
 हत्तं प्रतिकापतः ॥ मया उ० ॥ भर्तारं वचं ध्यातां स्त्रीस्वामिने नं वचं प्रमिने नं वचं ते पत्न्यः

स्मः श्रेष्ठेति यः। तेन पापेन लिप्यामिपदेतरनृतवेरे। भरेयेद्यस्तमिप्रसिप्रासाहंतेपेनुपः
 विषमेतुरसंरघोरेकं ताहिभुंजतातेन पापेन लिप्यामिपदेतरनृतवेरे। प्रवाससोलापे
 विप्राः कपविक्रमक्रास्मः। संध्याम्यानविहीनाश्चवेरसास्वविर्जिताः। मघपक्षोसमास
 काः परनिंसारतास्तथा। परस्त्रीसेवकमित्यं परयेष्मसूत्रजाः। अशुचौपामोजकाश्च
 वरसविक्रयकास्काः। तेन पापेन लिप्यामिनापामिपदिनेगहं। मघादिवसिक्त्रेपेच
 लक्ष्मश्लोभाविमोहितः। स्वर्गसौख्यविजेताविप्राणामपिनिर्दुः। विप्रवाग्नेयस्य

राम-

मयारवेडाभितस्तथा। तेन पापेन लिप्यामिपदिनाप्रमितेगहं। पोगांम्यसतिपादेनु
 दितेर्केप्रवध्यतेएकाकीमिश्रमप्रातिविक्रममित्यारतः। मातपिप्रारभकश्चिप्राप
 दिस्मेपावक्रः। नत्तायुल्लेयनो। वीचरेवब्राह्मणनिर्दुः। एतेवायातकमस्वपादेना
 पामितेगहं। पःयेठस्वरहीनंवलक्ष्मनाविवर्जितं। स्थ्यापर्यमानस्त्ववेरमुहितेप
 दि। प। मानसविप्रमयंवालम्भरपतेर्पादितेन पापेन लिप्यामिमदिनापामितेगहं
 अशुचौपामोजकाः। अस्मैयर्कद्विप्ताः। संध्याम्यष्टाश्चयेविप्रादातश्चैवनिज्जर

सू.

प्राः गोवापायेन लिप्यामिपिस्त्रायामितेग्रहं भर्तारमर्थ होनें वृत्तं अविपीडितं।
 पान पत्रयेतेनारो स्वयं वनगर्विता तस्याः अविपिस्त्रायामितेग्रहं।
 अथ नितुद्गोतेन भोलुद्धतवायतः। यस्त्रायामितेग्रहं मस्यं भवेत्तुतिन
 दासेन संतुष्टा व्याधिविस्तृतकलमयः। संहृत्तुणां धुनयो म्गोसत्ता वनेयीत। ज
 गामपीतमनसासतपयो वएने॥ जनेयोत्ताथरुसिः प्रविष्टो गहने। गोतोसोतेन
 मोर्गोलेयनपात्रं म्पीष्टं। लुब्धकेन तदा तत्र जालमध्यस्थितेन हृदि ब्रवित्वस्य

राम०

पत्राणि निहितानि सिवोपरि। अज्ञानादिव प्रजातुं कृतातेन तया व्रतां वृत्तं सिवसि
 र्वसोयनिः सतोर्जलमभ्यता। उदितेस्य विवेकप्रज्ञाता ज्ञागरे कृते पापान्मुक्तेभ्य
 वद्वाधः सिवो विप्रभावतः पावनि गेकृते हि हनिशाते मेघने प्रति। तस्योत्तरता
 चाप्यामगीतसमागता। दृष्ट्यामगीतस्यामो वारां धुनिसंस्थेत्वा वयं चेतवारां
 सतां वयोवृत्तं म्गो॥ म्गो वृत्तं॥ रामा वारां लुब्धकी त्वनधर्मया लयल प्रतः अहं
 वध्यासेर्वे सां सर्वे सौख्यनिर्दशनांश पानमैयनासतं महन्यापि पीडितं। नहि हति

सह- मंगलनामो धिसिञ्जतवृत्तं अथ त्वं धर्मं मुसलमानं धिष्यासि मानं । बालकानि धरेत् ।
 क्ता आगमिष्याम्ये पुनः । पाभक्तोऽसु तस्य परं धीसिंता भवेत् । तस्याः याये नतिप्याति
 यदि नमामि ते गुरुं त्वं कृताः सपथाः एवं तवोपेयाधस्तु मतिः सर्वे मयस्तत्र पतिना
 नास्परे पुनः । व्याधेन सातं हस्तं ताजगाम निजमंदिरं । व्याधेपितुस्तस्मात्ताजगाम
 स्वारहं प्रति । सर्वे व्यावर्तने ध्यापनमगाणां सत्तुवादिनां । स्तेपां घातको नित्यमरे या
 स्तामिकां गतिं । एवं सवितपनगोरेष्टुत्तुधित्वालेनै निरामिषं तुते द्यूजमुलेपि

निरसतां नान्त्रमांसं गेहेतस्य भोजनं येन जायेत यायेपि सतदा हरेते पां वाक्ता नि सं
 स्मरन् । भोजनं नुनिष्टां च लभते विस्मयाब्धितः । आगमिष्यति ते न तं सपथैरति य
 त्रिताः । ता नूनं रुनिष्यामि सतां वत सत्तु स्मरन् । लुब्धकेन हस्तं ताजगामो सो सपथैः
 हरेत् । स्वाग्रमेव सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः सपथैः
 लालसः । ततो यापि सपथायाता बालैः परिवर्तिता सतीः सपथाय कुत्र न सपथा
 तनिश्चयाः पश्येत् राजसंति लुब्धकाः विवेचितं ततो योऽस्तु मतो भुक्ता वासं

सू.

प्रगोषुवीत। स्यात्तथमत्र प व्याभिः कर्तव्यं प्राप्तास्तथा। व्यात्रह्णात्सुवेनेभोवात्कां नोव
रुहणां अहमत्र समापातः संप्रयेरतिपत्रितः। अस्याः कृत्यमहनापुनः संताद्वेतेव। अत्र
प्रतांतपोभावनैवेवेतमोदितः। अहमत्रावेतस्य धर्मश्चैव नि रर्थकः। संतानात्स
र्माप्रोतिरुक्तिश्चैवोप्यती। संततिर्पत्य तपात्वासांसौत्यमरापजा। अत्रास्तेति
न्यासि स्यागो नैवचनेवच। पेनकेनापुपावेन पुत्रमुतालेत्युमात्। मपातेनैवगांतव्यं
अत्रावस्यमोदितः। सत्येतत्तालनीपं स्यात्सत्येधर्मः प्रतिष्ठितः सत्तुत्यानायवाकं

राम०

अत्रवसंतोसुबान्वितावपमथागामिष्यामस्तु या सार्द्धं प्रगोतम। अस्यां संसर्गसाध्यमत्रो
सहसरायमो। वपंतो विमयं वांतन समामो अत्रिंजा पुष्पितेखवनांतं छनदीनासंगमेव
वाक्रेखचेसेलानांमवतारमितावपोनकार्ममर्थतभांतजोवितेनवेनातपा। शिनानां
प्रतिहीनानांजोवितं निप्रयोजनं। मितं दृष्टिंरिपितामितं आतमितं सत्तः अमितस्य हि
रातांमार्जोपज्ञानयज्ञपेन। अपिदुःखपुतानागेरुपुत्रकः दता। सोयासावंपदोस्पष्ट
तिहीनानांमावेधयसद्वेदस्वहोरागमयत्रविद्यते। वस्यासावोविजापास्तुमीपते

सू.

मृत्युश्च तन्नातरोवाद्यते वीरानावकोवाद्यते स्थभायति प्रसूतेन विचित्रं प्रसूते ईता निर्व
नो व्यसनीहो व्यायितो विभक्तस्तथा यतिनः क्षयरोगो वापि भर्ता स्त्रीणां सरप्रतिभं लामि
भर्ता समो धर्मो नास्ति भर्ता समः सुदृढः नृसिधर्ता समो नापक्वो रोगां भर्ता गतिः फल एव
वितरप्यताः सर्वो मरस्येकतन्त्रिष्य पाः वा तैस्तैस्तैः समा यतः सौ जेन पीडिताः सासां वा
भ्रमराः आत्मा तद्विज्ञा परो भूतः सर्वे वापि रितं तव्यं मया आधुस्य सन्निधौ एक
नः सतसे रक्षा कुटुंबं स्पतते तत्पुतः परिगच्छामि तत्रास्तु दुःस्वप्नो भवेत् भो वा प्रया मि

राम-

तत्राहं मयसंवेजे तनः वरं प्रसू मया माया पात्रात्मनस्तथा ससलोपान्ने येन तं सभ्य
तं न रं प्रजेन तस्यात्सत्संपालनोपनैः प्रेषोयिषि सदा सतेन धार्यते ए भो सतेन भप
ते विप्रसूतेन वा यवावांति संवेसते प्रोक्तं एव संवेत्तसह्यो धुर्मो हरि मनो हपन ता
मि सत्सु भौमि एव मातस्तत्संवेत्तयो तस्मिन् सत्सह्यो त्वात्तमं चकार तच्च
लिङ्गं नमस्तु तं हरि ध्याय सदा सिवं स्नानं यानं प्रसिद्धमेयनं भो तमेव चाकामं क्रोभं
तथा लोभं मायां विना सिनो रखाद्ये न्यादि जं न्यस्य लुब्धकमिच्छतो वयो तस्य माया

स्य- तथा पुत्राः पृथुलयाः व्रजतिवो अन्नासने परं समरणे कृतनिश्चयानां भार्योपैः परिह
 तो मया लहे समागतः क्षयितो गालकैर्षु तो लुब्धको यः श्रितः स्याति मया लहे समागतः स कुटुंबे न
 समन्वितः पालयन् स सवाः सानिलु चतुर्वाः समव्रवीत् । मया आवाः । हमा प्रथमं व्याधं
 पञ्चाभार्याः ज्ञेयं गतु गालकानि ततः पञ्चादध्यातो माविरुव ७ मया गतो मह एण व्याध
 ने ते हे पोस्ति श्रन प्यास्या मस्य गर्वैः सर्वे सेत्वा शतान संसपः । तव पि संतु संव सप्या गपा
 राप्रविष्यति । एत कुलानु वचनं शरीतं लुब्धका लसः । आत्मनि निरपि ता हरि सां वा सम

राम-

ब्रवीत् । व्याधः वाव अहो मया मया सत्वा उ गठ स्वमा लपोः । अमिषेण न मे ज्ञायं यमस्य तस्य
 विष्यति । सत्वा नं हि वधा स्यायेत तेने वंधेने तथा नैव पापे कारिष्यामि कुटुंबार्थे न च वन ।
 धर्मात्मा वरपाम् संसत् सात्वा प्रलेरमः । त्वे गारः सर्वे मोणा मुपरे शारि सां पतः । गत्वा
 क्रूरं गत्वं कुटुंबेन समन्वितः । मया तपः कृतनिर्वापि सस धर्म समाश्रितः । तथा तद्वचनं
 अनुवाहरि साः । आह ते पुनः कर्म न्यास मरं हत्वा तत्स कार्य मिहा गतः । स्वतां हत्वा तां सिधेने
 पार्पे भविष्यति । मया रत्ना पुरा वा वात पाव द्रो न पाप्यरं । मया मम मुकुटं वनस्य ते लोहो ब्रवीमि

स्यः

ते॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं लुब्धको वा समभ्यरीत। त्वं गुरुस्त्वपि ता माता त्वमेव सखा सुखं त्वं पा
 मा त्वनि संस्त्राणि त्वा जं मा पारिकं न लंका सभा र्था सन्ते। कस्य कुं व न स्य दे मगः ते सौ सुख
 र्मो त्वं युं म्या। छपया स्ता वा दस्य जा लुब्ध भूत लो सत्य ला पं सौ सरे म्या सु री सि हो हत ल
 मस्तु जा ह मा पयत। मो च्यु र्वा भं व लतु वं पो प प स न्नि भं॥ एतस्मिन्ने ते वे दे र्दं दुं य पो दि
 वि॥ आ ज्ञा शा ल व्य हृष्टि च भू सु मनो ह रा खे द ता समा पा ता विमानं स्य सो भ न्ने
 प द्म उवाच श्रोण्या धमहा सत्व सर्व सत्व भयं क ए विमान वर मा रूप स दे र्दं र्दं वं व्रज। सि

राम०

वरात्रि भावे न पात कं तस्य पंगते। उपास श्व संजात लज्जा वै निमित्ता। एषा मे पा मे ह ता प्र ता
 अताना जु सि व स व। सर्व पा प विनिर्मुक्तो गच्छ तं र्दं मं रिं। म्या राज म हा सत्व सर्वा पत्य स
 मन्वितः भार्या प्रित प सं मुक्तो ना ह जं प र्या म दि। त्व ना म्या त्वि र्दं ह लो के र्दं गतिं ग मि व्यति।
 एतच्छ्रुत्वा लुब्ध वचनं लुब्धको धर्म गस्तथा विमाना नि स मा र्दं न ह जं प र्यो गतः हरि रणो ह्य मा
 र्गं क्त र्दं प ते पा पि षा र्दं ति। तत् पृ ल प ता ए रां दि त यं म रि स न्नि भं। कृत्ते लुब्ध कं वा न द
 स्ये ते द्यो त न्ने म्या ता ए धि त प सं प तं च ग सीं यं त र्दं च्यो ता वा ल क्ति न पं चो ये तं तो पा ए य तो स

सः

गोपयतस्तत्संप्रदायस्यासीर्षसन्निधौ॥ मगादृश्यतेद्यापि कृत्यो मगधनमो अत्रो
महाप्राण्योतया योषरापूजनं। जानतु प्रकृतस्यते मते परि वर्णिता येन रामति धर्मं
सिव एते व्रतं सभा सोपवासं कीर्णं त्रिजागरे सप्तमन्त्रितं तेषां प्रलेहि वै वक्तव्यं पिबतडा
पतो सिद्धात्रि सभना। मित्रं पापमपापं पत्न्या सवै शोभे मुच्यते न प्रसंभः पत्न्या
लं माधमा सेवे प्रयोग भजते तस्यां॥ वेसा खेदार्त्ता पांनुत प्रतापा ठे से वनात्॥ पपा पण्डित
रनेन कांति ने माधवाग्रतः तत्सलं जा पते न्त्रं अवाणरे वपा वीति सति श्रीलिंग उपासे उमा

राम-

मस्त्वसंशारे सिद्धिनिव्रतत्रया समाप्रा-अबेद्याप न देवा मोक्षो तो नरे प्राप्ते नैव भूता पात
स्मा भूत पति पनेतः॥ अश्रम्यां च वतु ईस्वरां तत्सकानि सर्वसं। तानि सर्वो गिने नैव व्रता म्पे वक्त
तामिह संरुचाव प्रतत्पापापने कर्म के व्रतये वमा नैव गते विधिनिद्र्या गिभयं का
केय प्रभो ईश्वर अगप एमरु वतु तेन लोकानं हित काम्य पा। वतु ईश्वरं कर्तये सिद्धात्रि व्रत
श्रमं एव भूतं नो हस्यां चतुस्त्रिमास्यो वसा। संशय सर्व संभार एव म्पे पंठ प्रकारे पेता वने
पण्ये समाप्तं पट्टनैव श्री भित्तं तत्र भेले रते परि वलिग तो भइ मंडलं॥ अयुवास

सू.

वेतोभद्रं मंडपांत प्रकल्पयेत् सोमोपसोमासंयुक्तेषु सर्वत्र चोत्तरे ॥ अथ लिङ्गो भद्रप्रकाश
लिख्यते ॥ प्रागुद्योत्यस्पर्शसिद्धौ द्वाः कार्पाः प्रयत्नतः शोणोद्योत्यस्पर्शसिद्धौ द्वाः कार्पाः वदे-
त्रिषु पात्राणां लोकार्पास्तु समिधतु मिले पुष्टं स्वला ॥ समिधं नर्गुलीतते लिङ्गं
प्रकाशयेत् द्वास्तनै पदनिष्ठमध्यै चतुष्टयं द्वास्तनै जलापारेण तैंग चतुष्टयं
एवं पदनिष्ठोत्तराविति संख्यया ॥ परमेष्ठिपरितो मति ॥ पश्चिमं प्रकल्पयेत् ॥ परे द्वा
दशेभिः कार्पाणि पोमं धृष्टी विद्या ॥ परे द्वास्तनै कार्पा ममावालि ॥ मस्तके ॥ पुनर्भिध

राम-

पदे कार्पाश्च स्वला मध्यतः पुनर्नुवभिधुतयावली भद्रं द्वास्तनै सम्यक्तं चतुष्टयं तं प्रकल्पयेत् सर्वे
मध्ये समालिखेत् ॥ एते चतुष्टयौ लोको मासे समो द्वास्तनै ॥ द्वास्तनै एते चतुष्टयौ लिङ्गं प्रकल्प-
येत् ॥ पश्चिमं द्वास्तनै वारं वारं लिखेत् ॥ पुनर्नुवभिधुतयावली भद्रं द्वास्तनै सम्यक्तं चतुष्टयं तं प्रकल्पयेत् सर्वे
कारं संपदपरावतो मंत्रासुराभोजनानां समप्राधान्येन व्रतस्य आत्मकत्वं दर्शयितुं पुनर्
पत्यासः ॥ अतएव लेखनस्य आत्मकत्वं नोक्तं ॥ तत्र तानुवादेन यथा व्रतप्रत्यक्षपदीनां
कलिसंस्कारत्वं दर्शयितुं माह ॥ एवमिज्ज पुरितितिष्ठ्या स्वयित्तेन सको तेना चोदरेनानामेव

सप्त- द्वासेवेदसाधनामिति सूत्रे त्वासास्वपुण्यसाधनासंस्काराणां तत्त्वानां
 एतिवाहं संगृह्यते ॥ अथ वित्तियोग्यतयागारापति यजनार्थात्तद्वाराणां तत्त्वानां
 पंचम्यते पंचकैः पंचाष्टैः केविहैः कृत्वापिः सिध्तिरिति तत्त्वे द्वासे तत्त्वे तत्त्वानां
 पादिसंस्कारे होमश्चेति सिद्धं होमेन पञ्चापं विसेषमाह नैव पञ्चमिति ॥ तदिदं तौ ॥ राम०
 तेन विना नैवायधनसिद्धिर्निभावा ॥ अतएव श्रुतिः ॥ यत्तत्राप्यासदहिरागमिपञ्चा
 निति ॥ हरिर्वैदेव्याश्च पंचास्मिपञ्चश्रुदहिरागमिसेव त्विति ॥ तानाचार्यत्विजः ॥ ब्राह्म

लामो जनात्तेन जनैर्हृदि रागमाश्रितिरागमिति गुखेत्राचार्याय विनामित्यर्थः
 विस्मयस्तद्विस्मयसंवेधने वेद्यं भुजोत्सवः प्रीतिरनविद्वान्नितीने वेद्यभोजनं भावतो
 तित्तरुमिति बुद्धिर्भोजनमप्ये विधीयते। चतुर्थं संप्रज्ञास्तपि रागविधिमामृत्येति वाच
 के हि ज्ञेयज्ञापयप्रयोगः प्रकर्तुर्निर्देशः इतरुतोपाः सहयोगोपाः चरं प्रज्ञातां कृपारिस
 र्हितां कायेरित्यः इतश्चारात्रुसाराप्रयोगः सुज्ञानरतिविस्तृतपान्त्रिलिख्यते। अथ
 फाल्गुनचतुर्थ्यामारभ्य गणसप्तम्यतेन रागमाश्रिते वारहे। अथ विद्यतं रागव्ययामि

सम.

प्राणायामतः। अतश्चैकालं नेमासिादीतव्यव्रततिरे। नतद्वारे साराजेंद्रितानं
 पारसंस्मृते। तदेवाद्यौचरोतयं तदेयंवासणे। च। वातमीत्यत्रतंलेधुंहेलेवयवेमे
 तथा। सौवर्णगजवन्तुजन्त्रविप्रायहाययेत। आपैमे। पुत्रभिः। यात्रैस्तेपंचपात्रैः।
 एवंशुत्वाव्रतमिहसर्वविघ्नैर्विमुच्यतइति। पारलंनतसोजनमेव। पंचमरुतिग्रावाठलु
 क्वचतर्थः। पूजाहोमहनेषमंत्रः। दिव्यायुधरायगजानना। पलं। वोरणयेकहंता। पथापन
 गात्तम। तदेहसमुद्रवायकुहास्तला। पुनमो वरयेति। होमेस्वारांतोषं। अथैकस्वारांतोषं

राम.

मविष्मै। प्राणनेमासिभुक्वावामेकारस्याननार्देन। वसन्तामत्रकींहेलेलह्यासहजगस्यतिः
 तत्तसंप्रसरेवेसंसत्ताकुपोत्तरंहेलं। उपोष्यविषिन्नल्ल्योविष्मलेस्तेमोयतइति॥ अथ
 प्राणनीपूजांमास्याः। हस्तोत्रिणोपायोभविष्मोत्तेयजानमते। यौरादुवः। अस्माकंहेरे
 कापिठोटाजामेहहलीशुद्धा। प्राणानसमनधेयः। अमपुप्रदानलो। जानंतेपतीषस्वो
 तमायव्याससंजितालोकासंतिचरसंजिवपोधा। वविनेपांतुसिसावसंप्रहर्षिताः
 संवयंशु। ज्ञानाशनामुपलानोवकारयत्। तत्रग्यिविधिवदुध्यास्तोत्रैर्मंत्रविसरैः। ततः

स्य-

किं न किलारावे सात्तसदेमै नो रये नं प्रविषिषां प्रपापे तु वदसं तु व। न सं बुद्धे पातो जा
नि सं कायस्य पम ज्ञे न न शदेन सा वा पा हो मे न व नि रा हा न ग अ दृष्ट्या तै रि भा न रा स सी
हृय मे व्या ता स र्के षा पे हो रा मः सर्व रा गो प सां ति हः। क्रिये त्स्यां दि जैः पार्थ ते न सा रो हि
का स्म ता अ सा नि सां प्रे पा र्थे स र्हा सि सं वो ऽष्टे गो से पे ना प लि मे व तु क्क ग हा ग गो आ
क्रो रे छि स्य प्रा पा न व दृष्ट्या रा न न ते का प्र स्व देः सं स्य स्ये स दे दो स्यु क्रैः चि प्र न।
हं ते तां दा त व्यं प्र प वान मे व वा स बुद्धे ति पो त्साः स रो य प्र से मे व जे रि ति। उ प ला य

यय०

कृपे पापे गंधधेति बोधपित्तसंश्लेषतर्षः प्ररोपनं तं व हो ति क्राये न म र्ति म रे रा पूजा
इय प्र ह्यै पा त्म ज्ञो हो म का र्थः। पयो नं पथो बुद्धे स्ये र्वा सो व व नि स्य रो मे तु प्र से त्हा ति
ने स र्वा तो मे र्वा ति ने चित्त दत्ता र हो प्रै रि ति उ दं तो र ते प्र मं र्त्रे र्हा म म व्या दः। सु व त्ते
सु व त्ते र्वा सि स रो व ह नो प ष ते सि स्य प्रा पाः ते का खे ति सि स्य भि न वि प यो वि धिः। अ
न ध म रो व व्या पि नी र्ग म सो भ द्वा रि ता ग्रा ह्या। प्र रो व व्या पि नी ग्रा ह्या श रि मा प्रा
लु नो स हा न त्पा म द्वा प रं स त्का श। त स्मा न्न व्ये वै त स्मा ना क्क प वे रि ते स ते र्पो ति। अ

चवद्वारात्रिव्यापिनोत्रासासाप्तेतुपर्वेतिप्रामाद्व्यास्तरेमादौत्रालोतेमर्वेकामप्रलेस
 चतुर्दस्यांशिवन्नत्रतमितपन्नपुचतुर्दसौद्वत्रैयसिवरात्रितंभूमिमिति सिद्धात्रिव
 प्रयोगात्मासमंशितोत्रंनुलेतीतत्रचनामातिरेसात्तदेवनि सोद्योभपप्यासैवनिगी
 परसाह। वस्तुतस्तत्तालोत्रेहस्यवतुर्दस्यांसायासतउपक्रमेवतसेनोर्तनेपिमधेप्रात्ता
 नैवैधमृतायांतस्याभूतयातिप्रेतः। अष्टम्योचवतुर्दस्यांशुतासुतानिसर्वसः। तानिस
 वोपिपितैयव्रतामेवहातानिनिवापिकसिवात्रेस्तस्यतिसेपप्रतीत्याविध्यावस्या

कृतज्ञातेनपगावारेतिनएभय्यासिकसिवात्रिविधि संभनः। अतोयेनोरेतिसृष्टिविसे
 पविधिसंनिधानादपक्रम सृष्टेस्तस्यचतुर्दस्यामितिसायासपुर्वेसेपयत्तेनैवेनमं
 चतुर्दश्यंतएभिप्रोयेतेवर्जितिलादिवयुवाशिवरात्रिस्तुतिपत्तेनेनयं। अतश्चतु
 र्दशतुर्दशतेचतुर्दस्यादमितिविधौअनंतकीर्तनादुत्पिपाप्रक्रमेणताचवाधि
 कचतेसेवसिवरात्रिपदेननिर्दस्यतिकायनामातिरेसावात्रोसंभवदेमादिमदनर
 त्रोहाहृतस्ताहेतपघप्यादोपागसिरेमसीत्यानेपतोपत्रसविधिप्रोससिवरात्रिवि

स्य- यवस्यष्टप्रतीयेते। ननत्रिंशत्त्रिंशदः स्वप्रकाराणां नानाकाराणां तेष्वियमसंवाहतेष्व
 बहिरपर्वत्रेसमाद्यमसितुणा कृष्णानुनादौ चतुर्दशीति वायिकसिधेरत्रिप्रतय
 हितेनापिणरणत्वेमेदः दस्यप्रणयतस्वप्रसिद्ध सिवत्रितमित्रतस्वसकल
 द्वाप्यवतुर्दश्यधिकारानाम्प्राप्तपणायोवपसंहरस्यसिनुलोकप्रप्राप्तिप्रलेविध्यं
 का कर्मतरन्नामावत्रवनामतिरेसकाप्यगुल्यमापयासस्याप्य
 प्रतिरेसस्पद्यहस्यमपेयवेदेसेवसहोद्युवाहः वएत्रिदेवनिसिः

प्राप्तोस्तेसलोपशितिसिवावेनितोयः अप्यामावास्यापांशुगादिनाहपिउंश्राङ्कः
 नसहतेरेणप्रयोगोपितथा। द्वादसोऽप्यायस्यनापेनलेनितेनप्रसक्तत्वात् त
 प्रघासांप्रयोगोत्तममेवप्रहस्यभारतेऽकं मतदभेनुमृपातनदपित
 भः भूतोतिलानंप्रदातिर्त्तमेवपापतंतुलेनेर्षतुष्येति। अत्रमाप्याद्वष्टि
 मित्रोविधीयतेततश्चदमिहंतिलानमिति संकलोविहि
 तोभवतिविष्मपणसुमाद्यमितेपवरसौकराचिदयोतेपागं।

स्य-

कालसपरपिद्यानसत्यजलेनपलभ्यतेसाविति॥ येनज्ञितानि १ योनंतेदेवकजंमृद
नसन्निर्गदीरावि नृहीधितिपिंम्यतिकौस्तुभस्य॥ इतिमायुक्तं॥ निगीपायते
फाल्गुनेत्रीहपोगावोवस्त्रहसामिनन्नितां गोविंदप्रीतनाथरातयं परवर्षमेति॥
अथप्रातुनपुत्रप्रतिपदमारम्भदरसेदिनयवतंयपेज्जते॥ श्रीमायते अदि
तिरकेनाद्विधिनाब्रह्मनडपस्यास्मिजगतीति॥ यथामेसससंक्रान्तिविद्यासुमो
रयं॥ अदिसंविदितेअष्टविधितडपभसंनप्राप्तुप्यतिमेतसीरंसासरपनेअसं

रय-

पु॥ एतमेभगावाम्पुः प्रजाकामस्यपुत्रजपराहतेप्रवस्यामित्रतेरगतोवरां प्रा
लुनस्यामलेपलेछारस्यादययोत्रतः अर्चयेरविहाहंभतापरमपावितःसिनो
वात्पांरहालिप्यत्रापात्कोउविरीणयापदिलभ्येतैवेरुतातस्येतंमंमृदये
त॥ तदेव्यास्त्रिगोहसारसायाःस्थानमिहताउहतासिनमस्तंमपापानमेप्रणा
सेपनिर्वर्तितात्मनियमोदेयमेवत्सप्रहितः॥ आर्वापांस्थोदलेसर्वजलेबुहोमृ
वपिनमस्तंभगावतेउत्पापमरीपेतेसर्वभूतानवासापवासदेवापसाहिसे॥

सः नमोऽयं यत्प्रसन्नपञ्चानुपराधाय च ॥ चतुर्विंशद्वारा ज्ञायमानं संख्यते देवे ॥ नमोऽदि
 शैलैः त्रिवेदे चतुष्टयं गायते तवे ॥ समहसापयज्ञाय त्रयोविद्यात्मने नमः ॥ नमः सिद्धा
 यस्म्य नमः शक्तिधराय च ॥ सर्वविद्यापिप्रतेपे मृतानां वृतेपे नमः ॥ नमोऽहिरण्यगर्भे
 अहो लानि शैलैः खरतिना रक्षी यववनात् प्रजाग्रहं तां तस्याः प्राधान्यं योतनायै ॥ प्रधान
 कालोऽयं गेयुमापत एकसिद्धयतिप्रसिद्धं ॥ पूजामंत्रं च ॥ अस्माभिर्वैद्यसंज्ञैः कृता
 त्वंहोति केपतः अतस्त्वं पूजयिष्यामि भूतभूतिमहामवेति दिनद्वये प्रदोषव्यासौ परदि

राम०

ने प्रदोषैः केरा व्यामिलामेवापरदिने मद्गोषो देवपदेन ग्राह्यास्परदिने प्रदोषसार्गभा
 वे पूर्वदिने प्रदोषे मद्गोषो देवपदेन ग्राह्यास्परदिने प्रदोषसार्गभा
 त्परदिने प्रतिपच्चतुर्दशमिनी ॥ तदा पूर्वदिने परित्यज्य परदिने प्रदोषव्यापिमां प्रतिप
 घेव होतिका पूजा सार्द्धं यामत्रपुष्पलोदितोयिदिवसे यदा ॥ प्रतिपद्धं मानातुतसा
 होतिकास्येति निर्णयाम्येभविष्यत्सूत्रेण तदा द्वितीयदिने सा प्रतिपत् ॥ यदा
 जुनोऽविषे पूर्वमासी प्रतिपत् ॥ तदा परदिने प्रदोषसार्गभावात् पूर्वदिने प्रदोषे मद्गो

इप्र.

सत्वेतिभद्रांतंमतोह्यसेवसर्षोदयःस्मृत्यतिपरिमाषातपरिसर्षोरपपूर्वभा
दिघटिकादपात्पूर्वहोलिकापूजनंकार्येतिनाद्वैत्यमतोप्यस्यात्काला
नोप्रतिमापरिमाणौभद्रावसानेचहोलिकांतत्रदीपयेदितिपुराणस
मञ्जुपवचनात्होलांभद्रावसानेचनिंसाध्यांतेचिदीपयेदितिप्रवि
ष्णोक्तएवंप्रस्तुतपरदिनेप्रहोयस्वर्षाभावःपूर्वहिनेभद्रादितकाला
भावःतदापूर्वहिनेत्येकसमयेभद्राप्रहेतोलिकापूजनंकार्योऽपिध्याया

रुम०

निकापीणिश्चमानित्वमनिबृ।तनिसर्वोणिसिध्दंनिविष्टिपुत्रेनः संसेपहतल
 द्योतेः। परातप्रतिपत्तपः दिनद्वेषिपरिभाषाः प्रहोषस्यसांभाषः उक्तसप्रेमभा
 पुञ्जलाभोवातदसर्वत्रैकभद्रापामणिभाष्यं। ननुपत्रसापाहोदोपर्वविद्राप्रकर्तया
 फाल्गुनीपूर्णिमासरोजिस्व। हस्योक्तेः प्यारणी दुर्गनवमीद्वैवद्वहृतसनी। पूर्वविद्रा
 कर्तव्याष्टाल्गुनीपूर्णिमासरोसिखएत्रिवलेदेनमितिहृद्युक्तोक्तेः। उक्तविषयपदेद
 सवदुःसापसातद्विषाभद्रायदास्यौएत्रिमहापुरास्त्रि।। साप्रहामदहपस्याभ

स्य.

कस्याणकारिणीति ज्योतिः सा स्रोतेऽप्राप्स्यमास्या मेवरोलाशोत्सर्वे सतवतां प्रतिप्रकानेभ
विष्योतरोचेनेमसिमहागारोपुराण प्रतिपरापरापुस्तसां धपंचस्य पूरा स्यात्सुपौ
श्रोतमानतस्य दुरितं किंचिन्नाथपोऽन्नाथपोऽप्यभवेति कुरसाईलतस्य त्वा नतमाव
रेतद्विच्यं नो एतनेतद्वि सर्वपापविनासे नमिति । तथा प्रहने मधुमासे तु प्रति भस्विम
तपे । कृत्यावापस्ये कार्पाणि संतर्ष्य पितृदेवताः । वंदयेद्देवलिङ्गाभूति सर्वदुष्टोपशान्तयो । वेद
नेमंजः । वेदतासि सुखं देणवस्य णा संको स्यावज्रतस्तेपा ह्मिरे विभूतेऽति प्रहमवेति । तथा

राय-

गोमहिष्यादि यत्किंचित् सर्वे भूषये च पंचैतदस्य आदिभिः सर्वे स्तोत्राणां यस्ततो न पत् । १२३
सर्वकार्यहेलिकानंतर्गतं यत्प्राप्त्यर्थं विद्वां प्रीतिपथे यज्ञार्थमिति निर्णयाम्येत । अत
श्च प्रहने मधुमासे तु प्रतिपद्यस्ति वाचित्यपवादः निर्णयाम्येत यत्तपारेन तत्कृत
निर्णयेन यापस्यता चारसं वदिन विरोधात् । सन्नापाठपूर्णमासी विरमति परिष्वो
क्तो जाकाभिप्रापोऽन्धः । हात्तांतं तत्रैव प्रधिष्ठिरं प्रतिपत्स्यता । पतिवैते पसता
पुत्रतपे पुष्यवंशं सतं हं स्तस्य कामस्य पूजेयं क्रियते जने रिति । पुष्यचामस्य
हेतुपारसमपेक्षितपंचरस्यां प्रातर्वसंतसमपेक्ष्य पश्यते च । तं प्रास्यं चतुस्रमं

सह-

सहचरेनेनसंतेहिपार्थप्रखोथसमांसुरवोस्यादितिवासेषात्प्रासनप्रकारश्चो
मयेनोयल्लेभचतुरस्रेयसंगणेमुक्तस्योत्तरेभ्यश्चास्तेप्राप्तास्तत्रप्रविष्टोत्रास
स्यैवातस्वस्मयनःसुलक्षणपासुवासिनास्तत्रवृद्धनतिलकनीएननदिमालसचै
दनमाश्रमुकुलंमंत्रेणप्राप्नोषात्तूतमप्रवसंतस्यमात्रंरुक्ममंतवसचैनेषवा
म्यधस्तेवामार्यसिद्धमशतिअथराजानंमतिद्वितीयास्तत्तेत्रैवततप्रातर्द्वितीया
पांशुप्रमित्रादिसंपत्तः। नृपतिर्विततेदेसीवितानवरसोभिने। सर्वतश्चसमास्त्रीणंरत्नजंवल
सोभिने। उपविष्टोसनेरम्पौरनातपदेःसहसिद्धनंजसहोदयदवासेसचंदनेःदिवी

राम-

पत्नीक्रांसांरुतैःसामानेवष्टयकृयन्तगोतविनोदैश्चुपान्ताममहोत्सवं। एवंचुर्व
चवामेतिपावसंवसंरस्यममिति। विवोयैतिलेलेभ्यएतानिस्तेत्यर्थः इतिहोलाक्रो
त्सवउत्तप्रातिपदितैलाभंगप्रावस्केः॥ वत्सएहवसंतारावितिपूर्वादास्तववेनेव
संतदिग्रहणस्यानुमार्थत्वात्। दास्तेएहोलागतेष्ट्यागेविश्वरूपोभमं। प्राणुमां
संपतोभवागेविदस्यप्रवेजोरेतश्चक्राणुमांमिति। प्राणुनीविदप्रतिपत्त्याभापो
वत्सएहवसंतारोवलिसेतयेवच। पूर्वविदेवकर्तव्याप्रतिपत्सर्वदशधैर्येतिहृद
सिधारिवचः संवारात्। होलोसवप्ताश्चपूर्ववदेवबोधः मेनार्जितानियोऽनं

समः तदेवज्ञातमर्थनसम्प्रविबन्धनीराशिजो० तस्यतापस्यदेविजिमेवंस्मृतिवैकुण्ठभण ३
 जिज्ञासुनस्तस्य अथाधिमासवतं प्रसिद्धास्यतद्विषयिणीप्रकृतिः अस्तिजपोद
 सोमासवतितथावातुमास्येषु पर्वत्रयेकच पालहोमातनसधुध्वेमादिद्वारसमा
 सनामभिरपहोममुक्तासेमुनासीरोषपर्वणिषौवैकृत्पालकृतसंसर्पोसीतिमन्त्रेणो
 पहोमउत्तप्राप्तवेन॥सवाधिमामेवतत्सवाधचिन्तापंगतप्राप्तोमेषिष्यपामय
 होतोसिमधुध्वेतेवसपेदोदसेमासतिगैमैत्रैर्जतरणमुक्तातेतेनैवस सर्पोसीसदि
 मन्त्रेणधिमासदेवतयुगमुक्तातत्रधिमासोनामासंज्ञातोमलप्रासः मलमासत्वं

एम०

चक्रिपात्रास्तत्वे तच्चमासवतितयदमोवडेदेनानावस्येन्निषामिबेधस्तद्वैवलं॥ अस्तं
 प्रांतपदेनसपस्यदितोयेनत्तपृथ्वभाष्यसंज्ञांतस्यनिगसः॥ क्समालोत्पात्तस्यालस
 त्वातश्चतसेकैसंकेतिहितोमासोमजमासवतिप्राबालरणभपास्तंमासवतौत
 त्रमासपदेनमुक्तादिसम्पत्तमोनेनवांइमासोभिधोयेतोतेननहृष्टमारिमासवतिथ
 मांवेद्येदेनकारिक्तापादौसत्यपनावसेकामिषादिमहाराजिपानिवेधंकारिदो
 मुद्रप्यतिप्रसंताः तथावदेमाहो॥ ५७॥ एकारासिस्थितेसर्पेयहादसंक्षपधवेत
 ह्यवकचक्रियादालास्तदातेषोधिमासकारितादसदमममावास्यांतद्वेदसः सर्वेद

सः

संगमद्वयेत्यहारावर्षोपदस्य मुख्यत्वात् द्विसंक्रांतं तद्वत्तत्वात् तयो यस्मिन्वसरे भवति त
 दानातिकारि त्रयास्तत्र मध्यपातिवसस्यात्मागर्ध्वं वेष्टारिषद्गुरुश्चैत्रारिषद्गुरुः परे
 त्वेवमथ वेष्टारिषद्गुरुः स्मृत्यागर्ध्वं वदावसंक्रांतौ बभूवतः असंक्रांतमासोऽधिमासः
 स्याद्विसंक्रांतमासस्तथा ख्यक्रावित् ॥ रूपः कार्तिकारिषेऽनुत्पन्नः स्यात्तरावर्षम
 ध्येऽधिमासद्वयं चेति मेति सिद्धं तातः अतः ततोऽनंतरस्मिन् भागप्रणवोर्ध्वमेवेत्येवं न किं
 तु प्रागोक्तद्वयमेकमेवेत्येवं न किं तु संक्रांतद्वयं भवतीति व्याख्यातं हेमाद्रौ ॥ स्पष्ट इति स्पु
 रमानेन भवेदिति सार्थः अतएव काठकाख्ये पस्मिन्नासेन संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा म

राम०

लमासः सविज्ञेयो मासत्रिसंज्ञितमेव वेदिति प्रथमाधिक्यमासमारम्भविज्ञेयमेमासे
 गतीतरसार्थः ॥ इदं वसंभवासेमापन्नतु नियतं ॥ सूर्यगतिर्ये विभ्रावत्वं चेन्न जातिवि
 त्प्रसिद्धेन मानेन विज्ञेयं तन्मासादर्शगण्यधिमासदर्शनान्तरावाप्तं सतत्पदं वि
 सन्मासस्य रात्याभांजरपोर्द्वयोः ॥ अधिमासो बह्वेन वारं पणवैति तरति मेति
 सागरवचनात् त्रिसंज्ञितमासाद्वयं वा द्विसंज्ञितं सत्यत्र पेहसो मासो भवतीति नियम
 इति निर्णयामतो तत्रैवं पतु मध्यममानानुसागैव च न सिद्धते उतं द्वित्रिसंज्ञितो मा

स्य सै हि नै योऽसमि स्याः घटिकां चतुर्केरा संपतमधिमास्तु इति पद्यपितरस्तुते प्रा
चीने स्यापि नैतत्ता त्विमे एतावता समपेनाधिमा सोत्यति पर्याप्तं चंद्रिने संभवप्रदं
नार्थत्वात् अमया रस्यदिते पा र्ण घटिका चतुष्टयो परिमधिमा सप्रहत्या पुने न
चेतद्विष्टं इन्द्रा प्रोयत्र लेते मासादि परि कोर्तितः अ ग्री पौष्णे छित्तो मप्ये स मातौ पि
त सोमोऽत मतिरुत्पुन पहा विर्गळे त्कार चन आयो मने सुचो ते पो द्वितीयः प्रा
हातः स्य त ही त लपहारी त वयेन शुक्ल मति पहादिते स्प र शो नत्व स चो न पम प्रती

राम-

ते शुक्लरस्य प्रतिपदि स्मरमायां कार्यं च पितयतेति स्मरणं इतरेव त्मानां सत्त्वात् ए
ह विहितं स्याप्य घावले प सवै चैव निवमाभाक् प्रतोयेत तं यत्पि कदाचित्
नियताधर्मि प्रापमेव बोध्यं । तथा च माधवो ये सिद्धे तासिरो मासि ववः । गत
अदिने रैमेते साक जायेति यो सै भविष्य स यां गत स र्वः । गजा घाये भुवि
स्तया प्रापसो पंके वेदं मि स्या त्त्वा विजातु मि श्वेति । एवं मेतादृशेते तैस्व सिद्ध
संवाधिने काले इ पश्चिमाभिर्बोधी मिते गते कश्चि र्पम सो गतः गश्चि भविष्यतीति

सः श्लोकार्थः । ततोऽंतिनि संख्या पराणि तया हि अक्षयश्चत्वारः अक्षयः सप्तमं रज
 वा आकाशां वा मतो गतिरिति एसां प्रत्येकं चतुः सप्तस्यधिकं न वसेत संख्येति स
 र्थः । तिथयः पंचदशसंस्तौ एकादशा ततश्च पंचदशधिकं सप्तपञ्चदशस्य संख्येति स
 र्थः । आगनिघटः अक्षारो द्विपालि पंचसर्पा द्वादशा पञ्चवासरूपि सप्तदश
 पुतसहस्र संख्येति स र्थः ॥ गजा अष्टौ ॥ अक्षयः सप्तस्य पञ्च पञ्चैका अष्ट
 सप्तस्यधिकं सप्तत्रयोपेतसहस्र संख्येति स र्थः । कुरे कौवेराश्चत्वारः इंद्रेण एष च

राम-

त्वारिंशदधिकं सप्तसंख्येति स र्थः । गोशदेन नव संख्या स्यते क्रत्वर्जिते पञ्चस्ये घोषा
 रस्य नवमत्वा तत्तुल्यं ततश्चैकोनविंशति संख्येति स र्थः । एवमसंज्ञा तद्विस्तारं
 तात्मकमलमासोद्वेष्टि प्रथम इतरमासपूर्वार्द्धतया तत्संज्ञो भवति । षष्ठा
 तु दिवं मेरीसः कश्चितो वाराणसेणः । पूर्वमर्द्धे परिसम्पन्नं व्याडते रज्जिपाशे तज्जा
 तिः पितामायुचनात् । मेषारिस्त्रिसवितरिवोपोमासः प्रपद्यते चांद्रैः चैत्रायः स
 ज्ञेयः । पार्तिद्विहः । धिमा सोमसंज्ञेति । सास्त्रवचने पादत्रयस्य अष्टमस्य

सम्. विषयवेत्तइत्येवादिहलगाविषयेऽधित्वइतिपदेनचतुर्थपादस्थितेनां तमाससंज्ञा
पाविधानाश्च। द्विसंज्ञां पप्रवेर्षमवतीतप्रतमर्षोऽसंज्ञांतसेसर्षः तत्पुद्गले न कर्मसु सम
कूसर्षणात् द्विसंज्ञांतलसक्तख्येसमा मध्येनो बोधसौधउत्पेसमाप्रतिनिमित्तमागो
र्षत्तलुप्रत्येवंप्रमासप्रसितारसः पापस्पपतिरिसंस्पतिरित्युक्ते। तारोऽसंज्ञा
तोधिमासः। नैवेमेकवर्षेऽसंज्ञांतिद्वेनचतुरसमासात्मकत्वापत्तिः। उपोऽसत्तु
तिराहमासंवर्तइसः कपिनैव नृष्टइति सांख्यविद्वाचसेतिदायंप्रत्यक्षज्ञानः

राम.

[illegible]

सन्तः भः प्रथमदशे भवेत्तैः सां इमासाश्चेनाद्याहारसंस्मृत्यतिथ्यापनं वै तदपि मासतद्वत्तर
 संभूतचक्रजोर्द्वयोरेपि पचमरसेमीनसंज्ञातः सन्निविती पश्येत्तत्स्थूलप्रतिपदिमेष
 संज्ञातिथ्येन एव दोरपि चक्रप्रतिपदो रघुहरेमीनस्य स्वसर्वशतिसंभवत्तरस्य
 वपूर्वस्यापि द्वैत्रसंज्ञेन वै वं हयमासे मास इत्युक्तवानुवपतिः तर्हि मेषचक्रप्रति
 पदघट्टरोगमण्डिद्रुपल्लिते संभवादिनिवाच्यं दृष्टव्यं तेषु द्वैत्रप्रथमे पूर्व इति
 वचस्तत्पदवद्वा यन्निर्णयनाप्रयमिति हेमाद्रिरास्वीकृतमिति न तस्यैव मासः

राम०

मात्मकतसिद्धिः नन्वेवमपि पत्रवेत्तुता संज्ञातिपुतद्वैत्रे दर्शयति मेषचक्रप्रतिपदि
 हस्त्रिकसंज्ञातिमद्वत्तरद्वैत्रे धनुः संज्ञातिः तद्वत्तरद्वैत्रे मेषचक्रप्रतिपद्विषयमनं संज्ञा
 तिसत्रयो तद्वत्तरद्वैत्रे मासौ तावत्तुलास्य धनुस्य रविपुता घट्टरावत्तात्कालिक
 पौर्णमास्यस्योदिसंज्ञातः सौचित्येन मन्मथशीर्षो वाचः भवत्तरद्वैत्रे मेषचक्रवि
 युक्ता घट्टरावत्तत्तत्तरामस्तौ स्यादिति रितिवेनाततद्वैत्रे स्थिरविद्योगयोग्यघट्ट
 रावत्तत्तत्तरावत्तत्तात्कालिकं तिसंज्ञातिमन्मथप्राप्य तुल्यगतिमाप्स्यते वैवर्धसंज्ञा

स-

कादस्त्वमात्तनिर्वपेदभिवरदप्रतिवे परस्तारभिवरं तमभिवरतिहे इउतेनुवासेनुपरीहतिअपि
वरतः प्रत्यवेभिवरतयेकेवेदिहेताप्रत्यमिवरतोदइपोनुवासेइतिविशेषः । तत्रस्वउहतोपइ
यसेकस्वसेनाभिवारप्रसनत्पनकालवित्तवोयुरतेः नापितानिचारणपप्रत्यभिवरदिकी
षेरिप्यसौउजतेः अतइसंकाप्यानिमत्यमासे कर्तव्यानिजप्याचकाज्जगदयेमलेः चम
गतिं कुर्यान्नितानेमिति कीक्रियाभिन्नाः अत्रानेसानेसिति कीमिति पाप्योपलाहाराः ॥ अ
न्यगतिं क्रियां कुर्यादित्येवदिवाहि ततोवृत्तानित्येनैमिति कपोरपि संग्रहात् अमया

राम-

तपोः प्रत्येकसंबंधविधानेवात्मभेदाद्येते अत्रतथाप्यागतिज्जाप्यानिषेधोपि सवता
रंभसमाप्तिरिव ॥ अत्रपुनरुपेयासाजते पुममसंतताः । वृत्तांतं वैवपत्ताना र्भभाश्च
समाप्तपरीतस्मतेः अत्रसमाप्तिनिषेधोपलयासेमोहाइपक्रांतसमरामिदिवयरीतेहेमा
दिः अयेत सावनमासप्रपुतनिम प्रायेपेहासमाप्तिर्विषांवातमास्यव्रतादीनांतत्समा
प्तिदियवोयं । तथावतसमाप्तेः प्राग्धिपासनिमातेतत्रापि व्रता उवर्तनपुक्तं अथिमा
सनिपातेवत्यस्यैवकिधिकमरतिः एवंवुप्रयोगमध्ये उपसेणप्रयोगप्राप्त्यभावंभा

स्य स्यात्प्रसन्नौ न तत्समाप्तौ स गतिरपामपिमासकतेयतोवितेति तत्रिषेधवाप्यपुत्रपुत्र
 तं मन्त्रमासात्प्रापत्कारमासमपि नो। आगते मन्त्रमसि पितृत्वात्प्रमसं संयमिति
 गोक्षरस्य तस्या वनमानापेक्ष ३५ सत्रादि विषयमिहाह। एवं चार्जवेन अधिमास ए
 कविंशति। शुद्धोत्तरमास्येव विंशति निमित्तवसोऽभ्युपगम्य विंशति तत्रायं पयोः
 मासायायेतत्रैव विंशतिं दानं। अधिमासे तसं प्रोक्ते गुरमपि पुनर्निवा। त्रपक्षे मरणा
 निसर्गयात्रे हिने हिने त्रयस्त्रिंशत्पञ्चत्रिंशत्स्य वात्रे निधापवा सद्यतं सहिरण्यं च वास

ण निवेदयेत् प्रत्यस्मत्समसंभवे विदेकस्मिन् दिने जापे मितासं नैव विधिः। अथ यास्य
 तमि सस्य वैष्णवार्थोपनेः। धातुर्थात्तारेन कांस्पादुरापविधौ वासमेदायते अथ ननि।
 धायेत्सुसद्यतमि तादिर्भर्तृत्वपः। प्रथममकारस्यालमातापतेः दानमंत्रास्तत्रैवासे
 सुहृदी सरस्वांससर्वयाप प्रणालेन। अत्र पात्रमदानेन ममयापं व्य पोरतानेन य
 एजगादी नभास्त्रा मतिरस्य त्रतेनानेन आश्चर्यं संयद्वेवापि वर्धय। वस्य ह
 स्याद्वक्त्रे गाले पश्चात्तानं सर्वं कर्त्तव्यं देवस्य सन्निविष्टः प्रसीदतु कलाद्यादिभ्यः

स्म- एतन्मिषयदिनादिनापोवंप्रतिप्रतादितैस्मिन्नात्मानेनप्र-कुलेनमपोहः कालपवेदि-
 जोहारेऽष्टयैसममिदंरानंरहासापरखोनमाप्रतानांविभुदार्पेपापप्रशमनाकवाय-
 त्रैपौत्राभिहयर्ष्यतदहास्यामि भास्करेति। तस्यामृतमासमृतानांपहाकहाचित्तस्मिन्ने-
 वमतिनेसति तेनैववाविजिआहंकार्योमलमासमृतानांआहंयन्मतिवत्तरामल- राम-
 नमोस्तुतत्तापेनान्येषांतुकाचवनेतिभृशेतेनान्येषामितिथिमासमृतानांदितापापा
 शिवविषयेनिषेधात्तदीयमपिप्रयमादिहंजुमलिनसंज्ञां-आहंकारेतिहृत्तयमादि

कंमममदिनैरितिमाधवीपेहायेतोतेः अत्रप्रथमाविकमितिप्रथममासारंभेकतेव तांयां
 प्रामंमसिकमिवास्ति प्रीयआहमायमेकारहरेतैस्तुक्कायमेकारहरेतैर्विवातेयंतुयते
 सापेदीकारणोत्तरसंवत्सरतेकर्तव्यंतुद्वितीयादिनान्नियेधविषयईतेविनहसत।
 सांवत्सरिकआहस्पवत्सरांतेकतेयतपोत्तंतस्पवत्सरायमन्तित्यौप्रोप्रेरेवाभावात्
 तथासरेमाहोप्रमासारंजेमताहनिपितुर्बलपुनरुर्वाछेइमाहान्। प्रावचैववरा
 रोहवत्सरांतेमतेरुनिः नादंतस्पमहादेविपूजांरुत्तमिनोहागिति। भविष्यपि।

स्मः तां मातुश्च जगत्सर्वं तदस्मान्नाहं तत्सर्वं गच्छेत् प्रजां गच्छेत्तियास्यातवैतदेमादिना अ
 नमत्तादशवेनमरणं द्योतितीति विविक्तेस्ता संवसन्ते सुखमत्ताहस्यासंभवादिनि
 वंद्यमसिक्तलुप्तानविवरितस्पर्शमेव दर्शितं प्रसन्नगतवप्रामिसत्त्वर्ष्यै कादृशेहीनात
 व्याप्यसंक्रांतेनैव्युतानवप्राद्वत्तादेवस्यमाराणुवनाम्वेताननुतदिप्रयत्नंरितोते
 प्रत्यक्षं दृष्टो मासि कपोपि गच्छेतासुते द्वविबुधोदृष्टोपिस्माराद्यमुत्तामुत्तरमितिह
 मादिमाधवावाहृतलघुदंरितोति विरोधात् द्वादशमासि पूर्णसतोति पूर्व बांय्याख्यानौ

विषयप्रसंगाच्च अथमतिप्रसन्नमहिषकी वरस्यस्यैवमनमासरावतनुमाराद्यादि क्रमिति
 द्योपेताविरोधाच्चमासादिति त्यज्येपेयं वमातमारभ्येत्यर्थः। यस्यास्यमाराः बद्धातेवते प
 द्वावताम्यं वरस्योदशदतिपावदिति व्याख्यातंततदि वरणे अयोतामस्यैव कर्तव्यमाने
 ज्योतिःपितामहः मासः कस्याणेतन्मानावसंक्रांतो भवेद्यदि देवपित्रंतराजसुतेलास्ये क
 र्त्तुं ह्यपमिति वयाऽर्मतयोन्मार्त्ताकाप्यमुत्सवपष्टकाः। मासह द्वौ पराः कपोवनेपि
 त्वातुषेत् क्रमितितथा पूर्वमासेनैवयादपि ज्ञेयां चिदन्ते अर्त्तयतां लभ्यते ज्योतिःशा

स्य. स्त्रेऽसंज्ञां प्रहासयथात्रानविवाहेतुं न क्वास्तन्निवेशनं न प्रतेष्टां वेदेनां प्रासाद्या
 मभूदं न देहापेन वासां स्त्रियापेति निश्चयति । माधुदोये स्मृत्यंतेरेपि स्त्रियापतडा
 गादिप्रतिष्ठापकर्मवनपुष्यलमासेन महादानवतानिर्वेति । महाहानानितुलायया
 हीनिका लारो । अस्या घानाश्च पूर्वतीर्थपात्रा । मेहेहारो देवापतडागादिप्रतिष्ठा
 मो नित्वं धनं । अथ मस्वीदाति कास्य हपोत्सञ्चिने घ्नमः । रजे भिषेकः प्रथमश्च
 कर्मवतानिवा अत्र प्राशनमारंभो गृहाणां च प्रवेशनं । स्यान्निवाहो न्यासातिपन्नं

राम-

देवप्रहोत्सवं तथाराम समाप्तीवक्राभ्यानामयवा प्रनः प्रापञ्चितं तु सर्वस्य मतप्रोसेवि
 वज्जेयेत । उपलभ्येत्सर्गे न वपतिवः मनापेणः । अवगोरश्चैमेतः सपोणां वृत्तिरष्टका ।
 शान्त्यर्थे विष्णोः शपनं पोषितं न । देगे इत्यापनो जनेध्वनो ह्याने वद्विमाः । पूर्वत्रप
 तिपि क्षानियस्त्रैवतकारयेति । स्यान्नेसमावर्तेना । ततोपेयकरोपि द्वैविध्यनिमित्तवशात् ।
 दावि सर्वत्रः । दाविमस्त्रैवमुभयवर्तयं किंचित् किंचिदस्मैति तत्राष्टं यथापल
 गर्भवाहं विनोप्येत्स्य । आह्वयं ग्रासिके । दापिं डी काले निस्माधि मासे विवर्जयेत् ।

स्य

तौर्घस्यानंत्येहोमोपवर्गोदितिलादिभिः। नातकमौत्सर्गमिन्नवभावेतयैवद। मघात्रयो।
दशोभादंआद्यान्यपितयोदशाचंद्रसर्वयरे स्नानंआह्वानत्रपरिकंजापाणिमलमासेपिनि
त्येनैमित्तिकंतयेति। गोभेगभाधने। वद्विषिनेइवयोगप्रपतइव्याहने। म्दयेसेवाप्रपतधुन
अहणे। मासिकपरेनामागस्याआद्वमितिमाधुःवोः। शआह्वानांएवगपाहनादिति तररा राम
पः वस्ततस्तसपिंडी करमात्रार्थं कर्तव्यानां मासिकानां भेदाभिप्रायेतिः पाठः। अभावा
स्याआह्वानित्यपेक्षैवलाभादितिबोध्यं। नवआह्वानरहणोत्सर्गपिंडी करण संग्रह संभवे

विद्युत्प्रहणोत्सर्गरेकतानसंभवेपिनाधिमासमयादिप्रहणालप्रतोदोदितेत्येवम
यंतीर्घस्यानंदितोवित्तुमादित्युपयोगेणयपेते।। येनाजिनानि। श्रीवाजवंशडासंज्ञन
पस्यतस्यवाचरेः। पोऽनेतेदेवकृतमेवमस्तनेवधृष्टीसविजे० तस्यासप्रांतहोषि
तित्वंप्रसूतिबोस्तभस्य हतिमलमासकसं उक्तबोदसंवस्यसांतारभेदानादनारद
अभवोरिभवः बुद्ध प्रमोहापप्रतापीतः अंगिरः श्रीभुवोभातोउवाधातातेयैव। ई
भोगवभास्यप्रमायीविश्वेनात्रय॥ चित्रंभावः सभातश्चतारणा॥ पार्थिवेयपः सर्वनि

स्मः तत्तुर्वधिरिबिरेयो विहातस्वरः नंदते विजयश्चैव कपोमन्मृदु सुखो हिमलं वोदिलंखे
 यविता रोशा वरे सवः ॥ अमलजो भूजो यो विधा वसु परा भवो सवंग र्विलतः सौम्यः सा
 धारस्य विरेधज्ञः ॥ परिधावी प्रमादो च आनंदो राक्षसो धनतः ॥ पिंगल काल उतश्च सिद्ध
 योरोः इव तीक्ष्णो र्द्विभो र्द्विरेका रो र्ता हो जो धन स प इति ॥ अत्र पंचां संवत्सरि संज्ञा
 ता प्राथवी पञ्चमैव ते संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः र्दावत्सरस्तृतीयश्चतुर्थ
 पञ्चमस्तुः षष्ठस्तुः सप्तमस्तुः षष्ठो पुण्यं संज्ञा इति ॥ तेन प्रत्येकं तारं विशेषो विस्मयेनो

रासः

तरे संवत्सरे तदा ह्यगति लक्षणं महाफलं पोरपूर्वतया रातनं पवानां दित्तममः ॥ रापूर्वे वस्त्रा
 राणं धान्यानां वस्त्रपूर्वके ॥ र्द्विरे र्जतस्मापिरानं प्रोक्तं मूलाफलमिति ॥ नवप्रतिपदं वनं तत्तेज्ञा प्र
 वृत्तौ नमानस्मिन्वाद्ये ॥ वां दारणं प्रभवादीनां पंचके यं वके प्रगे ॥ संपरीक्षा विरहितं च
 पूर्वास्तु वत्सरश्चिन्माधवोत्तेरेव मासत्वात् सकलशिष्टं मृत्युसंज्ञां सत्कृतं एव माध
 ववचनं ॥ इति पण्यवप्रभवादि संज्ञा धर्मा उष्टानो पण्ये गिन्मो नतवत्सं तारवि पण्यत्स
 पिसिद्धं सर्वं वां दसाधारणप्रपिका यं द्विविधं ॥ चैत्रसप्तमि पद पञ्चमवत्सरसाधो ज्ञेवि

स्म. तपधोरा हतलेत्तरारिः। अथर्ववेवेनोपाधवीपेत्तरारिनास्मानं प्रयास उचित इत्यतः॥ मे
 नानि तानि यमिभूमिपतेति त्विजित्यङ्गोक्तिः। इत्येतदणित्वेनैकस्यैः॥ श्रीवाजपहोदर
 संस्तरपस्यतस्यवाचारेति गिगएवनिरेवतुष्ये॥ पोऽनंतदेवहृतमेधनसिन्निवेपहोरावि
 जेय्यहोराणात्सवेधुनेयः॥ वांदादृष्टिपतिरेयंस्यति कौस्तभस्य॥ श्रुतिवांदासंबत्सर राय०
 हस्तं॥ अथसौरसंबत्सरसं॥ सुदृशसौरमासाः सौरसंबत्सरः संक्रांतैरासंक्रांतिकाल
 असौरमासः। मासाः सावनसौरखांदृभपवेदां त्रिंशत्संक्रांदासंक्रांतिसिन्निवेपह

यातः सर्वर्धुत्ताः समाहितेदीपिकोतेः॥ भूभूर्भुवः सर्वलोहितवेनत्त्राणि। पद्याचंवां
 दृमासस्त्रिंशतिष्ववधिन्नुवालात्मकवांदादिनात्मकः। तथासौरमासोपिगणित्तिशं
 शसौरभोगावच्छिन्नकालात्मकत्रिंशत्सौरदिनात्मकः। अतश्चसावनसौरखांद्रास्य
 योपिस्वल्पमात्रेणषष्ठ्यधिकशतत्रयस्तिनात्मकः। सन्नपिनाहन्वसरेणैवं। नाहन्मा
 सस्यसंप्रविशतिदिनात्मकतात्। सवित्तुवैवंदीपिकायां। नादीषट्पिमेतोर्कस्यप्रवृत्त
 त्रिंशत्समाप्तिष्ववधिन्नुभावाधिरथमेवदिवसः प्रोक्तश्चनुर्ध्वरेषीति। सर्ववृद्धदेनागतिः

सः वैचित्र्यात्तु यथाधिकं संख्यसाधनाहो गैत्रे लोकां समाप्तिः तस्या वाप्येदं विहितं वचः सौख्यस्य
 तिस्रस्तनशशभरनाक्षत्रिकाः क्रमेण स्यः मातुलपातः पातुलविमलवणेण चक्रात्तर
 पंचेति । इह सति शशभरपादाभ्यां तत्प्रपत्तौ वसत्येव चेत् । अत्र मन्त्रास्तु का रत्नपात्रं च
 रत्नसंख्या उच्यते । तेषां गणना प्रसिध्यतु सारेणां च ह्येव सति मातुलपत्रेण च स्यात्पित
 पंचवत्स्यधिकं शतत्रयं संख्ये लोभिः सौरस्य समाप्तिरिति एवमप्येपिः पातातयदेवै
 कपत्यपि शतत्रयं संख्येर्विहीत्यप्यस्या अतुलशदोक्तवस्तुतः शदोक्तपञ्चतरशतत्रयं

त्वेया सावनस्या विमलशदोक्तवत्तु यन्वाशरधिकं शतत्रयं संख्येयां इत्यादिगणशदोक्त
 वत्तु विशिष्यधिकं शतत्रयं संख्ये नोक्तत्रयेति । अथ द्वाष्टशसौरमासोपक्रमभूतसंक्रांति
 कृत्वांताण्यखंडेऽखंडे संक्रमणं तेषां संक्रांतिरिति कथ्यते । स्नानदानतपश्चाध्यात्मोपादि
 युषमस्तु फलेति । अत्र शरीरे व्याहिनववाचिनोपि इत्यशब्दस्य इत्यवानेव इत्येतदपि
 सुवर्णादिपारलं सत्तणो हेमं फलत्वात् वैद्वेत्तु सत्तु अनाच्च । तथा सर्वे ग्रहाणां राशेतर
 संक्रमणवाचिनेऽपि संक्रांतिशब्दस्य संक्रांतेः प्रत्ययकालतत्त्वोऽशोभयतः कालाश्चादिश

स्य. हेरविंशत्तराणामत्र परंतु तथैव निबन्धमिति ज्ञेयं तत्रैव कथ्यतां तत्रैव संश्रमणस्यैव महाफलता
 ज्ञेयं तत्रैव च नारविशरस्य नपाहः । न च्य तत्रैव पदस्य नपाहैव संवध्यते । तत्र संज्ञा मेदसाह
 वसिष्ठः स पत्रार्थसंज्ञां तीक्ष्णं हरति रापने । विषयुर्न तुल्यमेवौतपोर्न ध्येत तोफर
 सपरश्चिभक्तुं भेषसिंहैवैव पराविः । एतदिह सपरं नाम विषयार्थसंज्ञां कथापामिधुने
 मोमेधनव्यपरेवैर्गतिः । पश्यति मुने प्रोक्ता षंशीतिगुणा प्रलैर्गतिः । तपोरित्युच्यते
 मलोप्याहं दोषोपपन्नविषयवतो मध्ये रक्तं विष्णु परमं पश्यति तिरिक्त्वं संतां चतुर्णां दि

एम

कानां प्राप्य तस्यैव विष्णु परं पराश्च तस्य पश्यति तत्रैव प्रहर्षनायैव पश्यति तत्रैव पश्यति
 हर्षानेनैतत्पि संतायतां संश्रमणस्यैव पश्यति तत्रैव पश्यति । तत्र फलत्कारतप्यं हृदयं सिद्धं
 पुनर्कोविदाप्यं वलत्तं विष्णुपरोपलं । वदशीति सत्तुं वदशीति सा सत्तुं वदशीति सा सत्तुं वदशीति
 ये हानं सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं
 इहैव तात सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं
 इहैव परिशिष्टे तत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं वदशीति सत्तुं

स्म. ईवपेवशेमेवोवशारेतिव्याख्येपांअतोतानागतोभोगोनामःपंचरशस्मताहनेदेवोप
 रासंवारलाभात्शतातपःअर्चोऋषोऽशविनेपानाद्यःपञ्चाङ्गोऽशाकालःखण्डो
 र्कसंक्रांतोति।अत्रवर्गत्रिवैचित्र्यवशेऽरविकेऽपूर्वोत्तरभागयोत्तराणिचक्रमवेशःकदा
 चित्संवरशक्तिःकाचिद्योऽशमिर्मवर्ततेतत्तत्सारेणप्रणयकालयवस्थाबोध्यापतत्कां
 देवराजकालोविस्मयपाप्राकपञ्चादविद्योऽशेतिनतस्तेनोक्तसामान्यवाक्योपसंहारः
 शकःअपनहोसहस्रेपेइयमिष्टंगतेषुपारित्यपक्रमसविध्युत्तरेणोपसंहारगतेभ्ये

वारेयस्मिन्निमूषरीप्रहरणस्योपलक्षसत्वात्उतसंक्रांतिसामान्यप्रणयकालःसंक्रांति
 विशेषोपिस्मर्येतोवसिष्टः।मध्येतद्विस्मयेपुर्वप्रणयप्रग्विस्मोऽस्तिरणयने।यदशोतिमेवेतो
 तेअतोतेचोत्तराण्यस्यते।मध्येउभयतरस्यैवविस्मयेतिस्मरेत्प्रणयमिसस्यचतुर्थेप्यनुषंगः
 प्राप्तिस्तस्यहोलाण्यनस्तंमपिचिषवेसामामप्राप्तनुवाहःपरस्तत्पर्यः।नतपसंहार
 एषोपि।उतस्कांदवाकनिरातंवनत्वप्रसंगात्।एवंविद्युपहदिष्टापिप्रागेवेतिअतोत
 एवेतिनकालांतरप्रणयतपाःसंख्यात्रोपेततस्याहोपत्रपातत्कांदावोनेरासंवनतापः

स्य-

तेष्वर्थात्तु प्राणादिका लक्षणान्तरत्वं निधीयते। यदस्तीति सुखेतीति तयो र्गवने च भूयः पल
मिति सति शास्त्रसंवादनाभात्। बोधापनः। एतद्विषयवति प्रोक्तं। शर्वास्त्रयाप रश्चतिः
वसिष्ठः त्रैलोक्यार्कः येनाद्ये मन्त्रे र्वयति पेषति। अस्त्वैवैर्ते मन्त्रे तु दशाधिक्यं हीते पाठः
अत्र विषयगतो याम्ना मन्त्रा मन्त्रा मन्त्रे दशानां एतन्मन्त्रा मन्त्रे। अपनवस्ते तु तद रम
धिकानां संक्रम्य वदितानां मन्त्र एतन्मन्त्रे तात्पर्यं। मायुर्ते पितृद्वयसिद्धः यदशो
यामतीतायां वदितानां मन्त्रादिका हीता तत्र प्राप्ते कं पंदरे त्वेवमिति त्वापि दिति हे

मादिना व्याख्यातं अमेस्त्विति पाठ प्रवलं व्यतर्कः। बोधो ह व्याख्यातमन्त्रे संपो
दशे मर्त्यसुता। व्याख्यातं विषयमात्रमात्रार्थस्य एतः संकीर्तने व्यर्थं। माधुर्येति विषयः।
वेददशानां एतन्मन्त्रे तद्वैद्यतो ता मिति तापयति। एतन्मन्त्रे विस्मयघा-प्राक्पथा
द्विषयोऽस्तीति वसिष्ठोक्तं। पितृदेव एतन्मन्त्रे एतन्मन्त्रे हितं प्राप्तिधीयते। पञ्चादिति
तु सामान्यमात्रमात्रवादात्। अस्त्वैवैर्ते विषये सु एतन्मन्त्रे त्वात्मा ज्ञोति मुक्तिं प्रयां तद्यविस्म
पदे श्रीगोप एतन्मन्त्रे वपो विदिति। अथे श्रीगोपानुतायां श्रीगोपानि विभागे बोधः। तया

स्य. चक्षुःसंक्रान्तिषु सङ्गतेषु पञ्चरात्रतमत्वं विधीयते तस्मै भूतेश्वराय नमः। एवमुक्तं तदा नाम मेधां च पञ्चरात्रतमेतात्पर्यं शास्त्रात्तत्प्राप्ते न निरीयते। मायाः सन्निहितानां च साक्षात्पुण्यतमाः सन्ता इति न च वक्ष्ये योऽशास्त्रेतामान्यविहितपञ्चरात्र-कालमध्ये यन्मन्त्रं खानां धारिकानां पुण्यतमं च पूर्वादिपञ्चरात्रादिशास्त्रांतमसिद्धं तत्तत्संख्यात्तापापादसन्नुद्यत्तमोपपन्नमत्तमिष्टाय तत्तत्सु रक्षणमिति विधीयते। उता विशेषेण सामान्यविशेषप्रवृत्तशास्त्रांतमसिद्धपञ्चरात्राद्यदि कामधे प्रतियोगिकसंक्रां

राम०

ते पूर्वोक्तानां सत्तेतो वसुतगसुवद्वितीयस्याः प्रथममेव पञ्चरात्रतमत्वमप्राप्तविधीयते। भाष्यस्तथासाते विषुवे दृष्टान्तमपि मध्येऽप्यंतर्धीत्वा तैस्तैर्मघटिकापात्राद्वेराशिष्टानां स्नाघासारस्यनिर्घलत्वापत्तेः। ननु संक्रांतिस्त्रिदिते त्वेव न्यायात्स्वतंत्रपञ्चरात्रतमत्व-लाभ इति चेन्न। पूर्वोक्तसंघोतसन्निहितप्रधानयागानुष्ठाने शिष्टादृशदृश्यता। य-र्मस्य शास्त्रे काम्यतासुवद्वितीयः सर्वसंक्रांतिषु पञ्चरात्रमध्येताभ्यः यजोऽव्यवहितानां दृष्टानां पुण्यतमत्वे सति विशेषविषुवे दृष्टपूर्वोदशप्राद्वितीकोत्तेन स्यात्तत्पत्ताप

स्पतः तेऽनवदशसुतास्तस्यवाधेनैकसपुत्रपुत्रस्तत्वंदोभ्यतरतिस्तत्वंतथास्ततिशिष्टाचावि
 रोधतादवस्थ्यात् अत्रुत्तमः। द्वितीययेहेविशेषवद्वसांनिस्तत्त्वर्पकत्वापातिसोरोधोन
 संगच्छते। मेघदेवोऽश्वघटिकारां सामाम्यविहितस्तत्त्वादीतातन्नेनपुत्रपत्वेसत्त्विवस्थ
 मारणसुजन्मावापिज्जतोरोविशिष्यनेवसंश्लेषोभार्गवंप्रमं प्रजयेत्तत्त्वे श्रीहस्तं प्रजे
 रितिमउंस्तन्मार्गविहितं तत्तत्त्वंसाधनतामार्गवंप्रजायां दृष्टत्वेव पूर्वोत्तरामु श्रीहस्त
 पूजापां बोधस्तपितेवमतिशयबोधकत्वेतात्पर्यं गीतारात्। अतश्चयाया इतिहा

राम०

स्त्रातास्वीपितारत्वे सत्त्वितरधिकायुतेनैवकर्तृत्ववितोनेवेवंमनायिवपुत्रपुत्रात्
 योधकशास्त्रव्यवस्थितत्वेनपापारतिहास्त्रोयमासोमथग्रहाणानसंगच्छतेभिज्ज
 दिवयत्वातेभ्येष्टेतिनायंपोशानाक्षिपितारत्वेनपुत्रपत्वंबोधेनानेनदशास्त्र
 नपुत्रपत्वंबोधकशास्त्राराधयिष्यसंख्यापांतात्पर्यनिवृत्त्यर्थत्वेनतदपमासोप
 पत्तेः। पशुबोधापनादिसंक्रांतिस्तत्त्वानुभवतिमूर्तद्वयानुरोधेनैवोद्विष्टानेन
 मूर्तद्वयमुत्पद्यमदितितद्विष्टेनमूर्तद्वयेनानादिकापेननुग्राह्यापि। अतिसंज्ञ

मरणोपपत्तेरुत्तमप्रतीतिर्नाम त्रैलोक्यसंक्रमणभावादिना द्वैतानन्दमपेक्षितवसिष्ठोक्ते।
 अत्र पूर्वोक्तैर्नाम विषये दिनरात्रिगतघटिकानां समुच्चये संप्रपञ्चं शास्त्रांतरा म
 मन्व्यतत्परिसंख्या रात्रौ क्रीयते। अत्रैवं संक्रमणसंज्ञात् तत्समुनेऽविद्यसंख्यया
 कापरिमितं पुण्यप्रकीर्तितं हरेवेति। एवमस्त्वय्यवहितपूर्वकालेऽप्यव्यवहितोत्तमोत्तमे
 दोक्तेऽस्मैरातपोऽस्तेष्वोत्तमकालोऽप्रशस्तः २ तत्त्वानां प्राप्तौ प्रशस्ततरपरिसंख्या
 क्रीयते। एवं विषयस्य तपासत्वेऽप्योत्तमकालोऽस्तु तमाप्नोति रात्रिगमिनः का

रात्रि.

तत्संप्रपञ्चसंख्येति बोद्धव्यं। उत रात्रे न रात्रिगतघटिकानां संप्रपञ्चं सामान्यं शास्त्रप्राप्तम
 योऽयदि नाहं पुण्यत्वे विधीयते रात्रिशब्देन संख्या टपमिप्रसंगस्येति। संप्रपञ्चोऽत्रैवेत्यु
 ह्येऽस्तमपेक्षितमानाहं भास्वरे पुण्यमपूरांशवरीहलक्षिते दोषो यते रात्रिशब्दे न स
 ध्याः संप्रपञ्चसंख्येति। संपूर्णोऽर्द्ररात्रतुऽप्येव संप्रपञ्चसंख्येति। मानाहं भास्वरे पुण्यम
 पूरांशवरीहलक्षिते दोषोऽपराधवचनात्। भास्वरेऽपि वमने शीघ्रं संध्रयोस्तमः संध्र
 योऽप्यसंक्रमणसंज्ञादिनाहं पुण्यमित्यर्थः। कुत्र भास्वरे संक्रमणं यातरादिनाहं पुण्य

सू.

मिति साक्षात्प्राप्तं पण्यं यो तं अर्द्धं रात्रे तु सं शरीरि यद्दिन पात्रमिति यद्यम वा प्रापानि वे
 धेन पात्रोद्देश्यमाना देवता निवेद्यता न पतिता पात्रो जपेन सं ध्या वरने लस्यते होम
 ओपासनादि अंतर्गतो गिरा हां न लिखनार्हं नि मये स लभ्य वेदा मन्त्रोपलक्षणां योगेन
 लभ्य योगे वसो मेतं पूंसेव पि वप हति सुगृहं पर्वत्रापि न प्यतो ति प्रणिवेद नुत्त। एतदा
 रायमेव दशा रासो नोक्तं पदं तपि चंदे तैर्न प्रवृत्तानि मित्तं सेवोच्यते। तथा ता दशमित्यर्थः
 मरीचिचने पि पस्यो मतो नृपनादे वष्टमे वा सोमं तमेव मेत नाल विधौ सस्य पि न नापि

राय०

हेतुना रधिमा साद सत्रावधाना समभवः तन्मतभासे नृते अमित्वा शोपे नंदं अनुगतिव
 प्रपंचनयेत्वात् नृातनमो दिनमपि निरितकाले च प्रोचते तदैवा धिमा सुप्रसक्तं तथा
 भावः स्वजालादनि पत्रं तज नृकार्ये अतएव नामाति पत्रमिति पत्रनामप्रकरण
 साकतं व्यतोक्ता एवैवमिति प्रो विच्छिन्ने धानपत्रमिति प्रविष्टमिति नंतरं मयिमासे पि न
 स्मृतिं नृाति पत्रो नृाति प्रिया पाता अप्येव वा शोपे नंदं पि का पसुक्ते पने मिति नृम
 मिनष्टानुगतं नृाधनमनोसु वासं स्मारां विनोपने स्ति अत्रोक्तं प्रोति शास्त्रो रादे

स्मः साहित्यस्तकालविगमे गौराविधानासंलुप्यतापिनमासितदितवयादीतः पुनर्वनात
 ऐस्कतेयत्तं तत्रैव भाषायां मुख्यवैलक्ष्यतः प्राप्तातपागविनीतैपैठोरासि संज्ञेति
 इतिमासिकुपोदायपरां नवीतः अतोविकल्पयेतिमाधवः तेमादिस्तुम्यैहवरेनन
 वान्मभस्मणप्रसन्नो जायते शोचनकार्यमित्याह अतएवोक्तं होपिकायां हस्तैषाप्रप
 लमिति। द्वितीयपण्या। क्रौञ्चमिति अथमं वधं दद्यात् नृचापिसुसक्तिं सर्वसरेविहोत्रेपि
 प्रतिमासं च मासि नृमिति धीरेषुः प्रतिमासं च तोत्पच्छां दंस्यति वत्तरं मन्वादीवप

राम.

गाहोवमासपेभभवापोतिसंयत्तारकस्यमासद्वेपेर्ज्य अतोक्तिरतव्यन स्यादेष्वेवध्याति
 नोक्तं भद्राद्रमासिकपगादिमन्वादिभ्यां मासद्वेपण्याहीनोक्तिवोध्यायत्रवत्से
 ह्यमासतत्वेनोक्तं भाष्यसंज्ञातसहिते तस्मिन्नेवाविज्ञेयेध्याद्वृत्तस्यति। मन्वात्रवै
 धिर्नृयासमुपेतत्वातिदित्रेपलपात्र्यश्च तद्वर्तनीयोत्रतपं प्रपत्नादिरात्रपत्नात्सव
 मंगलौघेति। साधकरेण। चरामोतेवधनं च अर्घ्यं धेपं महात्पं हजा भिवर्तं काप्यवन
 रयोद्भूतलोधेत। चरामोतेवकाप्यं चमलमासविवर्तयेदिति अत्रमानलोधितपदेन

स्य. पूर्वोसंज्ञातउच्यतेउतंस्वमलमासनिदिष्टस्यतेवैकनमेषूतस्योक्तैर्नैवनिषेधताभातअतश्च
 समानविषयत्वाद्भूतिर्दिष्टानां च गृहीतानां संगतपरेनोपादानेन सत्यतिशयोक्त्यतस्त्वस्य
 सुखेवोपसंज्ञातिभिरन्यत्र न स्मिन्मवर्तते न पूर्वस्मिन् प्राज्ञतत्त्वपूर्वस्यादधि
 मासस्तद्योतरति पूर्वोक्तवचनात्. आदिशब्दादप्यस्योसंज्ञागतोतत्रैकत्वात् १५०
 वेपिकर्तृत्वंहपमास्यानमादिभूतत्रैकत्वात्. तस्मात्संप्रधिमासिकोमपरिभवेत
 अतसांवत्सरतास्मिन्मुद्रतयात्पेचवचनात्पूर्वादिषोकोविद्दीतिपिकेत्यत्रएवपर

माससंज्ञातिशयंपराऽप्यस्यगतेश्चाद्वयलमासोपशस्यतरतिस्तत्रतोतेः स्वेष्टता
 नांतुतिथिपूर्वाद्भूतानांप्रवेमासगतामातिथिपार्षत्पारताद्वैद्यतानामुतरमासगता
 सातिथिप्राप्त्यास्वेहपोत्पन्नवद्वेषोपेनिलोपतेष्वध्वंशेषमपूर्वोद्धितोपेद्धितदुत्तरमा
 सातितिशयेष्विष्टसौहृदपमासस्यमध्यागतिवचनादिहेतुदमादिभूतमावृत्तिविकार
 घटानात्पमासगतातिथिष्वप्रागंमपोरुद्धपोत्प्रासात्यतिथ्यपक्षपातविषयेप्राग्वै
 मासस्थिताः एकादशवर्द्धनेपीति काव्यानां वप्रमासंत्वात्तुतिथिद्वेनोद्धतोपादि

स्य-

धूपितं प्रहतेनाप्यस्य व्याख्या वसेर आ राव हनिषणपं नानोपात् यद्यद्विज्ञेयं दिनतिय्या
एकैवतिभिर्भवति। पद्यस्यात्तरा राव हनिषणपमिस्मृतिद्विज्ञेयं परस्मिन् एवेति॥ अ
तएवेतद्विपिकायां॥ निरीयेतुवेनापेतावनवज्जितेहसज्जला संक्रांति स्वप्नस्ति
यैजैवनिरीयागापदेतिभिः शस्तंदाप्रादिनो अंसाद्वयदिसंक्रमसं समवेमिना एम०
तिथिः स्यात्परेहसायुं दलप्रतमं स्य तमिति॥ अत्र सतदेवमेवार्थि को नूनं नैर्न
यास्य तावदपि नव प्रवेतिपमेरदृष्टातेनोत रतिभ्यमेदस्य निमित्तत्वात्तममंशं सं

विहृदस्त्रोमेवे पुत्रा नीपमानसकलवो ह वरावत्तवदृष्टानेन प्राक्पयस्तान्निवेशात्
मानस्य निराससाधकां च भिन्नभावेन निरासत्वात् अतो दिनद्वयवृत्ति तिथ्यभेदपि अ
पनव्यातिमित्तम सर्वसंक्रांतिषु पूर्वदिनाहमेव वषणपसिति पत्ता॥ अपनेकयं निरापरेपेला
पां हृद्गार्प्ये। परास्त्रमयेवलायां मकारं पातिभा स्तर। प्रहोयेवाह्वेनेवास्त्रानं रानपरे
हनि। अद्विज्ञेयं तद्धंवा संक्रांतौ हस्तिरापने। पूर्वमेव निरासं यावन् नोदयते रविगति।
। नो ह्यते नो रितेदमर्थः अत्रो वितेनोदयस्य तासामाजात् पतुषाम् विस्मयघाघुर्मान

सप्त.

नृपक्षमासुवेपरापूर्वोत्तरगतं यौभानोः संक्रमणं भवेत् पूर्वाक्षेपं च नाप्यस्तपराः
प्रोक्ता मनीषिभिः अपराक्षेपं चैव श्रोते स्मार्ते व नर्मणीति । नृपक्षमिधुने पञ्चसां दध
जमेनावतिस्मम्यक्त्यां वमिभुनंत्या पूर्वं । परविभोतेन रात्रौ संक्रमते न विः । दिनां
तेयं च नाप्यस्तपरापरापतमाः स्मृताः । उदये च तथा पंचदशैव विभेच नर्मणीति नेका
भ्यां सामाशशास्त्रप्रामहिना द्विपुण्यत्वे बाध्यते तस्य निर्विषयत्वेनानर्थसापेतेन
स्वेताभ्यामविषयोक्तताकावित्स्मृतीति । पक्षिषपत्नेन सामाशशास्त्रमर्थवत् स्यात्

राम.

। नृपक्षयोः पूर्वापरभाविषयत्वेन सामाशशास्त्रस्य निश्चितसंक्रमणमात्रविषयत्वं शंसं ।
हादतद्देवीपराणादिवचसि अप्रणेशचैरेह लक्ष्मेवं पूर्वोत्तरभागायोरपि विविधपक्षेतेनात्
। अतः एतत्प्रमत्तार्थस्य हेतुत्वे हेतुवद्वयः तत्रापि पूर्वोत्तरात्माऽनुर्थमप्युपवसाना
ततत्संक्रांतिविशेषा विहितमार्गवपुजादिविषयत्वं युक्तमिति तु त्वं । याया इति शास्त्रा
त्परापत्तमंतं तु पंचनदीनां निवारणमात्रः । एवं अत्रि संक्रमणे दिवैव परापत्तमिति
स्मृतं । पतुजादः अतः संक्रमणोक्तसंक्रमणपक्षे मकीति । रात्रौ संक्रमणोक्तो

१८८ व्यंक्तासर्व संक्रमे १ स्यात्तमानसंख्यायां यदित्येव्यापनं भवेत् ॥ परतः यत्पत्त
 लः स्यात्परतश्चेत्येव २ सर्वस्योदयसंख्यायां यदित्येव्यापनं भवेत् ॥ तदोद
 यासः परापंश्वोहेः पूर्वतो यदि ३ अक्रांतगतयोस्तयोरेतानामहं वेते र्केत्ये
 वं विवमं ध्यंत इहापुणं मइसलं ४ अहंस्तमानसंख्याया इदिकञ्च समिमा
 तथैवाहो स्यात्प्रातर्वेदिकाञ्च समिमा ५ आगाद्गनात्सीहः पूर्वमिदं पश्ये
 पश्चात्पश्ये संक्रातेः ६ शीतो विषयमाहिति ७ अत्रयद्युक्तो केतावरहः

तान०

दौदिवस्यैतरेतरेद्वात्रैवैलक्षण्ये ता तत्रापि परहिसंक्रमणं तदहं त्वं एवमिति निर्दि
 श्यते उपस्थितिलापवातनिर्दिष्टं वतर्पश्चोक्तस्य एतद्यातदहोरत्येतेः पश्चिन्नहनि
 त्वा रशविंशमं ध्यंत इहापुणं मइसलं ४ अहंस्तमानसंख्याया इदिकञ्च समिमा
 तथैवाहो स्यात्प्रातर्वेदिकाञ्च समिमा ५ आगाद्गनात्सीहः पूर्वमिदं पश्ये
 पश्चात्पश्ये संक्रातेः ६ शीतो विषयमाहिति ७ अत्रयद्युक्तो केतावरहः

स्य.

विषयत्वं कृतोत्पत्तिरिति चेत् स्पष्टं प्राग्विस्मोहसिद्धिरायेन वशीतिमुवेत्तीति च त्रुति
चोत्तरापरा इति तत् तत् संक्राते च तत्त्वभावानुसारिणो हि नां तांति स्वस्यैपि पण्यका
ले संभवति तदिषी तपरापत्तिविधेरूपं विधित्वमापद्यते एवं च संगति संभवा
भागास्थापनपोस्तत्त्वभावविषयी तपरापत्तिविधेरपि पहास्तमपुवेलायां न क्रमेया
तिमास्त्रः प्रतीये वा हेतवे वा स्त्रानं सनं पोहनि अर्द्धे एवित्ता देवा संक्रातौ हसि राप
ने पूर्वमेवोदेनं प्राखं पालनोदयते रविगति अनेकानि बंधलिखित हृदयं विष्टवोवा

राम.

धर्मतेरेणाश्रिते आपवते वाचस्पतिपोस्तमपेदप्यरणापोरानर्थक्यं। अस्तव्यवहिते पूर्व
हारावति निस्क्रोडपा अर्द्धे तोतत्तरावति निस्क्रोडपा संक्रमरांतोस्त्रे परापोमोत
नियमस्तोयेन तत्त्वभावो वाचाध्यातां स्वभावानुरोधेन निपमोवेयावांज्ञायां सभा
ववाधेन निपमालसारणी निष्यते। आकांक्षितसमर्पणलाभा तनिपमविधित्वे
लाघवात्तु यत्रोपसंहारयोरर्थवत्तात्। कस्याप्यानर्थक्याय संगच्छासोहातये
दृष्टाविषये सामान्यप्रवृत्तस्मिन् शास्त्रविशेषविषयः संक्रोचो ज्ञेयो नो वेदपां

स्मृ- हृदयात्स्वल्परुचनेतमुत्तामसराजवेरावितिपुत्रासवलादपनविषममेवेनि
 माधवः। तत्त्वसतउदाहृतवदनेः सर्वसंज्ञातिष्विषयेणारिनाईअपत्तविधिच
 शेनएत्रिपरापत्तनिवेधेसत्यपनेदेशेयुहेत्वभधातः अतः सर्वसंज्ञातिष्विदेनेदा
 रण्येवापरापत्तानेदेशावाहुरेनव्ययस्त्वेतदिति प्रापकंततदिवासंज्ञासंज्ञित ॥ १ ॥ एम०
 स्मृतायसंभवेगौरात्वेनएत्रिप्रापकं च। प्रतिपत्तिरितिपत्तेतत्त्वसंज्ञातिपदिअस्य
 त्वेनमुक्तापांगेरात्वेनप्रापकमितिमाधवोतरोनेतिमंतव्यः। पुनरेमाहोदेवीपराए

म्भामेदाविनीधांसीषेणचैवमाहोरी। एतसीमिप्रिताप्रोतासंज्ञातिः सतधारापा
 सपीषोएविधीधांसीलोमवास्महेदरी। अथेमेदाविनी नाममेदासुपणेहेतोमि
 प्रिताअत्रवारेस्वादात्तसीचशेनअरेमेदाप्रपथयिजेपास्महेमेदाविनीतथादि
 प्रेधोत्तोविजानीपाएयैयोएप्रकीर्तिता। चैरमेदादरेहेपात्रैरैरैहोस्तएतसो। मि
 प्रिताचैवविहिषमिप्रितैरैस्तसंज्ञातिचिचतः यद्वसासंज्ञनवदादराएवदाज
 मेराधामिकाद्येसास्तसराप्यंभारमाधिकमिति। तत्रधुवाहीनेनसंज्ञातिहेमादि

सम.

रौक्ष्यारव्युत्तानि। अथारण्यतत्रयतोहिनीध। यदनेअत्राधविशारेवतोमशोचो
 णित्तिमणिअभिजिह्वत्ताधिनीपय्याअप्रणिपत्तोअपेभरणीमघाव। इराणिपन
 वेसुअवणधनिष्ठास्वातीशतभिषा। अरणिमूलजेष्टादोष्टेवाभिभ्रंतिनाविशा
 स्वावेतिग्वंसमविधसंक्रांतीनांततज्जातोपाश्रीतयवस्थितंशंतित्तोपौष्टिकौपयो
 गित्वमपिज्ञेयानांमहाविप्रत्नेशज्जामंदविष्यत्तएतनिध्वांसीवैशेषविज्ञेपा
 घोराअइथमप्रामहोदरीनुचोराणांशौटिकानांअपावहा। राक्षसीतिशेषमव

राम.

उत्तपुष्पसानांवेपथुनेमूरकर्मिस। सर्वेषांकासारणंदमिप्रिताहीक्षीक्षितोति
 उक्तंचैतद्युस्थानेस्मादिसाण्यवंधपापस्यअपावहासतस्यामभुवेसाधनानिज
 मीणिबुर्जातयस्याअपावहासरोधनिहस्यधंशतित्तानिकुर्वीदिति। अतोवास्या
 दिजातीवेनमहोदरीदित्तेशकालोच्चारणतेत्रिपरिकारिमित्तालेतुलाहनादिवा
 म्यग्रहोवनिहस्यधंस्माराणंछानादिद्वकार्यमिमेतदर्थेजिद्वरदिपरपत्रस्म
 रामित्तिसामान्यशास्त्रासयोदशादिमध्यन्तानांपरपत्रमन्त्रार्थमेतदिति

ह्यस्य विदुषिर्वक्तुमवितंडनरोसावैष्यध्यायतेऽस्य लीञ्चनघ्नानंजितं । खिसंज्ञमणेप्राप्ते
 नद्यायायस्तुमात्रः सप्रज्ञमविरोपीस्यान्निर्देनश्चैवजायतदतिरेमाद्वैरोतातपो
 त्तः मानवदतिमनुष्यप्राज्ञाधिकारित्वेज्ञाप्यते । तत्रैवसंज्ञांतौयानिदतनिहव्यज्या
 निदतमिः । तन्निमित्तं ह्यस्य कं पुनर्नमनिजन्मनीति । मरुजः । षडशोत्पातपदं-
 यदंतं विषुवद्वेपारश्यते स्यात्तस्योत्तलस्यांज्ञेनैवदश्यते । तत्रैवविश्वमिदं मेवसंज्ञा
 पणेमानेर्मैवदहंमहा प्रलं ह्यसंज्ञमणे ह्यं गवांमोतंतैववदा दस्यानयाना

राम०

निमित्तमुनेविदितानि । यतपेनप्रानंतुनर्कैर्योशस्यते । सप्तवर्गं यंचदानं सिद्धेयं विदि
 तं सहा । कस्याप्रवेशेवस्त्राणां सुमीणांतथैववा । तुलाप्रवेशेघास्यानां वीजानां सिद्धे
 तमां कीदप्रवेशेवस्त्राणां वेश्मनं दानमेववा । कीरोहृष्टिजः । धनुप्रवेशेवस्त्राणां माना
 नां वमहा प्रलं यवप्रवेशे राहणां दानप्रवेशेववा । कं प्रवेशेनंतुपावां मंत्रुत्यास्य
 च । मानप्रवेशेवस्त्राणां मत्यानां प्रविद्योतमां दानां यथैतानि न पदिनें द्वीमे कानि
 काले तु नः । प्रदत्तानां प्रतिष्ठा । मिनसस्त्वभीष्टं तस्मात्प्रयत्नं तदिदं कालं नमिति । वी

५२. जन्मा मेवेति चोक्तं भावोपायानामित्यर्थः । तुलापस्याते सर्वे विषये र्वसे सति ज्ञाने भूय
 द्येयानि सस्यामि न्वानि चैति ज्ञात्योक्तेः मन्त्रैर्ज्ञातं चैतन्मन्त्रैर्ज्ञातं सारं । (मन्त्रं कुलिशो
 लं पद्मागं वमोक्तिः) एतानि च वरानामित्येव वक्ष्यमूर्धेना कुलिशं होतुं । एतानां वाप्यभा
 वेतु कर्षे कर्षो द्वे मेव वा । सुवर्णं योजयित्वा तु तस्मिन्नेवोत एषण । विधि वक्ष्यतयाभ्युपगमेनामे राम०
 नमोरेणाप्यज्ञात्यमर्दयेत्वा तु मर्दया हतं कर्तुं । हतं चोपस्त्रं भूषणं प्राप्तात्तान्प्रतिभिः
 सह संभोस्य दत्तयित्वा तु कस्येह निवाति । भोजनमनेभ्यश्चित्ते शेषः उपोष्य सर्वमेवैत

कर्षो द्वे मेव वा । सुवर्णं योजयित्वा तु तस्मिन्नेवोत एषण । विधि वक्ष्यतयाभ्युपगमेनामे
 नमोरेणाप्यज्ञात्यमर्दयेत्वा तु मर्दया हतं कर्तुं । हतं चोपस्त्रं भूषणं प्राप्तात्तान्प्रतिभिः
 सह संभोस्य दत्तयित्वा तु कस्येह निवाति । भोजनमनेभ्यश्चित्ते शेषः उपोष्य सर्वमेवैत

स- ध्वं वतुयेति ह्यवक्तव्यं तत्रा मा विवक्ष्य पांडवो ग्रहणमुपजहात् राघोऽपि धाम्ना मितित
 त्वेयांतश्च कलहमिति लामि प्रायस्यै देवाताश्च स्मैः पितृणां मिमर्षः प्रवीर्यै उयो
 प्यपरदिने काले तिलो दर्शनं तिलस्त्रा न्तिलतर्पणं तिलत्वा शिवां अनेनाग्नेन मर्दयि
 त्वाष्ट्रे स्वेन प्रहात्य वक्ष्याम्यर्चयेत् स्वेमेतत्त यं वरुणासुतपौरमासं जासुवर्गं समर्पे
 तिलरीषैः समुवर्णितैः साहतेः संप्रम घनकं बलं दितानवामराहं लुपस्वृणं शुक्लमर्च
 प्रासुरोभ्यः समुवर्णितैः लब्धत्वा तिलैर्हृत्पातैः मिमर्षासुराणां संभोगे तभ्योरहि

राम०

गां हत्वाऽमेभ्यश्चानिवा प्रेतमंत्रं त्वासा तिलं पंचाग्नौ त्वापापे दितिवमयोगक्रमः शिवा हस्ते
 मकरं प्रकृत्या तिलतैलेन रीयाश्च रे पाणिना गेदे शुभाः । स तिलैस्तेन द्रुलैश्चैव पूजयेद्विधिवोद
 जहात् । गार्हपथमाहुतस्योक्तते जोहति कुर्येत्तुलालवाणस्पतुलावप्येन्द्रगेति त्वं पु
 स्यता अविषता भवेत्पत्नी तुलपाकुंकु मस्यतु । न संतापो हृदि भवेत्तौरस्य तुलपासेहेति । त
 थ अथ लोहं घटात व्यं सर्वरीणे वशांतपो कां स्पृश्य ह्यं केद्व्यं उवचोर्द्विहात्कारं त्वादि
 प्रकृत्योक्तं तत्राह सवस्त्रास्त्र-पुष्पास्त्रं कारभूषित-अभोष्टं देवांतं गच्छतापयित्वा य

तांशिमि तुलायनस्य सर्वस्य विधिरेष प्रकीर्तित इति। एतन्निमित्तं यो देवतालौ सं
 क्रोत्ते तत्र नाम्ना उच्यते एषा पश्येत् प्रीतिराम नृपा वा तत्र इत्युक्ता यनं सं
 कल्प्य गणेश प्रजनस्वस्ति उच्यते मातृका प्रजनोद्देया इत्याद्या चार्चयेत् दद्यात् च तुला
 पद्या शतित्तयजो कुर्वीत संस्पृश्येत् तदेव स ग्रह मख स वास्तुका कुर्वीत तत्रा
 चार्चयेत् पुष्पैः पण्डितैः स पत्तिमायां भुवि गोविंदस्यैव मेराजाम्भो हरे वतानो
 च न ह्युपति मा सुभ्यस्तारणं तत्वा दक्षिणे तत्र वस्ति तुला दैवदक्षिणं

८८

प्रांतमात्रेभ्यः सत्रं विधाय तत्र विंशति देवता आवाह्य प्रजे तद्गणपतम शशिने मा
 रतायः सोमं पः सर्पायः विष्णु कर्मणः ॥ गणेशं गिरिणि भ्यां प्रजापतये विष्णे
 भ्यां देवेभ्यो जादित्याये यजेत् न शंभुभ्यां पि तद्देवताये। सोम्या पथमपि अ
 मरुता पृथग् विभ्यां जलेशा प मिर्जरसणा भ्यां। मरुतोभ्यः सुने शायं ध्रुवौष
 जलेशा प विष्णु वरुणित तत्र अतः सप्त प्रतिमाः। सुगोविंदाद्याश्च तस्यो देवता आवा
 ह्य पूजयेत् तस्योद्देशोपचारोद्देवाभ्यो हरे वता वा यतादिपर्वणिता भिपेकोपि कार्यं नतो

सू.के. यजमानः शुक्लात्यां वरधरः पुष्पांजलिमाहापतुर्जात्रिः प्रदक्षिणीकृतस्त
 लाजुमंत्रणं कृतं ॐ नमो नमो सर्वदेवानां शक्तिं हंसस्य प्राप्तिताः सान्निध
 तानां द्वात्रीतिमितादिधियोनिनाः एकजः सर्वस्मानितयन्तशतानि वधमी
 धमीकृतां मध्ये स्थापितासि जगद्धिते त्वत्वे सर्वधूतानां प्रमाराणां पीरकौतितामां राम
 तोलपंती संसारदुःखसमो स्तुते ये सौतत्वायि पोरैवः परेषु पंचविशतसु
 बोधिहितो देवित्वपितस्याऽनमो नम इति ततस्तुलामध्यतः वित्तगोविंदानुमंत्रणं

राम०

ॐ नमो नमो लोकोविंदस्तुलापहस्यमंजुलं हरे तारपस्वास्मान्प्राप्ते संसारसागरात्
 पुष्पांजलिना तु नां हं चामुच्यं तुलार्यध्वयोः साम्ये कृते पुनस्तुलां प्रदक्षिणी
 कृत्य सर्पप्रतिमावाप्रमुष्टौ धर्मराजाभीष्टदेवते हस्तिरासुष्टौ गरीत्वा प्राहुः नव
 उत्तरिणो समाह्वयगोविंदपरमवत्तमारास्तिष्ठत तत्राचार्यो दक्षि
 रातो यजमानाभ्यधिकं पूजयिष्ये नृणां गोरोहमात्रं स्तितापठेतां नमो नमो सर्व
 भूतानां सान्निभूते सनातनिपितामहे नरोत्तमो निर्दिता परमेश्विताः तपाष्टतं जातं सर्वं

स्रजेः सहस्रवर्णं गमं सर्वभूतात्मभूतस्तेन ममेतत्सर्वं धारिणो ततो न तोषे देशकालोच्चा
 राणां सर्वे केचिद्वाचं वाचाप्यो यद्वा तस्य स्वस्तीत्युक्तं सवित्रं पठित्वा स्वशाखे
 गावाममुतिपठेत् ततश्चापयिरेषा परस्मिन् रा रानं ततो नाना नामोत्रेभ्यो नो
 भ्योऽवशिष्टं घान्मृषं सोऽह्निषां वततो यथाशक्ति बालराभोजनसंक्रान्तः प्रीति
 मासु विमर्ज्य मावाप्य हस्तमपेण यन्मेष्वर्पणं वेति घृतादि तुलहानविधिः स्नादे
 धेनून्तिलमपीत्यनृणाद्यश्चोक्तो यतोऽसर्वान्मानानवाप्नोति विंशते वरं सुखं नि

रामः

अथर्धोत्तरोत्तरे त्वपते विधावच्छाने महाफलं तिलं पूर्वमनश्वरं रत्नारण्यं प्रमुख
 ते तिलपात्रदानादितु माघकृत्य एवोक्तं सर्वसंक्रांतियपि आहर्कृत्योऽयमभेदि
 तेपे आहर्कविषवीक्ष्येन यथा संक्रांतियुक्तेष्वपि ईर्ष्यया दत्तं इति मात्स्यात
 अपनोदः शृङ्गग्रहणफलातिशयघोतनार्थं हरच्छाताऽभयपिंडमिषीरितं वत्स्या
 ईविधापते स्वधावादनलोपोऽथ विज्ञेयस्तत्तुल्यतरति ब्राह्मणेभ्यस्तु यज्ञे तस्य नामा
 यदा संक्रमते रविमहाजपादरासावै सप्तमीमास्यपि पापस्तस्यां मानवो भूता घते

सम.

स्नायमेव विमिश्रमेधफलं प्राप्य ततः सर्वपुंस्त्रेण पयसात्तापयेद्यस्तभास्त्रं भक्तिसा
न्नरः विमुक्तः सर्वपापेभ्योऽपत्तिस्तर्प्य स लेभ्यतां प्रपैवाक्रियतापयसास समेति प्रसूते
कः पापमुपोष्यनेरेभ्यता अवलाम्भगलाल्लभेत आपसेयः अपने विषे वेषे व ग्रह
रोचं दुःसर्वपेः अत्रोपितः स्नानः सर्वपापे प्रमुच्यते इति । सर्वोऽप्युपवासविधिः प
त्रिगहियति रित विषयः । अत्रिहोहनि संक्रांतो ग्रहरोचं दुःसर्वयोः । उपवासो न कर्त
व्यो गगरेणापुत्रिणा सहेति निषेधात् । यश्च प्रसां संक्रांतो दानादीनां उपपन्नः स एव

राम०

संक्रांतो पात्रो नावर्तने कालः पात्रनिषेधा अपि सत्पक्षाले परोक्ष्ये गजर्तुमशं कुवं
तः । अत्रोऽप्यतुल्यतपोऽपि दृष्टं भवति नितं परिपूर्णकामा इति लोकास्ति वचनात् ।
हेमाद्रौ अत्रिहोहनि संक्रांतो ग्रहरोचं दुःसर्वयोः । उपवासो न कर्त
व्यो गगरेणापुत्रिणा सहेति निषेधात् । यश्च प्रसां संक्रांतो दानादीनां उपपन्नः स एव
संक्रांतो पात्रो नावर्तने कालः पात्रनिषेधा अपि सत्पक्षाले परोक्ष्ये गजर्तुमशं कुवं
तः । अत्रोऽप्यतुल्यतपोऽपि दृष्टं भवति नितं परिपूर्णकामा इति लोकास्ति वचनात् ।
हेमाद्रौ अत्रिहोहनि संक्रांतो ग्रहरोचं दुःसर्वयोः । उपवासो न कर्त
व्यो गगरेणापुत्रिणा सहेति निषेधात् । यश्च प्रसां संक्रांतो दानादीनां उपपन्नः स एव

सप्त. विपणपनालोवोद्वयः। नक्षत्राण्येव विपणने मे स्याद्वोस्मरन्निपरिहेदनाप्र उरपात्र
 तिलैर्निलि स्यते स्तेडनाम योऽरा धृष्टिमाह स्वर्भुः अनेवां यराणामिपेसत्रेस
 पणपकालेसयवाह। तथैवेवेदोस्त्रिधरायैलेडोत्रैवनादीमुनिभिः प्रोक्तानाम
 अतस्तु संपलाकुतस्यस्यतिस्त्रोमनवः पलानि। साद्रीश्चतस्रः पलसमं च राम
 नागरैश्च अत्रैसपलाश्च तस्य दिनागनाप्रः पनसप्तयुताः शनैश्चर स्युजिहि
 ताः सुपणपाः। आद्यंतमथेजपरोमरानं कुर्जवाभोतिसुदेद्वधोमेति। इतरेतिमदि

षष्ठ्यंतानंतरैविपरस्य। पदरहितेनक्षत्रेत्पाविपरत्रापीत्यंतमनु यमतेत्रिधरायैले
 स्त्रयोदशपलेसपलायनपलयुताः। मनवश्चतुर्दशदिनागाः योऽरा। एत्रैश्च
 हांतसंक्रमेरात्रीवेवपणकालः तत्रापवाराभावात् काम्येवात्र स्नानादिति सत्त्व
 बोधकाभावात् अथ सर्वसंक्रांतिसुप्रयोगपरकासिस्तानिहेमाद्रीद्वोपरा
 रो। कुतः परोचनासीतां यराचं हनवाः चकंहिरासतसंपुक्तं मेये स्नानं यरापरं रोचना
 गोरोचना यरापरं यरोपपतं प्रियंगुः सप्तमं कुष्टं च यमीशानि शाकरं रोचना

स्मः धीयेत। मस्मात्तांतां जमहः। शीरेव शिपिषं कुं सुपेरतवे दनं शस्य मस्तमिरे स्ताने वेद्रे
 षविनाशनं। स्वहिरेय हास्वितिला मालकानिवा पूरां कुं मेरुतैरेव्ये धीमपी डविना
 शनं नदीसंगमे तोपानित म्हासहितानिवा। म्हास्तानि कुं मे महे सुवध पोड विनाशनं। मा
 ह्यं मन्मयो औडवं रं त्वा विस्वंबर मालकं तया। म्हास्तं तु कुं मे सौवर्णे जीवपी डवि
 नारनं। आ मलकांतनि प्रलानि। गोरे वना नाग म्हास्तं पुष्पा शतावरी विनस्तास
 जेते कुं मे सुवध पोड विनाशनं। तिला म्हापा निपंगं व गंधष्वेतयेव। म्हास्तं का स्पा

राम०

से कुं मे सौवर्णे जीवपी डविनाशनं। ग लोहे गलं ता कं पु भावैव मनाः शिलां भृगेव माहि
 ये म्हास्तं पुष्पा शतावरी विनस्तास जेते कुं मे सुवध पोड विनाशनं। तिला म्हापा निपंगं व गंधष्वेतयेव। म्हास्तं का स्पा
 तथा छाग सीरं वद प्रजेनेत योड विनाशनं यदस्त्रानि मिह मोक्तं सर्व पीड विना
 शनमिति अत्रैव कवित्पलके वद यद् योगेशांति स्तात त्वो ध पत्राणि त्रिणि
 अ पावद्ग रौ स्वे रंधारणं ॥ जात का भरो। माणि संतरणे सुजात ममले सुमी
 प्रलंशी तो गोपी हि वस्त्र विदुमं मरुते सौ म्हास्तं गा र्त्तम तं देव जस्य वपुष्प एग मस्त

स्य. मासस्वतेशेनेनीलेनमंलमनपोअगरितेगोमेदेवैवैवै. अयग्रमोतपनिदाभा
 नि॥तेनेवमाणिमगोधूमसवत्सयेउकीसुंमवासोयदेमतामं।अरतनंउंय
 मंवनंवरतिहनेहिविगेवनायासहंरपात्रस्थितंतेइलांअमर्षपुतांमलमुभ्रव
 स्तुंउपर्येयतंरपमंचेसोम्यंउंद्रापरयाहुतएणकुओप्रवालनोधूममरीकाअ
 ह्योएणाअपिग्रासुवर्ण।आरतसहंभरवोरपमंतामंउंमोवायवरतिहनेवै
 लेवनौलकलाधौतकोत्पंमुद्राअगाहस्यतसवेपथ्यं।हामंसरंतोद्विदस्यननंवे

एम.

तिरानंविधुनंरनाप॥हर्कैरचरनीतुरंगमयोतयास्यमपिपीतमेवरं।पुष्पागालवरा
 संज्ञाउनेमीतपेसुरणे।प्रदीपते।विजोवंसुधतरस्तारांमोपेनअवजंरजतंलवर्ण।सते
 इलाअोत्तमंगेपुतावरतिहनेमणनेरनापामायाअतेलेविमलेइनीलसिताकु
 लिह्यामहिपोउलोहं।रुमावयेनप्रवरतिननंइयापहनेरविनेरनापगोमेरअ
 चतुरंगमअसुनेलेवैलामलनंवलोग्रतिलाअतेलेवलुलोहसिअंस्वजीनवे
 दानमिरति।वेदोपेउंसतिलंवेतैलंसुनंवलआपिमहोमगस्याशस्ववेक्रेतोपरितोष

समः

हेतोः श्रुत्यास्य घने कश्चित् सुगन्धो रतिः । अथ ग्रहकर्म दाननि त्रयोदशग्रह दानमवसे
सर्वसिद्धिदा एव । सर्वशान्तिः । दद्यात् सर्वपापप्रणाशनं । विषवत्पपेन एव ग्रहणे
वंदु सर्वपापान् नमोर्त्तु सौरवादिषु पंचदशपातयेव च ग्रह दानं कर्तव्यं निसंश्रयो
मिकां हवा । हस्तमात्रादि हस्तो वात्रि हस्तो वाथ नारद चतुस्त्वां समां भूमिगोमेव राम
नोपलेपयेत्तरेखाः प्राच्या होयश्च वतस्त्रयास्तयाः । नवकोष्ठेषु पद्मा
त्रिविन्तः सेष्टेन तडुलैः । आदितश्चंद्रमाभौ मोक्षधनौ वसितार्कजाः एतः केतुरि

तिप्रोक्तग्रहलोकास्तथावताः । सखादिगणपरपाणिगारपित्वा पश्चाद्विधिः । त्रिनिष्कता
थवा कुपीधया शक्तिः । दृग्मक्षयः । आदित्समथमेकोष्ठे दक्षिणे गारुडं न सेत । ३
केतुरगरे विषादुधमुत्तरपूर्वके । भागे वैष्वतो न स्वसोमं दक्षिण पूर्वके । पश्चिमेर्भुस
तं न स्वग्रहं दक्षिण पश्चिमे पश्चिमोत्तरः । केतुः सन्निवेशो यथाविधि । तद्वरणेषु
उष्णगंधो धेनुद्वये त्वस्वमंत्रके । दानं भद्रोः । यदा कुपीत्स्त्री वातव्रतुना । ४॥ भूलेप
नादिपत्तौ सर्वविषेणाकारपेत् । स्तान्कालेन संप्राप्तत्वा त्वाभूशति लोहैः । ५॥ प्रयतो

स्य

यजमानस्तथोक्तवस्त्रप्रसन्नयोः अर्चयित्वा स्वपदघातस्वामस्तान्नरावप्रत्येकमेकं
विप्रोसौस्वर्गोमंत्रमोक्षयेत् यमासतः उमज्जरोदिवारः पप्रयति सप्रतुरं गवारः दिवाजरो
लोकाश्च विरोदीमापि प्रसादं विरथातुदेवः चेतोवारः चेतोविभूषणश्च चेतयति रं दय
रोहिताः । इंद्रोः मतात्मा वारः विरोदीसे अत्र पांसिमस्वप्रदातुदेवः रक्षां वरोरक्तवध
किरीटीचतुर्भुजो मेघगमो गहामता य एतुतः श्रुतिवरश्च श्रुतोसह ममत्तादरः प्रशा
तः पीतावरः पीतवपुः किरीटीचतुर्भुजो रं दधरश्च हाति । र्मोहि पक्षेतामसुतः सहा मेसि

राम

हृषिकेश्वरदोषु धोक्त पीतांबरः पीतवपुः किरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः प्रशांतं सां दधाति रं
स्वकमे उल्लंघयान्न सत्रं वरदोक्तमस्य । चेतोवारः चेतवपुः किरीटीचतुर्भुजो देवगुरुः
प्रशांतः । तयाज्ञ सत्रं वरमं उल्लंघय जपं वदित्वा देवरोक्तमस्य । नीलवर्णः नीलवर्णः
शिरोग्रः प्रस्थितस्त्यासकरो धनुष्माश्व चतुर्भुजः सूर्यसुतः प्रशांतः संचालनस्य वरं रं द
मरगमो भोतां वरो नीलवपुः किरीटीकालपत्रः वरवात्सलः । चतुर्भुजः र्मोक्षश्च आह
सिरासनस्त्यो वरदोक्तमस्य । पुत्रो हि वाहवरो गहामद्रुधासनस्यो विरुतान्नश्च श्रुति

स्य- तिरवेप्रविशितां सरासमेतुगणः प्रशतः सारस्वतपुत्रोत्तरीत्रयश
 न। उपोषाद्यनारी वापयोक्तं प्रलमा प्रयात्। अत्र एवेर घादयेत्स्वेवा प्रहापेन। अ
 त्रवाहीस्तरादेवा सुवर्णवाससोउभोऽस्यादभगवात्रालानाररायप्रहासनेदीता। त
 द्वेर्लितित्तोपकारभ्यमाभ्यागभ्यागह मधीपस्तेवास्मकर्मणोऽपूर्वत्वाभेतेताप
 काण्णगंधा पर्वेनमंत्राणविधानेहमपि त्वर्धेपरीत्यध्याहोराखीभूऽकर्तकहा
 नानुवालोतएधांयोर्विधीयेते। प्रतीतिस्मृतं प्रमति। सुवर्णस्ववर्णसगरिणो

सप्रणमितीत्यर्थः। अतएवविप्रतीक्षितोपलक्षणं प्रसौ यनमा नास्वपेक्षितश्चेत्
 मंत्रमुदीरयेत्। इत्युक्तेति उपसंभ्रः। प्रक्रमोत्तरात् अतएव प्रोक्तं विप्रस्यध्या
 नः। अपरं प्रजोपस्वरादि। एवेप्रनारिकेतो। अमस्मैग्रहप्रतिमाप्रतीक्ष सुवर्णवास
 संचित्यन्यपमा उज्जिनदग्रहाते। एवं सर्वे त्वग्रहसंज्ञातेयुक्तं चतुर्त्वं। यथापस
 र्वसंज्ञातो दानदिकर्तव्ये तथापनां शप्रहर्तव्येति तज्ज्ञातिसंबन्धिनां तरेव
 वेत्तोत्तरत्रवायोऽश घटिकाणिमितकाले दानादिकर्तव्ये। पयोतरेमादौ। अपनाश

सू.

कथं न कालेनैव स्युः प्रयेत । अथ कालो हि स एषोपायस्यो दगपनेसीति । तदा संक्रांतिः काला-
 स्युः कालविषयकत्वमिति । अथ स्यात्तं वै तत्तत्रैव एषोऽपि प्रतीतिं शब्दं शास्त्रमिति । स एषोऽपि प्रतीति-
 नमेकैकमंशतो तत्तत्तदादृशभिः शौरपनञ्जिते भवेति । तत्र भाविमा संक्रांतेर्दोऽदृशभि-
 र्दनेऽर्थावपणकालो भवति तस्मिन् संक्रांतिनिमित्तं तानादित्वे धेया एव नृनां तिष्ठिष्वो-
 द्यमिति । अनेन च यद्वैरादृतसादृशोक्तिः प्रथमेर्दृशपणकालो भवेदित्यध्याहारेण स्या-
 द्भासादित्येतेष्वपि सति उरणकालोऽस्वातामिति । अतोऽप्येते हेति प्रथमादृशगतकाल

राम-

परमशरीति । द्वादशेति रेमादिभिर्वंधानि मीरा गाले तावद्वैरपनञ्जितेरासोरी सभिप्राये-
 अतएवोयसंस्तमममिति । तत्तत्तद्वैरा नोमयादृशदिनैर्दोऽकसंक्रांतिरुत्तः उरण-
 काल इति सिद्धं । अपेनाज्जितानिष्प्रावाक्यद्वयसंज्ञतत्पस तत्प्रावादेरेवित्तिराव-
 निरेवतप्योदयो नंतरेवहातमंयनसत्रिवधलो एषि गोः इति संक्रांतिनिर्णयः य-
 थावैत्रजिरिषद्व्याख्यानां चित्रादिदिनत्रयत्रयतृणमासीमध्यमादिभ्यो-
 तद्वोदमासानां द्वाभ्यामासाभ्यां वसंताद्यतवो भवन्ति तेषामोनामं प्रादेऽंशवैरा

स्य. बहुभ्येन कालेनैव स्युरभवेत् । अत्रावकाशेन सूर्योपायस्योदयपने सति । तदा संक्रांतिकाला-
स्युरक्तविषुवत्पश्यति । अत्राख्यातं वैततत्रैव पश्यति । प्रतीतिं प्रशंसामतीति । सूर्योत्रं प्रतिदि-
नेमेकैकमंशो भूतो ततश्च द्वादशभिरेतौ रपन्युति भवेति । तत्र भाविम्या संक्रांते दो । दशभि-
रेनैर्वावृण्णकालो भवति तस्मिन् संक्रातिनिमित्तं रात्रादिविधेया एवं नृनाति । कोपे
द्वयमिति । अत्रेन च पर्वरात्रतसा इति । प्रथमेर्दुपगपकालो भवेदित्यध्याहारेण ग्या-
ख्यातां दितौ पर्वसति उपगकालौ स्यातामिति । अतस्मिन्तेरेति प्रथमादौ गतकाल

परस्परं शक्तिः। द्वादशेति हेमादिभिर्येवं धानिमीणां ताले तावद्वैरूपेण श्रुतिरासौ हीमभिप्राये
अतएवोपसंहृतमस्मिन्। तत्त्वे दानो मया दृष्टादिनैस्त्वोक्तं श्रुतिनुरूपः। अतएव
काल इति सिद्धं। अथेताज्जितानिष्प्रावास्वद्वयसंज्ञं तत्पस्य तस्यैवावदेहो विधीराव-
निदेव तस्यैवोपसंहृतमेव तमेव सन्निवधत्वा रक्षितोः इति संज्ञांति निर्णयः। य-
था वैद्यैर्नारिवद्व्याख्यानां विजादिदिनश्च पतयणमासी मध्यमनादिभिः सा-
तदा इमासाभ्यां द्वाभ्यामासाभ्यां वसंताद्यतवो भवन्ति तेषामेनामिं ग्राह्येनां सर्वेषां

स्य

भोगे संजाताभ्यां द्वाभ्यां सौ मासाभ्यां सौ रात्रिभिवन्ति । सौ येन श्वां इति विद्यास
 जन्तुर्द्वेति द्वौपि कोतेः । न चैवैत्रादि पदवाच्यत्वे सौ रात्रिभिवन्ति न स्यादिति शंभवा
 इत्यप्रतिपक्षेन ह्येव न हेतुराद्यन्तर्गतसौ स्विन्नार्णमासीति तेष्विद्युरित्युत्पत्त्यनपर
 प्राणिनोपसमरणेन ववादेव तदाच्यत्वे हेतुप्रतिपक्षे सौ रात्रिभिवन्ति । तस्यापि क
 म्प्रादिसूक्तान् चोद्देश्य तदाच्यत्वं न स्यादिति तस्य स्यादित्येव सर्वदेशे स्पष्टमिति वा
 त्यात् । सर्वे सनि संमतत्वाच्च तया वक्तव्यं । वां द्वौपि च कृपहादिः द्वाभ्यां दिवैति

राम०

वीक्ष्याः क्तास्मापस्यारिक्मा संजाता इति केतनपेयीत्यतिनेते व्याप्तीशे विध्यस्य सति रा
 हितानेवैवर्षापेदेवैत्रादि पदानां प्रत्ययैवैत्रावैतत्तत्तन्ननिमित्ततायास्तु च्छादित्वेन उप
 त्तं । अतन्मौ वित्रादेः प्रत्यासजानन्त्रातोरे पलक्षणात् । तथा वसेवार्षराज्ञेदे
 देवित्रादिता रागापरिप्लवेऽसंगेतामासाश्चैत्रादपेनेपत्तिर्देवप्रांससप्तमाद्येता
 वां द्वौपि तस्याहारः स्यात्तथाप्येव तपस्यज्ञां सुवित्रादिदं दानि प्रयोजनानि । एवं कति
 कारिमायां तानां कति कारिदं दानि । अत्र परास्मिन् प्राप्तेनेष्वेतत्ताज्जिरेव स्यादिति पूर्वो

सम्

मालुमाहिजिहाहस्यर्धेनवैवमपिहाभ्यामासाभ्यामित्युतसत्यमिमेवसांतायतोमी
सत्रपात्मनत्वापातदितिवंसंतवोतरीत्यापिहिमात्मेनैकमासांगीकौरैरात्मता
विधातात्नवैवसितारिपहउगतइतिवदुल्लसरापव्यामे। नत्रसंसंज्ञांतिकानाने
बलहउत्तात्नवैवसंतारिसेवाअपिचाइतुंवेवमरव्यास्पुर्धुध्दमांधवश्चवासं रम्
कावलहतात्तहइतिअतैवैत्रारिपमीपश्रवणादितिराअमीनमेपयोर्मेयइ
यमयोर्वावेसंतस्वपिअवराता। नचत्रिकांउमंनेनेओतस्मान्नक्रियाःसवीकु

मीयांइउचतुपतलोभेउसौरतुयितिमोतिविहोमतमितिगौरात्वेनसौविधानात्म
चांइसमइमितिवाअंनर्मणि। अत्यगोनेपोरपिवसंतारिपरवाचतायांवाधकाभा
वात्। प्रतगोत्रैतुवपरस्याधयत्रप्रयोगेनतद्विशेषवसंतायात्प्रजाताइकोकरणस्तस
पेववंचनात्सौहारेवमानस्यहाचित्वोकरागप्रविहं। यमाहमोतिर्गवःसौहमा
सोविवाहाहोयताहोसावनस्यतः। अत्रादिउपितकार्यइवांइमासप्रसप्येतपहो
नसावनमानसाध्वंगवामपनरिपित्कार्यपाहमासिकादि। विवाहाहवित्वादिप

सू.

हेताभ्युपलक्षणानिमागलिकर्माणि। यत्र सावनमिताहराहर्तुसर्वव्रतारिद्धितिह
 स्यतिवदनात् व्रतविनष्टनसाध्यानिग्राहिपदेन न स्रवस्रसेयहः न स्रवस्रस्रा
 एवपननिवृत्तौनेनकुर्वाद्यगरात्यनेनेतिविस्मयेनोत्तरेतेः तत्रवयनस्रजारादि
 नक्षत्रगमित्वेतिरायोमन्त्रेन स्रवस्रपयोगेबोध्यः। तथा व्रतसिद्धौ अप्रमावा
 स्याप्रीतिहेमासः स्याद्वसरास्यतु॥ संक्रान्तिपौर्णमास्यात्तयेवत्येवस्यप्रीतिः। त्रि
 वेमकत्रिविधहस्तिरास्तेवतिचेस्य विदास्वर्गगोतिपीर्पवदनात्तोरस्यमन्वना

राम

वृत्तज्ञानेनैवस्रवस्रसिद्धांतवदनात्तस्मात्स्रवप्राप्तौरित्यप्रीतिरेवप्रभिनविष
 पत्वात्। नेमंडनवदनात्तावदाचारुसोरगाविध्यंरासिग्राहसेकर्मसंज्ञांगम
 तेऽंगलंमसाध्याएणाधिकरागोभूतदेसकातमस्रविषयोत्तरेवमास
 स्योत्तरेवनेयोन्नस्योहोवेध्रतद्वरेसंपोक्तकृष्णदेरप्रीतियवस्यापरेवेयो
 दन्तीतिवाक्नेदिदृष्टिग्राहसेत्तस्मादिनिषेधपरेनस्रोहप्राप्तिभंग्योत्तरेवमास
 स्तिस्वप्रापकंव्रतोपतोष्टरतिरणोपयासाङ्गाभ्युपलक्षाद्वारवलेनस्रवस्रस्यत

संके

तिष्ठतेन वप्रयोगारंभेगाधनमासापुनसंधानस्यप्रयोगविधयेति तत्राह स्वस्वतमा
त्रिविषयत्वेमेवोचितमिति वाचं। मासापुनसंधानेनानां विनिमित्तानां व्यवहारे। इत्ये स्वतम
कृतीगोन तत्तलमराजपारित्तवदनेन न भूत निमित्तस्यापि संकीर्तनेन सर्वसंज्ञितिप
दोपातनेन बोधे स्वस्यांगानां संधायापावधारणात्। अत्राह राणादेरे कथाय। आदि
योपादानकालीनपरिहारेयथापेक्ष्यतयाप्रयोगात्मात्यवमुचितकालमहोपाया
जीनतत्परिहारेभूतमासापुनसंधानोपेक्षायाः सत्याज्जपि संवात्वाख्यामात्रवैसं

राम०

स्वमूलपूतेनावस्येभाविनातत्तुसंधातेनैवनिश्चितोऽस्वजन्मासंधानस्यतादर्थ्यासं
भेदानादृष्टायत्तात्वात्। उतरेहमेवप्रतिनिधिनिराकरणावभाहेप्रतिनिध्यापारनाथेना
वस्येमंत्रार्थस्मरणेसीतेनैवकार्येसिद्धेनप्रतिनिधेःफलमिति। इतरेज्जपि सीत्तिसोस्त्रां
तमूलपाव्यवस्थाप्रोक्तो न्यस्यापत्तदुपवीर्धेयथादृष्टोपाधुपजपायनोत्ते
पांजातामरानिसीतेशतं दृष्ट्यादावुल्लापनिपमवेषि वादप्रवृत्तिविधवस्यात्यापत्ता
त। तयतिह सीतताविद्वदोत्तरमासविषयागि विद्योनेवपस्येस्त्रागि विधिमावत्

अः

प्रसेनोक्तः। मायमासेभवेदृष्टावत्यासौभाग्यसंघता। फाल्गुनोद्यमवेत्साधीवैसीतिप्रति
 रीतिभवेत्। पक्षेपज्ञाभवेत्सेधेधनिनीकान्तिनेवेत्। देवपजास्तानिसंमासेस्यात्सेमरेवत
 इति। सोमदेवतेमार्गसोर्वनिवेधश्च ज्योतिः सस्तेतभा इमासेनवेवेत्रयोवेत्तोर
 विवाहो नवगणि वेधरति अत्र कुरुगपनसं दस्य सौर मासव्यवित्तवेत्तारिर्सेदानं
 चां इवविदाभि नार्थज्ञतो स्यमलदे नभिप्रश्रुतिवसनापां सताधुयोयसे हा एतम
 वेकदाविद्या इत्यकारत्विक्तौ रस्ये पात नमि तमववस्या प्रसक्तो ज्योतिगां र्वेवासेनवे

राम०

आदिसेदानाप्रद्विप्रकर्षेण मलचुम्बैकलायवेन वसौ एष्वमापायसौ माससवोपा
 रेवोविवाहसति नियम्यते। तस्याऽदि पदेपात्र उपनपना रीकृते जतुत्रपा। सोऽमुं इनात्रतुं
 उनमित्तो लोपनपन विषयसां स्यवसे नाव्यवस्थपदि विधुर्नियेय प्रसक्तो सौर
 निषेधे नियम्यते। प्रसिद्धा आधानापन प्रोर्वर्णविसे पप्रस्कारे रावसे तारिविषय वसे
 ते प्रासगो ग्रीना रधी तवसे ते प्रासगामु पनयी ते मारपयसे तारिसे देहव्यविषमा
 साना मन्त्रवस्य पा मासौ वप्रसिद्धा तवा केन व्यवस्था क्रीपते। प्रासगामा मावासाप

श्री.

गिहिनो रं पंस्प संज्ञात परिहिनो वैस्प शर्णासा सी परिहिनः स्यादिति मास परं उहो विति
 हणिका माय निधुनं गुणो रित्त्रनिधन पदं नु वाहः । पपहिता रिजास्त संवधि देतानि प
 म मांमो विस्वै नान्नि धनं देनै वमा प्रमितिनि पंस्प मानंत तत्त्वा न र्वनि विस्वै र्नि निधन
 पदं नु वाहः । एवं प्राप्ता गृह संवधि देना धाना हि वाक्ता र्नि पम प्रा मम प्रा वास्या परि
 हिनो रित्त्रं मासात् त्वा नै व मा प्रमिति मास पदं नु वाहः एवं न्य विषे धु पिष्य वस्वेत्या
 य ग्रह नो र प्रा यक्तं संवप्ति वा कं न वा वा कं त र्द्वय वस्या पे ह्ना सामो मो ति र्व धो राह

शब्द०

[illegible]

कौ.

रहापनपलसते। तथाद्विसिद्धांतस्वेदरेप्प्रेष्टोतेमोतेष्टस्यादयेनमितिमिच्छतामितिदे
 वोप्रणोमातेभैरवगाराहनरितहत्रिविजामाभिरियासुरसंमध्यस्याप्युपैदक्षिणा
 पनरति॥स्यपननिर्णय-अपनद्वैवेसोखत्सरः। तत्प्रेनस्ताभंकार्यद्वेमाष्टेवि
 द्मध्यमेजरे। मेवसंक्रमणमनोः। सोपदासोनेभमः। पत्रपेभाणवदेवंगमसंज्ञापया
 विधि। वृमसंक्रमणोपार्थतयालमंप्रपूजते। तथा। मिथुनसंक्रांतोयज्ञपेद्रोगसोपि
 ना। तथाकुलीसंक्रांतोयज्ञपणजितं। नास्तीहेतापोखंसंक्रमणविभं। न्यासंक्रमणे

राम-

मत्संवासेदंतपूजयेत्। ग्याहवाभ्रिजावांगेयमालात्रसंपरा। प्राडमोवस्पनाप्रवहो
 मंजुर्वीतेपाथिवे। व्रतातेजलधेवबहो। पालसमन्वितं। चरुपुष्पपुतां। दद्यात्प्रतिमां वस्तुनां
 नां। एतौतहोपमात्प्रभिरैवेसंपूजयेत्। शुद्धात्रतेवत्सरेमोदि। सन्तेछुतिर्यत्तुनयापि
 जन्माप्रष्टो। स्वामोतिविरेसुजन्मसंक्रांतयाप्रोतिमनोमिगममिति। तत्रैवस्तांदे। अ
 पुनेविषुदेवैवस्मानंजत्वाविवहणः। व्रतस्यानिपमं। कर्मोद्याहारेवैदिवाकां। करिष्यामि
 अदेवव्रतकत्वस्यापराः। तदेवमेनमेयालतवेस्वपुसाः। तदस्यदोषो। त्वमप्रवृत्ते

कौ.

नाष्टपत्रं भाषां एवं वेत्ते अने ये वतया रवे विदस्व ततया पाम्ये नैऋते मे प्रपरांतया
आहितं वारणे यत्रे वा पच्येत पनंतया लातं स पि कौबरे रे सीने भाले मे वचा एवं वज्री
मसो मय्ये विशात्मा मजरे सीतः पश्यति सैवः कृतान्जलि पदे भूतः अर्थे रयात्
मंत्रं ॥ जालात्मा सर्वभूतात्मा वैराग्यविश्वतो मुखः अधिष्ठत्सु ग्रासे कसे सांभपना एम
सौ नरति पुष्पध्वै समभ्यर्च्य सिरसा प्रणिपत्य रविध्यावा ततोऽप्यादानं प्रस्योद्धृज
तपो प्रतिमासं पुनस्तदुच्चैरेवः सस्त्रयारः एवै सदा मदा तयं धाम प्रस्यं दिनमने ॥

वैसे तरेण विपरीतपात्राणि ॥ अर्घपात्रं सौवर्णं जारपे न्मर तं च भोदिस्य जे पूजये भव
रत्न वस्त्राणां न्वितं ॥ धाम इहो न सरितं तरे ईन स्वर्गं जितः ॥ स्वर्गं प्रंगारै प्यरुणं कां
होता पयस्विनो रविषोद्धं ध्यावा तस्मै देह विरेत रविधा पात्रा पवित्रा यतस्तवै विनि
वेदपेन सतनमपहृष्टाणि धान धाम समन्वितः निर्व्याधि निरुजो धीमात्र पुरात्रपि
जायत रतिः ॥ अने विषयान्तर संक्रांतौ प्रक्रमसमाप्ति तेषां मंडलाकार मध्व पात्रोद्ध
जमेतैः पूजास्थानां धाम त्रीं यः इति धाम संक्राति प्रते ॥ तत्रैव स्नादे संक्राति रिवे

कौ.

पूज्यपूर्ववद्धारिवादांकोस्यहोरायनेद्यात्सहिरापंस्वलेकितः संज्ञस्वदृष्टकृतत्रपूजायै
वप्रकीर्तिता। स होरासुरभोजांतयो प्रथमपरपधः३। आद्यगणपतैः पर्यंतोदेहि
द्विजापि नमिति। उद्यापनादिकसर्वधाम्यसंक्रांतोवद्भवेत्। एवंतोतेतुपुष्पापे ससैन
संमपोस्तुं। निव्यधिरेपि हीर्घपुस्तेजस्वी सर्वनमस्तु। अमृत्योमर्षनास्ति जीवेच्चरा
रुचंतमिति। आद्यसंक्रातिव्रतं॥ सक्रातिदिक्सेपण्येप्रारंभेनियमंत्रतो। यप्रमष्टर
वेहात्वाकुंतेमेनतुभा सारं। पूजयेन्मंत्रमुच्चार्यविधिं बहुस्तन्निधौविधिद्विदिति धाम्यसंक्रां

तम०

तिगातविधिरेतस्यैः संक्रामितिप्रोक्तं। प्रज्ञासुप्रमेव एनवपंत्रस्यर्थः। तमाहः आज्ञाते
जस्वरी एतेप्रभादीनिप्रशस्तौ। आज्ञासर्वत्रगादेवममोरेनोस्तोते। प्रज्ञैर्वकुंतेमेनाय
रद्यादिप्रायमोत्तनं। उद्यापेत्तदांशुलौवणीसखं तया॥ एकत्रैवसमाभ्यमरणेनस
मन्वितं। इत्यादिसत्युषेगः कुक्षुर्षोधिपिनादेन आज्ञासंक्रातिसंनमः। अद्याज्ञाः स्व
लितालोके सर्ववत्स्यजापेते। पावः संहृपेपांतितास्वमाप्रोत्पुनतेममिति। इत्थाहसं
क्रातिव्रतं। पिनाजितानि श्रीगजद्वारद्वारसंहृपस्यतत्परावा० योः नेतेदेवकृतमेव

को- सन्निवन्धनी रक्षितोऽसौ दरीद्वितीरियं स्पृतिवोऽस्तमस्य २ रतिमौरवत्तरकता अथवा
 वनस्तं ॥ तत्रोत्पादोदपं यद्विनाशमिनामिति मोदासरपराभिधेयः सावरोदिवहः स
 वदित्यादिसमग्रहं बंधितपापमविधः तस्यवपरेवैव दृष्ट्या नृतिष्यादिवन्निर्गोपये
 दा। तच्चार्यं मय्यते विस्मयमेतरे। आलोप्यमभ्यसौमाप्यं समरे विजयेतया। सर्वनाम
 त्वयपि धातुनं जीवि तेमेव च। आदित्यादिदिने घेदं आदं कुर्वत्सतारः क्रमेणोत्तरेवाप्रो
 तिनः अनापविचारो गतिः। तिष्ठिनह जाघ्रयेताथोऽसौ रतिनामत्वायं नान्मभ्याद्वेष्ट

रम.

तेमदि प्रभृतिभिरुदराणां तामकंडेयः अपुष्टिः कर्तारस्यावर्धनोऽसौ प्रापवर्जितेने
 र्दंतानं पतिभ्यैववोरुषभ्यं गतरुन्नरहति। एतदप्यारंभो धायतः अपृष्ट्यां वचरुहस्मानं
 दम्पां वविसेयतः स्मिरेभ्यं वल्लयेत पर्वरापपिते चैव चति। तस्यावपत्तिं वित्तेवहसा
 धनक्रसिरेभ्यं गवित्तिवत्ता सेव्यपि अष्टम्यादिवर्जं दुर्पातं पानितुवदनां तण्णिषष्ट्यां
 तैलमनाउष्यंचरुष्ये विषुपर्वे सुसप्तम्यां नस्पसेनैतं न दम्पां प्रतिपपि। अपृष्ट
 म्यां वचरुहस्मोमावास्याविसेयतर्ति। तस्या उपोषितस्य प्रतिनः कुतवेसे स्या

को.

यिनै तावकुं सि एते प्रीता मासे न संस्पृष्टेति. तन्निति तद्विकारेण प्रीते विरंगाभ्यं न
विषयाणि एतस्मादं प्रवेताः साधे पंगधै तैलं यंत्रे लप्यपासितं. अन्वय्युते
लं दृष्टि न रावता यम घेत च साधये तैलं तैलपत्रे च द्वांसितौ न दोषः पञ्चतैले
घेतैलाभ्यं घेतैलं सैका साधनः मांगल्यविधेते स्मानं हा द्विपदोत्तरे च चले ह
मात्र स मायुक्तं मध्याह्नं विविष्यत इति. तथा मोतिः सौख्ये जीर्णसौख्यतमं व
मिर्ग मिर्ग सौख्ये च चले वधवे दनायः दानाय मंत्रिणि भगौ प्रियं संगमापमं दमला

राम

पञ्चरात्राचार्याणां स्यादिति नाहो भविष्ये देवाः पिप्पलारमज्जुः ततो मंदस्मरिव
संस्नानमभ्यंगपूर्वकं कार्यं देवं च विप्रार्पितं लभ्यं गते देवः यत्र संवत्सरे यावन्मोमे
संनिहितं नः तैलं इति विप्रेभ्यः स्वसंस्नान्यदिने पिबतः संवत्सरे यावन्मोमे तस्य
नेधनः तैलं घंरापितं सौगितं लभ्यं विनिःसिपतलो देवाः सन्मयेकापिकालात्प्रप्राप्ति
तं स्नानं गोदक्षिणापतं स्नानं वत्सालिनं स्नात्वाभ्यंगेन च स्वपंहासपत्रे लभ्यं
पेह। सुगंधिगंधपत्रे च लभ्यं रात्रौ सिते स्नाने श्रोमस्नानं रात्रौ नैवेद्विजसंनो देवा

स. तिमिप्राणाभिनेर्यांश्चरावपः कृण्वलोक्तवसीसुवंनासेपतियोग्रहोहृत् । तु
 द्योथनकनकसुखंदरीतिसोस्त्राहृनैश्चरः पातुपः पुनर्नैश्चराज्यायनसापयोर
 तोषितः स्वेप्रहोनिजंणं समेतैतिः प्रसोदतपोरानोरांजनप्रखंमंरंवेष्टाम
 सतितांछायासांजैस्तभतेनयस्यामिसेनेश्चरः नमोकेपत्रापसैनेश्चरः यनोहाह
 र्गोजनमेवकायः अचारदस्यंमयनामस्वंप्रलोमभवससेउत्रानयोस्तप्रेत
 राजामहसेदेहावयेनः सैनेश्चरापत्रापसुडवीदिप्रहापि । परभिनासभिसोतितां

यत्तिमंत्रोवोध्यः ॥ ततः कालात्मा मर्वमतात्मा वेदात्मा विधतो मुखः ॥ न
 नमस्तु नारायणे सैतारमयनाशनश्चनेन सुर्वोद्वेष्टार्थं दद्यात् । त
 तोऽलं कृतां सवस्तंममस्विनीभुक्तांधेनुं पृजयेत् ॥ बृहत्पातोव्यादि
 तेदेविसर्वपापप्रणाशिनी ॥ संसाण्णिवमानां गौर्मर्ततस्त्रातुम
 हेति ॥ सुहृत्पावहुहृत्पाश्चमातलोकोकेमातरः ॥ जावोमामुप
 समनुसरितः सागरं पश्चात्पालुमीः सर्वदेवानां पाववेदे

षुसंख्यिता।धनुहवेरमसास्त्रीमंपापंवरमोहनु॥पालस्त्रीलोक
 पालानांयालक्ष्मीर्द्वन्द्वस्वयं चंद्रकशक्रशक्तिर्पासाधेनुवर
 सल्लभेति।तिलहोमंततःकुपीसाविद्याधोतरंशतं।तत
 स्तांकल्पमेवैतुंश्रुतिमेपीयतामिति।कल्पनंरताहौपस्काय
 रुन्वेनोपकल्पनं।ततःसोपस्करंभास्करमप्यावाप्यापनिवे
 रयेत्।दशमिभानुंभवतेसर्वपस्करसंपुतं।मनोमिलखिता

गवात्तिकरोतुममभास्करइति।आवाप्याःप्रतिगच्छति।गच्छामिभास्कर
 स्करसंपुतं।मनोमिलखितावात्तिकरोतुममभास्करइति।आवाप्याः
 प्रतिगच्छति।गच्छामिभास्करंरवौभवंतंविश्वतोमुखंमनोमिल
 खितावात्तिकरोतुममभास्करः।कर्तुमहेतीति॥ततःसर्वनीर्षमपीधेनु
 सर्वपत्तमपीशुमां॥सर्वपत्तमपीदेवीब्राह्मणापदसम्पद
 मितिगच्छति।गच्छामिसुरमीदेवीसर्वपत्तमपीशुमां॥उभौ

पुनीहिकारेडभयोस्ता एकाभवेतिप्रतिग्रहमंत्रः। ततस्तुभोजयेहि
 प्राग्वाद्यैवत्वशक्तिः। अधावृद्धिर्ज्ञातेभ्यः प्रतिपत्त्यविसर्जने
 त॥ अथैकल्यं वृतस्पर्शांसेयद्विजसतमा। ततस्तुत्वमभ्युपनीया
 द्विजानांशेषमिच्छकं॥ एवंयः कुरुतेवंपांसोऽन्तमूलमभ्युत
 इति। निर्वापामते तु विशेषः मुक्तेमात्रपदेष्वप्यास्तानंभास्त
 एवजनं॥ प्राशनंयैवगव्यस्य अभ्युपनीयमूलपरमिति॥ ॥

अथसप्तप्यामाभुक्ताभरस्मव्रतंहेमाद्रौभविष्ये॥ ॥ श्रीकृष्ण
 ३॥ ॥ भूमौलिखितप्रतिपामां एष्टेहिभगवदेवसर्वपापप्रणा
 शनः। तवपूजाक्रीड्यामिसंनिधौभवशंकरेतिभवानीशंक
 वावाहृष्योऽशोपचाहै संपूज्यतमस्तोभूतनाम्नापनमस्तेश
 क्रिश्तिशेखरानमस्तोऽहंपतपनमस्तोकामनाशन। तमस्त
 पावतीदेवीचंडिकायैनमः। राघवेनमस्तोस्तुभैकाव्यैनमो

नम इति प्राप्स्यै शर्क रापत निश्चतं दुःखं निष्कमुपहारं निविधय काश
 पुन्यतमत्र मे काशं प्रविशिष्टं वा मे हस्ते वधा कृपां भस्म पा
 तं रुध्र उवाच मुनीशो लोमशो नाम स पुराणांगतः पुरा ॥ सोऽपि तो
 व सुदेवे न हे वधा वपुषि विर ॥ उपविषः कृपाः काष्ठी कृष्णि
 त्वाप्त नो रमाः ततः कृष्णपितुं भूय कृपा मे तां प्रचकते । कंसेन विह
 ताः पुत्रिपुत्रा नातः पुनः पुनः ॥ मृतं वंसादेव कित्त्वं पुत्रं दुःखेन दुःखि

गापपा बंड मुखी दीना व भवन दुःख विधा । पश्चात् सीमं वता से व व
 भवन दुःख विधा । किं व चीर्त्तं वतं पुरा पंत मा संता न वईतं ॥ स प
 लीर्ष्य दल तं सौ भाग्यारोप्य रं विभो ॥ ॥ लोमशः ॥ अथो ध्या
 यो पुरा जाल दुःखीनाम विष्कृतः । तस्या सी दुःख संपन्ना
 रे वी बंड मुखी प्रिया । तस्या तत्रै वना गे विष्कृतः सौ भ वदि तः ॥
 आसी भंड मुखी तस्य पत्नी गुणावती तथा ॥ तयो रा सी

दक्षिणीतिः स्पर्शणीयात्स्पर्शः। अथ ते देवि साव्ये वैज्ञानार्थशरणा
 तरे॥ प्र मे घ्राणाश्च तत्रैव वा ह्याव्येन गरांगनाः ताः स्नात्वा संलं
 चकृस्तन्मध्ये व्यक्तं हविशं लेखन्निवा शिवं शान्तमुमपास
 त् शंकरं॥ गंधपुष्पाहृतैर्मत्तपापूजन्निवापया विधिः। प्रस
 म्प्राप्तुं कामास्ताः प्रपद्यन्तु र्वैरत्रियः॥ तां हवः शंकरो स्ना
 तिः पार्वत्या सह पूजितः। वधासूत्रमयं तं तु शिवस्यात्मा

निवेदितः॥ धारणीयास्त्रिंशवधा वन्म्राणि विधास्ताः॥ तासां तद्वच
 नं श्रुत्वा साव्यो वै त्रिविदेव किं कृत्वा वसुमन्तं तत्र वधादीभ्यां च
 दो एकं ततस्ताः स्वाहने गमुः स्वस्त्यस्त्रीभिः समावृताः॥ कालेन
 महता तस्यासद्वर्तं विस्तर्तं भुम्भं। चंद्रमुख्यं प्रमताया वि
 स्मृतः स च दो एकः॥ मद्रमुख्यास्तस्यामद्रं विस्तर्तं सर्वमेव त
 त्। स ते कैश्चिद्दोशत्रैः सावभूवत्यवेगमी॥ मद्रस्याकु

कुटीजाता व्रतमंगाधुमानने। कालेन पंचतां प्रसेसखीभावात्स
 हेवते॥ अदेवमातकेशं जातेगोकुलसंकुले॥ ब्राह्मणी ब्राह्म
 णीजाताहनिणीहनिणीतया॥ रात्रोतामावभृवाषपष्पीना
 प्रस्यवधमादिष्वरीनामविज्यातामासीत् चंद्रमुखीपुत्रा
 माभमृमुखीमासीमृषणनामसामवत्। अग्निमीलस्यसा
 द्तावित्रीतस्यपुत्रेधसे॥ अतीववधमावासीमृषणामृ

प्रणविषामभूवितामृषणवरैरुषेणालंकृतास्वयं। तस्यावभृ
 वुष्यौचपुत्रः सर्वणान्विताः। मानवउपसंपन्नाः वितवद्वर्मशा
 लिनः॥ साय्योतेवेवतद्वजातिस्मरेकिलापुनर्नरंतराधीति
 सप्तोरासीधयापुत्रकालेवद्वतिथेजातेत्यक्ताशात्यकवध
 भा। मध्येवपसिसाहंतापुत्रमेकमजीजनत्। इष्वरीसंगिकं
 मृकंप्रताहीनं वविस्वरं॥ तदशो वितमहाभागेमतोसोन

ववाब्जिकः। ततस्तां भूषणादृषमीश्वरीपुत्रः। लिताः॥ सखीभा
 वादतिनेहापुत्रैश्चपादिवादिता। अमुकामरणाभशस्वूपणो
 वभूषिता॥ तां दृष्ट्वा तादृशी भव्यां प्रत्वा लेश्वरी हृष-ततो गहं वे
 प्रवित्रा ब्राह्मणीतां समस्त॥ चित्तमासास सा राक्षसी तस्याः
 पुत्रवधं प्रति। निश्चित्य चेतसा कुराधा तस्या मास तस्तु तान्
 रता हताश्वने पुत्राः पुनर्जीवंतनामयाः रतं दृष्ट्वा सती

माहृषभूषाणां। उपविश्यासने श्रेष्ठे वहुमानपुरस्सरं॥
 अपरदिनमाविष्य राक्षसी सान्त्वय वधमा॥ वहितश्चमसा
 भागे किं त्वं मास कृतं कृतं। दानव तं पोषा निभुष्य भूषणामुपो
 धितं चेते ते निहताः पुत्राः पुनर्जीवंतनामयाः॥ तथा हि व
 हुपुत्रा बर्जीव वत्सा भुमानने। अमुकामरणाभशं भूषणं
 तस्य वशिषिता॥ अतीव शोभन्मम देवि धर्मात्यये मया॥

मप्रणे० मप्रणदेवि प्रवत्साभिजन्मांत एविचित्रितं। किंतदिविस्मृतं
 सर्वमं प्रोद्धापां कृतं वपत्॥ आवाभ्यां वत वै कल्पं प्रमत्ताभ्यां
 वृत्तने॥ येन त्वं ल्यवगीजाता जाता हं कुं कुं दातया॥ तथापि
 वत वै कल्पे त्वया वाप ल्यतः कृतं॥ मया तु सर्वभावेन साध्या
 प शंकं॥ तिष्यं प्रोन्नुता येन मनो दत्त्वा ह्यनुचितं। एत
 द्विकारं मं इनाम्य किं निक्करोम्य हं॥ ॥ नोम वा उवाच॥

इत्याकाप्य व संस्तव्य पूर्वजन्म विचेष्टितं॥ इश्वरी वत पासा
 ईप्सुतः सम्पकका करु॥ वत स्या प्रभा-वेन पुत्रपौत्रादि संभवं
 मुक्ता वसो र्वमनुलं मता शिवपरांता तस्मान् व म विक्रय
 णि वत मे तस्मादरु॥ आरब्धोस्मि न्वत दिव्ये नी वन्तु राम वि
 प्रयति॥ ॥ देवकु०॥ वृत्त लारब्धा हि मे सम्प्रा वत मे तस्मात्
 प्र०॥ संतान वदिकारं शिवं लोक स्थिति प्र०॥ ॥ नोम श्रु०

॥ भद्रभाद्रपदे मासि समम्प्रां सति लाशवे ॥ स्नात्वा शिवं मंडलके ले
 खवि त्वा त्प्रां विकां ॥ मत्प्राप्तं पूज्य समं कुर्वातु वधे कुरे गुणं
 पतत इत इतं पूर्व त्वया सह समाकृतं तन्मया वरितं मत्प्रातेना
 रं मुष्टि रानुखी त्वया ना वरितं सम्य रुद पदि न शरी रणा ते
 न ते संतति ष्छि नारा न्ये विसति ३ ॥ विनी ॥ एष प्रभा दः कषि
 तो व्रत स्यात्सममातवः अर्द्ध पुराणं व्रत स्यात्सिख स्यु

एष स्य सुवतो ॥ पाद जीव मया त्ना तु शिव स्य विनिर्देरितः ॥ इ
 त्वेवं समं कृत्वा ततः प्रभति हो रं ॥ सौ वस्पर्श तं वा विसो
 त्रं वा धार्ये करे ॥ मंडकान्तेष्वि का र्पाद स्वय ज्ञेय वादि ज्ञे
 स्वयं ता श्वैव मो क्त्वा व्रत मंग मया धमे ॥ पाद ते मुद्रिकां चै
 व है मी रं प्यं स्व शक्तिः ॥ तान् मया त्रोपरि स्थाप्य ब्राह्मणो
 भ्यो निवेदयेत् ॥ आचार्या य विशेषेण सत्त्वं चांगुलीयकं

पुष्पकुंजमसिंहरतां वलजिनसूत्रकैः। एवं तत्प्राप्तित्वानुव्रतं संत
 तिवर्द्धनं सर्वपापवितिर्मुक्तामुक्तासौख्यं मनोहरम्॥ संतानं
 वर्द्धयिष्ये शिवलोकमहीयते॥ तस्मात्प्राप्त्यनर्हैः कार्यस्त्रीभिः
 कार्यविशेषतः॥ इतं पापहरं भक्त्या सुखसंततिं सदा॥ इह
 पः प्रणम्य भक्त्या प्रश्रवा विप्रतिपादयेत्॥ व्रतमाख्यात
 सहितं सोविधावैः प्रमुच्यते॥ साख्यातकंदवतनिर्मु

खसोऽय्यकामाप्तास्त्रीचरिष्यति शिवं हृदये निधाप॥ विहा
 पदुक्वमनुलगात्कलशौघासास्त्री व्रताभवति शोभनजी
 ववत्सेति॥ ॥ अथाष्टम्यां सर्वाष्टमी कृतं मदन एतन्मयि
 व्ये॥ ॥ विष्णु ह्वाये॥ ॥ वसुधा इत्येवमादिभूकाष्टम्या
 मुपलब्धितः॥ पूजयेद्यं कर्मभक्त्या यो नः शुद्धयान्वितः॥
 स पाति परमं स्वरानं पत्रदेवस्त्रिलोचनः। गतोऽं पूजये

पल्लववृक्षासहितं मनो फलनां सकले दिव्यैर्गंधपुष्पैर्विलेपनेः
 गन्धेशः सदाशिवः फलानां सकलैः सकलैः फलैः पुष्पैः ॥ तस्य
 वागितविशेषश्चादिपुण्यो ॥ ३ ॥ वीरानामुद्युतमुत्तराशामि
 गामिनं पूजयेत्तुहमानिपान्धपुष्पानुलेपनैरिति ॥ ३ ॥
 ततश्चैस्यानगतं तत्रैवर्षाकुर्यात्संपूजाविधिना पौवन
 श्रितं ॥ पौवनं स्मरमाप्नोति यत्र यत्र मित्रा यत इति भवो

वनास्यैव कुण्डानां शोभा मिषर्षः ॥ ३ ॥ वधिज्यतये शानं मुख
 ते सर्वपातकेः ॥ श्रुवौ देशे पुत्राताप्यां ३ ॥ वीरानामुद्युतमुत्तराशामि
 गामिनं पूजयेत्तुहमानिपान्धपुष्पानुलेपनैरिति ॥ ३ ॥
 ततश्चैस्यानगतं तत्रैवर्षाकुर्यात्संपूजाविधिना पौवन
 श्रितं ॥ पौवनं स्मरमाप्नोति यत्र यत्र मित्रा यत इति भवो

ओमिदिघायापत्रापीपुत्रमात्रमात्॥धर्मापीधर्ममात्रो
 निभापयिलमतेवतांरुतोपवासः सप्तम्यामष्टम्यांपूजये
 छिवं॥३॥दीप्तमन्त्रितंदेवदंध्यन्ततफलेः शुभैः॥३॥दीपूजनमं
 त्रः॥त्वं३॥बैमन्तमासिवदितांसिहराकरैः सोभाप्यंसंततं दे
 दिसर्वकार्यकरीभव॥ यथाशाखाप्रशाखाभिर्विस्तृतासि
 महीतले॥तथासमापिसंतानंदेह्वमजरागरानिति।स्व

लिंगमंत्रैरीशानमर्वदेप्रपतः शुचिः।स्वलिंगमंत्रैरौदमत्रः।
 ततः संपूजयेद्विप्राभक्तैः नानाविधैर्द्विज॥अनन्तिप्रकृतम
 ण्मादात्तंदधिफलंतथा॥अनालवत्तं वलन्तश्रीपान्म
 धुनादितंदघात्फलातिविधेः शुद्ध्याहारः स्वयंभवेत्॥
 प्रसमप्यशिएताउकीशिवं शिवमवापुते॥एवंपः कुरुते
 भक्त्या महादेवस्यपूजनं॥गणत्वंपात्यसोब्रह्मनुभूय

जेबलहेत्यया॥ एवं गणनायाह एवमप्युर्वसंप्रता॥ चतुर्णा
 मविवर्णानिस्त्रीजनानांविशेषतस्तोत्रत्रववतविद्याभाष्य
 दिपुंगतस्यष्वफलप्रवणतश्चधिकारिविशेषरापुंस्व
 फलवणावेल्लीणां चैवविशेषतस्तुपसंहातावस्त्रियः पु
 ष्याश्च प्रतकाप्यप्रतीतेः वेत्यधिकारिहमेवैवंप्रतह
 ष्याधिकारिकमितिप्रतिज्ञास्त्वात्रकृत्यंसदनरत्नेम

विष्यत्यराणस्तुपकृत्यपुचोदेशोप्रजातामांडवीपां क्रास्त्राण
 मस्तुपकृत्यसं कृतवंतो नमस्तेभ्यः॥ मदनएनेमविष्येत्यन्य
 तद्वीवंप्रतमुक्तं। अष्टम्यांफलपुष्पैश्च। वज्रैर्नीतिकेलकैः
 शचा मलकविंदैश्चवहैलंकुचैस्तपानादिगैर्जनुकैर्मैर्व
 निपुर्णैश्चशदिभैः। इध्म हनैः। स्रजोमिध्वध्वनेनैवैद्यदीप
 कैः। मंत्रेणानेनराजेदमराध्यावदितोमम। त्वं हवैमतज

आसिरेहित्वमनामरां॥ इत्वाविष्णुनिविष्णुभ्यः फलं वविविधं
 प्रभो॥ तिलविष्कणो घूमधाम्यविज्ञानि प्रां॥ वा॥ भोजमि
 त्वा मुधन्मित्रं संबंधिस्वजनां स्तथा॥ ततो मुनी ततथे वं
 स्वपंश्रुदासमन्वित इति॥ एवं केवलं वा घञनात्मकं व
 नं स्त्रीणां मेव निस्त्वा न पञ्चपतेऽवमोहादिपथादि
 धि श्रीणिजन्तानि वै धव्यं लभते नात्र संशयः॥ तस्मात्सं

पञ्चनीपासापतिवर्षकपूजनैः॥ सुखसंनानजननीमर्तुः सौ
 ह्यकरीसरेतिमदनरत्नेप्राणसमुबयेऽकरणे दोषस्य वीक्षा
 पाश्ववणात्॥ एवं तं रोहिणं संज्ञकदिननवममुहूर्तव्यापित्यं
 श्लेषामूलविवर्जितापामष्यपांकायं मुहूर्तरोहिणे व्यप्या
 पूर्वाभापदिवाप्या॥ इवाष्यमीनुसास्तेपान्नेपामूलं विवर्जयेदिति
 वचनात्॥ अत्र च पष्यामूलविवर्जितायाः परदिन एव रोहिणाया

श्रीपराशरादिनक्षत्रेण ध्यात्वा पूर्वादिने वत्सेषाम्
 लघुतायां परे वा राह्यादिनक्षत्रे विनिष्क्रियोगादिना प्राप्त
 ध्यात्वा तैश्च ध्यात्वा तैश्च नक्षत्रे केशव्यास्तौ पूर्ववत् राह्यास्तौ पूर्ववत्
 वराहोर्गनवर्द्धाववर्द्धताशनीति वाक्ये उर्वारम्याः पूर्वदि
 क्षत्रे नियमनात् परानुपूर्वदिने रौहिण्यम्यमिन्मविनिष्क्रि
 यनहत्रयोगिनी परदिने तादृशानहत्रयोगादिना विनिष्क्रि

रासंस्पृशितां तेषां विनिष्क्रियमनु प्राप्येष्टादिश्रापायसा
 कल्पसाक्षपरादिनक्षत्रेण राह्यास्तौ पूर्ववत् राह्यास्तौ पूर्ववत्
 ३ है प्रजिताः र्वाहं पयसा निनाम्यथा ॥ मर्तुराशुहेरीम्
 लेतस्मानां पदिवर्जं दिति निषेधस्य गौरीवते वितीयावेध
 स्वेवानुष्ठप्यन्तात् ॥ तथा कल्पकोऽगस्त्योऽप्येवनेऽवर्तं स्त्री
 मिः कार्यं शुक्राभाऽपरे मासि उर्वारं ज्ञातया पत्नी ॥ सिद्धार्क

कस्य चनासिद्धिस्तस्य सोत्तमा सुखेनुरिते मुनिस्ततम इति मरुतं
 रत्ने स्कांशत् । अतएव शुक्र-अगस्त्योरेव भाविनस्तानि
 द्विततम्य कक्षाधर्म्यामेतदतं कर्णमिति हेमाद्रिप्रभतपः
 अनिबिद्धकालस्य सर्वर्षेवात्माने निबिद्धकाले विही
 भिवतानुकल्पो नुषेपः कर्तव्यमैकमक्रेन ज्येष्ठामूलं
 पदमभवेत् । पूर्वमभ्यवेष्टमस्तमानवध्वं दिवसं नयेदि

निवचनात् ज्येष्ठामूलग्रहणं सकलानि विद्धकालेषु
 सक्षरानामिति मरुत एतकाः । एकमक्रेनेति निबिद्धका
 लेऽनुकल्पत्वेनानिपक्षमोजननिधानादनिबिद्धकाले
 स्त्रीकर्तव्येति पूर्ववत्तद्व्याख्यानोभ्यः विषकादिरानानंतरं
 सनानिपक्षमोजननिपक्षमसिद्धिः शुक्रनिर्णयामने
 पूर्वमभ्यवेष्टमस्तमानवध्वं दिवसं नयेदि

यः। ततश्च ब्राह्मणदापजां कृत्वा स्वयमेकमकं कुर्यादिति
 मदन एतकाः भाद्रस्यादिमासत्वे तत्रैवेदं व्रतं कापीश्व
 धिमासे तु संप्रातेन मस्यैव मध्ये मुनेः प्रकीर्तयितुं
 कार्यं परतो नैव कुत्रचिदिति निसीदहीने स्कां ह न॥
 इति दुर्वा व्रतं॥ ॥ अथास्यामषस्यां ज्येष्ठा व्रतकं
 कात्मादर्शं भाद्र शुक्लाष्टमी ज्येष्ठानक्षत्रेण समन्नि

ता। मङ्गलीकीर्तिता तस्यां ज्येष्ठां देवीं प्रपूजयेत्॥ उप
 हा रैवैरुविधेरलक्ष्मी विनिवृत्तये इति॥ लिंगपराणो विकं
 न्यास्यां कीर्त्तयामी शुक्ला ज्येष्ठाने मङ्गली स्मृता अलक्ष्मी
 ॥ हा राप ज्येष्ठां तत्र प्रपूजयेदिति अत्र सेति न ह मेव
 प राम श्रुते। स्त्रीलिंगं वसावैश्वदेवीति वद्विधमायेन
 अतो न ह त्रमात्राये हे व्रते तस्य एवं ज्येष्ठां मा भुवा

एवमिति प्राशस्त्यार्थमिदं वचनमिति केचित् तस्मात्
 नाधिकराया मावातश्चिकराणश्चिरस्कत्वेन नीलज्येष्ठेति
 शब्देन सा प्रोक्तेति वाच्यार्थवोधात् ॥ अतो वा एतद्वचोमय
 काऽष्टम्येदसेदसेति पद्यमश्वते । पूजासंज्ञमिति स्म
 र्त्वा प्रतो अज्येष्ठ्याप्येतेन लभ्यं श्रेष्ठ्याप्येतेन मोनमः स
 र्वाप्येतेन मल्लभ्यं शां कर्षेतेन मोनमरिति ॥ ॥ अत्र वा

षम्यादिन इत्यसत्त्वे पाज्येष्ठ्या न तत्र पुता सैव वा ह्या
 मासि भाद्रपदे शुक्ले पक्षे षष्ठे तसं पुतो पस्मिन् कस्ति
 न्दिने वा निज्येष्ठा देवी प्रपूजयेदिति पुराणसमुच्च
 यतात् ॥ दिन इत्येवमिज्येष्ठ्या न सत्रयोगभावे त्वषष्ट
 मे वैदं कार्यं तनुत कुरुति प्यंतरे वि । पत्न्यादि कति प्या
 कं मज्येष्ठा देवतवत् प्रतिज्येष्ठा वत् पवविहितं के

यजोऽग्निः। त्रिष्यावेवाचरे शर्वं द्वितीयं केवलं हीत इति निर्मया
 मते प्रत्यादिकं व्रतविषयेन ह्यत्रानाह कृष्णनाम् । अ
 षमी वोक्तविषये पण्डिताद्याः । दिन इत्येति न तत्र प्र
 त्तुत्तरदिने मध्याह्नादुत्तरार्धे तत्र सत्त्वे पण्डिताद्याः अ
 न्यथा पण्डितावपि न तत्र प्रयोगपूर्वकः ॥ मस्तिनिने म वे
 त्तेषामध्याहादुर्धमस्य ॥ तस्मिन् हविष्यं पनाव

सर्ववाचरे ॥ नवमी सहिता कार्या अषमी नात्र संशयः । मासि मा
 ई पक्षे शुक्लपक्षे चैष सं पण्डिताः । रात्रिर्मासि निने कर्षा ज्येष्ठायाः
 पक्षे पूजनमिति स्कांशतः ॥ ॥ इति ज्येष्ठा अषमी निर्मयः ॥ ॥ अ
 त्पामे वारम्भं महात्मनी व्रतं ॥ ॥ पृथिवि उवाच ॥ ॥ तस्या
 न लाभपुत्रा पः सर्वेष्वप्येमुवच ॥ व्रतमेकं समाचरेत् वि
 वाप्ये पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ दुर्वा व्रतं नैत्येव

विष्णुत्रयविषये। एतदेव कृतस्यासौ देवेन्द्राह नारदं ॥२॥ त
 स्य श्रुत्वा ततो वाक्यं स मुनिः प्रत्यभाषत ॥ नारद उवाच ॥
 पुरंदरपरायणं पुरमासीद्विमानितं ॥३॥ एतन्मर्मा
 मयमसिर्षत्रयादिभूयैः। पत्रांगनाजनाप्रांगमणा
 लोचनसायकैः ॥४॥ त्रैलोक्यं स्ववशं वक्रं देवः कुसु
 मसायकः ॥ चतुर्वर्गजनिर्षत्रयवलिष्वविभूषणं ॥

विष्णुकर्मादिषु द्वीक्ष्य कं पश्यन्निर्लशिरः ॥५॥ पत्रा
 मयमसिर्षा लोमंगलोमंगलात्मकः ॥ चिद्धदेवीविमान
 स्युर्मर्गैकावमवहा। अन्त्यानुबोलदेवीमासहीष्णीसाय
 शसिनी ॥ ॥ कदाचिद्धदेवीविमानस्युर्मर्गैकावमव
 हा। अन्त्यानुबोलदेवीमासहीष्णीसायशसिनीकदाचि
 मंगलोराणाबोलदेवीसहायकान्। वासादिखगह

॥ स्थनीमेकामयश्चत॥८॥ तमा लोकमहीपालस्त
 स्मरेमुखं कुतः॥ यो लदेवी ततः प्रादुर्गतो तदिन्द्रियः॥
 ॥ चयलाहितवोधानंकांतिनिश्चितनंश्च॥ कारणा नि
 तवोदिषंतत्रोधानमकारयता॥१०॥ संपूर्णतदुधानं ना
 नानाधमलतन्त्रितं॥ नाना रत्नकलं प्रकंशाना पुष्पस
 मावतं॥११॥ तत्रागत्य महाकोलोत्तमस्तनमस्तनः

प्रां वदं कचनाक्रांतं प्रहरादिमंतराकः॥१२॥ पावशि
 प्रचंडाकेः प्रलयां भोधयतिः॥ तमुनकीति विज्ञाप्य स मे
 प्रोधानपालकाः॥१३॥ समपास्तस्यवतांतमृबस्तो
 नपतेः परः॥ तदात्कार्यं ततो राजा को धारुणितलोचनः
 १४॥ वधापदं प्रितस्तस्य संधिशाखिलं वलं॥ ततश्च चा
 लमपालत्रिगं॥ जलितैर्जत्रः१५॥ अष्टावपन्नही

सर्वधातिविकृतावरांचालपननादिलानुशैलानुसम्प
 दनौघसहस्रवैः॥१६॥धातिघातमहाघातैःपूरयन्नखिला
 दिशः।ततोगाहंसमावत्पतउघानंनरेश्वरः॥१७७३वा
 चोवेदिंधानैदिशोमुखरपनृशप्रापिपक्षबराहो
 पंप्रमात्पवनातिकं॥तस्यावश्यंशिरस्थेदंविस्थां
 मिष्टोब्रवीततस्यभूपश्यतदाकंसमाकाप्यसम्प

करः॥१८॥जगत्तस्यमार्गेणप्राणिबोधितंपथा॥ततः
 ऋक्षोपशशक्रकशपाश्वंप्रतापच॥२०॥वीरकलंकित
 सोऽमार्गेतस्यैवसोगमत्तुगात्वाप्यविविनंघोरंतिह
 साडलसेविनं।तमालङ्कितालसराज्जनसंघतंमिथी
 मांकारसंभाषावाहितदिगंबरं॥२१॥तत्रैकचेताःसंप
 श्यन्ववहुवभ्रामभूपतिः।कोलोवैलामवाप्स्यसो

भवज्ञसंमुखः १३॥ मध्वेन सौवधीत्कोलं वनेणाद्रिपथामवान्
 ॥ प्रपञ्चोन्निविमानधः स्मरंश्चरविग्रहः ॥ २४ ॥ कोलहृष्यं
 हिमन्तसोबवीन्मंगलोनवंगंधवडवाच ॥ स्वस्तिनेस्तमहीना
 लसधामुक्तिः कृतो ॥ २५ ॥ तदाकस्मैववत्तांतलेनाहंनोतमी
 २६ ॥ एकशदेवतावंदैः संवतःकमलास्तनः ॥ २६ ॥ चंचुत्पुण
 दिमिस्तालैः पूधैः सप्तभिः स्वरैः ॥ मंजुदिमिस्त्रिमिमनिगी

पमानंममानध ॥ २७ ॥ नानागुणगणोपेतमञ्जोष्ठीहीत
 मुतमुतमं ॥ गीपमानं पतलस्तनोहंकर्मणामुता ॥ २८ ॥
 सप्तचरणस्तेन वस्त्राणां सखिकर्मणा वस्त्रोवाच ॥ कोलोम
 वन्मिदिप्यामुक्तिस्तोवैतसप्त ॥ २९ ॥ नि किनाशोषमपा
 लोमंगलहृत्वाहनिष्यति ॥ तद्वद्वटिनं सर्वं त्वत्प्रसाहस्त
 हीयते ॥ ३० ॥ तद्वहाणवरमधोपदेवस्यां विदुर्नममहा

जक्ष्मीवृत्तं दिव्यसर्वकामफलप्रदं ॥ ३१ ॥ लभस्वसार्वभौष-
 त्वंगणराज्यमवाप्त्यसि ॥ चित्रणोष्णगंधर्वउक्तेरंभुव-
 तिप्रति ॥ ३२ ॥ श्रुतधर्मांगतल्लवः शरत्काले वा कुर-
 श्यमंगलमप्यालः पाश्चैस्यं दिनमाकुलं ॥ ३३ ॥ वि-
 लोकमवट्कं किंचित्कचानि विस्तशवलं उवाच मधु-
 रां वाचं स्मितपूर्वं भुवि स्मितां ॥ ३४ ॥ गजो नाब ॥ देव

हृदयानवस्त्वंगंधर्वोवापराहसः सत्पवदवटोकस्मात्
 किमर्थं त्वमिहागतः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वा त्वाशिष्यविप्रः प्राह
 त्वदशसंभक् ॥ श्रुत्वा त्वं त्वमास्तप्यादिशयप्रोचितं
 ३६ ॥ रागापतमुवाचैवं त्वं वयो न नारयकः ॥ श्रुत्वा त्वं
 शां विधायाश्च तं तोयं च पापय ॥ ३७ ॥ श्रुत्वा त्वं त्वमा-
 लं वट्को वट्पादये । तप्याकृतं तु रंगं वसमाहूय महाम

तिः॥३८॥ जगाम विजितं घोरं च तस्ते सुंशंसः कमलैक
 विलासेन एषां गाम एस्ते नव॥३९॥ ब्रह्मा लास पत्न्येन
 विभ्रन्तारा पत्नी तनुं। मातृवामु मुतो योगमदा ए विषव
 भितः॥४०॥ नाशिता गस्तनम्माति प्रलंसा ग एधिकं के
 वेला जेनु तत्राष्टे पक्षाती व्येतस्य सः॥४१॥ वनु रितं
 निहितं पतस्ये वस एस्तरे दिव्य वस्त्रपरीधानं दिव्या

भरणमाश्रितं। कथं पतं कथां दिव्या स्त्रीणां सार्धमपश्य
 त॥४२॥ कृतां जपि हिति प्रादु वदुर्मधु एमागिरा॥ बटु को
 वाच॥ एतत्तु क्रिपते सार्धं च पाभक्ति पदेण वौ॥४४॥
 कोविधिः किंपलं चा स्य वरिषन्ने पप्या तथं कृत्वा नित
 मुवाच दसार्धः कुरुणा पानितः॥४५॥ सार्धं उवाच भ
 गुविप्रकथा मतां श्रद्धा भक्ति समन्वितः॥ पासा पाप

कतिःशक्तिलोकोप्यविधीयते ॥४६॥ व्रतमेतन्महालक्ष्मास
 वक्ष्यमफलप्रदः ॥ प्राकसायविधिवा स्वकण्ठमानंममाव
 मे ॥ ४७ ॥ भाद्रमासि सिताष्टम्यां मासं मे'स्यविधीयत प्रा
 तः षोडशकृत्वस्तुष्टाष्टाविक्रौमुखं ॥ ४८ ॥ गंडध्याव
 रणंतद्वतमंत्रस्नानंतथैव च ॥ मुखप्रहाजनं चैव कृत्वा
 चम्पदतीताः ॥ ४९ ॥ तंतुषोडशसं सिद्धं गंधिषोडश

सं सिद्धं गंधिषोडशसं पतं ॥ मालतीपुष्पकर्पूरचंदनागु
 हच वितं ॥ ५० ॥ इतमोक्तते महालक्ष्म्यै प्रतिनं ध्यासि मं
 त्रितं ॥ धतंधान्धंधसंधमंकीति मापुर्धशः श्रितं ॥ ५१ ॥
 नुरगान्दतिनः पुत्रान् महालक्ष्मीपुष्टधत्ते ॥ मंत्रेणा
 नेन वधाप्य हो रकंदति सोकरे ॥ ५२ ॥ कांठानिषोडशास
 पडर्वाप्राश्वाकृतानि वरकवित्तः कर्णां श्रुत्वा पुत्रमे

तैश्चद्वोरकुं॥५३॥नतस्तुप्रातएभ्यपावस्पादसिताष्ट
 मीतावतप्रहाप्यहस्तोवपाशदीनिकथ्यतथा॥५४॥श्रु
 त्प्रातप्यहंवदतस्तंय्यैहृतादिभिः।अथकस्मा
 वमीप्राप्यनक्तकालेनितेद्विषः॥५५॥स्नानःशुक्लं
 वरधरोवतीप्रजागहंविशेत्।तत्रोपविश्यपूर्वाह्णश्चे
 तथोतासनोवा॥५६॥श्वेतपाश्रेलिवेदेविमलमल

इत्येतथा॥एशश्शक्तिं संपत्तं पार्श्वपरत्रंस्तकेसरं॥५७
 कर्णिकापांततोतस्त्रीकर्पूरनोदपादरा॥शुक्लवस्त्रपरी
 धानंशुक्राभरणमभितां॥५८॥चक्रासनसंस्थानां
 राननसरोरुहांशाहरेऽफलाकांतिस्त्रिभनेत्रांबनुर्भुजां
 ५९॥पद्मपाताममपदवस्त्रजकरांबुजां॥अभिनो
 गजपासंनसिष्यमानावृणोबुजां॥६०॥संचित्यैवलिखे

रवीकर्पागृहवर्धनैः। ततस्त्वावाहनं कुर्वीत मन्त्रैरानेन सव
 ती॥६१॥ महालक्ष्मीसप्तगंधपलनामपरादिहोमं वोप
 चारपूजेवं चरुर्धरेविसर्वश॥६२॥ इत्यावाहनमंत्रः॥ अत्राल
 मन्त्रेऽहिकथितं कमलं कमला लवे। कमेतेकमले सस्ति
 नृस्थितिमन्त्रपाठः॥६३॥ इति ह्यपनमंत्रः। गंदिस
 लिताधारंतीषं मंत्रमि मन्त्रितं॥ इत्याशाश्रमहोत्सावं

तं तृप्तिगृह्यतां ॥ ६४ ॥ पाद्यपत्रः ॥ नानातीक्ष्णिकं पुराणं स
 इत्थं पत्रचरनं ॥ गृहाणा धर्मं ॥ इकं देवि शाखस्य फलमुत्त
 मं ॥ ६५ ॥ अर्घ्यपत्रः ॥ ह्यनादिकं पुराणं स हर्षा पत्रचर
 नं ॥ गृहाणा धर्मं ॥ इकं देवि शाखस्य फलमुत्तमं ॥ ६५ ॥ अ
 र्घ्यपत्रः ॥ ह्यनादिकं विधाया भुवतः भुवि वाप्यते ह
 तराचमनीयत्वं महासत्त्वीः प्रगृह्यतां ॥ अत्र च मनसं

तथाभवा॥७५॥ प्रार्थनामंत्रः॥ उताप्यंशो रं वा हो ले स्त्री
 पाश्वे निवेदयेत्॥ जस्ती देवि गहा रा त्वं शो रं पन्न पाध
 तं॥७६॥ व्रतं संपूर्णा तां पा नुरुपां कुरु स सम मा शो रं को
 ता रण मंत्रः ना ता धका र पूजा च का प्यं तो प्यं त्रि का दि
 मिः॥७७॥ एवं निष्प विधि वत पूजनं वडुकं त्रिपः कथां
 क्रुत्वा सुवर्ण चंद्या मत्प्रा च दक्षिणां॥७८॥ चानुवर्णां

परं पावपण्या शक्त्या च दक्षिणां॥ देयानृषोऽश्वि णि
 गोधमस्य दित तपे॥७९॥ इत्थान्त्वं त्वकान्मुक्ता एतौ
 जागृस्त्वं चरेत्॥ चंदोऽप्येत्संजाते ह धा र्वत तो व्रती
 ८०॥ मंत्रेणानेन विघ्नेशं वेतां बुक ला दिना॥ नमो लु
 ते निशानाप्प जस्ती भ्रातनं मो लु ते॥८१॥ व्रतं संप
 र्णा तां पा नु ग हा रा ण्य विघ्नो म मा चं दार्घ्य मंत्रः॥८२॥

वैश्वानरतो विप्रनमस्कृत्वा विशेषतः ॥ २१ ॥ वृत्तं संप्रसृतं
 वानुगोपमस्य विशेषेण व्रती पारणमाविशेत् ॥ प्रातः
 विसर्जयेद्देवी मंत्रेणानेन सव्रती ॥ २२ ॥ एकं जेदे विसंख्य
 मममवेशमति संविश ॥ मया सप्तप्रमत्तो हं तु रवी
 स्यात् त्वत्प्रसादतः ॥ विसर्जनमंत्रः विशो वाच ॥ २३ ॥
 पन विधिं कारयन्तो नुमिच्छासितत्वनः ॥ महा लक्ष्मा

व्रतस्यास्य तत्त्वं सार्धं वरस्वमे ॥ २४ ॥ सार्धं उवाच एवं
 प्रोऽश्वत्था शिवं तं कृत्वा विधानतः ॥ उवाच न विधिं वि
 प्रसर्वमेव गतं भणु ॥ २५ ॥ सुवर्ता प्रतिमा काप्यी वती
 विज्ञानु सादतः सूत्रं स्वर्णमयं काप्यमं पिबोऽशसं पुनं
 २७ ॥ तत्र स्थाप्य तं देवी प्रतिष्ठाप्य मया विधि ॥ स
 पुमं न सुप्ते सा वाक्यपरमेश्वरा ॥ २८ ॥ गंधं पु

वन॥ नारायणवाच॥ नमस्तुवाप्यतसाध्विपंकादुक्ष्यवानिने
 २६॥ सरसोमस्तदाशयपत्रि। नीपत्रं पत्रितं। आरुह्यतु
 रगं विप्रोगजांतिकमुपागमत्॥ २७॥ निवेद्यतद्वत्तं वि
 प्रोभयतितमकारपत्॥ नानाप्रकारसंभारसं वसव
 उक्त्वव॥ ए॥ वृत्तानुभावांश्च भवभोजनं मम
 पति। श्रुत्वा रुह्यमहीपालो वउपप्लासितं हं॥

२८॥ तद्वत्तस्य प्रमावेन रातास्वपुमागतः। तमाप्यं
 तं समा लोका मंगलं मपु रं हं॥ १०॥ उत्सवं च क्रिरे
 प्रो एस्तोप्यत्रिपुरः सह॥ चलत्पताकादौ मीत्यं राज
 नुकलशमौलिकं॥ १॥ पुरं नत्पदिवा मगति ध्वं ध्वं
 दिवध्वं इह स्तै कै म हा ए मां स्वर्गं वं निवापु रं॥ २॥ श्रु
 त्वा मुक्त्वा तपाकाचितघारति स्म वरांगना सुवत्तम्

कावनाशस्मिन्नुष्णमिव कुर्वति ॥ ३ ॥ काविदिमुक्तकेशावच
 काविदेवावि कृतला काचिन्नेतंवभाषती काविप्तीनस्त
 नो नता ४ ॥ वंपसमागतास्तत्रपं एवेशमानेसंगताः ।
 अथाविशन्न हीपालो स हि नो वडनालपं ॥ ५ ॥ पो
 रता हीजनादिमलाजैः पुरितविग्रहः । अथोतीप्ये
 हपातस्माद्वैवाकवलंबितः ॥ ६ ॥ जगाम मंगलो रा

माचोलदेवी ह्यिदं तातपः । १ ॥ अथचोलदेवी सा ऽहं राज
 वारुकां ॥ ७ ॥ विमश्वसनसा कृद्वाशं कांचक्रेततस्मि मां
 अथावेकस्वधराजेन गतोत्पां वध्रभांप्रति ॥ ८ ॥ सौमा
 पापतपावडोगे एको भूमुने तप्ये ववक्ष्वापं ३ ॥ मां
 प्रेक्षितो धवं ॥ ९ ॥ ततो देवदृष्ट्या सा कोपाधिपक्षो
 एकं विह्वलचमही पक्षे स्वसौभाग्यसुखैः समं १०

ननुवाधवचतां राजानिहिवृत्तीवशेकं सामंतमंत्रिभवाधैः
 क्वंवातां वनोद्वां ॥ ११ ॥ विधेदेव्यास्तदाकाचिदसीतप्र
 समगता ॥ तदाशेकमादापवउमाधधतइतं ॥ १२ ॥ तइ
 तस्यनिधानार्थस्वस्वामिन्वेनिवेदितं ॥ ततोप्यदत्तमा
 दापविधेदेविवकरोइतं ॥ १३ ॥ अथतदिवसेनीतेलक्ष्मी
 पूजादिनेततः ततोप्येतिकास्यनित्स्वानंविधेदेव्याग

१४ ॥ तमाकरार्थमहीपालो नूतनं वउमव
 वीत् ॥ अहो अघवतं लक्ष्मावतस्यकसशेकः ॥ १५ ॥
 एतिपक्षोनमंदाहशेकत्रोऽनक्रमं ॥ तथन्वासेगलो
 राजाचोलदेवी प्रकुप्यत ॥ १६ ॥ मयाविपुननं काप्ये
 विधेदेवीगहंप्रति ॥ अथमगलमूपालो वउबाइवल
 दितः ॥ १७ ॥ चचालकसलार्चायाविधेदेवीगहंप्रति

अत्रानेरेमहालक्ष्मीर्वक्ष्यामि विधापव ॥ १८ ॥ जिज्ञासाई
 गृहेतस्याश्चोलदेव्याः समागताः । तयाऽराश्याम्यन्वयथा
 हेमपमानिता ॥ २० ॥ चोलदेवीस्त्रिषः शपत्कोर्लस्यासाम
 वत्तदा । कोलापुरमितिख्यातं स्त्रितो'तन्मंगलं पुरं ॥ २१ ॥
 अथराज्यातामहालक्ष्मीं संमानितां चिता ॥ २२ ॥ वक्ष्या
 म्यपि पश्यन्त्यकृत्तामवतशमं चोपचारपूजेति

पंराश्रीतस्त्रीर्वपेत् ॥ २३ ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रसन्नास्तुभ्यं नैरे
 तैर्विध्वदेवी वरं वरु । वरं वरं ततो एशी विध्वदेवी प्रुमा
 शाप्ता ॥ २४ ॥ विध्वदेव्युवाच ॥ ये कश्चिदप्यंतितदेविव्रतमे
 तन्मुनेष्वपि ॥ तद्गुप्तं न त्वयान्ताप्यं पावकवद्वदिवाक
 ये ॥ २५ ॥ अथ चाराम्य कृत्वा मेतां मूलसंवधिनीप
 राज्यातिमानुदितो रैविमक्तिर्भवन्मुनेस्त्वपि ॥ २६ ॥

समावेनकषामेतांयेभ्यश्चैतिषंतिवातेषां हि वांछितं सर्वं त्व
 पाकाप्यसदैव हि ॥ १७ ॥ नाएउवाच ॥ तप्तेषु कामहा लक्ष्मी
 स्तत्रैवांतरधीपतः ॥ अथ मंगलमूपा लक्ष्म्यागप्यक्रिपो
 वतं ॥ १८ ॥ चक्रे परमपामत्प्राविध्रदेवी समन्वितः ॥
 ष्ठेष्वापाऽएवाएविध्रदेवी गृहप्रति ॥ १९ ॥ कोलदेवी स
 माध्याह्न्यैर्वा रितजनेः ॥ लक्ष्मी शापानुकोलमुक्तीनि

त्यंति त्वंच ॥ विना ॥ २० ॥ परिवारविहङ्गास्तो हं विविनमा
 विशत ॥ पत्रास्तेष्वणि रानासमुनिः परमधामिकः ॥ २१ ॥
 अथ लोकाभुताकारं ह्यनंष्ट्रमाविचिंत्य च ॥ समुनिः
 श्रीवृत्तं दिव्यं चो लदेवी मकारपत ॥ २२ ॥ कोनास्यं तु विहवा
 ष्ठपूरा च इति मानना ॥ सहिराष्ट कैलिनी तामिर्लावराथे
 कनि केतनं ॥ २३ ॥ वृत्ते कृतं तु संजाता चो लदेवी शुभाश्रमा

कामसंमोहजननीलावण्यकलि काकृतिः॥३४॥ ततः कदाचि
 दागन्धवनमावेष्टकेनपः मुनिवैशमतितां राजाश्शर्शकमले
 लला॥३५॥ अथराजामुनिप्राहकैपधम्येति कथ्यतां
 तद्वतांतं समाख्यापराज्ञेतावर्षपमुनिः॥३६॥ अथा
 गन्धनिजं राग्यं चोलदेवासमावितः॥ विध्वदेवी बरंववे
 कोलेदेवी समागती३७॥ तदा तदाविकार्यामि विध्व

देवीवदन्तिमां॥ अथराजतथाज्ञातो जायता अस्मा
 तदा॥३८॥ समुद्रस्पर्षपागंगायमुनासंगमे सदा॥
 तस्यामंगलभूपस्य जातेते वासलोचने॥३९॥ एष
 राधिके श्रीते तयो राजा बं भवतुः॥ विध्वदेवी चोल दे
 व्याः सहितानपमात्यब॥४०॥ सप्तद्वीपावती पथी
 तुमुजेमंगलो नपः॥ व्रतस्यास्यै वसामष्पी ६३ कः

सेवितृत्तनः॥४१॥ अमुन्मंगलमुपात्य संश्रितवपुष्पागु
 र्ः। मुक्ताण्यसकलान्मोक्षणसंगलोभभृतांवरः॥५२॥
 सप्ततः स्वर्गमेत्यामुन्मत्तत्रविष्कृदेवतं॥ एतत्तेकचित्तं
 शक्रषतानामुत्तमं व्रतं॥४३॥ यतः कथा श्रवणेनावि
 लभते वांछितं फलं प्रपाद्यतीत्येव व्रतं॥ धर्मवार्ध
 नं कामं वसो ह्येव दिवांछसि॥४॥ तदेतत्तत्तत्तं श

क्रकुरुष्वदोसमानितः॥ श्रीरुक्मउवाच॥ व्रतनिश्मथव
 केमारदेनोपरिष्णं सुरपति एविवस्मादौघितार्थसत्तेभ
 स्वमाधिकुं तदेतद्दुर्मसुनोपयास्यादभिसतफलसिद्धि
 पुत्रपौत्रादिवदिः॥१४७॥ ॥ इति मदिष्योत्तरपरागो
 महालक्ष्मीव्रतकथासमाप्तः॥ ॥ इदं व्रतमष्टमं व्याहृतं
 पञ्चमं पादोगस्तत्रार्थव्यं। तदेतत्तत्तत्तं वक्रेवलापासपि

नवमीयुक्तायाः। शुक्लपदेषमी वैवेतिष्ठास्त्रातृज्येषामुताष
मीतिस्त्रोदवचनेनज्येषयोगस्याषम्याप्राशस्तकरत्वज्ञा
पनात्। प्रथमारेभेविशेषांतमुक्तं पुराणासमुद्ययेभिः प्रो
वृत्तं भाद्रपदेसिताषमीप्राह्मणकन्यासगतेचमप। समा
पयेतत्रतिथौवपावसर्गस्तुपूर्वाङ्गातोयवत्पशुनि।
अथस्यामित्यर्थः कन्यासगतेतिहस्त्यर्थः। इदं च

प्राह्मणविप्रवत्याः कन्यायाः पूर्वाङ्गमपवास्त्रितेसमा
पयेदित्यन्वयः॥ तत्रतिथौ कृष्णाषम्यातित्याशयः॥
समापनांगत्वेनावहितकृष्णाषम्यावशेवचतुषप
वर्जनमुक्तंतिथीयामतेपुराणासमुद्यये॥ पूजनीया
गहस्येनअषमीप्रावविभिः शोभैष्वनुभिः सत्पत्नी
सर्वसंपत्करीतिवित्ति। शोभत्रिदिनेवावसेवैवअष

मीनोपवासयेत्॥ पञ्चमीनवमीविद्वात्स्वन्वाहस्ताईगेष्वादि
ति॥ अत्र नवमीवेधः॥ हस्तोत्तराश्विनाश्र्विदिनत्वं अत्र न
दिनत्वं चेष्टावतुष्यं॥ पञ्चैकः स्य शनितिदिदुपावसा
नंवा एष्वेव न दिनं तदकमाधैः॥ पश्य शोभनतिदिदि
त्रमस्य वाः सविस्पर्कधिततिद्विद्वं वनेषमिति॥
परादिने विमुरुर्तनवमीवेधाभावे विपूर्वदिने सप्त

पतैवाद्याः पञ्चैव पुष्यपक्षे प्राशस्यातिशयः॥ सप्तमी
पुष्यसंपत्ताकर्तव्या वाञ्छिनाष्यमी॥ शुभं भवः सिते प
दे वहुले श्रीवृत्तेषु भारतिवृत्त्यां इव च नात्॥ अत्र च प्रा
ञ्चिनभुकाषम्यां शुभं सर्वः कार्य इत्येतावदिवदितं स
प्तमीपुष्यसंपत्तेति वहुलापम्या एव विशेषस्मृति
ताषम्यापुष्यनहत्रासंभवादित्युक्तं निर्णयामते स

पल्लवर्वादिगतोपवत्पादप्लवचनेनकम्योतरादितिबंधे
 नैवहस्तोतरादितिबंधेप्राप्तेनस्तनिबंधोदोषातिश
 तापनार्थः। अतश्चपल्लिख्येप्राधस्यमहालक्ष्मी
 वृत्तस्योक्तनिबिद्धकालेसमाप्तिःप्रसक्तमवातितास्तिव
 र्धेनास्याहंभोविधेयः॥ द्वितीयादिप्रयोगेनुसंगि संभ
 वेविबिद्धकालएवसमाप्तानंविधेयमसत्यांगतोनु

निबिद्धेपि। षोऽशवर्षसाधस्यवृत्तस्यमध्येत्यागापो
 गानृताएतद्वत्समापनेनचंद्रापाव्यतेनविधानेनचंद्रो
 दयवृत्तत्वात्तत्कालव्यापितातिष्विग्राहा। चंद्रोदयवृत्ते
 चैवातिष्विस्तात्कालिकीस्ततेतिमदनमोशहतवचना
 नृदिनद्वयेवित्तकालव्यापित्वेपूर्वैव। रुध्रपदोष
 मीकैवेतिसामान्यवचनानृदिशिष्यापत्रनयमिव

धनिबोधस्त्वपूर्वमराहत्वात्तत्तत्तदिनेचेशोऽधोतरंमु
 तेत्रमप्याविनीसा। तदोतस्त्वाप्तेवसमावि विधमा॥ पू
 र्वावापराविद्यावाग्रात्वाचं१वेत्तसत्रिमुहत्रावि सापप्या
 परतश्चो धेगातिनीतिमदनन्त्राकसहत्तवचनात्। अ
 त्रचोऽप्याउर्धगातिनीतिमुहर्ताचेतसपज्ञो विप
 ज्येतिनवमीविद्यपः प्रतिप्रसवेविधीयते। नवेत्

वै वैम्पर्धाऽकंभवतातिमहालक्ष्मीव्रतनिर्णयः॥ अ
 धोधापनं प्राशादेतुहं पृसो तत उधापनचरेत्।
 विधिनापेनतंविप्रभरुभ्रक्षसमन्वितः। रातव्याधेनुरे
 क्वैवस्वर्णभगादिसंजुता। अर्वाप्यपसुवर्णवद्वचा
 पूर्णमवेदतः पश्चात्प्राप्तसुवर्णवतपान्नवसनादिकं
 दिनेभ्यः ५ शोभ्यश्च ५ घादसनादिकमिति॥

अथ नवम्यां नक्षत्राणां काय निर्णयः मते भविष्यतीति ।
 मासि मास्ये मास्ये नवमी वरुणेत रा। ता तु नक्षत्रा
 न पचाकीर्तिता पापनाशिनी । तस्यां प. पञ्चमे नक्षत्रे
 विधिवत् कुरु नक्षत्रे सोममेव फलं विधादितु लोकं स
 गच्छताति । अथ दशम्यां मास्ये दशम्यां वृत्तं मन
 रत्ने भविष्ये दशम्यां शुक्रपदस्य मासे प्रोषण

रेषु विधिवत् कुरु नक्षत्रे । गृहीता दशम्यां वृत्तं स्य स्वहस्त
 प्रसूति वृत्तं कुरु नक्षत्रे रापाचयेत शुक्रपदं हस्तसंयुतां वर्षे
 वर्षदिने तस्मिन्नेव वर्षे निवेदयत्तु पञ्चम्यां पञ्चम्यां
 द्वितीये घतपञ्चमान् । तृतीये पञ्चम्यां सारं श्वेतुष्ये सो
 दकां घमान् । सोहा लकान् पञ्चमे वेष्टये वै रवः वेष्टका
 न् । सप्तमे देको कुरु नक्षत्रं शुक्रपदं सप्तम्यां सोमव

कसीवेष्टाश्च दशमे संकां छुभान् दशमनो दशहर दशवि प्रा
 पदापयेत् । दशाविता रात्रिभ्यश्च पञ्चप्रावि लेपनैः । मंत्रै
 रग्नानेन मेधावी हरि मभ्युक्षवा रिणं कर्मवराहं च नारसिंहं
 त्रिविक्रमं रामं रामं बहून्ववौर्द्ध्वैव सक्ता लिङ्गं गतोस्ति
 शरणां देवं हरिना रात्रिं प्रभु प्रणतोस्ति नगनाभं समे
 विष्णुः प्रसीदतु छिन्नतु वैष्णवी मायां भक्त्या प्रीतो जना

देनः । श्वेत कीर्त्तनपत्रस्तान्नपान्ता सानि वीरितः एवं पः
 कुरुते भक्त्या विधिना नेन सुव्रतः दशावतारनामा एवोत्त
 म्यपराप फलं शराश्रयं ते पात्रिमा लोके पुरुषा
 णां दशा दशाताश्चिन्नतिन संदेहश्च क्रमहरणो विभु इति
 दशावतारान्म कं हरि विलेपनै रभ्यश्च दशविधधर्मप
 ण्यवा रिणाम्भ्यश्च सत्त्वसिद्ध्यादि मंत्रै रावि प्रापये

तस्मिन्वपः एति संकल्प्य पूजयेत् । देवदेव जगन्नाथो
 गिरिगम्य निरंजनः । कल्पान्तं कृत्वा घञास्ते भाद्रपदे शुभे
 नेन कलिकावतिरदिशां गोप्रकल्पयेत् । महापूजां ततः
 कृत्वा पूर्वार्णयेत्र वराहादृश्यं वा स एवोचितः । उपोष्य द्वा
 दशी पुराणां वैभवं वराणामंजुतां । एकादश्यं भवं पुराणं त
 तः प्राप्नोत्यसंशयं एति नारदीयात् । एवं व्रतं निष्पकम् ॥

उपवासमकृत्वा नूनं एतद्वैकल्यं नीतिं प्रवराहादृशी प्रकुरो
 वासन पुराणां तस्मिन् एतन्मार्गं कामां प्रवराहादृशी व
 तमिति गोमतेर्वधोदशतवचनात् । अथ पारणानिर्ण
 यः । उभयान्ते पारणां मुख्यः पक्षः । तिथिर्न द्वात्रिंशत् ।
 विभाते च पारणां । अतो न्यप्यपारणां व्रतं भगवाणु
 पादिति हेमाद्रौ स्कांशत् । अथ तस्मिन् गोमतेः पक्षः तिथि

नतत्रस्थोऽपवातोऽप्येवमवस्था। पारशं कर्तुं व्यपावन्नेकस्य
संज्ञपयितुं त्रैवनासीपात्। पन्थमश्नन्नेपाः कावितिथि
पः प्रोक्ताः पुराणतत्त्वसंज्ञताः श्रुत्याते पारशं कर्षादि
गोश्रवणादिति ह्यस्मिन्नित्यवनात्केवलनद्वारात्तत्त्वतो
युक्तं कर्तुं तत्सत्तमन्ते कर्षादिर्वापीत्यनेकवचनैर्न सं
ती पारशं विहितस्य केवलनद्वारात्तत्त्वतो

सो संभवति। तद्विषयं शोऽभ्यासतपदा मुख्यता तां त्यज्ये
वर्गानीयत्वेन तन्साहित्येन प्रवणते तद्यै वचकुमुचित
त्वात्। अतएव विष्णुश्च बलयोगे पूर्वदिने ते त्रं एकतो
मवासक्षपस्पयादिने न दृत्रा तद्वा दश्याधिक्येन दृत्र
मात्रमतिक्रम्य द्वादशां पाराणा मुचितं तथा सति पु
नक्षपस्याधिसाऽप्यानुपदानुनिष्पद्ये हवान

Mudra Gudi National
Centre for the Arts

सत्राधिकपारणादिनेसवतित्तावकादशीव्रतपारणा
 दादश्यांतपतेसोषाध्वरादादशीव्रतपारणाप्राप्त
 मपातेन्यतरांतैकर्तव्यत्वादिसोधप्रसक्तिः तस्योच
 सत्पत्निकादशीव्रतप्रकरणं मा प्रदाहनेः दशम्यामे
 कमकेश्वमांस्तनेपुनवर्जित इत्यादिबचनेरेकादशी
 व्रतस्यत्रिदिनसाध्यवाक्यात्प्रापूर्वप्रवतत्वात्त्रिदिनः

तत्रैमध्यपारितप्याश्रवणादादशीव्रतं पुरोडाशवन्मुह
 र्णीतितत्रिप्रसंगिनोविरोधेतंत्रिरोवलवत्वेन द्वादश्यामे
 वपारणां कार्यावसाने एकादश्यामेवश्रवणायोगः । न
 द्वादश्यांतरोकरीत्येकादश्यामेववतद्वयेतंत्रेणानुब्रिते
 पारणादिनेभिः संदेहवारणानुधेया एकादश्याः श्र
 वणायोगाभावे तु श्रुतिर्विज्ञेकादशीव्रतस्य श्रुती

रुतश्रवणकादशीव्रतस्य च पारणायोपघविश्रामाका
 सितपद्मेति श्रवणयोगो निबिड्यावितसंकावः शु
 ते श्वसन्धेः पश्चिमैतीत्युदाहृतवचने न बोध्यः वस्त
 ण्दं वने इति ॥ अथ श्रवणकादशीव्रतं ॥ मदनरत्नविष्णु
 धर्मोत्तरे श्रीशंकर उवाच ॥ श्रीरामश्रवणो वेता कादशी
 महेतीत्यातस्यामुपोषितः स्नातः पूजयित्वा न

नाश्नतः प्राप्नोत्यप्रत्नादमंजुकादशकादशीफलमिति
 अत्र विशेषो संविध्यतरेलंगमेसरितां स्नात्वा कादशी
 समुपोषित इति तस्याबुधश्रवणसंयुक्ता सेवचेका
 दशी भवेत् ॥ अतीव महती तस्यां कृतं सर्वमिहाहृतं स
 गमे सरितां स्नात्वा गङ्गादिस्नानं कृतं सोपवासः स
 माप्नोति नात्र कार्या विचारोति ॥ विष्णुधर्मोत्तरे तु श्रुते

एतत्तत्तस्याजलप्राग्धिदिने वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा च ओषा
 नहमेव च नर्धातिमवाप्नोति गतिमप्यावविदतीति विशे
 षोत्रमविष्ये पंचरत्नसमोपेतं स्तोपनीतं सुपूजितं। क
 लंशं स्थापयेदिति शेषः तस्य स्कंधे सुधटितं स्थाप
 यित्वा जनादनं। पश्चात् शक्त्या स्वर्गसंपदं शं स्वर्गार्थं वि
 भूषितं स्थापयित्वा विधाननासि वदनचामितं नितव

स्वपगधनं छत्रोपानयनं गालितं॥ ततः श्रौतमो वासुदे
 वापेति शिरः संपूजयत श्रीचरणमु एवं वैकुण्ठपदशो
 फ्रीपतये वक्रं सवासुधारिणो भुजौ ध्यापकापकृती
 केशवापेक्षं त्रैलीकजतनापमेऽसंवाधिपतमे जंघे
 सर्वातनेपादौ श्रुतेन विधिना राजन्यव्येधैः सम
 वयेत्। प्रभाति विमलेन सपूज्या रुद्रध्वजं पञ्चध्या

दिने वेद्यैः फलैर्वस्त्रैः सुशोभनैः। पञ्चाङ्गजित्तोऽन्वामंत्रमे
 त्वमुदीरयेत्। नमोनमस्ते गोविन्दधाम्न्यवस्मत्संज्ञक।
 अधोपसंहसं कृत्वा सर्वसाध्यकरो भव अनेतरं पुन
 शोतं वेदवेदाङ्गप्राज्ञो पुरासाज्ञे विशोषे सविधिवत्सं
 प्रववत्। श्रीपतां देवदेवेशो मम संशयनाशन।
 पुनरेन वविधानेन ध्यात्वा प्रपन्नरोतमः। सर्वनिव

तप्ते सप्पगोकमकलतो विसलिति प्रतिमाशानां ते अर्घ्यशन
 मुक्तं मक्ति चंशेदे। शं एव चक्रगशधनशरशाङ्गे विभूवित
 गृहाणाध्वं सपादत्तशाङ्गपाशो नमो कृते इति इदं गोदे
 मभूतान पूर्वकं कर्त्तव्यमित्यवितत्रैवोक्तं इति श्रवणाद्वा
 दश्यान्ना विधिः प्रपकृष्या आदित्यपराणो मूर्धुवा
 च वैश्यः कश्चिपरा वपन आसीदुधनो भुविहरत इति

एवमो वणि धर्मो पनी वक सभां विधाकारं प्रगल्बहं वाहनः
 अने कानि सहाणि कुमादीनुपवाहयन्। स तेन सह भांडे
 नदेशोत्तमगदितिक। सगधं खवहं नेशान्मरुमनिर्वणि
 कुसह निर्जलां च वनिर्वदं तस वा जु क सं वतां त बदैव व
 शाइव सार्धं भ्रष्टो वणि कापिनेषां मध्ये महाकाप। सु
 हयः शुभदर्शनः॥ विशाचाधिपतिः श्रीमान्तैः सर्वे परि

वांरितः। वणि स्तोविनदाश्वर्षदेषांति कमुपागमतः भीत
 भीतः स्ततः स्तोपजगाम पाषि विं तपत्ः ते विगत्या विशा
 चास्तपगो पसु महातहं शीत ध्यायं मुविस्मीर्णित दशेश
 उपाविशत्। प्राविषे प्रतत स्ते व एकदेशे। स्थितो वणि क
 श्वातो बुभुति तश्चैव पावदास्ते तत्प्रेतो एवं। तावर्तषावि
 शावानापः प्रधानो महान् किल। अत्र न रिचारे वस्तु न

धिः मत्त न पृथि ॥ शिवा रुः सकरकः सत्रलः परतः स्थि
 तः । तस्याज्ञया ततश्चैकः विशाचः शीघ्रविक्रमः । सर्वेषां
 इधिधक्तं तु वपत्रं वा शिवित् । मुक्तैश्च तेभ्यस्तत्तं प्रविब
 त्सकं मुत्तमं विशाचाधिपतिः । पश्चाद् मुत्ते वा शीना
 सह नवतलीयतेवान्नं न त्रं लं द्विजसतमः ॥ एवं दिनानि
 च वादिष्वान्महद्भुतं जपं च मे हिततो पृथग्विशाचाधि

पारवर्षि कृषाणि गुः । अश्चिर्षमेव तद्विष्कि । पृथुपतेम
 प्राश्नुगहापमेसर्वकष्यतां पृथिमन्पते । कश्च चंनुम
 पभागकैचनेतद्विक्रिणः पतत्सर्वमशेषेस्मवहिलं
 मम पृथतः । विशाचाधिपः । अहमासं पृथानावाह
 मत्पुमहाघनः । तत्र मे कृवंता रज्यं वहावो ब्राह्मणा
 हेताः । विधवाश्च कृताना यो निधनाश्च कृतानाः । ए

वं पापमवर्ततेन कर्त्तव्यता पापमुत्तमं परोहितो मया ध्वः स्ना
 नोगहनुपागतः पप्य हस्तः सकलशपाः सजलः समुपो
 धितत्रसचप्यो मया विप्रः किमर्थं च मुपो धितः । ते
 नाविक धितं तत्र भवरागा दृशी व्रत समाविधानं त
 उद्देशात्कृता सा निमपातयतस्त्वेवं कर्मणो मर्वपंक्षा
 स्त्रिपातघापधनमेतदास्तपंजलं पचं कांचनं फलं

प्रमुपतेरस्य विशाचत्वेन तित्यशः । वैशाखमध्ये
 राज्यं मे प्रसादोक्षमनस्य तु उपोषस्य फलवैवजा
 तिस्रराणमेव पत्नः १ धिभक्तप्रदाननजलान्नं वा ह्यं
 मम स्मरेत्सवेपाविषाः वैशाखत्वमुपागताः मावं
 हंति वसेवंति प्रत्रकामावमुदिताः एतनु सर्वमाख्या
 तंतववश्चकुलोभवउपकाराय सर्वेषां प्रवक्ष्यामि शृणु

षतत- एतत्तवपपान्त्वंस्तं सुवर्णं कृतं पुराणमिजानं व
 ते दक्षि सर्वेषां हितं निधत्तान गरात्पूर्वजेशमीयता ६ धो
 गत तद्वनमत्त्वं गत्वा वै ततः शीघ्रं महांसते त्वपाविशः
 प्रदातव्याः सर्वे वाहितका म्पपाविशाचातां मपासा
 ईवपापापहृष्टो मवेतातवसपुष्टिका हस्ते सर्वेषां
 नामगोत्रच ॥ ३ ॥ अत्राप्यनाम सर्वेषां कुरुयात्मा हितं

परं कत्वा तत्पुत्रवर्णिगवाक्यं तथैककाजगा हराजधारी
 ततो गत्वा तदपप्रधनं महत् । सो ग्राह्या च मे चानीय
 रोषक एतत् ॥ ६ ॥ विज्ञानं विशाचानां नामगोत्रानुकी
 र्जनात् ॥ विशाधिपमारभ्य सर्वेषां नु मे पूर्वशः । ततस्त
 ते विमानस्थाः स्तम्भुर्वजतथा । पततु दृष्टिताः सर्वे किल
 प्रादुष्टिजो नमः प्रपामः स्वर्गति सर्वे इदानीं च तसा

इतः साधसंगो न हि वृष्णा कदाचिद्विज्ञापते। एवमुक्त्वा गताः स
वै विमानैः सप्तसन्तिभैः। दिव्यरूपधराश्ववधोत्तमंतो दि
शोऽश्वाह एतौ विमानं सर्वसमुद्रमनगा महे। ते शं व
लनगहं स्वगहं च विवेशतः॥ मानुषा च॥॥ इदं सर्वं मया
व्यातं श्रवणाद्वादी वृत्तं। अनुभूतपराज्ञापयानेन
महान्मना॥ इदं पश्य हरापराया सर्वकिल्बिषनाशिनी

कृतं नारपनेषां पसां नुदिजसतम कृतार्थः स भवेद्यो कंश्र
 वहा द्वा दशानरः ॥ योष्य भक्त्या संप्रपदेव देवं जनादेनं ॥ गता
 विष्णु पुरां दिव्यं श्री इते भोग भुक्नुमाना विना स हृदि न पा
 व दिव्य रूप धरो वशी ॥ यत्ने दं पते का विष्णु मा ए विपोन
 ए ॥ सो विनरुति सा प्रोति विमुक्त पान के ॥ मा घसाने प्र
 मागे त्वत्परा पकल मा मोति विमुक्तः सर्व कि विष्णु ॥ स

मत्तफलं प्रबतदप्यस्मात्वेकं ॥ ॥ इत्यादिपराणोका
 श्रवणज्ञादशीव्रतकथा प्रथापावन उपोषितो नरो भक्त
 स्थापयेन्मतिमात्रतः कृत्वा सौवर्णिकं इवामन्तमथा
 व्यपंगधैः पथ्ये स्तथाधवै नैवेद्ये विविधैरवि ततस्त
 स्पसमीचेतुदधिमकधेन्यसेत् करकं परतः स्थाप्यो
 गेधोधिदकसमन्तिन। छत्रं वस्त्राचमूत्रं वसुप। विंकुं डिकां

तप्यः शिक्कं कुडिकपदार्थः। न्यसेतस्य समीचेतुभविः
 शुद्धेन तेजसा नैवेद्ये विविधैस्तः सर्वतस्तं प्रपूजाये
 तः पथ्ये मंदविकां कृत्वा नागरं तत्र कारयेत्। शंखतुर्वरवैधवै
 वृक्षविनि। श्रितैः। ततः प्रभाते विमले स्थात्वा उत उता शनः
 एवं जागरणं कृत्वा प्रभाते विमले जलेः स्नानादिकं विधा
 पापहोमं कुर्माहितैः सह पूजां तु पूर्ववत् कृत्वा कामनस्य

समीपतः। एषा तं द्विजवर्माधवासनं तिलसंस्थितं वासनो
 बुद्धितोऽज्ञाताऽप्यस्य वासनः स्वयं वासनोऽप्यप्रतिमा
 हातेन वासनतेन मः। वासनः प्रतिगच्छाति वासनो वै
 सति च वासनस्तारकोमाभ्यातेन वासनतेन मः इति
 सनप्रतिपत्तमं त्र्यं अत्र प्रतिमापत इति उपवासदिने
 श्रवणं द्वांशीं ब्रतांगत्वेन वस्याः प्रतिमायाः पूजनं

कृतं तदनेऽप्युपवासदिने एवोपासनांगत्वेन प्रतिमां तं
 स्यात्पुनरात्रैः पूजां तं विधानमुच्यते उपोषित इति
 चाशक्तस्यापि द्विवाहारे व्रतं तं त्रिपूजांगत्वेन कथ्यते
 इति अप्यं एवं नागराण्यं कृत्वेति फल्लोके पूर्वमुक्तं तिस्रः
 स्नानादिभिर्न वक्ष्यमाणो मांगत्वेन स्नानवास-
 परिधानादिविधीयते उपवासंगत्वेन नागराण्यं

स्वतां दर्शयितुं ननु वारि नैः सहति पापसम्प्राप्तता
 नावेति शेषः चेत्कर्षणमुक्तं न पापसंज्ञा मपेक्ष
 धीः । पश्चात्तिनां तनां भवेत्पूर्णं ह्यस्य समन्वितं
 घातुदिजवर्मायवामनं दिमलं स्थितमिति शब्दां
 तरसं वारान् अथ प्रयोगः । भाद्रशुक्लशुक्लशुक्लशुक्ल
 शिवां सगमे स्नात्वा नित्यविधिकत्वात् गृहमागत्य

श्रवणशुक्लशुक्लशुक्लशुक्लशुक्लशुक्लशुक्लशुक्ल
 श्वां वृतां गलेनो घातनं कर्षणं इति संकल्प्य तद्वाले
 नगरां शपूजनाय वाधं वरणां तं कुर्मात् प्रप्रावि
 मवं तत्पूजनं वश्यायां वै ह्यमवामनं प्रतिमाया
 मान्यता एणां कुपत सायं संध्यो तं एव पूजितं प्र
 तिमारे प्रपूज्य मंडविकायां सवं तं मंडारि मंडलस्य

के त शोपारी वा मन प्रतिमायां ३२ वा मनापने मरुतिं
 त्रेस्त स हस्त शीर्षा दिस्त्रस्त हतेन षोऽशोप वारैः
 संपूजयेत् तत्र नैवेद्यं वहुविधं प्रशमितं पूजां ते देव
 स्य प्राप्तः इधिवरं गंधोदकपर्णाकरं कच्छत्रादि वस्तु
 यैत ततो नानाध्वजोष्णैर्बलिघोषैश्च नारायणं कृपा
 तः सर्वप्रहोषु नानाविधन हस्तैर्नैवेद्यसमर्पणं कु

प्रति वा तस्मिन् ज्ञानहोमो विधापयने स्नान्वात्वा
 धौतवास्तु तिलकधारणं कृत्वाऽवापराग होमं संक
 ल्पयत् आवापे विरत्रस्तं स्थितमिति स र्षपविकृ
 णाप्रोक्षणादिं शशु द्विविधापरोमांगत्वेन स्यं हिने
 निप्रतिष्ठाप्यैशानरेशे वरुणपूजनांतराऽपूजने कृ
 त्वाऽग्नेः पश्चिमदेशे उपविष्ट्य ग्रहोद्देशेनाभ्याधाने

कादिसमिधवाऽनानि स की जेव ह्येना राय म्मं षो ५
 शंघावसा रु निमिः षो ५ शनि ला दता रु निमिः शे
 षेणा विष्व हं त सि त्वा दि श्व यत्रा सा १ नं व रणी ता
 नि धा नां ते आ न्य नि र्वा पः ग्रह सि ध वा म ले न स ह
 ति लै प व तं दु लै श्व आ न्य प र्श नि क र णं स मा र्ग ते वा
 प स म ना व धि ष्ठि त्वा नि धा यो र्ग वा स्या न्य र हि

रो आ सा धा ज्य र्च ना दि आ न्य भा गां ते म ध्या न्वा धा नं त्वा
 गः घ्रा य ष्वि तां ते वा ले ति पूर्णा रु ती ततः पू र्णं वा त्र नि
 न प न सं स्था त्र प प रि स्त र ण दि स र्ज ना न्य र्च ना नि
 त तो व ह ण क ल शो १ के न प वृ मा ना मि छे कः । आ वा र्क
 प धे नु रा नं । ततः वा म न स्य ग ह णा बो त र पू नां ते ताः
 व ति मा त्रा वा र्क ह स्ते व ति पा ध श व र वा नि स म्मो

ननु संकल्पे श्वराक्षं कुर्वन् इति श्वराक्षं द्वांशी व तो
 पायनः अपोन्मीलिनादिषु वतसषु प्रजादिषु धिमाक्ष
 चोक्षे पात्रो पस्मिन्मासमहीपालनिष्पिन्मीलिनी
 भवेत् तन्मासनाम्नो गोविदं प्रजनीप्तो मप्या विधिः ज्ञात
 ह्यमयः कायामासनाम्नानुमाधवः स्वशस्त्रविश्वरू
 पं तु श्रद्धाभाक्समन्वितः पवित्रोऽकसं पुनं पंवर

त्रिसमन्वितः गधपष्पात्तैर्पुनः कुं मस्त्रकशमभवि
 तं पात्रसोऽंवरं कार्यं गोधुमैश्चापि पणितं तं दुलेर्वा
 महीपालस्त्रापनी पंधले पणि स्त्रापनि त्वा तु गोवि
 दं कुं कुमागहं वंदनैः इत्वा विलेपनं विष्णुः स्त्रापनीप्तो
 धले पणि पृश्था इत्यनुमं तु सोऽपवीतं तु सोऽनं इ
 पानहौ वराजर्षे आतपत्रं शिरो पणि मार्जनं जलपा

त्रयसप्रधानातिरिक्तैः सह सौम्यैवैवगुत्तरीनवलवेकं
 समं हरेषेनुवातिः क्रिपवातिरिधान्माधवप्रीतये शा
 प्त्वां सोमस्कारादत्तामाधवापानुमक्तिः। धर्मेदीपं
 नुनैवैराणिमासनामागुपादौनुजानुनीविष्णुहवि
 शोऽगुप्तं कामपतवेकं देवैतवातसे। विसृजति
 मतेनाभिः विष्णुपुत्रोऽनयोः ३५ पंतानागम्येवकं ३६

४ मूर्तवे उद्गायतलोऽनुव्यउद्गायतकाणि उत मंगु
 रेशामसवीगंसर्वमूर्तवे स्वनामाकापुपादी निपन्ननी
 पानिमक्तिः। अथेष्टनंप्रकर्तव्यं नारिकेलारिभिः फले
 शांकोपरिफलं कलागंधपुष्पदत्ता नितं सवेष्टने
 दन्वादघादप्यविधानंतः। इवैवमहादेवमहापुरुषव
 नसुब्रह्माधनमस्तेलमहाकीर्तिविवधेन। शोकमोह

महापावान्मासुदरमहालीभात।सुकुतंनरुतंकिञ्चिज
 न्मांनरशतैरुवितपाविमांनगत्रापससुदरमहाली
 वातावतेनानदेवेशमेवाप्यगतपर्वजाः।विप्रोनिब
 गताश्चान्येवापान्मप्यप्यवशंगताः।मेमविष्यन्निवे
 तीताप्रेतलोकान्मुदराप्रार्तस्वममदीनस्वम
 किरूपनिगारिणी।इतमप्यमवातुममत्तयाग

इण्णसधराइत्ताप्पधुवदीपाद्यैः नैवेद्यैहेदिसंमवेः।सो
 जैनीएजनेगीनैरुत्तैः।संतोषयेद्वि।वस्त्रदानैश्चगोदानैः
 भोजनैः।सोषयेद्वि।तथातथाविसातंयं प्रीतोभवति
 देगुहा।अकुर्वन्निशेषानुव्रतंकार्यनुवेकलोउष्य
 र्थपत्तनामस्यकार्यभाग्यएतथा।निशंतेव्रतकृत्या
 नुगुरवेतन्निवेद्येत्।गुरोर्निवेदितेभूयपरिपलभ

वेदतां कृत्वा हितत्रयं कर्मभोजनं ब्रह्मणोः सहकर्तव्यं भव
 शां दुर्लभं दिननेत्रं कथानं वैः । अनेने विधिना पक्कं कुर्वा
 दुर्लभं निर्वृतं । कटि सहस्राणि वसते विष्णुसंनिपाविनि
 अण्वं नलीवत् क्षादशपातु निराहारः पारं वा संरेहलि
 धर्मार्थका ममो हा र्थं कटिष्वेव जुलीवृतं । निपममंत्रः
 स्त्रा न्वानमान देवार्थं गेवा गहा पवा कृत्वा स्नानं गहेवा

विनित्यकर्म समाचरेत् । मासकन सुवर्गस्य हस्तानां रा
 पणीतनुं ह्यगर्मघटं कृत्वा तां प्रपात्रोपरि स्थिते । आ
 तपत्रं तु माधुर्यं वा वा स्वशक्तिः । उवाच ह्येव कर्तव्ये
 कां स्पृष्ट्वा त्रं वता त्वितं एधुमैः पूरयेत्पात्रं स्नाप्य देवं
 त्वसेततः । वस्त्रपुमेन हं स्नाप्य कार्म वैव वि लेपन
 अर्चयेद्देवकुंभं स्थाप्य मालाभिरेवितं । ततः पूजां

कर्तव्यसुगंधैः कुसुमैः शुभेन नारायणपद्माक्षे च जानुनी
 केशकेवाधवा कूटं च माधवा वेति गुह्यं कामाधिपानं
 च ॥ जो विश्वकर्मि पृथ्वी नमि माधवमूर्तमोडरं विश्वरू
 पानवदः को लभधा रिणो धैः कूटपनमः कंठं च तुषीन्मो
 ति रविणो स हस्तसी र्धनु शिरः सर्वांगं विश्वरविणो ॥
 आपधाति स्वनाम्ने व ह वंदे वाचने विधिः ॥ शुभेन नारि

केलेन स्यात्वा र्ध्वं विधानतः ॥ शिरः खेत्वा तु ध्यानी पं साधक्ष
 तं कुसुमाविलं ॥ नारायणजगन्नाथप्रीतां व एननादेन ॥
 मातु इह सहा विष्णु एतकाधेः सनातना सप्तकल्प कृतं पा
 पं मल्लतं स पूर्वजैः ॥ अनेना र्ध्वं प्रगतेन सकले तत्परा
 स्यते ॥ मुक्तिं प्रमा नुविततो मया स हजगत्पते स पारं
 ध्वं दानेन मे दान्य विततो गतः ॥ व्रतं तु तस्मी ये तु देव

देवजगदेन॥ वृत्तं सप्तमी तां पातुं वंजुली संभवं स॥ १३॥ मी
 संपुतं देवपत्न्यं तं द्वां शीघ्रं तं। अज्ञानाश्च वाज्ञानात्पृष्ट
 र्णात् १३॥ अनेन विधिना सप्तम्यं कृत्वा घ्नं सप्तम्यं ने
 वसेत्कल्पसहस्रं नुविष्णुलोके महेष्वा॥ अतिष्ठो मसह
 स्त्रं भो वाजपेयो विशिष्यते वाजपेयसहस्रेभ्यो को
 उरीके विशिष्यते योऽरीकसहस्रेभ्यः सोऽत्रामस्तिव

शिष्यते सोऽत्रामस्ति सहस्रेभ्यो अश्वमेधो विशिष्यते
 अश्वमेधसहस्रेभ्यो राजसूयो विशिष्यते राजसूयसहस्रे
 यो वंजुलीयाधिकास्तता वंजुलीतिकृतो द्वावैकैलिका
 तेऽनुमानौ। तन्मापत सहस्रस्य कृतं पापस्य संक्षे
 पः १३॥ अत्राप्यज्ञानं वधं पक्षं वधं दीपकं कृत्वा नीराजतं
 विष्णोः गुहं संपूजयेत्ततः। १३॥ इत्यष्टौ गोभूतिधान्यं

चैव सदनानां कुर्वीदितानुसारेण संपूर्णां पञ्चतत्त्वहिं संतु
 धेनुगुरौ विष्णुः प्रीतो भवति नान्यथा गुरुसंयुजयेतं स्मा
 नुष्ययेच्च क्रमादिनः एतौ जंगाः कार्यः श्रितव्या के
 सिं बीकष्या गीतानामसहस्रं नुपराणं शुक्रभाषितं पठ
 नीपुं पं पत्ने नरुहः संतो पकाराणां प्रमो कं गोसह
 स्त्रे च पठतां श्र एवगी फले गीतस्य नुवादित्रं कारये

प्रश्नो हरे शतव्यं गुरवे सर्वप्रभार्ते देवताधिकं हमापदि
 त्वा डरे नेशं गुरुं चो वविशेषतः कृत्वा नैमिषिकं सर्वमोक्तं
 गुरवे सर्वप्रभार्ते देवताधिकं सहेति ॥ इदं व्रतं द्वाष्ट्यः सत्य
 श्रवणं प्रो गेपिका मे ननु प्र वास कर्म कालभूता हो एव वा
 सि एव श्रुकी निचिनन वमो गीतागळेवन राधिपः दिक
 लोपं दिलभ्येत सत्ते पोत्वा ध्यापि क इति ना एषी पव

मन्त्रोऽथ पोगः शिवतन्त्राद्यैः शिवपोगादिः । वादशी श्रव
 णस्य पौर्णमासी पुराणतमानि विहितविशिष्टवचनेन
 सामान्यवक्तव्यं श्रवसावादशी विषयतत्त्वज्ञानाभावेति हि
 द्वैधोपदेकत्रैव श्रवणपोगस्तद्वत्संदेहः । पर्वविनेराका
 दशी विद्यायां नाधिकं चेदिन्द्रियेति श्रवणपोगोपर्वव
 तासां वादशी श्रवणस्य पौर्णमासी शोकेकादशोचिता स

एव वै मन्त्रावोपोगो विष्णुशंखलसंज्ञकः । उपोष्यविधि
 वप्रतत्रनरः संदीपाकल्प्य इति मास्यवचनात् । श्र
 वणस्य द्वे पक्षे शैतुप्राशस्त्यानिशयः । संपश्येकाद
 शी एतद्वादशी पदिसंस्थोतः श्रवणपोगो निषां श्रव
 वस्तुमाव्यपोहनीति नारदीयान् अत्र शत्रुः प्रथमया
 हेचेतश्च वराहदिवा सरे तदपर्वमपवसेत्प्रातर्मनिव

प्राणमितिद्विषोससीपवचनातः शत्रिद्वितीयप्रहराहोतिष्ठोः
 श्रवणमोगेविपरदिनएवअतःकार्यमितिवाध्यं हरेणका
 शीपुकेतिपुनःवाक्येनपुनरागततिथेरिवप्रकृतज्ञा
 ११प्रातःविपर्वविज्ञाप्राप्तमावक्ष्यमाणवहत्राही
 पवचनाप्राप्तमावक्ष्यमाणवहत्राही
 सवेनप्राप्तिएकादशीविज्ञादशीप्राप्तमोनशत्रिमोग

एषप्रातःपक्षमवेतिगतिवत्प्रमाणगतश्रवणमोका
 शीपुमास्यपूर्वादिनगतकारणवचनमितिप्रत्यक्षमा
 पतोक्तवचनाप्राप्तमोनशत्रिमोग
 भावप्रदर्शनात् अहनिवकर्मसाकल्यमितिप्राप्तमा
 येनविशेषविधिविनशत्रैः कर्मकालवाभावाच्च
 सतुकादश्यांतश्रवणस्तैकादश्यामेवश्रवणमुक्ता

पासेनयते कार्यं सत्रविद्वाश्चोपधनो गेनाहर्तव्याः प
 रानप्राप्यते सतदाश्चो वेषं वं कवित् एकादशीत हो
 पोष्यमध्यामधीश्रवणानि ते निन एही पान् एकादशी
 मराशुक्राश्च वस्ये नं समन्विता विजयप्राप्तानि छिप्रो का
 मकर्मना विजयपदे निमविष्यो जरा वा न चात्र वनांत
 विधि विज्ञातिका न्यन गौरवान् । ततश्च वरा दादशक

एकादशे वरानादिकर्तव्यं विद्वाधिका पासेकादश्या
 विद्वापाः श्रवणमो गेनत्रवश्रवस्तदादशी वृत्तं का
 पीदशम्येकादशीत्यत्र सानोपोप्याभवति छिः । श्रव
 णेन तु संयुक्ता सा शुभा सर्वकामदेति वहिजराणां
 तेषां तत्रैकादशी वृत्तप्रसक्तिः तेषां तत्रैकमवतदयति
 दि । अन्वेषां उपवासदयं । पराशुदाधिका दादशीदि

नद्विभ्रवणयोगः पूर्वाहने बोधकाले भ्रवणभाव-
 तस्यैव वाक्यम् ॥ उदयव्याधिना सा भ्रवणद्वाद्दशी
 व्रते इति वदन्नासीत् ॥ पूर्वत्रोदयकालीन भ्रवण
 योगे तु कविष्वपे पूर्ववाक्यम् ॥ अस्तकर्मकालव्या-
 धिना स नक्षत्राणां निर्णयकवचनान्वेदनात् ॥ य-
 द्वाद्दशीपक्षस्तद्वितीयादिने भ्रवणगस्तु राशिकेनो

पक्षस्तद्वितीयादिने भ्रवणगस्तु राशिकेनो
 पक्षेत् ॥ तत्रैव विधिः ॥ स्यादुभयोरेव तद्द्वितीयादिना
 विष्णोर्कः ॥ यस्मात्तत्रैव स्वीकृतं भ्रवणद्वाद्दशीव्रतः ॥ उ-
 पवासद्वये सामर्थ्यात् यस्मात्तत्रैव कविष्वपे हतैर्द्वाद्दशीव्रतः
 भ्रवणद्वाद्दशीपक्षे सामर्थ्यात् भावस्तु भवति ॥
 तु विहितं प्रजापतारिकृत्वा पारशक्त्या तद्वाद्दशीपक्षे

एकमहत्तुनहत्रं वरुणं परिउपोष्ये काश्मीतत्रडा
 र्श्यापुनपेदुमितिमात्स्यववतात्। उपवासो गन्ते
 नप्रातःपुत्रापाः पुनविषमस्वोपवासकायेनदि
 धिपरात्तो निप्रातः। एकाश्म्याः पूर्वमेवभाश्म्या उप
 वासद्वयासामर्थ्ये नि० ॥ स्तोत्रितादशमध्यामगातवा
 द्दशमधिम्ये तद्वदश्यापारणासंभवनिष्पन्नः द्वाश्म्य

द्वापामध्यभागाभ्यापिक्तेनुसावशानिषेधास्तावका
 शविध्वस्तवत्वेनद्वाश्म्यामेवप्राणागमिति शयनीयका
 रोक्तएवनिर्णयो न संशयः ॥ इति पारणागमिर्ज्ञापः ॥ इहैव
 श्रवणाद्वाश्मी प्रसंगान्श्रवणाप्रतिपत्तएद्वाश्म्यो निर्या
 ते ॥ ब्रह्मवैवर्त उक्तीः लिनीवंजलीकचिः स्वशापद्वद्वि
 जपावविजपावैवतपंती पापनाशिनी द्वाश्म्योष्ये म

स पुराणोऽसर्वेषां परादिनातिष्ठियोगेन वायते व स्वस्व
 परास्तथा न ह त्रयो गाम्बु व नं वायं पुंशमयंतीना ए
 कादशीनु संपूर्णवर्द्धते पुनरेव सा उन्मीलिनी मुनिश्रेष्ठः
 कपिना वायना शिनी अत्र वर्द्धते एकादशी व हि
 पुका द्वादशी त्वर्थो बोध्यं द्वादशो व्याविष्टपक्रमान्
 द्वादश्यानुपवासस्तु द्वादश्यां मेव पारणं वजुलीना

सा प्रोक्ता ह वायुवधिना शिनी अहोरात्रे प्रापा स्या द्वाद
 शी सकलं दिनं अत्रे त्रयोदशी प्राकृतिस्पशा सा प्रकीर्तिता
 अहोरात्रे सप्तोदयः एकादशी द्वादशी वराविशेषे त्रयो
 दशी अहोरात्रे कृत होरात्रातिनिपायेतिष्ठि त्रयस्यैका
 होरात्रप्रवर्धने त्रिस्पशत्वप्रतीतेः। कु एके पशवदिपया
 तेषां वधिना विहायेकादशी न त्रिदादशी समुप्योषयेत्

अत्र विहायेति श्रवणादाश्चास्ति बोध चासंभवा सम्यक्
 विषयः। न च श्रवणादप्यं घरोहिणी संज्ञा लभ्या उपरि
 विरः समप्रता दशमोऽप्येव ननु पप्यगिति। अत्र ना
 सांत एतावा अविश्रवणादाश्चाः उक्त श्रवणादाश्चैव हे
 वनिर्णयः। इत एन ह वयं तां सुनु सर्मोऽप्यस्य एव पप्य
 र्मोऽप्यप्येतेन ह वयं तां सुनु सर्मोऽप्यस्य एव पप्य

अत्र माध्यवेने तथा सत्येव कर्म कालव्याप्ति लाभात्
 सर्मोऽप्यप्रभत्यस्तमप्यतत्त्वमनु कल्प्य। प्रातः सकल्प
 पेदिद्वानु पवा सवतादिक विनिसंकल्प कालव्याप्ति ला
 भात् न ह वयं साध्यवतेषु न ह वयं सात्तमप्यसंबंधेन प्र
 शस्यप्रसिद्धे श्रवणादोहिणी वत्सत्य कालव्यपन ह
 वयं तां सुनु सर्मोऽप्यस्य एव पप्य

एषा तु निमित्तं न ह्यत्र संयोगे उपवासोपहृतमवेत्तुं प्रगादिसा
 मान्यवचनेभ्य उमपांतेन न हते वा। अत्र प्रवृत्ता दादृशी
 व्यतिनिद्रिका काम्याः। एकादशी दादृशी वृत्तसंनिपातनि
 र्णये समग्रहे मादौ एकादश्यपवा सवृत्तं नित्यं दादृश्य
 पवासवृत्तं काम्यमपदेवेति ह्यष्टमभिपत्तात् न प्यात
 त्रिर्णापांतेनित्तैवोक्तं प्रवृत्ता दादृशी व्यतिरेकेण दादृश्या

पापजीविककाम्योपवासविधानमिति उक्तं च दीविकाया
 एव समीप्यकाम्युपवसेष्यो महादादृशीरिति। व्याख्या
 नं चैतद्विकरणे अभिप्रायमीतत्तत्काम्यामा लाषी
 निभ्यनुहेमादिणो चोक्तं दादृश्योष्योसमाख्यातो
 पापराणविचक्षणानां सामेकाविनिहताहनिपुण्य
 पुराकृतमिति तत्र दिदृतेन्यांभोतरं विधं प्राविनेत्यर्थः

हंत्वर्थस्य प्रतिप्रोक्तस्य सांवेदनात्तत्तत्प्राप्तत्वेव
 वौदाहताया पावावः जीविककाम्यत्वात्तैः संभवात् आहुः
 एभिपक्रानविश्रया मुमहृती स्वहृता सुदाहरी
 पुवदिने एत्रोचतस्तत्तुमुत्पन्ने निपशानि तदा तज्यो
 गोविपुपत्वं न पंती वत्स्य वत्स्ये। निषिपक्रा स्वसंदेहः
 काम्या श्रवावविनिता इति। तत्र वामनोत्पत्तिरुक्ता

कामाभी जाषीतिम्वत्तु हेमादिणो वौदाहत्तं दाह्यो व्यो
 समाख्यातोपाः पुराणविबद्धाः ता समासेका विविह
 ताहंतिपुष्टपं पुराकृतमिति तत्र विहतेत्याहं भोतं विध
 प्रावितेन्यर्थः। हंत्वर्थस्य प्रतिप्रोक्तस्य सांवेदना
 त् तत्प्राप्तत्वेव वौदाहताया पावावः जीविककाम्यत्वात्तैः
 संभवान् आहुः एभिपक्रानविश्रया मुमहृती स्व

उपमा सुदाशी सुवर्दिनेरात्रौ वतस्तत्त्वमुत्तरकविधाह
 तितराह्योऽविप्लवचंजपती वत्सवहते। तिमिपुत्र
 स्वसंहैः काव्यान्वषादजिविमा इति तत्रासनात्
 तिरुका श्रीभागवते। श्रोतायाश्च रादाश्यामुक्तं
 भिजितप्रभुः। गहनहृत्ता रापाश्च कुसुमजन्मदिन
 दादश्यासविता तिषन्मध्यं दिनगतोरुपाविजयानात्

साप्रो कावल्यां जन्मदिहैरेति पतुहेमा एकादशीप
 दावस्यात्तत्रवर्णनसमन्वितम्पदक्रमेण प्रथकात्वेव
 ३० तिष्येगते सागुवर्णी भवेत्। सुषवेन वत्समासिपुत्रवा
 मन्तद्विणमिति डक एतत्सर्वसमभवेदेकादश्यापदि
 विरेति एकादश्यं वामनतन्तोक्तं तत्रापि दादश्यासवि
 क्षिः प्रोक्तः श्रवणो न समन्वित इत्युपक्रमान् पूर्वमेव

संभाख्याताद्वादशीश्रवणान्नितेवसंहास्यद्वादश्याएव
 तापपुविषमत्वेनमुष्यत्वेप्रतीतेरेकादशीप्रशब्दस्या
 द्विपत्रप्रशब्देनएकादश्याएवश्रवणयोगस्यनिति
 तत्त्वप्रतीतेष्वद्वादश्याः श्रवणयोगभावे श्रवणपुके
 कादश्याः प्रभुं कल्पत्वेनविधिपरमित्येवबोधंतिवि
 क्षयेतिनहत्रयोगभावेनद्वादश्यामेवोपवासन

स्यामुष्यत्वमतीतेः नहत्रयोगस्यप्रशब्दार्थवान्।
 संध्याहव्याविनीवेवंतिष्ठिर्ज्ञासमध्याहेनमप्रवणो
 नतस्यैवकर्मकालत्वात्दिनद्वयेसंध्याहव्यास्तोतस्या
 प्रौढएकादशीपुकेवाज्ञासाएकादशीप्रशब्दस्यादिसासा
 यवचनेभ्यःप्राणानुजयंतीवदेवोमंतीतेत्यतःसांवाका
 र्थंवाप्ततापाध्यंप्रशनमशक्तंमल्लिचंद्रोदये।ततःप्रभा

ते विमलेऽर्धर्षादिबहूनां नादिके तेन शुद्धेण पञ्चादेवं
 प्रयत्नयेत्। वासनापनमलम्पं कृत्वा च वचनं वपत्।
 गृहाणाधर्ममपानं वासनाप॥॥ इति वासनापनं तीर्त्तम्
 प॥॥ अस्यामेव गुरुः शक्रमुखापनं विहितं निर्णय
 मते मान्ये॥ इत्युपां वसिते पहेमातिभ्रातृपदेषा
 शक्रमुखापनं शक्रादिभवनहृत्संपत्ति। कथा कै शु

कादाश्च विष्वादिमहत्संपत्ति। शक्रमुखापनं देवं तद
 तं वसन्ती पतेति विष्वादि कुतं वपुदेवमाषाणनदत्र अ
 स्यामेव काश्चिन्मात्रौ भागवत्पूजां कृत्वा दधि वृतं निवेद्य
 उग्राध्वतं स्वीकृत्वा तत्पत्रपापसादौ तद्विषयं लेभस्तद्वि
 वर्जयेत्। ननु दध्यादि वृतं विधिगत्तु दध्यादिशवस्य दध्यात्
 एव एवैमानासावाते। वा निनु संधिप्रादिदध्यानिदध्या

न पानि विधाति तन्मि संधं वा कत्रेषु तुल्यम्मा पतपादध्यास
 लोभे वितादाशु ग्धव कोरन्व निमित्तानिर्दि काराणाध्यास
 नां स्वतंत्र एव निषेधः ही राणिधन्य मे स्वाणि न हि काराश
 ने बुधः सम एव व्रतं कृपीता पत्नै न सम नित इति शाव
 म्रतेः । व्रतं गो मूत्र पावक प्राशनं ॥ ॥ इति उप्य व्रत निर्ण
 यः ॥ अथ च नु ईश्याम नंत व्रतं ॥ नद्य निधि द्वे धं धे उद्

मानंतरि मुहूर्त व्याविन्यां कार्य उद्दे रि मुहूर्त विनाद्या
 नंत व्रते ति विधि ति माधवोक्तः । तस्या माद्रूप स्यांते च नु ईश्या
 दिजोतम । जो स्म मास्याः समायोगे व्रतं वानंत कं बरेदिति
 नि स्म मास ते म विष्योक्तं श्वान वस ध्या हे मोन्य वेला
 पां समुती र्ध स हित रो ॥ ६६ शंशी ला सा स्त्रीणां समूह एव वा
 स सां च नु ईश्याम र्च वंतं मत्पाद वप प रु प प नि ति म

ध्याहेऽनन्ताचनसंकीर्तनाभ्याहव्याविनीजाद्येतिशं
 क्यं। सामान्यविशेषध्वतशास्त्रांतरविरोधेऽर्थावधारिक
 विधिकल्पनायाऽप्रसंभवात्। स्पष्टविधेऽत्रवर्णात्
 अन्तर्गतादी समूहेनैवैतद्व्यंकायमिति विध्यलपना
 यत्तैः पूर्वोद्दिष्टैर्वादननुष्ठितस्यास्पष्टतत्त्वमध्याहोविमो
 पाकाभ्यतयास्वीकार्यत्वेनैवार्थावधारणसिद्धेर्वादनइवेविव
 र्त्तव्यमात्रम्॥ १३

तुष्टोद्दामसौ नदीयंतुभयंतस्वस्वमेयिनभविष्यति। इत्येनेनविधानेनसनि
 दत्वाविसर्ज्येत एवमेतद्वर्तविप्रयेचरिष्यंतिमानवाः। वासरेवासरेप्राप्तेव
 त्सस्यावदेवतु। तेषांमानेश्वरीयोडादैसैयिनभविष्यति मदनरत्नेस्कांटे। आ
 वरोगमासिसंज्ञातेसोभनेसानिवासरे लोहरूपंसेनिहृत्वाग्नाय्यपंचासृत
 नवै। पुष्पैरष्टविधैर्धूपैः फलैश्चैवविशेषतः नामभिः पूजयेदेतैः क्रमेणग्रह
 सत्तमं। कोणस्तुपिंगलोवभुः क्लृप्तोरोद्रायमातंकः सौरिः शनैश्चरोमंदः

कौ. पिप्पलादेन संस्तुतः सान्ने देवीति सेत्रेण वैदिकेन च पूजयेत् पूजयित्वा च
 नेव ह्यंततः कुर्यात्क्रमेण तु। समाय भक्तं यथ मेहितो यथायस्य भुम्भं। तृती
 ये त्वे विलाकार्यो चतुर्थे पूरका सुभा मयमादिसद्वेः सनिवासराः सुक्ता
 दिक्कृष्णातश्च वरागता उच्यन्ते समाय भक्तमिति लिङ्गात् तत्र तत्सहितौ द
 ननिवेदनं विधेयं। तत्तत्तद्गुणैश्च कृता यवा गुरे विली अत्र प्रसेगा छने राम०
 श्वरस्तोत्रं लिख्यते। स्कां देततः कृतो जलिभूत्वा स्तुतिं च के सद्यालकपि

पिप्पलादो हि जग्रेष्टः प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः नमस्ते कोरा संस्था यधिगलाय न
 मोस्तुते। नमस्ते वभुस्सुपाय कृष्णाय च नमोस्तुते नमस्ते गेद्रदेहाय नम
 स्ते वांतकाय च नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सोरथविभो नमस्ते संहंज्ञाय
 संने श्वर नमोस्तुते। मसादे कुरु देवे सहीनस्य मरातस्य वा। संने श्वर उवाच
 परितुष्टोऽस्मिते वत्सस्तोत्रेणानेन सांपते वरं वरय भो वत्स येन पञ्चामि वा
 छिते॥ पिप्पलाद उवाच अथ प्रभृतिं वैषीडावा लानां विनं दनं वया कार्या

कौ० महाभाग न स्वकीया कथं वन। यावद्वृष्टिकं जाते समवाक्येन सूर्यज। स्तो
त्रेणानेन योन्यरत्नं ब्रूयात्पात रूपस्थितः तस्य पीडा न कर्तव्या देयो लाभो
महाभुजः अर्धाष्टमामिके योगे तावके संस्थितो नरः। तव वारे तु संप्राप्ते
यस्मिन्नालोहं संपुतान् सत्प्राददाति नो तस्य पीडा कार्यान्वया विभो॥ कृ
ष्णांगो यस्तु विप्रा यत वो देसे न गच्छति। अर्धाष्टमामिका पीडा तस्य कार्यो
वयान च। समीपमिन्दिर्यो होमं तवो देसे न निर्वयेत्। तथा कृष्मन्ति लैश्चैव ह

राम०

स्मृष्यानुलेपनैः पूजा करोति यस्तु भ्यं धूपं वै गुणुं दहेत्। कृष्म च स्त्रिया
संवेक्षत्याज्ञा तस्य त्वया व्यथा सूत उवाच एवमुक्तः स निस्तेन वा ठमिन्ये
व जल्प्य वा। नारदं समनुज्ञाय जगाम निजसंश्रयमिति। हे मादौ भविष्य
विवासरं प्रकृत्य नक्तं कुर्वेति ये तत्र मानवास्ते समाश्रिताः जयमानः परं ज
य्यमादित्यदृश्यं परं आरोग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति ते उपवासं च
कुर्वेति ये स्मादित्यदिने सदा जयंति च महाश्वेते लभंतेः भीष्मि तं फलं। आ

कौ. दित्यस्यदिनेयस्तजपमानोगराधियाषडक्षरमंहाश्वेतंगछेहैरोचने
 पदमिति। महाश्वेतंमंत्रंह्रींहीनेमः खखात्कापनमः महाश्वेतोह्रींही
 सः इतिषडक्षरः ह्रींहीसः सूक्तोयेतिः योवैसूर्योदिनेभक्त्यभानुसंपूज्य
 दयानन्तकरोतिपुष्पः सयातिपरलोकतामिति। एवंदिडन्नात्रेरासाव
 नदिनक्त्यानिदर्शितानिउक्तसावनदिनैस्त्रिंशद्भिः सावनोमासः ष गम०
 स्यत्तरसनसंख्यैस्तैः सावनवत्सरः तयोः कार्यमपिहेमाद्रौ॥ सत्राण्युपा

स्यात्यथसावनेनलोकांचयत्साध्ववहारकर्मेतिउपलक्ष्यगामेतत्यस्य
 सास्त्रीयस्यलौकिकस्यवाकर्मणाः सावनदिनैरेवानिर्वाहः तदहो
 नाघपितथेतिबोध्यं विहितंचसावनाहसाध्यव्रतंहेमाद्रौभविष्ये॥ आ
 दित्यउवाच योहमेकंप्रकुर्वीतनक्तंममादिनेनरः ब्रह्मवारीजितक्रोधो
 ममाचैनपारायनेः संवत्सरांतमासाघमद्भक्त्यैववैदिजान् भोजयि
 वाततोवृषात्प्रायतांमेदिवाकरः एवंभक्तिसमायुक्तौसमलोकंसगच्छ

कौ. ति नवमानुष्यकं लोकमद्वयं प्राप्नुते नर इति येनार्जितानि० श्रीवानवाह अ
 चंद्रपस्य तस्य तस्य वाचा० योः नेतदेव कृतमेव न सन्निवंधं हीराक्षि जेत
 स्य सौरादृष्टि तिरिये स्मृति कोस्त भस्य ॥ इति सावना द्दकृत्य ॥ अथवा
 होससा द्दकृत्य यद्यपि हेमाद्रिणा चंद्रसौरसावनात्मकमद्वयमेवांगी-
 कृतं तथावदायिका योऽत्र द्वाभमाने विनेति तथापि साधवेन सप्रमाणात् राम
 यावार्हस्यमनात्तत्रयोरपि प्रहर्सेनान्नतदनादरगामुचितेऽदात्तं वा न

त्यमारा० तव तपोर्हर्से सौस्त्र सर्वथैवानुपयोगः तदुपजीवि विविधिनिषे-
 धाना मुपलेभात् । तत्र बृहस्पतेः संक्रमणादासंक्रांतिकालो वार्हस्यत्यो-
 वत्सरः । तत्कार्ये स्कांदे द्वारकामाहात्म्या । तत्र कामो कुरुक्षेत्रे अयोध्यामयु-
 रापुरि तीव्रहृति तीर्थानुक्रम्य स्वर्गैरत्योवपातालेयानि तीर्थानि निम्नगाः
 स्थिता गोदावरीतीरसिंहरासिगते गुहौ कस्यास्थपुष्करादीनि सहसिंधु
 मरांसि चामेवीदिपर्वताः पुण्यादसेनात्यायनासनाः । तीर्थराजे प्रयागे वसु

कौ.

वेतीर्थसमन्विते। द्यरकोवेसमायांतिगोमत्यांरुससन्निधावितित
श्वसिंहस्थेगुरेगोदावरीयात्राकत्तव्याकस्यास्थेद्वारकायात्रेतुलीय
ते। ज्योतिषे। रविणा संयुते जीवेसिंहसंस्थेगुरे तथा अस्तंगते तथा शु
क्रेवाले हृदेतथैव च। वृत्तेयात्रा विवाहं च विद्यायाधिपदसना। कूपवायो
तडागानि देवतानां च मंदिरां देवतानां प्रतिष्ठया लानां करा विधेनां स
वैद्या नैव कुचीत करणो मरणो भूत्वमिति। अस्तमित्यर्हं जीवेदमप्यनुषं

राम

वीग्वार्हकं मोथो हर्षवाल्मेयकीर्तितं पक्ष्माग्दिशि हृदत्वे पश्चात्संचदिने
कवेः शेषवंप्रान्तुपेवाहं पश्चाद्दृष्टदिने स्मृतमिति। वार्हस्यसेषाव्यपश्चाद्
दितः मुक्तः पंचमसदिनशिमुः विपरीतं तु हृदत्वेतद्देवगुरोरयाति॥ रत्नमा
लायां प्रागुक्तः शिशुरत्नं स्त्रितयं सितः स्यात्पश्चाद्दृष्टदिह पंचदिनानि
हृदः प्राक्पक्षमेव कथितो त्रिवसिष्टगर्भे स्तपक्षमपि हृदि शिशुर्विवर्ज्य इति
राजमात्रे एवाले हृदे संध्यां शेषवत्पंचत्रिवासे शरणं जीवेव भार्गवे चैव

कौ.

विवाहादिष्वर्जयेत्वालेखेवसंध्यांशेनयेवभगुनोद्गताचासुतीसेधा
मस्यपुत्राफलेक्रमादिति वार्द्धकांतर्गतमस्तपसासन्त्रिरात्रेसंध्यायद
वाच्यमतिनिषिद्धमित्याशयः। वराहमिहः। बहवोदर्शिताः कालायेवा
लेवार्द्धकेषु। यास्यास्तत्राधिकाः शेषादिशभेदादुतायति। गार्ग्यः पु।
क्रौगुरः प्राकृपश्चाद्ववालेविध्येशावन्तिषुसमरात्रो वंगेषुदृगोषुवसप्त रस०
पंचशेषेनुदेशे त्रिदिनेवदेति महास्तयादास्तयोस्तज्जेतिषे। हास्त्रिंशद्वि

साश्चास्तेजीवस्यभार्गवस्यनु। द्वासमतिमहसस्तेपादास्तेद्वादशत्रमात्
पक्षेद्दोमहास्तेनुवालश्चात्रदशाधिकः पादास्तेनुदशाहानिद्वौवालो
दिनत्रयमितिमहतीतिजीवस्येसनेतरमपियोजनीयं येनाजितानि० श्री
वाजवाहदुरमंजर्यस्यतस्यवावाहरेरिवागिराः वनिदेवतुसे० योःनेतेदे
वकृतसंयनमन्निबंधहोरीद्विजो० गुर्वद्दीधितिरीयंस्मृतिः कौस्तभस्य
इतिवाहस्यसवत्सरकृतं अथनाक्षत्रवत्सारकृतं। तत्रैकानक्षत्रयावता

स्य कौ कालेन चंद्रमसाभ्युत्पत्तेनावन्नाह्नोदिवसः तादृशसप्तविंशतिदिनैर्नाह्न
 ओमासः तादृशमासेर्नाह्नोवत्सरः। तत्र नाह्नत्रिदिनानां केषांचिद्दिनयो
 मः अतावदोक्तः कृत्तिका प्रथमे विशाखे उत्तमं तानि देवनक्षत्राणि तेषु
 कुर्वन्ति यकारिण्यादिति कृत्तिका इति बहुवचनेन तारावहुत्वाभिप्रायेण विशा
 खे इति द्विवचनमप्येव। सर्वेषां कार्यमाह याज्ञवल्क्यः स्वर्गस्य तमोजस्य सौ राम
 यत्तत्र वलंतया सुताश्चैव सवसौ भाग्यसंमर्दि। मुख्यतो शुभां प्रवृत्तं वक्रतो

चैव वारि। सप्रभंतौ सुखा अरोगित्वेयसो वीतसोकतां परमो गतिः धर्मवि
 द्यां भिषक् सिद्धिं कुप्ये गामय जादिकं। अश्वानां पुश्वविधिवधः आदंसे
 प्रयच्छति। कृत्तिकादिभरणे तं सुकामो नाप्नुयादिमानिति स उः पुह् कुर्व
 नदिनर्हेषु सर्वात्कामान् समप्नुते। अपुह् चोपहनर्वेन प्रजाप्राप्नोति पु
 श्कलामिति तथा हेमाद्रौ देवोपरागो अश्विसामश्विना विष्टा दीर्घा पुजी
 यते नरः व्याधिभिर्मुच्यते हि प्रमथं व्यधिपीडितः भरणाय मम भ्यर्ज्य

स्म. को. कुस्मैरसितैः शुभैः । तथा गंधादिभिः शुभैर्यस्य सोर्विमुच्यते । एवं कृत्वा
 कादिष्वप्यस्मादिनस्तत्र देवतानां पूजनमुक्तं । तथानस्तत्रेषु व्रतविधयः
 श्रूयन्ते ह माद्रौ विस्मयार्थं । तत्रैकतो पवासापाम्यर्चैः कृत्वा कसुमैर्देवतु । पू
 जयेद्वासुदेवं तु कुसुमेन सुगंधिना रत्नैश्च कुसुमैर्दधैर्पुष्पैर्दद्याच्च गुणु । राम
 द्यते न होषं दद्याच्च रक्तवस्त्रं तथैव वनिवेदनीये देवाय तथा सर्वे निवेदये
 र । होतव्यं वसमिदं नैतथैवास्मै सर्वयाः आस्मै सर्वया राजिकाः आ

युधानि वदेयानि ब्राह्मणोऽप्यश्वदक्षिणा । कृत्वा तदग्नौ रघुनासा मिष्टप्राप्तौ
 तिमर्शौ न हि संस्योत्रेति ह्यत्रियविवायमेतत् । आपधरा नलिगारकूट
 दक्षिणो निलिङ्गान्निषादविषयववरस्कोदे । रोहिणी जन्मनस्तत्र देवदेवस्य
 चक्रिणाः । तामेव स्वमयी कृत्वा पंचरत्नैः सुसज्जतां रोहिणीं स्त्रीरुपिणीं । स्था
 पयेद्दक्षः पुत्रमेतद्धूपदोषैः प्रपूजयेत् । कालो भव फलैर्हि त्रैलोक्यैर्घृतपापसेः हि
 तीये हि समायाते ब्राह्मणाय निवेदयेत् । आत्रियाय मुरणाय भिक्षुकाय कुरु

कौ.

विने। स्वयेन तत्तुं जीतरोहिण्यसने कृते। एवं विधत्तमिदं दिवि देवाश्च
 चक्रिरे। वर्षे वर्षे समायाते देवा अप्यायि कुर्वते यं ये कामसमिध्यायेत ते
 प्राप्नोत्यसं समयमिति। उपक्रमवसादत्रोहिणी विसेष एव यासुः अतए
 वोक्तं वर्षे वर्षे इति तथा विस्मयमोक्षे पुष्पस्नानं महापुण्यं शौचं प्रोक्तं स
 यं भवा वत्सरे वत्सरे कार्यं पुष्पयुक्ते निमात्रे। गार्गीया ह वत्सरे वत्सरे कु
 र्याद्वाहः पुष्पाभिषेचनं पुष्पयुष्ये पिचाप्यत्र ह ध्यात्सु सारत इति। एतत्स

राम

कारेन स्रज्जनसौ तोश्वा वत्सरे वत्सरे। ए वत्सरे स्रजसाध्यर्त्तं कर्मणां नान्येति परो
 परोरपन स्रजं भवति तस्मै वत्सरे। तस्य हि नृपसंवेदपुत्रासे गतसंवेधिनाह
 त्रंग्राह्ये। उद्योषितं च न स्रजं नानासंपत्ति आ स्वरे यत्त्वा पुत्रे एमनि सौम्यः सर्मिनास
 होति विष्णुभूमि जेत्येते पत्राक्षराद्वा दत्तुं न स्रजं प्राप्य तेति यौत न स्रजं तं कुप्यतेति
 पारणां भवेति सुमंतेते च तत्तुं वत्सरे शत्रुं स्निग्धवा ससंघिनः स्रजं तं तत्रैवोपाप्य
 रस्मिन् न स्रजं तं पारणां कार्यं यद्दिनद्वेषे पिवा तत्संवेधः तदा यस्मिन् एवोपाप्यते

कौ.

कृत्यप्रभृतिर्गमकालाभिर्जभात उक्तरीरणीव्रतेनक्तसत्रेपियमिनस्तमेवनहत्रय
 पादेयं। योयस्यविहितः कालः कर्मणस्तदुपक्रमोविधमानोमेवेदगमित्तवनात्
 षडितुववित्रहत्रेनक्रमात्रेमाध्यायेनविहितमेवेततदहिनक्षेपः। तसंविधनोपिनह
 त्रस्ययरीदेन। स्ताद्धर्मसत्वे पूर्वहिनएवनक्तं। यो। एवंपरिणवात्संवेपिनो राम.
 पिपूर्वहिनएवनक्तकालाभमेवत्वत्वात्। पत्रेविस्मयमोत्रेसात्तिथिलवनहत्रय
 स्तमानभुरितोरविः। तपाकर्मणिगुरुवीतक्रासहद्वोनकारगमिति। तदुपवासनका

मपूजनेभक्तार्हिवयं। यतुवौधायनोक्तं। सामिपितवनहत्रयस्यामभ्युहितोरविः वरुमा
 नस्यपहस्पहानोत्वत्तमयप्रतीतितत्रहत्रपात्रसाध्यपितृकार्यविषयंतिथिस्ताम
 तृध्येहर्निर्णयः स्पष्टितकार्यविषयतायाः प्राणपपास्ताहत्रपात्रहत्रेपितया
 लोपितात्। नाह्रमासस्यनहत्रसत्रेदयपोगः। नाह्रसंस्तस्यतुप्यस्यानोहोनिमित्ते
 नेतिवाच्यं दत्तिनहत्रनिर्णयः। अथवाइमैहनहत्रेवत्रनिर्णयाधीनोपितायोपस
 स्तागोतत्तापमुयेतरेमादौभविष्योविदुंभारिषुपोगे। मवेदेजासोनरपोरहति

को. असात्कार्यं न ते सः प्रलेखः पदगोप्यमवगाहनिष्कान्धातिष्ठं ज्ञानं। लवणं हविष्यं
च वं स्त्र्यं जनकमेव वा कंचनं गान्धर्वं प्रमुपानफगमेव च। अरुं रज्जुं पद्मं वैश्वं रज्जुं सुमानि च।
लोहं ताम्रं यज्ञं स्वं वै रीषं वेति पृथिष्ठिः॥ स्यात् स्वसंज्ञाविधिस्तत्तत्पापैश्च मुच्यते न
विषागमवाप्नोति षोडशमिह संज्ञांति। तत्र व्यतीपाते प्राज्ञं तं अमावास्याय
तोपातं पूर्णायास्पृश्या सुषां विद्वान्श्राद्धं कर्तृणाः प्राप्यं चितीयेतु सति वचनात्
हे माहो भरद्वाजः॥ व्यतीपाते वैश्वं ते वदन्त्यातो न विद्यते। व्यतीपाते विसेये रासि

राम-

रासः प्रकृतितरिते। तत्र व्यतीपातस्य सत्त्वादिभागान्नमेतिपे। विस्मयति विपतोत्यन्तैश्चम्यो
चैकीयमेति। पतेनेस्मानाद्यस्तपतिने समनागिद्धीते। तत्र प्रत्युत्तारतत्त्वेपान्नवत्सः ३
त्यन्तोत्तराणां कोटिगुणं भ्रमणानुगितापातुः। अत्रैव गणितं पतेन न पश्यानाद्यस्तपतत्
ति। व्यतीपातव्रतं वा एहे। अथ भ्रमतो पातस्ते विगाहेपत्तं पञ्चानुमहानदीजलं। उपा
विसेदय नुमानजापको जेय नु प्रोच्यति पाततेन मः प्रोचत स्त्रिपोपिच्छस्तेताम्र
पात्रगास्तेर्जापतिपरे। कां वनाज्ञे प्रीतिश्चाभ्यै मम एभजनं अवाष्टयेदनाद्यादसि

को.

व्याख्येत्यतोपातस्योत्पत्तौ अत्राहसमुजपरवन्नाया रणारित्ते मद्रि गधे पृष्ठाह
 तैध्वेरीपवस्त्रसमन्वितो अहं भो म्यै प्रैवेध्वि त्रे मोसि प्रागे सिरे ववेत नमस्ते स्रयतो
 पातसर्वसो मसुतप्रमोपदानादिज्ञते किंचित्स्नेहमिता स्नेम इत्युक्तापं वरन्नास्रं सप
 प्याहृत मंजलि प्रक्षिप्यत त्तरागरे वसर्वपापहो भवेत् सर्वो दिव्यं जीति समा ॥ राम०
 कर्तृकालनिर्वाहाया योदिदो बोपिदिने व्यतीयाते भवेन्नरान्तरा प्रवो पवासस्तस्यात
 त्सकलंगुणे पारणा व्यतिपातात्ते कुर्पा त्स्यास्य गापये । अथैतस्मिन् चर्वादेने व्यतीपातोभ

राम०

वे-मरानातापत्रोपवासस्तस्या जत्सकलंगुणे ॥ पारणं व्यतिपातात्ते कुर्पा त्स्यास्य गापये
 । अथैतस्मिन् चर्वादेने व्यतीपातो भवेद्यसि तैश्चन्द्रितहादन्वारवासंसमावरेत्तु कुपो
 एवंमासिमसि व्यतीपाता स्त्रुपो रसं व्यतीयाते तु संम्रास कुपो इद्यापनं बुध व्यतीपाता
 पस्वरेति तोर हस्तमन्विते । आश्विनो रतिला नायोरुत्तमं वसेत्संसेतं । सेने रशर्मा कुंभे
 नमस्ते पस्वत्तरं । स्येव्यं सोपस्वो र्वतो प्रद्या दूतरे सिनामने । चदे व्यतीयात मरमहांत
 र्वोदसनुस्रलेष्टलेष्टे । समस्त पापस्य महतपास्तुप स्यस्यवानेत फलं ममास्ति

कौ. इति समाप्य गुरुः परिपूजते करककुंडलकंठविभूषणैः सकलमेव सम्यग्यु-
 दितं तदुपलभ्य मिहेव मुज्जन्मनि गांवेययस्विनीदद्यात्सुवर्गांतरदक्षिणामिति
 ततः सणान्नुवादेन दायादिदीपिकोपानहश्च चामरवैमिसंघोपतमस्य प्र-
 नयफलमुक्तं तत्रैव देहं ते सुर्यलोकाय विमानैरुत्तमप्रभैः गत्वा कल्याणं दसंतं मे-
 दंते त्रिदशार्चितः । तदेते राजराजः स्थातरयसो भाग्यभाउ हानिति सर्वविधयोगः राम-
 सुंदरत्वेन कदाचित् तत्कालव्यापिनो ग्रास्याः पूजादानयोस्तौ दयिका उपचासे हो

रात्रसंबन्धिनः । उभयसंबन्धाभावे तौ दयिकाः कर्मकालव्याप्तिवसेन तदुप-
 क्रमसंबन्धेन निरीयोचितस्येहापितुं सत्वात् श्रत्रैव प्रसंगत्कारणकृत्य
 मुच्यते । करणानां तिथ्यर्हपरिच्छेदत्वेन चांदाधिकारे वक्तव्यमर्हणामपि स्व-
 लोपयोगिनेन योगांते कथनस्य लोके सास्त्रदर्शनात् । तद्वृत्ते माद्वैत्रस्यो-
 दे । माद्यमासे तु संप्राप्तौ शुक्लपक्षे पक्षमवेत्त वावाभिधानं करणमुपवास-
 स्तरमवेत्त । पूजयेच्चास्युतं देवगंधमासविलेपनैः सौवर्गाग्रितमाकार्या विष्णोः ।

कौ. कर्षमिताशुभाजयेदृष्टोतरेतन्नाहर्निसेतुमनुबुधः कलसंतुसमानोयताम्न
 पात्रंतथोपरि। विसस्यत्तयेद्देवसुवर्गोकसलेनवा वित्तानेवामरेष्टादेवा
 यप्रतिपादयेत् एवंसप्तविधेयान्निववारख्यासथसप्तमे। ववेतुकरगोप्राप्ते-
 पूर्वपरांसमारभेत्। आत्मरान्नेजयेच्चात्रसप्तसंख्यात्सदक्षिरागान्। अथै
 वंवालवादीनिविष्टुंतानियथाक्रमे। उषित्नासप्तसंख्येवपूर्वोक्तविधितानृ
 प। समाधयेदत्तभूरिगोभूहमादिदानतः। एवंकृतेव्रतेराजनराजसूयाश्वमे

राम०

धयोः समस्तेफलमाप्नोति सुखकीर्तिमहाश्रयमिति ववारख्यानीतिववा
 स्यसप्तमेवंप्रकारेणोपवासोपपूजनोत्तकार्यमित्यर्थः पूर्वमिति च वव्रत
 स्थपूजाताकुर्यादित्यर्थः उषितेति वालवादिषु प्रमेकं सप्तसु बंधोक्तरेत्यापूज
 नोत्तं कुर्यादित्यर्थः हेमादौत्यादियदेन प्रतिमादितत आते दानविधानात्सर्वेक
 रणाव्रतेष्वेकाप्रतिमेति गम्यते॥ अत्र कृत्स्नकर्मकालायापिनः करणास्य क
 दाप्यसेभवात्कर्मोपक्रमकालो नस्य ग्रहणमुचितो यत्र नु कर्मकालायापिनः

कौ. संभवतितरतदादरः कार्यः। तदभावे तु तत्रापितथैवेति अथविष्टिनिर्णयः
 ज्योतिः प्रकासे चतुर्थ्यैकादसी रात्रौ शुक्ले पक्षे रात्रौ दिवा भद्रात्रिदशमौ रा
 त्रौ कृत्तिकादिमनोतिथौ रात्रिस्तृतीयै दिवेत्यहोतिचष्ट्वार्हस्यते शुक्ल
 इत्यहस्तस्य च मध्यमशिन्यायेनान्यः त्रिस्तृतीयाश्रद्धादिः सप्तमी
 मनुश्चतुर्दसी तत्फलं देववृद्धमे मुखे कार्यहानिर्गले प्राणानासौ दृष्टिः रा
 यनासः कलिर्नाभिदेसो कण्ठवर्धविध्वंसमेषु भागे जपश्चेति भद्राशरीरं

फलं स्यादिति तन्मुखदिस्वरूपं नारदः मुखे पंचगलत्वेकावत्तस्यैकादश
 स्मृताः नामौ वतसः षट्श्रीगोतिस्तः पञ्चाख्यनाडिका इति। समासोत्तरं
 तस्यापि नाडिकापदस्य निष्कृष्य मुखवादावतुषंगः राज्ञामेकादशदृष्ट्या
 दोगभीष्टमपराधमयदानुषंगवार पंचनाडात्मकमुखस्य विष्टिभेदेन देस
 भेदानाह ज्योतिर्निवधे श्रीपतिः। जलसिखितसमिरत्तः शर्वको नासवापुत्रिद
 स्यति ककुप्सु प्रोक्तमासंहिविष्टेः नियतप्रविभिगसो संख्ययामैः क्रमेण स्युः

को० रमिहपरिहार्यमंगलेवेतदेवेति जलंवरुणः सिरव्यान्नि० रत्नोतिर्मेतिः सर्वेइया
 नः कीनासोयमः निदसपतिरिदः एषावकुभोदिसः ऐंहीमारथ्यगगानापोयः
 त्सेख्याहृदिसिपनुरवतत्संख्यामाघयंनानात्सकंतदितयामैरितंतार्थः
 स्वकारेणामोर्गलिककर्मसुमुखसतिनिधिहंज्ञाप्यतातत्रप्रुक्तवतुर्थ्योउत्त
 गार्धप्रतीव्यामुखंअतस्वयंचमेप्रहरेतिथेः विष्टेप्रहचतुष्टपाधिकाभावात् ॥ गम०
 विष्टतेत्रिष्टतिकपुष्टं ततोष्टसामुखमात्रेयेयामतोहेतोययोमोततः प्राक्यु

छंजावहेव। सद्योक्तंतचैतदोयदेवन मेवर्कतखनाअर्धभद्रापुष्टघटीत्रयोक्त
 मेरायुक्तपक्षेस्याधुक्रमेरासिततरङ्गिताभानि २० इयवः ५ अकोः १२ नखाः
 २० क्रमेरावतुर्थ्यादिक्रमेरा। युक्रमेरातिदृतीयायाविसम्पूर्वः। सप्तम्योहा
 हसोर्ध्वमितिदृष्टव्यो। अयमेवार्थः सद्योतरेरासद्योक्ततोमत्राणि। अस्मिन्नेस
 पिंणीनेपासितेवैवानुहस्विकी। सार्पेराप्रुक्तमुखंसात्पेद्विअकाः पुष्टमेववेति
 पनुमोतिनिबंधेआर्ष्टेयेराः भानि २० सार्दीतुषः ५ सार्पाः १२ सार्दीगोवाः १५ के

कौ. मोक्षमात्रं क्रमाद्भासुष्यं स्यादाभ्योनातीत्रं परमेति तत्रहितोप्येवतुर्षं संख्य
 योक्तुं संख्यातो हेतुन तोत्तानवि संवादः तिथिद्वेपराविधेरयि स्मृततायां तदौ
 यमानोत्तमनवेति ध्याधिकेयासाधिका मिति सूत्रनातर एवं पुष्टं त्रिष्टिकमिमा
 घयिननिपतो किनु फलसंख्या मणालोभकलितो विष्टिदसमो स उक्तप्रदेसः
 पुष्टं स्वेष्योमीधात्मकं सुखाद्यीति को धर्मः क्रमोक्तमप्रयोर्व्यवस्थार्थमुत्तरार्धं राम
 क्रमादिति मुख्यवाद्भासगतयत्तक्रमात्पुष्टोक्तमात्रं क्रमेण क्रमादिति या

वत् एवो निरूपितं पुष्टपुष्टभागनयश्चेति कार्येषु ग्राह्यत्वेनोक्तो विष्टिविषयः
 तेष्वपि प्रतिप्रसंगे वदधा देवज्ञाः स्मारंति । एत्रिभद्रादाहिस्याद्विवाभद्रापदानिसि
 नतत्र० भद्रदोषः स्यात्साभद्राभद्रापिनीति मेषोत्तेकोपिमिथुनेष्कलिसिह
 मीनकुंभेषु वापसगते लिवरोगनेहो स्वर्मर्त्यनागनगीशः क्रमसः प्रयाति वि
 ष्टिः पलामपि ह्दति हितत्रदेमं इति मेषहयभद्राश्च कमिथुगतचंद्रे भद्रा स्वर्ग
 ताक केमीनासिहकुभगते मर्त्यलोका गता वनुर्मकरतुलाक सागते पातालगा

को

लोकांतरगतातदस्यलोकेनतिषिद्धेत्यर्थः। कार्यविसृष्टेः सवेत्याश्रयविशेषप्रतिपत्तिः
 सर्वज्ञोतिर्विवेधविसृष्टः वधवंधविघाप्रस्त्रष्टेद्वेदोच्चाटनादियत् तुरंगमाह्वो
 इदिकर्मविषयोवसिध्यतीति। कर्मस्यनेतरं पंचातिचकारान्वयः इतिविधिनिर्णयः
 यः येनानिज्ज्ञानानि० श्रीवाजवाहदुरवेद्वत्पस्यनस्यवाचा० योऽर्धतदेवकृतंम
 थनसन्निवेधत्तीराविज्ञो० तस्यमात्तत्रदीधितिपियंस्मृतिवौक्तमस्य॥ इति
 नात्तत्रवत्संस्कृत्यं अथोक्तवत्संस्कृत्यमुदाहरणकलिसंबंधिकार्योकार्यविवेकः।

गम

महाभारतेतयः परं कृतशुभेतायाज्ञानमुत्तमो द्वापरेयज्ञमेवाहृद्दीनमेवकलौ
 युगे अत्रतयः प्रभृतिभिः कलौयदत्तभ्यंतहानेनलभ्यमितत्रतास्यननुत्तमः
 प्रभृतिसागे। एवमप्येपितथागीतागंगातथाभिः सुः कपिलाश्वमेवने॥ वा
 सरः यज्ञनासस्यसप्तमंनकलौयुगे वासरएकादमीकासोखंडेकलौविश्वेष्व
 रोदेवः कलौवागरासीपुरी कलौयुभागीरथीगंगाकलौदानीवास्यते वस
 वैवर्त्तकलिसंप्रतिवत्सवचः। येभर्जतिमहात्मानोशिवंवापिजनादेनानेतेषांचकृतो

कौ. दोषः काश्यानिवसतामपि गुरुसेवापरयणावधितमात्मुसेविना। गोवैस्मवात्
 हाशेवतुल्यमेवेविनामपि तथास्यद्वैयत्तद्वर्धमानस्यस्यतिष्येकासोसंप्रदद्या
 द्येषा। हृत्स्यतिः ततोधर्मः कृतं युगेतिष्येद्वान्दयादमः। सिवपुराणे ॥ ध्याने
 परं कृतपुगेत्रेतायननंतथा क्षपरेलिंगपञ्चावकलौशं करकीर्त्तनं। ज्ञानपरः प्रतिष्ठा
 चकलौषगोवैस्मवत्रस्यायोः। यत्ततेदमभिर्वयैस्त्रेतायोह्यनेननुक्षपरेतनुमासे राम०
 नश्रुहोरात्रेरातत्कलौविस्मधर्मोत्तरे। षष्ठ्यरेतुतेसेयत्रेतायोनैमिषतेयाहापरेत

कुरुतेत्रैकलौगांगं समाश्रयेत् संसृज्जुतीर्थी तस्य यत्कृते फलं दानुगे गोवप्रभवने
 तिनित्त्रयेनपावज्ञोवनसज्जदिसर्थः। यगसः। कृतनुमानवोधर्मस्त्रौतायांगौत
 मस्यवक्ष्यरेसाखुतिरिवतः कलौयागसः स्यतद्वीताततश्रयरासस्यतेः स्यते
 तरविरोधेनचिकसेनापसिधेयिकलौपरासगौक्तमेवानुशेषः महाभारते यस्मै
 नमः सिवायेति मंत्रेणानेनमंकरं ॥ सकृत्कालेकलावर्षेत्सर्वयापैः प्रमुच्यते। स
 र्वस्थोयतोदुपायतौ वासर्वातकैः यस्त्वनमः सिवायेति प्रमुच्यते सकलानरः।

कौ सायेनापिनमस्कारः पशुक्तः श्रुतयाण्यर्थं संसारं दोषसंहारोद्दिष्टः परमः कलौ ।
 लेगे। येन विद्यासूक्तं सेवते येन केनापि सुवेरकृतिदोषविनिजितप्रपातिपरमंपद
 मिति गौकीर्तनं विधीयत इति वाकार्यः । अत्र च कृताघधिकरणकध्यानादि
 फलेकस्यधिकारहेमादौ व्यासः ध्यापेत्कृतं यजसंस्तुतेनायादयरेव येन यदाप्नोति
 कलौ संकीर्णं सर्वमिति पितामहचरणौ भक्तिविवेकेनिरूपितइति नैह निरूपते । राम-
 पुरश्चरणचंद्रिकापर्वैराण्ययनः । यस्मिन् अत्रिगदेनेवमंत्रे संख्यानिगद्यते । तत्र स-

वैत्रमंत्रारण्यसंख्यादृष्टिर्गक्रमात् कलौ जैवकृतैः संख्यात्रतायोद्दिष्टा भवेत्तादा
 परे त्रिगुणात्ता कलौ संख्याचतुर्गुणेति । अत्रापि त्रिजयेदुक्तं संख्यापाश्चतुर्गुणा जये
 कृताविति प्रासहिक जयेयश्चरणा जयेष्वविधिरवसेषार तत्रैवाश्रेयेनास्ति श्रे
 यस्करेणा विलोरा राधानामुने युगेस्मिंस्तामसं घोरपक्षवेदविवर्जिता कलौ क
 लिसलब्धं स सर्वपापहरं हरिं यैः र्वयंति नरा नितेतेपि धंघाययादरिः । तत्रैव श्रीमा
 गवते ॥ कर्त्तिमभा जयेत्तार्पाणराजाः सारभागिनः पत्रमंकीर्तयेवैवसर्वः स्थायीभि

को.

लभ्यत इति। संकीर्तनप्रायेयर्जति हि सुमेधस इति रुक्मं रुक्मनामानं तत
 श्वकलौक्यमावतास्यसेयत्वं भजे प्रायेरिति इतिकलिकार्याणि। अथ
 तत्राकार्पाणि सत्यमारे। देवरेण सुतोमनिर्वाणप्रस्थाश्रमपदः इत्याद्या राम०

इत्याद्याः कमायाः पुनर्होनेष्वस्यवा। समुद्रयात्रास्वीकारः कर्मंडलवि
 धारणां देवरेणोत्पलत्तरां अयत्रागर्वज्ज्ञानेदिवरः प्रत्रकप्रययां सधिं

को.

ओवासंगोत्रावाष्टताभ्यक्तमताविषादितं। मिताक्षरादोवादज्ञाविषय
वेनोक्तं यत्तत्तन्निहासपराभोमुपरिगतास्वयिकृतोमाषादिषु असंयिप्तसंगोत्रसं
क्रादिनययोगेनप्रतीपमानेहे॥

राम०

त्रजप्रोसादनं तन्निषिध्यते परस्परं इति व्यर्थं चतुर्थं व्यर्थं इति मुख्यदाने संज्ञाते प्राक्तन
मपत्तिरसंभवाद्यमितान्नराया मुत्तुखवरं सरलाभे तस्यै रानमुक्तं यच्च उपमुत्पसं
योगान्मते देयं तिरुवेन तौ निहासगतैः कापमतामसतंतन्निषिध्यते ननु वाष्टतावि
षयं वाष्टमेराते गौरात्वात् प्रमृते वगौराग्रहणे मानाभावात् पञ्चादतापास्तपोनि
त्वसंकाया अभावात् तद्विषयत्वमिति तच्च वादानोक्तं रं ह्यसंख्यवधो न न विचारमा
युरस्य पत्न्या पदध स्पाने चार्थत्वात् समुद्दिष्टे तार्थपात्रा निषिध्यते तार्थपात्रा गते

नौ सक्तौ निविध्यते। एका हा हा तु राः सुखे वेगिनेदमन्विताः अहा ते वनवेर साक्षिणे
 हसामिदिनैपितिस्मत्वा आसौ वसन्तो बो विदिनः सोपि। अत्र वैका हादिना सर्वात्मना य
 दिष्टि विविदिताः। यद्विदिता सरो करो त्यात्र लोकादि कृतातिनिमित्तकस्याध्याया
 अथ नादिमात्रविषया उभयथापि निविध्यते। अस्मि संवपना हर्षे मंगलस्य सैनमेव
 पापञ्चि तविद्यानं विप्रारागं मरणातिशयं पत्न्यस्य सारण्यसौ विप्ररागा उक्तं संव
 पेन ते ते स्वासौ वकालत्रिभौ हि विवदुः पंचदिनैः स्य स्यो वर्णो रीतयश्च महापातक प्राप

श्रितप्रवरणे यमनारि मिर्मराणां ते मायश्चिती विहितं मास्य हात्मान मग्नो वासमिद्विज
 मिमहाहादिः अत्र स्य गितं कृद्वा मन्त्रा खिययदे न विज्ञाते स्वरिभिस्तत्तलौ वसोमि
 तयेः। संसर्गो यः पापेभ्यः पर्येकं परोर्वधः। इतो रमेतरे यांच वृत्रेन परियहः
 मप्यमरा पपि पुरेभ्यः संसर्गसन्निमित्तो होयाश्च नरा पद्वनमोनीध ऊरु
 पातिसंतति विध्यते। नचाद्यमर्थ समासापत्रिः संसर्गं स्मिन्संसाय हन्तात तत
 अपारलौ किञ्चन कलुषं लोपस्यत निषेधः। नथा वदेमादौ सांता तपः स्नेह सं

क्रौ. साक्षात्संसर्गस्वययायासनरजरेनुतापाहोन्नरणरितिसाव्युत्पत्तिमंतयवीवशोवैवत
मधुपक्षेपसोर्गो-गतिजोवधोमधुपक्षेविविपरिहसुभिपिराप्तात्-जलोनिविध्यतेऽत्रै
सोधर्मयज्ञीनाइमारित्रंयेयात्बलेनदादसविधा-अउत्ताः।तेषुह्यान्मातापिताच्चापे
संसर्गोस्तजोभवेदितिरोभिहितः-अस्वस्तात्मानुसर्पस्तदतितावभौहत्पदेनोअतोएरं राम०
अपराणोपपुंससाक्षेभननिषेधस्यमगोवसत्त्वनाहवसिधायविषयप्रसंगः-अतोनिषि
अतोऽत्रैतावलेपात्यमहापातजनिहृतिः-अतोमास्यर्वनाचोसंपरत्त्यस्यसधर्मजः

देहात्तानिषेधधुरेवनसत्रमेवोनिषिध्यते यतोज्ञानभिधुरापातमस्यैभसपयछेरेस्यमिभि
षवाहिसंबंधेमुखेनपागसंबंधवत्-तेषाममहापातरोचकासकृतेषुनक्रानितत्पया
निहृतिः-लौभिषिध्यते-उत्तरतिचेत्-अहोहमाह्याहिनिवेधेव्याहिस्यपराणागतैरे
तेषेस्यपुसाहने-आपश्चितोवधानेवोवया-रागामरागोतिव-।संसर्गोदोषलेया-मम
हापातजनिहृतिरिति-अत्रएवोहतरुनिहृत्यजलजमरागोतप्रापश्चितनिषेधा-
हिसंयंरामानाजामातीहगान्दो-निवृत्ता-ममिपापश्चितस्यनुज्ञापतोअवदपे

को.

स्तववनादिप्रापनरितिसास्त्राभ्यनिरतिहृत्यनिषेधात्तापहतमहापातनेनरु
 विद्वत्तिजलं प्रापञ्चितं जलोनेन प्रसीतिसुखं समगोषरसं संप्रतीकरोतापानि
 त्वनिषेधेपिनरुनिहत्यभावः सिद्धः नद्यापपाठनरुनिहन्तिफलज्ञानिरतिरेव
 विध्यतेसावपरेसेषारामकारविषयेवेति सिद्धमिति संवदितमंत्रपित्रवसीरु
 म्भवाख्येविनस्त्रातिजस्यतासाधुगुणि यत्तुलेपममहापातनेपुनस्तथापञ्चितं
 निषिध्यतइति नन्य-सर्वेयैरानुपस्थितार्थस्यवासायैतर्भावरस्यनापात्रसंभारप

राम-

उज्जनेनुमानवाधमोस्तेतायोगोनमाः स्मृताः क्षापेकोशावलिखिताः जलौयारस
 राः स्मृताः शीततास्त्रिगुणसंज्ञाविरोधेतिजस्यप्रसक्ताविववाधप्रसक्तावुपिप्राप्ता
 रस्मृतेर्वलवत्तुल्यमात्रसंज्ञावसतापाकप्रापः अज्ञातान्नविरोधेनमेवाप्यमेस
 रास्म्यप्रापञ्चितोपोसनिषेधेताम्येतिजस्यतरतिरः यमरः असदोपस्थितवत्तुल्यनि
 पमस्यवासायैतर्भावात्संभवारः धर्मपदानुषंगान्नसंज्ञासंज्ञास्त्विकल्पप्रसक्तोनि
 पदेषु परत्वे संभवनिवाधप्रसक्तावपूर्वविधितुल्यप्राप्यतात्पर्येति निषेधपर्यंततात्पर्यव

कौ. रानिचो यदेसस्वरहस्यप्रापश्चित्तेश्वप्रसुक्तेर्वालात्यकासकृतपायप्रायश्चित्त
 विषयत्वायत्तेः यत्तयामसाधकत्वादसंस्तुत्वस्य एवाचतुश्चमिसलीप्रतिभेसंर्द्धिभि
 शब्दोः परोक्षज्ञानपदेसाभावाद्वास्तुलाभाजनादिविधिविरोधाच्चरहस्यप्रापश्चित्त
 निष्कृतिर्नभवतीति कल्पयितितदयि सर्वसाधारणहेतवोः कृतिमात्रविषयप्रतिज्ञायुग्म
 वास्तुलावृत्तिमिष्टकामाभिज्ञानीयादिसत्राभिसदस्यापरोक्षार्थकत्वेनपंचमेमीमांस राम
 कैर्त्यवस्थापनात् अथरोक्तत्वजातिश्चज्ञाननन्त्याप्यनेनज्ञानानेनयेत्तगीतरान्त

अदेवतासाक्षात्काररूपमप्रतिमावैतार्थः पूजाफलमितियावन्तदर्थस्यक संके
 त्योभिधियते। प्रसक्तआमोपूजाफलत्वेनदेवतासाक्षात्कारस्ययोरगा क्रवादि
 गोचरानेकवचः सिद्धत्वात् यजुषावज्जीविकैकप्रतिमापूजासंकेत्योभिधियतइति
 तदप्यसत्। अस्यार्थस्यवाक्यार्थेनभीवस्यमाहसत्वात्। तदसंकेतस्यसमास्त्री
 यप्रसक्तभावाच्चासुवर्गासांगतादृष्टेः संसर्गः सौधितेः रपिसामित्रेवैवविषाणासो
 मविक्रमगोतया। सुवर्गात्वा असुवर्गायाश्चगन्नातस्मैभोगतेनदुष्टः कृतपापश्चि

को. नाश्रयिवेवर्णास्तसंज्ञानिमिष्यते सर्वार्थान्तरपुनरेवर्णोपस्थितः। उक्तमवर्णागना
 भोगदृष्टाद्यमवर्णोविषयं चेतत् संसर्गनिषेधापोक्षेपे तदोद्यगृहत्वस्य रक्षापञ्चिन्ता
 रत्वाभ्यां पुनरित्यवधारणमिति मध्यमगिरात्मापेना नृपः। तथावाद्यिगुप्रेये सति
 क्रमेत्वेन प्रसिद्धं कृत्यं पत्न्यः संज्ञेयनादितद्विद्यामिति निषिध्यते तस्यापमादघ्नियसो
 मविप्रपरावदोर्ध्वात्कालेन चर्चनमेधाश्चमेधो। कलौ प्रोत्तिमाश्च मोक्षमार्गानामेव
 धिरागते। उपपत्तिरिति यत्तिवेदं ब्रह्मवर्षदास्यानियमार्गातेवेति विहितं वैद्यन

राम

धोबेरानधीनवैश्वदेवंपोतिवेदं नानिवापरमिति वदुषि धत्तेत्यविधिभिः।
 हाचिन्तनेन च गतं पदार्थं कालं प्रत्यक्षं तन्निवृत्तिः कलौ निष्यते नाद्यसातनुत्पत्त्य
 क्रामयति नैष्ठिको ब्रह्मचारिणो वसेद्यवर्षमन्निधाविति प्रकृत्यस्मिन् विधीनो रक्षसा
 धपन्निजेतोद्भूः। ब्रह्मनोक्रमवाप्नोति न वेदाजसते पुनरिति नित्यवर्धितनेन चिन्तयत्नव
 र्जितेति एतद्विधिपित्तो रक्षसापुनरुद्भूतकालपदोपादानेन अर्थमिति तत्सत्। तस्या
 पञ्चसाहस्रविनैष्ठिकमाख्यावसेत् उक्तमकोट्यात्माननिष्ठा मन्त्राति कालेन पतति तद्विधि

कौ. कालत्वप्रतीतेरुक्त्यन्तारः आर्थिकस्य ब्रह्मचर्यगतदोषत्वस्यापि प्राप्तेरष्टाव-
 न्नास्ति स हर्षवेदब्रह्मचर्येण विसेषान् नरमेधस्ते प्राजापत्या इति श्रुत्युक्तं च
 अथ मेघोपियोऽयमधेनयजत इति श्रुत्युक्तं तावभौकलौ निविधेते ॥ इति स्मृत्यस्य
 गौतमप्रतिवर्त्येणारम्भे ॥ अथेतेभ्योऽस्माभ्यहि हेमाद्रिस्थानि प्रहस्यता ॥ आदिमपरा एप्र०
 गो गोत्रान्तात्सर्वेऽंशविवालेगोऽथस्तथा ॥ नराधंश्च ॥

गः विद्यां विधारेभं । लब्धः । नीवेश्वक्रसंस्थेय्यतिचरगते बालदृष्टास्तगे
 वासेन्यासो देवयात्राव्रतनियमविधिः करीवेधोपि दीक्षाभोजीवेधोय
 चूडापरिरापनविधिर्वीमुहेव प्रतिष्ठावर्ज्यसंज्ञिः प्रयत्नाच्चिदस्यतिगुरो-
 सि हेरसिंस्थितेति । नीवस्थमकरस्थे ० तत्र सिंहेऽस्थनिषेधापवादस्त्रेधास
 यन्ते तत्रैकोऽतिनिषेधेऽविज्ञेयगते जीवे जीवज्ञेयगते रवौ न कुर्याद्युभय
 मीरिगत्रतोहाहमुरवानिचरविज्ञेयगतेऽर्हं गुरुत्वेऽत्रमेधौ मघं च कलौ वज्रो

कौ. द्विजातिभिः। सात्संवधेवगोत्रमातुःसर्वेष्वप्युत्पन्नान्॥ तस्यैवमातुलक
न्यानिषेधेतामर्थं। मघमितिउभौमध्वासुवत्तीवौदृष्टौमेकसवाजुनाविति
महाभारताघत्ताहृत्रियोदः प्रसक्तस्यैषीभिन्नमघयानस्यनिषेधव
स्तुतस्तुमेधपदोक्तयज्ञसाहचर्याच्छेतेषुयज्ञेषुसौत्रामण्यादिषुस्मान्तैषु
विनायकसात्वादिषुविनियुक्तमघनिषेधापायत्तुवामागमादौविहितस्य
निषेधश्चित्तदसन्वामागमादेः प्रामाण्यस्यभट्टवरणाप्रभत्तनेकसौत्र

कर्तृभिः सर्वदेमस्यसिधेश्चानभ्युपगमेनतद्विहितत्वेनप्रसक्तैरसंभवात्
असमारियहमूलकप्रामाण्यभमेराप्राप्तेश्चसौत्रामण्यादिभिः सहव
नानर्हत्वात्। तत्रैवतथोद्धारविभागोपिनैवसंप्रतिवर्तते। आततपिद्विज्ञा
प्रागाधर्मेषुदेनहिसनेद्विजस्याच्चौतुनौपातुःसौधितस्यापिसंप्रहः। योगि
याज्ञवल्केनत्वेष्टेवाग्रेष्टभागेनेतिमामान्येनसेष्टावर्थः। श्रेष्ठदिभागोद्धार
उक्तः। विद्वत्तश्चमनुनासेष्टस्यविसउद्धारः सर्वद्रव्याद्ययद्गं ततोर्ध्वमध्यम

कौ.

स्यस्याचुरीयंतुयवीपसदृतिस् कलौ निषिध्यते। द्विजाभ्याविषास्तेषां सत्पुत्र
मकरसस्त्रेणाहननेपदाततापितमायातंहन्यादेवाविचारयन्निति विहि
तंतरनिषिध्यते अतश्च नाततापिवधे दोषो न्यत्र गोब्राह्मणोभ्य इति सू
नुवाकमपि कलि विषयमेवेति केचित्। तन्ममिताक्षराकारेणार्थसास्त्रानु
वलवहर्मसास्त्रमिति स्थितिरेति मूलव्याख्यावसरे सस्त्रं द्विजातिभिर्ग्रास्य
धर्मेपत्रोपर्यधते इत्युपक्रमकस्यात्मनश्च परित्रारोदक्षिणानां च संगरे।

राम०

स्त्रीविषाभ्यवपत्नौ च घ्नन्धर्मरानदुष्यतीति मोक्षस्यार्थमात्मनो दक्षिणा
दियज्ञोपकरणानां च स्त्रीब्राह्मणादीनां च रक्षणार्थं कूरसास्त्रेणाघ्नन्
दंडभागिन्कत्कानस्यार्थे वा दार्थ्यमिदमुच्यते गुरुवावालवृद्धौ वा ओत्रिये
वा वहश्रुतं। आतनापिनमायातंहन्यादेवाविचारयन्नित्यादि वासव्यान्
गुर्वोदीनपि हन्यान्किमुताप्यानिति अपि वेदांतगमितत्राप्यपि सस्त्रं अव
रान्गुर्वोदीनां वध्यत्वयतीति रित्युपलक्ष्य सुमंतुमनुवाके आततापिब्रा

को. रावधेदोषकथनार्थेऽयमस्तस्मात्सायसास्त्रज्ञासयैभ्रमनिवृत्त्यर्थेनिहि
 स्थापसंहतेअतश्चब्राह्मणादयम्याततापिन आत्मादिस्तराण्येहिंसा
 नभिसंधिनानिवार्यमाणाः प्रमादाद्यदिविषयैरुत्तन्नतत्तत्प्राप्यन्तिदं
 डाभावश्चेतिअस्माच्चयंथादेवंप्रतीयतेअर्थेसास्त्रविधयापिनाततापि
 गोब्राह्मणावधविधिरस्तिधर्मेसास्त्रविधयाकृतंरंनास्तीति। अतः कु
 त्त्राह्मणावधविधिर्यगांतरमाधारणोयदर्थवत्तायमुत्तुवाक्केकलि राम०

विषयमुच्येतेताश्रयीनवपांडवसहायेनधृष्टकृष्णेनद्रोणाहननाशकं
 तेरेयदृष्टन्नदृष्टब्राह्मणावधोविहितइतिसकंमणादसायान्यस्तसस्त्र
 स्याततापिलक्षणाभावेनार्जुनकृतेनधृष्टकृष्णधिकारणायुधिष्ठिरादि
 लज्जोत्सावतांषवत्सृणादृष्टाजनः सूर्यमेवेततइतिधृष्टपुष्तेप्रतिसास
 रूत्तावद्रोणावधस्याधर्मेतात। अतोपादसविषयेमिताहताकारेणादंडा
 भावउक्तः तत्रापिकलौदंडप्रतिप्रसवः क्रीयतइतिबोध्यंततश्चापश्विन

नौ. कनौखत्रेणामातुर्नैकपेऽन्मासांतुतादसोनांकात्वाविष्यणोमवेसवीतेमत्रयं। गोत्रास
 गादिगात्राणांयोगावर्थेवाह्यरायैवसयः प्राणात्परित्तनेभित्तिविरितोवन्मात्म
 त्यागःसन्निविध्यतेकेचित्तुपरोहसत्त्वात्प्राणादानंमनसावाऽमुद्विष्यत्युक्तंतत्रिषिध
 तेश्वाहःतत्रउहसेनप्रतिगृह्यतामित्वादिव्याहादिनिष्ठानिलसंरागपनिर्मेतत्वात्। उ
 दिष्टस्यसक्तस्यवर्जनंप्रतिग्रहसमर्थोपोत्तुतानिपिधत्तइतेकेचित्। अनेतच्छिष्ट
 स्थितिपादमात्ममानाः स्वर्गछेष्टमुच्छिष्टोपरतवैतिवासिष्टादिभिर्निचिदस्यपिक्तौ

एम.

नरोषहसाहःपरेवपवर्जनेमितिपाठमूलंविचार्यतेवितर्कमितिज्ञेयं। दानयावि
 त्केनापवर्जनंनैवस्यप्रसिद्धत्वाद्यस्तस्यप्रापोदशछिष्टप्रवच्छेदितमयुषकेविदितस्य
 छदानंतन्निषिध्यतश्चाहःवस्तुतइदिस्यवेयनात्तेनोपत्रादिनिरासिदंविदितं
 सिद्धिमैवकस्यायःतादस्यैवप्राप्तिर्ज्ञेयं। पाठद्विरित्युक्तंतातानं। अथेतिपाठे
 तादस्यैववस्तुतःपरमेष्ठमवर्गोतन्निषिध्यतेसर्वस्मिन्मोटेप्राप्त्यर्थलाभात्संल
 केकस्यात्तायवाच्च। तथाचकलोप्रादेवतानुरोधेनव्रतविद्यावरणेनेकेवलंज्ञा

नौ निरोधमावः प्रत्यततद्वेगो लंखेदेव विषमपितृपात्रलोकेवेति निवृत्तसंवाद्यस्य
 जनमौष्यस जनाहप्याहरणो ययत्तं तथाप्यज्जलसंसेनेनाज्जहरणहोन कर्मणाः ए
 तित्तलोकगुण्यर्थजेराहो महात्मभिनिवृत्तिनिविद्विष्टवस्था पूर्ववन्वथैः म
 मप्यपि साधनां प्रमारावेदवभवेदिता पत्रार्थे वसतमे भोक्तृभूतिव्यप्यता रामः
 । अथ लन विधानेन हर्जंशो न कर्म एतदिति विरि तं इहान्वौर्ध्वतन्निविध्यते । त
 थासिपथाः संजलाः स्वमाः सासुदृक् प्रवृत्तिः । ३ पवाचितमाह्लाः संभवति

पिंगाभुषमशु केशांतः पिंगाक्षचरणोऽरुणः । छागस्थः सहस्रत्रयप्रसन्नाचरी
 न्तलोचनः । तवमूर्त्तिप्रदानेन मम पापं विनाशय । देष्टुं कनालवरत्नोनीलोज
 नसमाकृतिः । रक्ताक्षो सिगदापाणिर्मृत्युर्मायानुसर्वदा । दानमेवंविधैर्मन्त्रैर्
 याविधि समाहितः । गोभृद्विरापवस्त्रैश्च आचार्यं पूजयेत्तु धीः । एवं कुर्याद्विधानेन
 विषदोषः प्रशम्यतीति । विषनाडीस्तिथिधारसंवक्षिणी एहगर्गः तिथि १५ ३५ ५
 नाग ८ अदि ७ तिदि ७ इश ११ वारिधि ४ गज ८ अन्ति ३ दिक् १० पावक ३ दिक् १० भा
 स्करः १२ मुनि ० ईभृष्टाख्याः प्रथमातिथेः क्रमात्तरविद्याख्यद्वटिकाचतुष्टयमिति
 तिथीलापंचरशान्तिथिश्चेन पंचरशसंख्योद्यने एवमप्येति एवं वसति प्रथमां प्रति

सं-को-

परमारभ्य एकोनविंशतितमीपर्यंतं विषं-हितीयायां षष्ठीमारभ्य नवमीपर्यंतं
न विषं-एवमग्रेष्वृत्तं विंश-२० चतुर्दश-१२ द्विच-१० शैलावाणश्च पतनानि
२५ यथाक्रमेण सूर्यादिवारेषु भवंत्यनंतरं नाड्यो विषां च टिकाचतुष्टयमिति
अत्रापि आदित्यवासरे विंशत्युत्तरं चतस्रः सोमवासरे चतुष्टयोत्तरं चतस्रस्त्ये
वं च व्यवस्था पूर्ववद्बोधा-नक्षत्रविषनाड्यो नारदेनोक्ताः स्वमार्गणाः ५० वेदपक्षाः-२४
स्वामाः-३० ओमसागरः-४० बार्हचिन्दाः-१४ रूपरक्षाः-२१ त्वामाः-३० ओमवाहवः-२०
हिरमांः-२२ रावाग्रयः-३० शन्यदस्ताः-२० कुंजरभूमयः-१० रूपपक्षाः-२१ ओमरक्षाः-
२० वेदचंद्राः-१४ श्रुतुर्दश-१४ शन्यचंद्राः-१० वेदचंद्राः-१४ यडस्था ५६ वेदवाहवः-२४ श्रु

न्यदस्ताः-२० शन्यचंद्राः-१० शर्णचंद्राः-१० गजेदेव-१० तर्कचंद्राः-१६ वेदपक्षाः-२४
त्वामाः-३० अश्वितीक्रमात् आभ्यः परास्युर्ध्वं टिकाश्चतस्रो विषसंज्ञिता इति।
अत्रापि आश्विन्यां पंचादशद्वटिकोत्तरं चतस्रो भरणोचतुर्विंशतिद्वटिकोत्तरं
चतस्रो द्वटिका विषनाड्योऽन्ये वं व्यवस्था पूर्ववद्बोधा ॥ ५॥ अथ प्रयोगः। कर्त्तेशौ
चांते देशकालौ संकीर्त्तय विषनाड्यो एतच्छिशुजननसूचितसर्वरिष्टपरिहाराहा
राश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं द्रुतागोक्तविधिना शान्तिकर्म करिष्यति संकल्पगरो
श पूजनाद्याचार्यैर्तिथ्यवराणां तं कुर्यात्। आचार्योपदत्रसंस्थितमिति स्थूलशु
द्धिं कृत्वा यथाशक्तियथावसरां निर्मितानां हेमीनां रुद्रादिप्रतिमानां चतसृणां

सं.कौ.

मय्युत्तारणं कृत्वा पूर्वभागे महीधौ रिति भुवं स्पृश्वान्न च ओषधयः संवदन्त इति
चतुः प्रस्थपरिमितान्नीहीनसिष्यनैः स्थंडिलेन परिकल्प्य तत्र कलशस्थापनो
दक पूरणे समंत्रं केकृत्वा या ओषधी रिति सर्वोषधीः प्रसिष्य स्योनेति मृदः अश्व
त्येव इति पंचपलवान्कांडात्कांड इति दुर्वा हिरण्यरुप इति हिरण्यपाः फलोनीरि
ति फलं युवास्तवासा इति वस्त्रद्वयेनावेष्ट्य सहितानीति पंचरत्नानि निः सिष्य
गंधद्वारा मिति गंधादिना कलशं सं पूज्य पूर्णं दर्शयित्वा पात्रं निधाय तत्र प्रतिमा च
तुष्टयं निधाय तात्वा बाहूनादिष्वोदशोपचौरैर्देवताः पूजयेत्। कदुद्रापेत्पस्य कए
घोरुद्रो गायत्रीपमाय सोमं यमो यमो नुष्टुप अग्निर्मूर्द्धा विरुयोऽग्निर्गायत्री परं मृत्यो

रित्यस्य गृत्समदो मृत्युरुद्रस्त्रिष्टुप् पूजांते स्थंडिले पश्चिमभागे स्थेभिं प्रतिष्ठाप्य
स्थापितोत्तरभागे ग्रह पूजनं कलशस्थापनांतं कृत्वा दध्यात्। वस्त्रधीन्या जनेत्यं
ते ग्रहपीठ देवतान्वाधानं प्रसिद्धीत्या कृत्वा रुद्रप्रतिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्याभिः
समिच्चरुचुताहुतिभिः यममग्निं मृत्युं च तावतीभिस्तद्रूपान्याहुतिभिः ता एव देवता
स्तिलाहुतिभिश्च तसंख्याभिः शेषे तोत्यादि प्रणीता प्रणयनांते आज्यनिर्वीपः। आ
ज्येन सह मृहसिद्धान्नस्य पर्यग्निकराणां समाप्तींते च रोरावधिश्रयणमभिहारणं क
त्तोरगुहासनादि आज्यभागांते ग्रहपीठ देवता उदिश्य यथाऽन्वाधानं त्यागे कृते प्र
त्येकमष्टोत्तरशतसंख्याहुतिपर्याप्तं समिच्चरुचुतात्मकद्रव्यत्रयं रुद्रापः एवं यमापः

स.कौ.

अथये-मृत्युके एवं तत्संख्याहुतिपर्याप्तं तिलद्रव्यं रुद्रादिभ्यो नमयेति त्यागे कृ
ते कलिकतहित आचार्यस्तत्तन्मंत्रैर्जुहुयात्। प्रायश्चित्तहोमांते लोकपाले।
भ्यो ग्रहपीठदेवताभ्यश्च वलिदानं रुद्रपमाग्निमृत्युश्चांते क्षेत्रपालाय। पूर्याहु
त्यं प्रणीता विमोक्तः। कलशद्वयोदनकभिषेकः। समुद्रज्येष्ठेत्यादिभिर्मन्त्रैः श्री
यतां भगवानीश इत्यादिभिश्चतुर्भिः श्लोकैश्च तत एतैरेव श्लोकैः समाहितैकै
कां देवतामाचार्या पदद्यात्। ततस्तस्मै गोहिरण्यवस्त्राणि तन्निष्कर्षवा दद्यात् क
तस्य कर्मणाः सांगता येऽमांस्सिंहां तु भ्यंमर्हं संप्रदत्ति एव मृत्विग्भ्योऽपि यथा।
शक्तिदक्षिणादानं। ततो ग्रहपीठदेवतानां पूजनविसर्जने आचार्यहस्ते प्रतिपाद

नं ब्राह्मणभोजनं चेति विधना दीक्षांतिः। अथ यमलशांतिः। न त्रैतरेयि ब्राह्मण
पञ्चाहिताग्निर्यस्वभार्यागौर्वीयमौजनयेत्। कातत्र प्रायश्चित्ती निति सोऽथ ये मरु
त्वनेत्रयो दशकपालं पुरोडाशं निर्वयेत्। तस्य पाज्यानुवाक्ये मरुतोऽप्यहिंस्ये
ऽनाइवेदचरमा अहे चेति आहुतिं वाऽहवनीये जुहुयादथ ये मरुत्वने स्वाहेति सा
तत्र प्रायश्चित्तिरिति आहिताग्नेः कृतप्रकृत्यारभस्यष्टिः अकृतत्तदारंभस्य पू
र्णाहुतिरिति वृत्तिकारः। आश्वलायनसूत्रकारेणानुपस्यभार्यागौवापमौजनये
रिष्टिर्मरुत इति मरुतपाग एवोक्ताः। वृत्तिकृद्देवतात्राभ्यां मउत एवात्र देवतेत्यु
क्तेः एवकारवसेन सिद्धांतभाष्यकृतापि तदुपपादनाच्च न पूर्याहुतिरिति तदीय

सं.जौ.

मेवकारव्याख्यातरं च तिरुताघनादरादुपेक्षणीयं। अनाहिताग्नेस्तृह्याग्नि
मतस्याहकारिकाकारः। अथयस्यवधूर्गोवाजनयेच्चैत्यमौततः समरुभ्यः
चतुंकुयीत्तृणीहुतिमथापिवेति गृह्याग्निनापिश्रन्योवकचस्तकात्यायनो।
क्तप्रायश्चित्तंकुयीत् स्वगृह्योक्ताभावेपरगृह्योक्तस्यलौकिकाग्नौसंभवान्
तच्चतदीयगृह्योपहितंअथातोपमत्यजननेविधिंआख्यायामोपस्यभार्यगो
दीसीवडवावाविहृतिंप्रसवेत्सप्रायश्चित्तीभवेत्तृणीरशहेचतुर्णींसीरवृक्षाणां
कषायमुपाहरेत्त्विषवटौदुंवराश्वत्यसमीदेवदारुगोरसर्षपास्तेषांमिश्रम
योहिरण्यंर्द्वीकुरैः सर्वोषधीभिरष्टौकलशानापर्यदंपतीस्त्रपयेत्। आयोहि।

हेतितिस्मृभिः कपानउत्तिहृभ्यांपंचैद्रेणपंचवारुरोदमापः प्रवहतेत्पपाद्यमि
तिस्त्रापपित्वास्त्रंकृत्यत्तौदभंयूपवेशयति मारुतंस्थालीपाकंश्रपित्वाज्यभा
गविष्टाज्याहुतिर्जुहोतिश्वौक्तैः स्नपनमंत्रैः स्थालीपाकस्यजुहोति अग्नयेस्वा
हासोमाय पवनाय पावकाय मारुताय मरुभ्यः। पमाया अंतकाय मुत्पवे अग्न
येस्विष्टकृतेस्वाहेत्येतदेवगृहोत्पाजेयुडत्कः कपोत्तोगृधश्येनोवाप्रविशेत् स्तं
भोवापरोहेत्। वल्मीकंमधुजालंवास्वेददकुंभप्रज्वलनेआशनशयनयानभंगे
गृहगोधिकारकलाससरीस्नपसर्परोछत्रयजविनाशेस्रन्येषृत्पातेषुएतदेव।
प्रायश्चित्तंग्रहणांतिचोक्तेनविधिनारुत्वाब्राह्मणान्भोजयित्वासेस्तिवाच्याशिषः

सं.कौ.

प्रतिगृहीयारिति विवृतिप्रसवोयमलोत्पत्तिः अभिः परितेयुकलशेषकषायेः
प्रक्षारिशाखाभिर्गौरसर्वयैर्मिश्रितं हिरण्यं प्रक्षिप्य दूर्वाकुण्डाणां सर्वेष्वधीनां च
प्रसेपः कार्यः पंचैन्द्रमंत्रायस्मिन्तत्पंचैन्द्रं सक्तं एवमन्यत् इहमिति अकृ-
पाद्यं अपनः शेषु च द्यमिति सक्तम् उत्पाते स्त्रित्यनंतरं भूकं पोल्कापातकाक-
सर्वसंगमप्रेक्षणादि दिति क्वचित्पाठः आहिनाय धिरिकमोह तपूरोडाशस्थाने
विहितस्य मारुतस्थालीपाकस्य प्रायश्चित्तसमाख्याया तु ल्यकार्यस्य पुरोडाशेन स-
हसमुच्चयं वदन्मोमान्येभ्यः ॥१॥ अथ प्रयोगः ॥ मम भार्यायाय मलजननस-
चित्तसर्वारिष्टपरिहारहारश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमिष्टायक्षयइति श्रोताग्रिमत्तो-

एहाग्रिमत्तु मारुतस्थालीपाकेन पश्यइति संकल्पः ॥ अकृतप्रकृत्यारंभस्य
नतत्स्थाने पूर्णोदुति होषमीति अग्निशून्यस्तस्य ग्रहमखंकात्यायनोक्तं प्राय-
श्चित्तं करिष्यइति गणेशपूजनाद्याचार्यवरणांतं कुपोत् आचार्यो परत्रेत्यादि-
नाभद्रुदिविधाय प्रागारिकमेणोशन्यान्तास्तद्विष्णुमहोद्योनिन्यादिविधिना क-
लशाष्टकपूर्णं ते कृत्वा हिरण्यरूपइति हिरण्यं कयायादिसहितं प्रक्षिप्य कौडा-
दिति दूर्वाया आषधीरितिसर्वेष्वधीश्वप्रक्षिप्य गंधारिप्रसेपारि

सं.कौ.

४७२

सं.कौ. ४७२
३ वर्ष दीयेतिः

